ஸ்ரீ

நாலடியார்

மூலமும்

சங்கசிந்தாமணி ஆசிரியரும்
அகநானூற்றுப் பதிப்பாசிரியருமான

வே. இராஜகோபாலையங்கார்

எழுதிய உரையும்

சென்னை: மயிலாப்பூர்
கம்பர் விலாஸம்
[illegible]

ரூ. 1-8

PRINTED AT
THE CAXTON PRESS
MADRAS

ஸ்ரீ:

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை

I முகவுரை

ஸ்ரீ:

சோதனைப் பத்திரம்

பக்கம்	வரி	பிழை.
29	17	இதைத
41	11	கூடைரசே
43	4	விடை
,,	14	வறு
47	7	பறமபபயி
50	3	இறநத
52	20	மிலவிரன
54	8	யுறம
58	6	கணமரபி
106	22	உடமமை
121	10	உணடவ
131	7	றனாநத
139	2	செமம
177	15	மநத
189	18	காணண

திருத்தம

ஜைத
கடைசநே
விட
பறு
பறப்பப்பயி
சிறந்த
யிலமென
யுறழ
கணமாவி
உடமைப
உணட/வு
றனாத
சமம
மாநத
கண ண

ஸ்ரீ:

முகவுரை

தமிழ் நன்மக்களால் மேற்கணக்கு கீழ்க்கணக்கு என்று பாகுபடுத்துக் கொள்ளப்பெற்ற பனுவல்வகையுள் நாலடியார் என்ற இந்நூல் பிறகூறிய கீழ்க்கணக்கு வகையினுள் ஒன்று. கீழ்க்கணக்கு நூல்களாவன. நாலடி, நான்மணிக்கடிகை, இனியதுநாற்பது, இன்னாநாற்பது, கார் நாற்பது, களவழிநாற்பது, ஐந்திணையைம்பது, ஐந்திணை எழுபது, திணைமொழி ஐம்பது, திணைமாலை நூற்றைம

பது, திருக்குறள், திரிகடுகம், ஆசாரக்கோவை, பழ மொழி, சிறுபஞ்சமூலம், முதுமொழிக்காஞ்சி, ஏலாதி, கைந்நிலை என்ற பதினெட்டுமாம் இதனை,

"நாலடி நான்மணி நானாற்ப தைந்திணைமுப்
பால்கடுகங் கோவை பழமொழி—மாமூல
மெய்ந்நிலைய காஞ்சியோ டேலாதி யென்பதூஉங்
கைந்நிலையு மாங்கீழ்க் கணக்கு"

என்பதனால் அறிக. இதனுள் 'நானூற்பது ஐந்திணை' என்பதனை நான்கு நாற்பது நான்கு ஐந்திணை எனக் கொள்க. நான்கு நாற்பதாவன இனியது, இன்னா, கார், களவழி என்ற நாற்பதுகள். நாலைந்திணையாவன ஐந் திணையைம்பது முதலாகத் திணைமாலை நூற்றைம்பது

அ

ஈறாகவுள்ள நான்குமாம். கீழ்க்கணக்கு எனப்படுவது, ஐம்பது முதலாக ஐந்நூறு இறுதியாக வுள்ள பாக்களை யுடையதாய், அறம் பொருள் இன்பங்களை விஷயமாகக் கொண்டு வெண்பா என்ற ஒரு வகைப்பாவால் ஆக்கப் படுவது. இதனை,

"அகவலும் கலிப்பா வும்பரி பாடலும்
பதிற்றைந் தாதி பதிற்றைம்ப தீறு
மிகுத்துடன் றொகுப்பது மேற்கணக் கெனவும்
வெள்ளைத் தொகையும் அவ்வகை எண்பெறின்
எள்ளது கீழ்க்கணக் கெனவுங் கொளலே"

எனவும்

"அடிநிமி ரில்லாச் செய்யுட் டொகுதி
அறம்பொரு ளின்ப மடுக்கி யவ்வத்
திறம்பட வுரைப்பது கீழ்க்கணக் காகும்"

எனவும் வரும் பன்னிருபாட்டியற் சூத்திரங்களான் உணர்க. இவ்வாறு இதற்குப் பாவின் வரையறையும் எண்ணின் வரையறையும் கூறினாராயினும், சிறுபான்மை வெண்பாவினு லன்றி, அதன் இனமான வெண்செந்துறையும் வருமெனவும், ஐம்பதிற் குறைந்து நாற்பதிலும் ஐந் நூற்றின் மிக்கு ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பதிலும் இயலு மெனவும் கொள்க.

"ஆர்கலி யுலகத்து மக்கட் கெல்லாம்
ஓதலிற் சிறந்தன் றொழுக்க முடைமை"

என வெண் செந்துறைப்பா முதுமொழிக் காஞ்சியின் வந்தது. இனியது, இன்னு, கார், களவழி என்ற நான்கும் நாற்பது நாற்பது வெண்பாக்களான் வந்தன. திருக்குறள் ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பது குறள்வெண் பாவான் வந்தது.

இப்பனுவல்களுள் அறத்தையே முதன்மையாகக் கொண்டு இயலுவனவும், பொருளையே தலைமையாகக் கொண்டு விளங்குவனவும், இன்பத்தையே சிறப்பாகக் கொண்டு திகழுவனவும் உள. கார்நாற்பதும் நாலு ஐந்திணைகளும் கைந்நிலையும் இன்பம் ஒன்றனையே விஷயமாக உடையன, களவழிநாற்பது பொருள் ஒன்றையே குறித் தியலுவது; நாலடி, நான்மணி, இனியது, இன்னு, முப்பால், கடுகம், கோவை, பழமொழி, மாமூலம், காஞ்சி, ஏலாதி என்ற பதினொன்றும் அறத்தை முதன்மை யாகக்கொண்டு சிறப்பன. இப்பதினொ ன்றனுள் ளும் ஆன்றோரால் 'நாலு மிரண்டுஞ் சொல்லுக் குறுதி' எனப் பாராட்டிப் புகழ்ப்பெறுவன நாலடியாரும்,

திருககுறளுமேயாம. இவவிரண்டனுளளும நாலடியார் வைராககியததைதப போதிபபதிலும உலக அனுபவததி னைபபொருததி உதாரணங காட்டிக கறபோர் நெஞசம தீயவழியிற செலலாவணணம கழறி நிறுததுவதிலும திருககுறளினுமட சாலசசிறநததெனக கூசாமற கூறலாம.

அவையறிதல எனனும அதிகாரததுச, சொற்களின பொருளினை அறிதல மிக அரிது, அதனை அறிநதவனே அவைககு நாயகமாவான் எனனும கருததடஙகிய,

'பெறுவது கொளபவா தோளபோல நெறிபடடுக
கறபவாக கெலலாம எளியநூல—மறறம
முறிபுரை மேனிய ருளளமபோன றியாககு
மறிதற கரிய பொருள'

என்னு மிபபாடலை நோககுநதோறும் கறறோர நெஞசம் களிககாதிராது. பேதைமை எனனு மதிகாரததுச,

'கறறனவும கணணகன்ற சாயலும இறபிறபபும
பகாததாா பாராட்டப பாடெயதும—தாஅனுரைபபின

மைததுனா பலாி மருநதிற றணியாத
பிததனென றெனளபபடும'

என்ற பாடலும அமிழதினுமினியதே யனறோ' கீழமை எனனும அதிகாரததுக,

காழாய கொணடு சுசட்டறறா தஞசாரற
றூழாது போவாம எனவுரைபபிற—கீழதான
உறஙகுவாம எனறெழுநது போமாமக் தனறி
மறஙகுமா மறறொனறு சூழநது'

எனவும

'பொற்கலத் தூட்டிப் புறந்தரினும் நாய்பிறர்
எச்சிற் கிமையாது பார்த்திருக்கு—மச்சீர்
பெருமை யுடைத்தாகக் கொளினுங்கீழ் செய்யுங்
கருமங்கள் வேறு படும்'

எனவும்,

'மைதீர் பசும்பொன்மேல் மாண்ட மணியழுத்திச்
செய்த தெனினும் செருப்புத்தன் காற்கேயாம்
எய்திய செல்வத்த ராயினுங் கீழ்களைச்
செய்தொழிலாற் காணப் படும்'

எனவும் உள்ள பாடல்களும் கற்றோர் உள்ளத்தினைக் கவராதிரா. இன்னும் கூடாநட்பு, அறிவின்மை, கயமை, பொதுமகளிர், கற்புடை மகளிர் என்னும் அதிகாரங்களுள்ளும் பலபல பாடல்கள் நாவினை விட்டு அகலாது இனித்தலை இந்நூல் கற்போர் எளிதிலுணர்வர்.

பிறகு இந்நூல் மற்றப் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களைப்போல ஓர் ஆசிரியரால் பாடப்பெற்ற தொன்றன்றாகும் இஃது,

'எண்பெருங் குன்றத் தெண்ணாயிரமிருடி'

என்றும்,

'மன்னன் வழுதியர் கோன்'

என்றும் தொடங்கும் வெண்பாக்களான உணரப்படும்.

இந்நூலில் ஐம்பத்திரண்டு பாக்களில் ஆடூஉ முன்னிலைகளும், ஆறுபாக்களில் மகடூஉ முன்னிலைகளும் பயின்

ளுள்ளன. அவ்வாறே முன்னிலைகளுள் ஊர என மருத நிலத்தலைவனுக்கு ஓரிடத்தும், வரைநாட, மலைநாட, குன்றநாட, சாரல்நாட, கானகநாட எனக் குறிஞ்சிநிலத் தலைவனுக்கு முப்பத்திரண்டிடத்தும், கடற்சேர்ப்ப சேர்ப்ப என நெய்தல்நிலத் தலைவனுக்குப் பதினெட்டிடத்தும், 'ஐய' எனப்பொதுவாக ஓரிடத்தும் பயின்றுள்ளன. இவற்றால் இம்முன்னிலைகட்கு விஷயமாக நிற்பவன் மலைவளனும் கடல்வளனும் மிகுதியாக வுடையவன் என்றும் செல்வவளன் சிறப்பாளமையுடையான் என்றும் ஊகித்தறிகிடக்கின்றது. அம்மலைவளன் கடல்வளன்களுள்,

'மடிதிரை தந்திட்ட வாள்கதிர் முத்தம்
கடுவிசை நாவாய் கரையலைக்குஞ் சேர்ப்ப' (224)

எனவும்,

'கனமணி
முத்தோ டிமைக்கும் முழங்குவரித் தண்சேர்ப்ப' (146)

எனவும்

'சந்தன நீள்சோலைச் சாரல் மலைநாட' (234)

எனவும் பயின்றுள்ளன ஆராய்த்தக்கன. இவற்றுக்கு, முத்துக்களை அலைகள் கரையிலே கொணர்ந்து சேர்க்க, அவற்றை விலையாக வரும் கப்பல்கள் அலைத்து விடுகின்ற கடற்கரையை யுடையாய் என்பதும், மிக்க மணியோடும், முத்தோடும் விளங்கும் ஒலிக்கின்ற கடலுடைக் குளிர்ந்த சேர்ப்ப என்பதும், சந்தனமரங்கள்

மிகவுள்ள சோலைகளையுடைய மலைநாட என்பதும் பொருளாம். ஆகவே, சந்தனம் முத்து என்ற இவ்விரு வளங்களையும் உடைய நாட்டின் இந்நூலாசிரியர்

முன்னிலைப் படுத்துள்ளார் என்பது புலனாகும். அந்த வையநாடு எஃதென்று ஆராயுமிடத்து, சீதாபிராட்டியாரைத் தேடுமாறு வானரவீரர்களைத் தென்திசையிற் செல்லப் பணித்த சுக்கிரீவன் பாண்டிநாட்டினைக் குறிக்கும்போது மணிமுத்துக்களால் அலங்கரிக்கப்பெற்ற கவாடத்தை யுடையது அந்நாடு என்று வருணிப்பதாக வால்மீகி பகவான் கூறுவதனின்றும், மிகப் பழைய காலந்தொட்டே முத்துக்கள் மலிந்த நாடு பாண்டி நாடென்பது அறியலாகும். கடைச்சங்க காலத்திலும்கூட அந்நாடு முத்திற்கும் சந்தனத்திற்கும் பெயர்போனதென்பது,

> 'தன்கடற் பிறந்த முத்தின் ஆரமும்
> முனைதிறை கொடுக்கும் துப்பிற் றன்மலைத்
> தெறலரு மரபிற் கடவுட் பேணிக்
> குறவர் தந்த சந்தின் ஆரமும்
> இருபே ராரமும் எழில்பெற அணியும்
> திருவீழ் மார்பிற் றென்னவன்' (அகம் 13)

எனவும்,

> 'கலனும் நீரும் எல்லார்க்கும் எளிய
> வரைய சாந்தமும் திரைய முத்தமும்
> இமிழ்குரல் முரசம் மூன்றுடன் ஆளும்
> தமிழ்கெழு கூடல் தண்கோல் வேந்தே' (புறம் 58)

எனவும் கூறப்படுதலான் அறியப்படும்.

இனி, பூங்குன்றநாடு என இந்நூல் 128, 212 ஆம் பாடல்களில் முன்னிலைப் படுத்துள்ளவனும் ஈண்டு ஆராயற்பாலான். பூங்குன்றம் என்ற நாடு பண்டைச்

சங்க காலந்தொட்டே கேட்கப்படும் ஒரு நாடாகும்.

கணியன் பூங்குன்றனார் என்றொரு சங்கப் புலவர் நற்றிணையிலும் புறத்திலும் பாடிய ஆசிரியருள் ஒருவ ராவர். இவர் ஊரைத் தலைமையாகக் கொண்ட நாடு ஒன்றினுக்கு அரசனை இந்நூலாசிரியர் முன்னிலைப் படுத்துப் பாடியுள்ளார். இப்பூங்குன்றம் இப்போது மதுரை ஜில்லாவில் உள்ளதெனத் தெரிதலால் பூங் குன்ற நாடன் ஆவன் பாண்டியனே எனத் துணியப் படும். பெருமுத்தரையர் என்ற ஒருவர் இந்நூல் 200, 296 ஆம் பாடல்களிற் புகழப் பெறுகின்றார். இவரைப் பலரும் பலபடியாகக் கூறுவாராயினும், இவரும் பூங்குன்ற நாடன் என்றும் 'முத்தோடிமைக்கும் முழங்குவரித் தண் சேர்ப்ப' என்றும் 'முத்தம், நாவாய் கரையலைக்கும் சேர்ப்ப' என்றும் முன்னிலைப்படுத்துக் கூறப்படுகின்ற வரும் ஒருவரே எனத் துணிதற்கு இடனாகின்றது

இனி இந்நூலின் காலத்தினைப் பற்றி நவீன நூலுணர்ச்சியாளர்கள் பலவாறு கூறுவராயினும், இது சங்க மருவிய மேற்கணக்கினோடு ஒரு காலத்தது என்று தமிழ் நன்மக்களாற் கொள்ளப்பட்டதாதலின் அதற்கு முரணான எந்தக்கோட்பாட்டினையும் நல்லறிவாளர் செவி யில் ஏற்றுக்கொள்ளாரென்பதே துணிபு. தொல்காப்பி யத்திற்கு உரையிட்ட இளம்பூரண அடிகள், பேராசிரியர், கல்லாடர், சேனாவரையர், நச்சினார்க்கினியர் முதலிய உரையாசிரியர்கள் தம் உரையகத்தே எட்டுத்தொகை நூல்களினின்றும் மேற்கோள்கள் காட்டுவது போல இந்நாலடியாரினின்றும் மேற்கோள்கள் காட்டிச் செல்வதனை, அன்னார் இதனைப் பிரமாணங்காட்டத் தக்கதொன்னூலுள் ஒன்று என்று கொண்டாரென் பது வெளிப்படை. 'நாத்தொடுத்த நீர்க்கிலென்',

'குடரும் கொழுவும்', 'மாண்ட குணத்தொடு', 'கடியெனக் கேட்டும்' என்று தொடங்கும் பாடல்களை நோக்கும்போது, பௌத்த ஜைனமதக் கொள்கைகள் தமிழ்நாட்டில் ஊன்றிப் பரவிய காலத்தே அஃதாவது மணிமேகலை சரிதைதோன்றிய காலத்தே இந்நூல் ஆக்கப்பட்டிருக்கலாம் என ஊகித்தற்கிடனாகின்றது.

மற்றும், இந்நூலின் 'மேன்மக்கள்' என்னும் அதிகாரத்துக் காணப்படும்,

'உடைய, பிலந்தலைப் பட்டது போலாதே நல்ல
குலந்தலைப் பட்ட விடத்து'

என்ற அடிகளையும் ஆராய்வோம். இவற்றின் பொருள் 'ஸகல ஐசுவரியமும் உடைய குகையை ஒருவன் பெற்றதுபோல அல்லவா நல்லகுலத்துப் பிறந்த மேன்மக்களை ஒருவன் நட்புக்கொண்டானாயின்' என்பதாம். இவ்வுவமையைக் கவி வாளாதே கூறிப்போந்தார் என்று கருதியொழியாது, ஏதோ ஒருபழஞ் செய்தியை உட்கொண்டே இவ்வாறு கூறியிருத்தல் வேண்டும் எனக் கொள்ளின், மாங்குடி மருதனார் மதுரைக்காஞ்சியுள்ளே கூறிய,

'தென்புல மருங்கின் விண்டு நிறைய
வாணன் வைத்த விழுநிதி'

என்ற அடிகளிற் காணப்படும் ஒரு பழஞ்செய்தி நம் ஞாபகத்துக்கு வருகின்றது. இவ்வடிகளுக்கு ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர், 'தென்றிசை நிலத்தின் மலைகளெல்லாம் நிறையும்படி வாணன் என்னும் சூரன் வைத்த சீரிய பொருட்டிரள்' என்று உரை கூறிப்போந்தார். மாங்குடி மருதனார் காலத்துப் பெருநிதி மலைக்குகைகளில் சேமிக்கப்பெற்றிருந்த இத்தகைய செய்தி ஒன்று தமிழ் நாட்

டிற் பெருவழக்காக இருந்தது போலவே இந்நூலிற் செய்யுள் செய்த புலவர் காலத்தும் இச்செய்தி பெருவழக்காக இருந்ததெனக் கொள்வதற்குத் தடையில்லை, மற்றும், ‘வலம்படு முரசிற் சேர லாதன்..........நன்னகர் மாந்தை முற்றத் தொன்னார், பணிதிறை தந்த பாடுசா னன்கலம், பொன்செய் பாவை வயிரமொ டாம்பல், ஒன்றுவாய் நிறையக் குவைஇ யன்றவண், நிலந்தினத் துறந்த நிதியம்’ என்றும், ‘நன்னனுதியன் அருங்கடிப் பாழித், தொன்முதிர் வேளிர் ஓம்பினர் வைத்த, பொன்’ என்றும், ‘அண்ணங்குடை வரைப்பிற் பாழி யாங்கண், வேண்முதிர் மாக்கள் வியன்காக் கரந்த, அருங்கல வெறுக்கை’ என்றும், ‘பல்புகழ் நிறைந்த வெல்போர் நந்தர், சீர்மிகு பாடலிக் குழீஇக் கங்கை, நீர்முதற் கரந்த நிதியம்’ என்றும் (அகம் 127, 258, 265, 372) சங்க நூல்களிற் பெருநிதி நகரங்களிலும், யாற்றின் அடியிலும் சேமிக்கப் பெற்றிருந்த வரலாறு பேசப்படுதல்போல, இந்நூலிலும் பேசப்படுதலால், இது சங்ககாலத்து நூலென்றுதல், அதை ஒட்டிய நூலென்றுதல் கொள்ள யாதோரிழுக்கு மில்லை எனக.

இந்திரனை இறப்பச் சிறந்த தெய்வமாகக் கொள்ளும் ஜைன பௌத்த மத வழக்குப் பற்றி இந்நூலிலும்,

> ‘சக்கரச் செல்வம் பெறினும் விழுமியோர்
> எக்காலும் சொல்லார் மிகுதிச்சொல்—எக்காலும்
> முந்திரிமேற் காணி மிகுவதேற் கீழ்தன்னை
> இந்திரனா வெண்ணி விடும்’

என்றும்

> ‘அங்கண் விசும்பின் அமரர் தொழப்படும்
> செங்கண்மா லாயினும் ஆகமன்—தங்கைக்

கொடுப்பதொன் றில்லாரைக் கொய்தளி ரன்னா
விடுப்பாதம் கையாற் றொழுது'

என்றும் இந்திரன் உவமை கூறப்படுகிறான். இந்திரனே யன்றி அவன் தேவியான இந்திராணியும் இறப்பச் சிறந்த தலைவிக்கு உவமையாக

அரும்பெற்றக் கற்பின் அயிராணி யன்ன
பெரும்பெயர்ப் பெண்டி ரெனினும்—விரும்பிப்
பெறற்கசையாற் பின்னிற்பா ரின்மையே பேணும்
நறுநுதலாள் நன்மைத் துணை'

என்று பாடப் பெற்றனள். நச்சினார்க்கினியரும் சிந்தாமணியுரையில் இந்நூலிலுள்ள 'சிறுகா பெருகா முறைபிறழ்ந்து வாரா' என்ற பாடலைக் காட்டி, இதன் ஆசிரியர் ஜைன சமயத்தார் என்று கூறினர். இந்நூலினுக்குப் பால் இயல்கள் வகுத்த பதுமனாரும் "எட்டுமலைச் சாரலில் சமண முனிவர்கள் எண்ணாயிரவர் வசித்து வந்தார்கள். அவர்கள் தனித்தனி ஒவ்வொரு வெண்பாப் பாட, ... அவற்றுள் ஓரே விஷயத்தின் ஒவ்வொரு கருத்தால் தனித்தனி கூறும் நானூறு பாடல்களைப் பொறுக்கிச் சேர்த்து .. .. முடித்தார்" எனக் கூறினர். ஆகவே சமண முனிவர் பலரால் இந்நூல் பாடப் பெற்றதென்னும் கொள்கை வலியுறுகின்றது.

இந்நூலினை யான் இருபது வருடங்கட்கு முன் நற்றிணை யுரையாசிரியரும் என் மனத்தே யாண்டு முறைந்து என்னை அநுக்ரஹித்து வருபவருமான காலஞ் சென்ற பின்னத்தூர் அ. நாராயணஸ்வாமி ஐயரவர்கள்பால் பாடங்கேட்டு வந்த காலத்து, அப்பெரியாரிடத் திருந்த இந்நூலின் இரண்டு ஏட்டுப் பிரதிகளுள் பலபல அரிய பாடபேதங்களும் உரை நயங்களும்

காணப்பட, அவற்றின் அவர்கள் ஆணையின்படி நான் என் புத்தகத்திற் குறித்துக் கொண்டிருந்தேன். அவ்விரண்டு ஏட்டுப் பிரதிகளுள் ஒன்றில் மாத்திரம் புதுமரா விருத்தி என்று வரையப்பெற்றிருந்தது. மற்றொன்றிலுள்ள உரைப்பகுதியோ சிற்சில பாடல்களுக்கு முன்னைய ஏட்டிலுள்ள உரைக்குச் சிறிது மாறுபட்டிருந்தது. இவ்வுரையினை 'ஏனைய ஒரு பழைய உரை' என்று இந்நூற் பதிப்பிற் காட்டியிருக்கிறேன். இப் பிறகூறிய உரையோடு பெரும்பாலும் ஒத்திருந்தது சென்னை அடையாற்றுக் கையெழுத்துப் புத்தகசாலையிலுள்ள ஒரு பிரதி. இப்பிரதி அவ்வடையாற்றுக் கலாசாலைத் தமிழ்ப் பண்டிதர் ஸ்ரீமான் அ. கோபாலையரவர்கள் முயற்சியாற் பெற்றது. இப்பெருநன்றி செய்த அவர்களை யான் என்றும் மறவேன்.

இவ்விருவகை யுரைகளையும் நோக்கி மகிழ்ந்த என் நண்பரிற் சிலர் இந்நூலை இவ்வுரைகளுடன் அச்சிற் பதிப்பித்தல் நலமெனப் பலகாலும் தூண்டி வந்ததோடு, அச்சிடற்கு வேண்டிய உதவிகளும் செய்வதாக வாக்களித்ததமையால் துணிவுகொண்டு இதனை அச்சிட ஆரம்பித்தேன். இதனிடையில் சென்னை இராஜாங்கக் கையெழுத்துப் புத்தகசாலைப் பிரதி ஒன்று கிடைக்கப் பெற்று, என் சிற்றறிவிற்கு எட்டியமட்டும் மூலத்தையும் உரையையும் ஒருவாறு சோதித்துச் சுருக்கமான உரைக் குறிப்புக்களோடும், நூலாராய்ச்சிக்கு இன்றியமையாத அரும்பத அகராதி முதலியவற்றோடும் அச்சிட்டு நிறைவேற்றினேன். இவ்வுரைகளின் சிறப்பினை இப்புத்தகத்தில் ஆங்காங்கு நோக்கி மகிழ்க.

இந்நூல் அச்சாகுங் காலத்து எனக்கு நேர்ந்த பல ஐயங்களைத் தெளிவித்தும் அப்போதைக்கப்போது எவ

வளவு ஆயிற்று என்று அன்புடன் உசாவியும் என்னை ஊக்கியருளிய சென்னைப் பிரஸிடென்ஸி காலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதர் பரம ஸ்ரீ இ. வை. அநந்தராமையரவர்கள் திருவடிகளையும், யான் வேண்டியவண்ணம் உரிய பல திருத்தங்களைச் செய்தும் அச்சுப்பிரதியிற் பிழைகள் மலியாவண்ணம் ஊக்கத்துடன் சோதித்தும் அருள் புரிந்த சென்னை லெக்ஸிகன் ஆபீஸ் தலைமைத் தமிழ்ப் பண்டிதர் ஸ்ரீ உ. வே. மு. இராகவையங்கார் திருவடிகளையும் என்றும் மறவாத கடப்பாடுடையேன்.

இந்நூற் பதிப்பின்கண் என் அறியாமையாலும் நோய்காரணமாக எழுந்த அயாச்சியாலும் மனுஷ்ய ஸகாயமின்மையாலும் பல பிழைகள் காணப்படலாம். அறிஞர்கள் அவற்றினைப் பொறுத்துக் கொள்வார்களென்று நம்புகிறேன்.

மற்றுமிவ்வாறே திரிகடுகம் முதலிய நீதி நூல்களையும் பழைய உரையோடும் குறிப்புக்களோடும் பதிப்பிக்கவிருக்கிறேன். இத்துறையிற் பிரவர்த்திக்குமாறு என்னைத் தூண்டிவரும் ஸர்வேச்வரன் அந்நூல்களையும் முற்றுவித்தருள்வன் என் அவன் திருவடித் தாமரைகளை அநவரதம் உபாஸிக்கின்றேன்.

கபாலிவிலாஸம்
மயிலாப்பூர்
சுக்ல ஞு பங்குனி மீ

இங்ஙனம்,
வே. இராஜகோபாலையங்கார்

ஸ்ரீ:

இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய நூலின்பெயர்

முதலியனவும் அவைகளின் குறியீடுகளும்

அகநானூற்று உரைகாரர் (அகம் உரை)

அகநானூறு (அகம்)

அதிகாரம் (அதி)

ஆசாரக்கோவை (ஆசார)

ஆசிரியர் நல்லந்துவனார் (அந்துவன)

இளம்பூரணர் (இளம்.)

இறையனார் களவியல் (இறை களவு)

இனியது நாற்பது (இனியது)

ஏலாதி (ஏலா)

கம்பராமாயணம் (கம்ப)

- ஆற்றுப்படலம் (ஆறு)
- நகரப்படலம் (நகர)

கலித்தொகை (கலி)

சாரங்கதரன் சரிதை (சாரங்க)

சிலப்பதிகாரம் (சிலப்)

- மங்கலவாழ்த்துப்பாட்டு (மங்கல)
- மனையறம்படுத்தகாதை (மனையறம்)
- அரங்கேற்றுகாதை (அரங்கு)
- இந்திரவிழவூரெடுத்த காதை (இந்திர)
- கடலாடுகாதை (கடலா)
- கானல்வரி (கானல்)
- கனாத்திற முரைத்தகாதை (கனா)
- நாடுகாண்காதை (நாடு)
- ஊர்காண்காதை (ஊர்காண்)
- கொலைக்களக்காதை (கொலை)
- துன்பமாலை (துன்ப)
- ஊர்சூழ்வரி (ஊர்சூழ்)

அருமபதவுரைகாரா (அரும
பத) [யாா
அடியாாககுநலலாா (அடி
சிவகசிநதாமணி (சிந)

சூததிரம (சூ)
சேனாவரையா (சேனா)
திரிகடுகம (திரி, திரிக)

திருககுறள (குறள) [வை
திருககோவையாா (திருக, கோ
திருவாயமொழி ஈடடுரை (திரு
வாய ஈடு)

தொலகாபபியம (தொல)

எழுததிகாரம (எழுதது)
சொலலதிகாரம (சொல)
பொருளதிகாரம (பொருள)
செயயுளியல (செயயுள)

நசசினாாககினியா (நச)

நனனூல (நன)
உயிரீறறுபபுணரியல (உயிா)
நானமணிககடிகை (நானமணி)
பதிறறுபபததது (பதிற)

பதுமனாா (பதுமன)
பரிபபெருமான (பரிப)
பரிபாடல (பரி)
பரிமேலழகா (பரிமே)
பழமொழி (பழ)
பழைய உரை (ப உரை, ப உ)
பாடபேதம (பா)
பாயிரம (பாயி)
பிஙகலநிகணடு (பிஙகல)

வானவாதொகுதி (வானவா)
புறநானூறு (புறம)
புறபபொருள வெணபாமாலை
(வெண மா)

பெருமபாணாறறுபபடை (பெ
ருமபாண)
பேராசிரியா (பேரா)
மணிமேகலை (மணி)
மதுரைககாஞசி (மது, மதுரை)
மயிலைநாதா (மயிலை)
மோகவதைபபரணி (மோக)
வீரசோழியம (வீர)
அலஙகாரபபடலம (அலங)

ஸ்ரீ:

நாலடியார் ஆராய்ச்சி

I ஊர்வன விலங்கு முதலியன

2 மரம்புதல் முதலியன

தெஙகு, 216
நீலம, 374
பனை, 96
வழுதுணை, 264
வேஙகை, 180
வேமபு, 112

4 ஒலிககருவி தொழிறகருவிகள

தணணமை 6
துடி 388
செயதறபறை 392
பிணபபறை 23
மணபபறை23
முரசு 100
உளி 355
குறடு 208
சுடடுககோல 208
முட்டிகை 208
மூழை 321

5 சில விலங்குகளின் இயறகை

அனறில துணைபிரியாதெனபது
ஆமா நககிக கொலலுமெனபது
கடமா தொலைசசிய வேஙகை
இடமபடினுண்ணுதெனபது
தகா போா செயயுமெனபது
மலஙகு ஒருதலையை மீனுககுப ஒரு தலையைப பாமபுககும காட்டிப பிழைததுு ஓடிப போகுமெனபது
அரவு இடிககு அஞசுமெனபது
கோழி குபபையைக கிளறு மெனபது
நாகம விரியன பெடையோடு கூடின அறபஆயுளுள்ள நா கததினைபபெறு மெனபது
நாய புறஙதாப பெறினும பூசச சிறகு அவாவுமெனபது

6 பண்டை மககளின வழககுககள

அலவனைககால முரிததணடல
பனறிககுக கூழவாாததல
வெறியாட்டு எடுத்தல
யாமையை உலையிலிட்டுஅடுதல
யானையைககொணடு போாக கெழல
பிணதநை நாரிற் பிணிதது ஈாததல, பாாதவிடததிற போகடல
யானைமீதேறி உலாபபோதல
புலவாயககுப பருமம அமைதது வையமூாதல

ஸ்ரீ:

நாலடியார்

மூலம்

கடவுள் வாழ்த்து

வானிடு வில்லின் வரவறியா வாய்மையாற்
கானிலந் தோயாக் கடவுளை — யாநிலஞ்
சென்னி யுறவணங்கிச் சேர்துமெம் முள்ளத்து
முன்னி யவைமுடிக வென்று.

முதலாவது

அறத்துப்பால்

1 துறவறவியல்

(1) செல்வ நிலையாமை

அறுசுவை யுண்டி யமர்ந்தில்லா ளூட்ட
மறுசிகை நீக்கியுண் டாரும் — வறிஞராய்ச்
சென்றிரப்ப ரோரிடத்துக் கூழெனிற் செல்வமொன்
றுண்டாக வைக்கற்பாற் றன்று. 1

துகடீர் பெருஞ்செல்வந் தோன்றியக்காற் றொட்டுப்
பகடு நடந்தகூழ் பல்லாரோ டுண்க
அகடுற யார்மாட்டு நில்லாது செல்வஞ்
சகடக்கால் போல வரும். 2

யானை யெருத்தம் பொலியக் குடைநிழற்கீழ்ச்
சேனைத் தலைவராய்ச் சென்றோரு — மேனை
வினையுலப்ப வேறாகி வீழ்வர்தாங் கொண்ட
மனையாளை மாற்றார் கொள 3

நின்றன நின்றன நில்லா வெனவுணர்ந்
தொன்றின வொன்றின வல்லே செயிற்செய்க
சென்றன சென்றன வாழ்நாள் செறுத்துடன்
வந்தது வந்தது கூற்று 4

என்னாலு மொன்றுதங் கையுறப் பெற்றக்கால்
பின்னாவ தென்று பிடித்திரா — முன்னே
கொடுத்தா ருயப்போவர் கோடிநீக் கூற்றந்
தொடுத்தாறு செல்லுஞ் சுரம். 5

இழைத்தநா ளெல்லை யிகவா பிழைத்தொரீஇக்
கூற்றங் குதித்துய்ந்தா ரீங்கில்லை — யாற்றப்
பெரும்பொருள் வைத்தீர் வழங்குமின் நாளைத்
தழீஇந் தழீஇந் தண்ணம் படும். 6

தோற்றஞ்சால் ஞாயிறு நாழியா வைகலுங்
கூற்ற மளந்துநுந் நாளுண்ணும் — மாற்ற
வறஞ்செய் தருளுடையீ ராகுமின் யாரும்
பிறந்தும் பிறவாதா ரில் 7

செல்வர்யா மென்றுதாஞ் செல்வுழி யெண்ணாத
புல்லறி வாளர் பெருஞ்செல்வ — மெல்லிற்
கருங்கொண்மூ வாய்திறந்த மின்னுப்போற் றோன்றி
மருங்கற்றுக் கெட்டு விடும் 8

உண்ணா னொளிநிறா னோங்குபுகழ் செய்யான்
துன்னருங் கேளிர் துயர்களையான் — கொன்னே
வழங்கான் பொருள்காத் திருப்பானேல் அ ஆ
விழந்தானென் றெண்ணப் படும் 9

உடாஅது முண்ணாதுந் தமமுடமபு செறறுங
கெடாஅத நலலறமுஞ் செய்யார — கொடாஅது
வைததீட்டி னாரிழபபா வான்றோய் மலைநாட
வுய்ததீட்டுந தேனீக கரி 10

நாலடியார 5

(2) இளமை நிலையாமை

நரைவரு மெனறெண்ணி நலலறி வாளா
குழவி யிடததே துறநதாா — புரைதீரா
மனனா விளமை மகிழநதாரே கோலூனறி
யினனாங கெழுநதிருப பாா 11

நடபுநா ரறறன நலலாரு மஃகினா
ாறபுத தளையு மவிழநதன — வுடகாணாய
வாழதலி னூதிய மெனனுணடாம வநததே
யாழகலத தனன கலி 12

சொறறளாநது கோலூனறிச சோாநத நடையினராயப
பறகழனறு பணடம பழிகாறு — மிறசெறிநது
காம நெறிபடருங கணணினாாக கிலலையே
யேம நெறிபடரு மாறு 13

தாழாத தளராத தலைநடுஙகாத தணடூனறா
வீழா விறககு மிவணமாடடுங — காழிலலா
மம்மாகொண மாநதாக கணஙகாகுந தனகைககோ
லம்மனைககோ லாகிய ஞானறு 14

எனககுததா யாகியா ளெனனையீங கிடடுத
தனககுததாய நாடியே சென்றாள — டனககுததா
யாகி யவளு மதுவானாற றாயதாயககொண
டேகு மளிததிவ வுலகு 15

வெறியயர் வெங்களத்து வேன்மகன் பாணி
முறியார் நறுங்கண்ணி முன்னர்த் தயங்க
மறிக்குள குண்டன்ன மன்னா மகிழ்ச்சி
யறிவுடை யாளர்க ணில. 16

பனிபடு சோலைப் பயன்மர மெல்லாங்
கனியுதிர்ந்து வீழ்ந்தற் றிளமை — நனிபெரிதும்
வேற்கண்ண ளென்றிவளை வெஃகன்மின் மற்றிவளுங்
கோற்கண்ண ளாகுங் குனிந்து 17

பருவ மெனைத்துள பல்லின்பா லேனை
யிருசிகையு முண்டீரோ வென்று — வரிசையா
லுண்ணாட்டங் கொள்ளப் படுதலால் யாக்கைக்கோ
ளெண்ணா ரறிவுடை யார். 18

மற்றறிவா நல்வினை யாமிளைய மென்னாது
கைத்துண்டாம் போழ்தே கரவா தறஞ்செய்ம்மின்
முற்றி யிருந்த கனியொழியத் தீவளியா
னற்கா யுதிர்தலு முண்டு 19

ஆட்பார்த் துழலு மருளில்கூற் றுண்மையாற்
றோட்கோப்புக் காலத்தாற் கொண்டுய்ம்மின் — பீட்பிதுக்கிப்
பிள்ளையைத் தாயலறக் கோடலான் மற்றதன்
கள்ளங் கடைப்பிடித்த னன்று 20

(3) யாக்கை நிலையாமை

மலைமிசைத் தோன்று மதியம்போல் யானைத்
தலைமிசைக் கொண்ட குடையார் — நிலமிசைத்
துஞ்சினா ரென்றெடுத்துத் தூற்றப்பட் டாரல்லா
லெஞ்சினா ரிவ்வுலகத் தில 21

வா ழ்நாட் கலகா வயகவகொளி மண்டிலம
வீழநாள படாஅ தெழுதலால — வாழநா
ளுலவாமு ளொபபுர வாறறுமின் யாரு
நிலவா நிலமிசை மேல. 22

நாலடியார் 7

மனறங கறங்க மணப்பறை யாயின
வனறவற் காஙகே பிணப்பறையாப — பின்றை
யொலிததலு முண்டாமென் றுயநதுபோ மாறே
வலிக்குமா மாணடார மனம. 23

சென்றே யெறிப வொருகால சிறுவரை
நின்றே யெறிப பறையினை — நனறேகாண
முககாலை கொட்டினுண் மூடிததீக கொணடெழுவா
செததாரைச் சாவார சுமநது. 24

கணஙகொணடு சுறறததார கலலென் றலறப
பிணஙகொணடு காடடுயபபாரக கணடு — மணஙகொண்டீண
டுணடுணடுண டெனனு முணாவினாற சாறறுமே
தொண்டொணடொ டெனனும பறை. 25

நாாததொடுத தீாககிலெ னனறுயாங தடககிலென
பாாததுழிப பெயயிலென பலலோா பழிககிலென
றோறறபையு ளினறு தொழிலறச செயதூட்டுங
கூததன புறபபட்டக கால 26

படுமழை மொககுளிற பலகாலுந தோனறிக
கெடுமிதோா யாககையென றெணணித — தடுமாறு
தீாபபேமயா மெனறுணாநத திணணறி வாளரை
நோபபாாயாா நீணிலததின மேல. 27

யாககையை யாபபுடைததாப பெறறவா தாமபெறற
யாககையா லாய பயனகொளக — யாககை
மலையாடு மஞசுபோற றோனறிமற றாங்கே
நிலையாது நீதது விடும 28

புனலுனிமே னீர்போ னிலையாமை யெனறெண்ணி
யினனினியே செய்க வறவினை — யினனினியே
நின்று னிருநதான் கிடநதான்றன கேளலறச
சென்று னெனபபடுத லான். 29

கேளாதே வநது கிளைகளா யிற்றோனறி
வாளாதே போவரான மாகதாகள — வாளாதே
சேககை மரனொழியச சேணீஙகு புடபோல
யாககை தமர்கொழிய நீதது. 30

(4) அறன்வலி யுறுத்தல்

அகததாரே வாழ்வாரென றண்ணாநது நோக்கிப
புகததாம பெறுஅா புறஙகடை பறறி
மிகததாம வருநதி யிருபபரே மேலைத
தவததாற றவஞ்செயயா தார. 31

ஆவாகா மாகக நசைஇ யறமறநது
போவாகா மெனனுப புலைநெஞசே — யோவாது
நினறுஞறறி வாழ்தி யெனினுநின வாழுநாள்கள்
செனறன செயவ துரை. 32

வினைப்பயன் வநதககால வெய்ய வுயிரா
மனததி னழியுமாம பேதை — நினைததததனைத
தொலலைய தென்றுணா வாரே கடுமாறறத
தெலலை யிகநதொருவு வார 33

அருமபெறல யாககையைப பெறற பயததாற
பெருமபயனு மாற்றவே கொளக — கருமபூாநத
சாறுபோற சாலவும பினனுதவி மறறதன
கோதுபோற போகு முடமபு. 34

கரும்பாட்டிக் கட்டி சிறுகாலைக் கொண்டார்
துரும்பெழுந்து வேங்காற் றுயராண் டுழவார்
வருநதி யுடம்பின் பயன்கொண்டார் கூற்றம்
வருங்காற் பரிவ திலர். 35

நாலடியார் 9

இன்றுகொ லன்றுகொ லென்றுகொ லென்னாது
பின்றையே நின்றது கூற்றமென் றெண்ணி
யொருவுமின் தீயவை யொல்லும் வகையான
மருவுமின் மாண்டா ரறம் 36

மக்களா லாய பெரும்பயனு மாயுங்கால்
லெத்துணையு மாற்றப் பலவானற் — றொக்க
வுடம்பிற்கே யொப்புரவு செய்தொழுகா தும்பர்
கிடந்துண்ணப் பண்ணப் படும் 37

உறக்குந் துணையதோ ராலம்வித் தீண்டி
யிறப்ப நிழற்பயந் தாஅங் — கறப்பயனுந்
தான்சிறி தாயினுந் தக்கார்கைப் பட்டக்கால்
வான்சிறிதாப் போர்த்து விடும் 38

வைகலும் வைகல் வரக்கண்டு மஃதுணரார்
வைகலும் வைகலை வைகுமென் றின்புறுவார்
வைகலும் வைகற்றம் வாழ்நாள்மேல் வைகுதல்
வைகலை வைத்துணரா தார் 39

மான வருங்கல நீக்கி யிரவென்னு
மீன விளிவினால் வாழ்வேன்மன் — னீனத்தா
னூட்டியக் கண்ணு முறுதிசேரா திவ்வுடம்பு
நீட்டித்து நிற்கு மெனின் 40

(5) தூயதன்மை

மாசகேழ் மடநலலா பென்றாறறு சானறவா
நோககாரகொ ளெய்யதோா புகலிலலை — யாககைககோ
ரீசசிற கனனதோா தோலறினும வேணடுமே
காக்கை கடிவதோா கோல. 41

தோறபோர்வை மேலும் துளைபலவாய்ப பொயமமறைக்கு
மீபபோானவ மாட்சித் துடம்பாளுன — மீபபோாவை
பொய்ம்மறைபாக் காமம புகலா்து மறறதனைப
பைமமறியாப பாககப படும. 42
தககோலாச தினறு தலைநிறையப பூசசூடிப
பொய்ககோலஞ செய்ய வொழியுமே — யெககாலு
முண்டி வினையு ளுறைக்கு மெனபபெரியோா
கணடுகை விட்ட மயல. 43
தெண்ணீாக குவளை பொருகயல வேலெனறு
கணணிலபுன மாககள கவறற விடுவேனோ
வுண்ணீா களைநதககா லுஙகுருன றிட்டனன
கணணீாமை கணடொழுகு வேன 44
முலைலை முகைமுறுவன முதலென றிவைபிதறறுங
கலலாபபுன மாககள கவறற விடுவேனோ
வெலலாருங காணப புறஙகாட டுதிாநதுகக
பலலெனபு கணடொழுகு வேன. 45
குடருங கொழுவுங குருதியு மெனபுந
தொடருு நரமபொடு தோலு — மிடையிடையே
வைதத தடியும வழுமபுமா மறறிவற்று
ளெதகிறததா னீாஙகோதை யாள 46
[illegible]றி யுவாததகக வொனபது வாயபபுலனுங
கோதிக குழுமபலைககுங கும்பதனைப — பேதை
பெருநதோளி பெயவளா யெனனுமீப போாதத
கருநதோலாற கணவிளககப பட்டு 47

பண்ட மறியா படுசாநதுங் கோலதயுங
கொண்டுபா ராட்டுவா கண்டிலர்கொன — மண்டிப
பெடைசசேவல் வன்கழுகு போதநிட்டுக் குததன்
முடைசசாகா டசசிற றழி. 48

நாலடியார் 11

கழிநதா ரிடுதலை கண்டாரெஞ் சுட்கக
குழிநதாழநத கண்ணவாய்த தோறறி — யொழிநதாரைப
போறறி நெறிநின்மி னிறறிதன் பண்பெனறு
சாறறுங்கொல சாலச சிரிதது. 49

உயிாபோயா வெண்டலை புட்கச் சிரிததுச
செயிாதீாககுஞ செம்மாப பவரைச — செயிாதீாநதா
கண்டிற றிதன்வண்ண மெனபதனுற றம்மையோா
பண்டகதுள வைபப திலா 50

(6) துறவு

விளக்குப புகவிருண் மாயநதாங் கொருவன்
றவததினமுன னிலலாதாம பாவம — விளக்குநெய
தேயவிடததுச சென்றிருள பாயநதாஙகு நலவினை
தீாவிடதது நிறகுமாந தீது 51

நிலையாமை நோயமூபபுச சாககாடென றெண்ணித
தலையாயா தஙகருமஞ செய்வா — தொலைவிலலாச
சததமுஞ சோதிடமு மெனறாங கிலவபிதறறும
பிததாகள் பேதையா ரில 52

இலல மிளமை யெழிலவனபபு மீக்கூறறஞ
செலவம வலியென றிவையெலலா — மெலலை
நிலையாமை கண்டு நெடியாா துறபபா
தலையாயா தாமுய்யக கொண்டு. 53

துனபம பலநா ளுழநது மொருநாளை

யினபமே காமுறுவ ரேழையா — ரினப
மிடைதெரிந தினனாமை நோககி மனையா
றடைவொழிநதா ரான்றமைநத தார 54

கொணனே கழிநதன றிளமையு மினனே
பிணியொடு மூபபும வருமாற — றுணிவொனறி
யெனனொடு சூழா தெழுநெஞசே போதியோ
நனனெறி சோ நமககு 55

மாணட குணததொடு மககடபே றிலலெனினுப
பூணடான கழிததற கருமையாற — பூணட
மிடியெனனுங காரணததின மேனமுறைக கணணே
கடியெனறா கறறறிந தாா 56

ஊககித தாங கொணட விரதஙக ளுளளுடையந
தாககருந துனபஙக ளாநதலை வநதககா
லூககி நிறுட முரவோரே நலலொழுககங
காககுந திருவத தவா 57

தமமை யிகழநதமை தாமபொறுபப தனறிமற
றெமமை யிகழநத வினைப்பயததா — லுமமை
யெரிவாய நிரயதது வீழவாகொ லெனறு
பரிவதூஉஞ சானறோா கடன 58

மெயவாய்கண மூககுச செவியெனப போபெறற
வைவாய வேடகை யவாவினைக — கைவாய்க
கலஙகாமற காததுயககு மாறற லுடையான
விலஙகாமை வீடு பெறும 59

துனபமே மீதூரக கண்டுந துறவுளளா
ரினபமே காமுறுவ ரேழையா — ரினப

மிசைதொறு மறநத வினனுமை நோககிப
பசைதல பரியாதா மேல 60

48 ஆம பாடடு 'கணடபோா' என றும பாடம

(7) சினமின்மை

மதிததிறப பாரு மிறகக மதியா
மிதிததிறப பாரு மிறகக — மிதிததேறி
யீயுந தலைமே லிருததலா லஃதறிவா
காயுங கதமினமை நனறு 61

தணடாச சிறபபிறறம மினனுயிரைத தாஙகாது
கணடுழி யெலலாந துறப்பவோ — மணடி
யடிபெயரா தாறற விளிவநத போழதின
முடிகிறகு முளளத தவா 62

காவா தொருவனறன வாயதிறநது சொலலுஞசொ
லோவாதே தமமைச சுடுதலா — லோவாதே
யாயநதமைநத கேளவி யறிவுடையா ரெஞஞானறுங
காயநதமைநத சொலலா கறுதது 63

நோதது நிகரலலா நீரலல சொலலியககால
வோததது வெகுளாா விழுமியோா — ரோாததததனை
யுளளததா னுளளி யுரைததுராா யூரகேடபத
துளளிததூண முடடுமாங கீழ 64

இளையா னடகக மடககங கிளைபொரு
ளிலலான கொடையே கொடைபபய — னெலலா

மொறுக்கு மதுலைக யுரனுடை யாான
பொறுக்கும பொறைபே பொறை 65

கலலெறிந தனன கயவாவா யினஞசசொ

லெல்லாருந காணப பொறுததுயபப — ரொலலை
யிடுநீறுற பையவிநத நாகமபோற றததந
குடிமையான வாதிககப படடு. 66

மாறறுராய் நினறுதம மாறேறபராக கேலாமை
யாறறுமை யெனனு றறிவுடையா — றாறறுமை
நோததினனு மறறவா செய்தக்காற றுமவரைப
போததினனு செய்யாமை நன்று. 67

கெடுங்கால மோடினு நீசா வெகுளி
கெடுஙகால மினறிப பரககு — மடுங்காலை
நீரகொண்ட வெபபமபோற றுனே தணியுமே
சீரகொண்ட சானறோா சினம. 68

உபகாரஞ செயததனை யோராதே தஙக
ணபகார மாறறச செயினு — முபகாரந
தானுசெய்வ தலலாற றவறறினுற றீஙகூககல
வானறோய் குடிபபிறநதாரக கில 69

கூாததுநாய கௌவிக கொளககணடுந தமவாயாற
போததுநாய கௌவினு ரீஙகிலலை — நீாததனறிக
கீழமக்கள கீழாய சொலலியககாற சொலபவோ
மேனமககள தமவாயான மீட்டு 70

(8) பொறையுடைமை

கோதை யருவிக குளிாவரை நனனுட

பேதையோ டியாது முரையறக — பேதை
யுரைககிற இதைககுரைககு மொலலும வகையால
வழுககிக கழிதலே நனறு 71

நேரலலா ரீரலல சொலலியககான மறநது
தாரித இருதத றகுதிமற — நேரும
புகழ்மையாக கொளளாது பொஙகுநீர ஞாலஞ
சமழமையாக கொணடு விடும. 72

கரதலார சொலலுங் கடுஞ்சொ லுவநதுரைககு
மேதிலா ரின்சொலிற றீதாமோ — போதெலலா
மாதாவண் டாககு மலிகடற றணசேரபப
வூரவ தறிவாரப பெறின். 73

அறிவ தறிநதடஙகி யஞசுவ தஞசி
யுறுவ துலகுவபபச செய்து — பெறுவதனு
லினபுறறு வாழு மியலபுடையா ரெஞஞானறுந
துனபுறறு வாழத லரிது. 74

வேறறுமை யினறிக கலநதிருவா நட்டககாற
றேறறு வொழுகக மொருவனக ணுணடாயி
னாறறுந துணையும பொறுகக பொறுககிற
றூறறுதே தூர விடல 75

இனனு செயினு மினிய வொழிகென று
தனனையே தானோவி னலலது — தனனிக
கலநதாரைக கைவிடுதல கானக நாட
விலஙகிறகும விளள லரிது 76

பெரியார பெருநட்புக கோடறுஞ செயத
வரிய பொறுபபவென் றனறோ — வரியரோ
வொலலெ னருவி யுயாவரை நன்னாட
நலலசெய வாரககுத தமா 77

வறறிமற றுறறப பசிப்பினும பண்பிலாக
கறற மறிய வுரையறக — வறற

மறைககுக துணையாக குறைபபவே தமமைத
துறககுந துணிவிலா தார. 78

இனபம பயநதாங கிளிவு தலைவரினு
மினபததின பககம மிருநதைகக — வினப
மொழியாமை கண்டாலு மோஙகருவி காட
டழியாகா வாறே தலை. 79

தானகெடினுந தககாரகே டெண்ணறக தனனுடமபி
னூனகெடினு முணணாரகைத தணணறக — வானகவிநத
வையக மெலலாம பெறினு முரையறக
பொயயோ டிடைமிடைநத சொல 80

(9) பிறனமனை நயவாமை

அசசம பெரிதா லதறகினபஞ சிறறளவா
நிசச நினையுஙகாற கோககொலையா — னிசசலுந
குமபிககே கூரதத வினையாற பிறனறா
நமபறக நாணுடை யார 81

அறமபுகழ கேணமை பெருமையிந நானகும
பிறனறா நசசுவாரச சேரா — பிறனறா
நசசுவாரச சேரும பகைபழி பாவமென
றசசததோ டிநநாற பொருள. 82

புககவிடத தசசம போதரும போதசசந
துயககு மிடததசசந தோனறாமைக காபபசச
மெககாலு மசசந தருமா லெவனகொலோ
வுடகான பிறனில புகல 83

காணிற குடிபபழியாங கையுறிற காலகுறையு
மாணினமை செயயுமா லசசமா — நீணிரயத
துனபம பயககுமா றுசசாரி நீகணட
இனப மெனககெனைததாற கூறு. 84

செமமையொன றினறிச சிறியா ரினததராயக
கொமமை வரிமுலையா டோணமரீஇ — யுமமை
வலியாற பிறனமனைமேற சென்றாரே யிமமை
யலியாகி யாடியுண பார. 85

பலலா ரறியப பறையறைநது நாட்கேட்டுக
கலயாணஞ செய்து கடிபுகக — மெலலியற
காதன மனையாளு மிலலாளா வெனனொருவ
னேதில மனையாளை நோககு 86

அமப லயலெடுபப வஞ்சித தமாபரீஇ
வமபலன பெணமரீஇ மைநதுறறு — நமபு
நிலைமையி னெஞசததான றுபபுரவு பாமபின
றலைநககி யனன துடைத்து. 87

பரவா வெளிபபடா பலலோாகட டஙகா
வுரவோாகட காமநோ யோஓ கொடிதே
விரவாரு ணாணுப படலஞசி யாது
முரையாதுள ளாறி விடும 88

அமபு மழலு மவிாகதிர ஞாயிறும
வெமபிச சுடினும புறஞசுடும — வெமபிக
கவறறி மனததைச சுடுதலாற காம
மவறறினு மஞசப படும. 89

ஊரு ளெழுநத வுருகெழு செநதீககு
நீருட குளிததும முயலாகு — நீருட்
குளிபபினுங காமஞ சுடுமேகுன றேறி

யொளிபபினுங காமஞ சுடும. 90

(10) ஈகை

இலலா விடதது மியைநத வளவினு
ளுளள விடமபோற பெரிதுவநது — மெலலக
கொடையொடு பட்ட குணனுடை மாநதாக
கடையாவா மாண்டைக கதவு. 91

முன்னரே சாநாண் முனிதககு மூபபுள
பினனரும பீடழிககு நோயுள — கொனனே
பரவனமின பறறனமின பாததுணமின யாதுங
கரவனமின கைததுண்டாம போழது. 92

நடுககுறறுத தற்சேரநதாா துனபந துடையாா
கொடுததுததான றப்பபினு மீணடுங்கா வீணடு
மிடுககுறறுப பறறினு நிலலாது செலவம
விடுககும வினையுலநதக கால 93

இமமி யரிசித துணையானும வைகலு
நுமமி னியைவ கொடுததுண்மி — னுமமைக
கொடாஅ தவரெனபா குண்டுநீா வையத
தடாஅ வடிபபி னவா. 94

மறுமையு மிமமையு நோக்கி யொருவற
குறுமா றியைவ கொடுததல — வறுமையா
லீத லிசையா தெனினு மிரவாமை
யீத லிரட்டி யுறும. 95

நடுவூருள வேதிகை சுற்றுங்கோட் புக்க
படுபனை யனனா பலாநசச வாழவாா

குடிகொழுததக கணணுங கொடுததுண்ணா மாகக
ளிடுகாட்டு ளேறறைப பனை. 96

பெயறபான மழைபெய்யாக கண்ணு முலகஞ
செயறபால செயயா விடினுங — கயபபுலால
புனனை கடியும பொருகடற றண்சேரபப
வெனனை யுலகுயயு மாறு 97

ஏறறகை மாறறாமை யெனனானுந தாமவரையா
தாறறாதாரக கீவதா மாண்கட — னாறறின
மலிகடற றணசேரபப மாறீவாரக கீதல
பொலிகட னெனனும பெயாதது. 98

இறபபச சிறிதெனனா திலலெனனா தெனறு
மறபபயன் யாரமாட்டுஞ செயக முறைபபுதவி
னையம புகூஉந தவசி கடிஞைபோற
பைய நிறைதது விடும. 99

கடிபபிடு கண்முரசங காதததோர கேடப
ரிடிதது முழங்கியதோர யோசனையோர கேட்ப
ரடுககிய மூவுலகுங கேடகுமே சானறோர
கொடுததா ரெனபபடுஞ சொல 100

(11) பழவினை

பலலாவு ளுயதது விடினுங குழககனறு
வலலதாந தாயநாடிக கோடலைத — தொலலைப
பழவினையு மனன தகைததேதற செயத
கிழவனை நாடிக கொளறகு. 101

உருவு மிளமையு மொணபொருளு முட்கு
மொருவழி நில்லாமை கணடு — பொருவழி

யொனறேயு மிலலாதான வாழககை யுடமபிட்டு
நினறுவீழந தக்க துடைததது 102

வளமபட வேணடாதார யாரயாரு மிகக
யளநதன போக மவரவ ராறறுன
விளஙகாய திரட்டினு ரிலகைக களஙகனியைக
காரெனச செயதாரு மில 103

உறறபால நீகக லுறுவாககு மாகா
பெறறபா லனையவு மனனவா மாரி
வறபிற றருவாரு மிலலை யதனைச
சிறபிற றணிபபாரு மில 104

இனைததுணைய ராகிததந தேசுள் ளடககிப
பனைததுணையா வைகலும பாடழிநது வாழ்வா
ரினைபபக கிடநத தெவனுண்டா மேலை
வினைபபய னலலாற பிற 105

பலலான்ற கேள்விப பயனுணாவா ரீயவுங
கலலாதா வாழ்வ தறிதிரேற — கலலாதா
சேதன மெனனுமச சேறகத தின்மையாற
கோதெனறு கொளளாதாங கூறறு. 106

இடுமபைகூர நெஞசததா ரெலலாருங காண
நெடுஙகடை நினறுழலவ தெலலா — மடமபபூ
வனனங கிழிககு மலைகடற றணசோபப
முனனை வினையாய விடும 107

அறியாரு மலல ரறிவ தறிநதும
பழியோடு பட்டவை செயதல — வளியோடி
நெயத னறவுயிககு நீளகடற றணசோபப
செயத வினையான வரும 108

ஈணடநீா வையதது ளெலலாரு மெததுணையும
வேண்டாா மறறீய விழைபய னலலவை
வேணடினும வேண்டா விடினு முறறபால
தீணடா விடுத லரிது 109

சிறுகா பெருகா முறைபிறழநது வாரா
வுறுகாலத தூறறுகா வாமிடததே யாகுஞ்
சிறுகாலைப பட்ட பொறியு மதனு
லிறுகாலத தெனனை பரிவு 110

92 ஆம பாட்டு 'முனனா பினனா' இடமுணாததின மது 41.

(12) மெய்ம்மை

இசையா வொருபொரு ளிலலென்றல யாாககும
வசையனறு வையத தியறகை — நசையழுகக
நினறோடிப பொயததல னிரைதொடீஇ செயகனறி
கொனறாரிற் குறற முடைதது 111

தககாரு தககவ ரலலாரு தநீாமை
யெககா லுங குனற விலராவா — ரககாரம
யாவரே தின்னினுங கையாதாங கைககுமாந
தேவரே தின்னினும வேமபு 112

காலாடு போழதிற கழிகிளைஞா வானதது
மேலாடு மீனிற பலராவா — ரேலா
விடரொருவா ருறறககா லீாஙகுனற நாட
தொடாபுடையே மெனபாா கிலா. 113

வடுவிலா வையதது மனனிய மூனறி
னடுவண தெயத விருதலையு மெய்து
நடுவண தெயதாதா னெயது முலைபபெய்
தடுவது போலுந துயா 114

நலலாவின கனறுயி னுகும விலைபெறாஉந
கலலாரே யாயினுஞ செலவா வாய்ச சொற்செலலும
புலவீரப் போழதி னுழவேபோன மீதாடிச
செலலாவா நலகூாநதாா சொல. 115

இடமபட மெயஞஞானங கறபினு மெனறு
மடஙகாதா ரெனறு மடஙகாா — தடஙகண்ணு
யுபபொடு நெய்பா றயிாகாயம பெய்தடினுங்
கைப்பறு பேய்சசுரையின காய். 116

தமமை யிகழ்வாரைத தாமவரின முனனிகழ்க
வெனனை யவரோடு பட்டது — புனனை
விறறூக் கமழ்கானல வீக்குநீச் சோப்ப
வுறறபால யாாககு முறும 117

ஆவே றுருவின வாயினு மாபயநத
பாலவே றுருவின வலலவாம — பாலபோ
லொருதனமைத தாகு மறநெறி யாபோ
லுருவு பலகொள ளீஙகு 118

யாஅ ருலகததோா சொலலிலலாா தேருஙகால
யாஅ ருபாயததின வாழாதாா — யாஅ
ரிடையாக வினனாத தெயதாதாா யாஅா
கடைபோகச செலவமுடையா தாா 119

தாஞசெய வினையலலாற றமமொடு செலவதுமற
றியாஙகணுந தேரிற பிறிதிலலை — யாஙகுததாம
போறறிப புனைநத வுடமபும பயனினறே
கூறறஙகொண டோடும பொழுது 120

(13) தீவினையச்சம்

துககத துட டூஙகித துறவினகட் சோகலா
மககட பிணதத சுடுகாடு — தொக்க
விலஙகிற்கும புளளிறகுங காடே புலஙகெட்ட
புலலறி வாளா வயிறு. 121

இருமபாாகுங் காலரா யேதிலாாக காளாய்க
கருமபாா கழனியுட சோவா — சுருமபாாக்குங
காடடுளாய் வாழுஞ சிவலுங குறுமபூழுங்
கூட்டுளாயக கொணடுவைப பாா. 12 2

நாலடியாா 23

அககேபோ லஙகை யொழிய விரலழுகித
துககத தொழுநோ யெழுபவே — யககா
லலவினைக காதலித துக கானமுரிததுத தினற
பழவினை வநதடைநதக கால. 123

நெருபபழற சோநதககா னெயபோல வதூஉ
மெரிபபசசுட் டெவவநோ யாககும — பரபபக
கொடுவினைய ராகுவா கோடடாருங கோடிக
கடுவினைய ராகியாச சாாநது. 124

பெரியவா கேண்மை பிறைபோல நாளும
வரிசை வரிசையா நநதும — வரிசையால
வானூா மதியமபோல வைகலுந தேயுமே
தானே சிறியாா தொடாபு. 125

சானறோ ரெனமதிததுச சாாநதாய்மற சாாநதாயககுச
சானறாண்மை சாாநதாக ணிலலாயிற — சாாநதோயகேள
சாநதகத துண்டெனறு செபபுத திறநதொருவன
பாமபகததுக கணட துடைதது 126

யாஅ ரொருவ ரொருவாதம முளளதனைத
தேருந துணைமை யுடையவா — சாரற
கனமணி நின்றிமைககு நாடகேள் மககண
மனமவேறு செயகையும வேறு 127

---

113 ஆம பாடடு 'கணணுடியனன' எனனும சிநதாமணிச செயயுளில 'கணணுடி வெனறு' எனனுமிடதது 'கண எலலா ரிடததும உலாவி வெனறு' எனறு உரை கூறி, 'காலாடுபோழ தின' எனருற்போல எனறாா நச சிநதாமணி 2327 காலாடு போழ்தின - செலவாககுச செனறுகொண டிருககும காலததில்
116 'பெயதடினும' உயாவு சிறபபுமமை தொல சொல 257 நச

உளளததா னள்ளா துறுதித தொழிலராய்க
களளததா னட்டாா கழிகேண்மை — தெளளிப்
புனற்செதும்பு நின்றலைககும பூங்குனற நாட
மனததுககண் மாசாய் விடும். 128

ஒக்கிய வொள்வாடன் னென்னுாகைப் பட்டககா
லூககக மழிபபதூஉ மெய்யாகு — மாகக
மிருமையுஞ் செனறு சுடுதலா னல்ல
கருமமே கல்லாாகட் டீாவு. 129

மனைபபாசங் கைவிடாய் மக்கட்கென் றேஙகி
யெனைதனூழி வாழ்தியோ நெஞசே — யெனைததுஞ்

சிறுவரையே யாயினுஞ் செய்தநன் றல்லா
லுறுபயனோ வில்லை யுயிர்க்கு. 130

குறிப்பு: 'பொறையுடைமை' எனனும அதிகாரம முதல் 'தீவினையசசம்' எனனும அதிகாரம ஈறாக இலலற வியலாகக கொளக (130 ஆம பாட்டு பாசம - பிசாசு)

இரண்டாவது

பொருட்பால்

1 அரசியல்

(14) கல்வி

குஞ்சி யழகுங் கொடுந்தானைக் கோட்டழகு
மஞ்ச ளழகு மழகல்ல — நெஞ்சத்து
நல்லமயா மென்னு நடுவு நிலைமையாற்
கல்வி யழகே யழகு 131

இம்மை பயக்குமா லீயக் குறைவின்றாற்
றம்மை விளக்குமாற் றூஉய்மரக் கேடின்றா
லெம்மை யுலகத்து மியாங்காணேங் கல்விபோன்
மம்ம ரறுக்கு மருந்து 132

களாநிலததுப பிறநத வுபபினைச சானறோா
விளைநிலததது நெலலின விழுமிதாகக கொளவா
கடைநிலததோ ராயினுங கறறுணாந தோரைத
தலைநிலததது வைக்கப படும. 133

வைப்புழிக் கோட்படா வாய்ததீயிற கேடிலலை
மிககச் சிறபபி னரசா செறினவவா
ரெசச மெனவொருவன மககட்குச செய்வன
விசசைமற றலல பிற. 134
கலவி கரையில கறபவா நாளசில
மெலல நினைககிற பிணிபல — தெளளிதி
னாராயந தமைவுடைய கறபவே நீரொழியப
பாலுணை குருகிற றெரிநது 135
தோணி யியககுவான றொலலை வருணததுக
காணிற கடைபபட்டா னெனறிகழாா — காணு
யவனறுணையா வாறுபோ யறறேநூல கறற
மகனறுணையா நலல கொளல. 136
தவலருந தொலகேளவித தனமை யுடையா
ரிகலில ரெஃகுடையாா தமமுட் குழீஇ
நகலி னினிதாயிற காணபா மகலவானத
தும்ப ருறைவாா பதி. 137
கனைகடற றண்சோபப கறறறிநதாா கேண்மை
நுனியிற கருமபுதின றறறே — நுனிநீககித
தூாிறறின றனன தகைததரோ பண்பிலா
ஈர மிலாளா தொடாபு 138
கலலாரே யாயினுங கறறாரைச சோநதொழுகி
னலலறிவு நாளுந தலைபபடுவா — தொலசிறபபி
னொணணிறப பாதிரிபபூச சோதலாற புததோடு
தணணீா ககுதத தானபயந தாஙகு. 139

அலகுசால கறபி னறிவுநூல கல்லா
துலகநூ லோதுவ தெலலாங — கலகல
கூஉங துணையலலாற கொணடு தடுமாற்றம
போஒங துணையறிவா ரில. 140

நாலடியார 27

(15) குடிப்பிறப்பு

உடுககை யுலறி யுடமபழிநதக கண்ணுங
குடிபபிறப பாளாதங கொளகையிற குனறு
ரிடுககண் டலைவநதக கண்ணு மரிமா
கொடிபபுற கறிககுமோ மறறு. 141

சானறாண்மை சாய லொழுக்க மிவைமூனறும
வானறோய் குடிபபிறநதாரக கலலது — வானறோயு
மைதவழ வெறப படாஅ பெருஞ்செலவ
மெயதியக கண்ணும பிறாககு 142

இருக்கை யெழலு மெதிரசெலவு மேனை
விடுபப வொழிதலோ டினன — குடிபபிறநதார
குனறு வொழுக்கமாக கொணடார கயவரோ
டொனறு வுணரபபாற றனறு 143

கலலவை செயயி னியலபாகுங தீயவை
பலலவா தூறறும பழியாகு — மெலலா
முணருங குடிபபிறபபி னூதிய மெனறே
புணரு மொருவாக கெனின. 144

கலலாமை யசசங கயவா தொழிலசசஞ
சொலலாமை யுளளுமோா சோாவசச — மெலலா
மிரபபாாககொன றீயாமை யசச மரததாரிம
மாணுக் குடிபபிறந தாா. 145

இனநன்மை யினசொலொன் றீதனமற றேனை
மனநனமை யெனறிவை யெலலாந — கனமணி
முதநோ டிமைககு முழஙகுவரித தண்சோபப
விறபிறநதாா கணணே யுள. 146

செய்கை யழிநது சிதனமண்டிற றுயினும
பெய்யா வொருசிறை பேரி லுடைததாகு
மெவவ முழுநதக கடைகதுங குடிபபிறநதாா
செயவா செயறபா லவை 147

ஒருபுடை பாமபு கொளினு மொருபுடை
யஙகணமா ஞாலம விளககுறூஉந — திஙகளபோற
செலலாமை செவவனோ நிறபினு மொபபுரவிற
கொலகாா குடிபபிறந தாா. 148

செலலா விடததுங குடிபபிறநதாா செய்வன
செலவிடததுஞ செய்யாா சிறியவா — புலவாய்
பருமம பொறுபபினும பாயபரி மாபோற
பொருமுரா ஞறறுந வினறு. 149

ஏறறெனறு மிலலா விடததுங குடிபபிறநதா
ரறறுததற சோநதாக கசைவிடத தூறறுவ
ரறறக கடைதது மகலயா றகழநதகாற
றெறறெனத தெணணீா படும். 150

(16) மேன்மககள்

அஙகண விசுமபி னகனிலாப பாரிககுந
திஙகளுஞ சானறோரு மொபபாமற — றிஙகண
மறுவாறறுஞ சானறோரஃ தாறறாா தெருமநது
தேய்வ ரொருமா சுறின. 151

இசையு மெனினு மிசையா தெனினும
வசைதீர வெண்ணுவா சானரோர — விசையி
னரிமா வுளஙகிழிதத வமபினிற றீதோ
வரிமாப பிழைபபெய்த கோல. 152

நரமபெழுநது நலகூாநதா ராயினுஞ சானரோா
குரமபெழுநது குறறஙகொண் டேறா — ருரஙகவரு
வுளளமெனு நாரினற கட்டி யுளவரையாற
செயவா செயற்பா லவை. 153

செலவழிக கணணொருநாட காணினுஞ சானறவா
தொலவழிக கேணமைபிற றேன்றப புரிநதியாபபா
நலவரை காட சிலநா ளடிபபடிற
கலவரையு முணடா நெறி 154

புலலா வெழுததிற பொருளில வறுஙகோட்டி
கலலா வொருவ னுரைபபவுங கணணோடி
நலலா வருநதியுங கேட்பரே மறறவன
பலலாரு ணாணல பரிநது. 155

கடிததுங கருமபினைக கணடகா றறி
பிடிக துகீர கொளளினு மினசுவைததே யாகும
வடுபபட வைதிறநதக கணணுங குடிபபிறநதா
கூறாதம வாயிற கிளைதநது 156

களளாாகள ளுணணா கடிவ கடிநதொரீஇ
யெளளிப பிறரை யிகழநதுரையாா — தளளியும
வாயிறபொய கூறா வடுவறு காடசியா
சாயிற பரிவ திலா 157

பிறாமறை யினகட செவிடாயத திறனறிந
தேதிலா ரிறகட குருடனாயத தீய
புறஙகூறறின மூஙகையாய நிறபானேல யாது
மறஙகூற வேணடா வவறகு 158

பனனுளளு செனறககாற பணபிலா தமமுழை
யெனனுணும வேணடுப வெனறிகழப — வெனனுணும
வேணடினு நனறுமற றெனறு விழுமியோா
காண்டொறுஞ செயவா சிறபபு 159

உடையா ரிவரென றொருதலையாப பறறிக
கடையாயாா பினசெனறு வாழ்வ — ருடைய
பிலநதலைப படடது போலாதே நலல
குலநதலைப படட விடதது 160

(17) பெரியாரைப் பிழையாமை

பொறுபபரென றெணணிப புரைதீரநதா மாடடும
வெறுபபன செயயாமை வேணடும — வெறுததபி
னாககு மருவி யணிமலை நனனாட
போாககுதல யாாககு மரிது 161

பொனனே கொடுததும புணாதற கரியாரைக
கொனனே தலைககூடப பெறறிருநது — மனனோ
பயனில பொழுதாக கழிபபரே நலல
நயமி லறிவி னவா 162

அவமதிபபு மானற மதிபபு மிரண்டு
மிகைமகக ளானமதிககற பால — நயமுணாாக
கையறியா மாகக ளிழிபபு மெடுததேததும
வையாா வடிததநு லாா . 163

விரிநிற நாகம விடருள தேனு
முருமின கடுஞசினஞ சேணினறு முடகு
மருமை யுடைய வாண்சோநது முயயாா
பெருமை யுடையாா செறின 164

எமமை யறிநதிலி ரெமபோலவா ரிலலெனறு
தமமைததாம கொளவது கோளனறு — தமமை
யரியரா நோககி யறனறியுஞ சானறோ
பெரியராக கொளவது கோள. 165

நளிகடற றணசோபப நாணிழற போல
விளியுஞ சிறியவா கேண்மை — விளிவினறி
யலகு நிழறபோ லகனறகன றோடுமே
தொலபுக ழாளா தொடாபு. 166

மனனா திருவு மகளி ரெழினலமுந
துனனியா துயபபா தகலவேணடா — துனனிக
குழைகொண்டு தாழநத குளிாமர மெலலா
முழைததவகட செனறாக கொருவகு. 167

தெரியத தெரியுந தெரிவிலா கண்ணும
பிரியப பெருமபடாநோய செயயும — பெரிய
வுலவா விருவகழிச சோபபயாா மாடடுவ
கலவாமை கோடி யுறும 168

கலலாது போகிய நாளும பெரியவாகட
செலலாது வைகிய வைகலு — மொலவ
கொடாஅது தொழிநத பகலு முரைபபிற
படாஅவாம பண்புடையாா கண 169

பெரியாா பெருமை சிறுதகைமை யொனறிற
குரியா ருரிமை யடககந — தெரியுஙகாற
செலவ முடையாருஞ செலவரே தறசோநதா
ரலலல கழிப வெனின 170

அறியாப் பருவத் தடங்காரோ டொன்றி
நெறியல்ல செய்தொழுகி யவ்வு — நெறியறிந்த
நற்சார்வு சாரக் கெடுமே வெயின்முறுங்கட்
புற்பனிப் பற்றுவிட் டாங்கு 171

அறிமி னறநெறி யஞ்சுமின் கூற்றம்
பொறுமின் பிறர்கடுஞ்சொற் போற்றுமின் வஞ்சம்
வெறுமின் வினைதீயார் கேண்மையெஞ் ஞான்றும்
பெறுமின் பெரியார்வாய்ச் சொல் 172
அடைந்தார்ப் பிரிவு மருமபிணியுங் கேடு
முடங்கிடம்பு கொண்டார்க் குறலால் — றொடங்கிப்
பிறப்பின்னா தென்றுணரும் பேரறிவி னாரை
யுறப்புணர்க வம்மாவென் னெஞ்சு 173
இறப்ப நினையுங்கா லின்னா தெனினும்
பிறப்பினை யாரு முனியார் — பிறப்பினுட்
பண்பாற்று நெஞ்சத் தவர்களோ டெஞ்ஞான்று
நண்பாற்றி நட்கப் பெறின் 174
ஊரங் கணநீர் நுரவுநீர் சேர்ந்தக்கால்
பேரும் பிறிதாகித் தீர்த்தமாம் — ஓருங்
குலமாட்சி யில்லாருங் குன்றுபோ னிற்பர்
நலமாட்சி நல்லாரைச் சார்ந்து 175
ஒண்கதிர் வாண்மதியஞ் சேர்தலா லோங்கிய
வங்கண் விசும்பின் முயலுந் தொழப்படூஉங்
குன்றிய சீர்மைய ராயினுஞ் சீர்பெறுவர்
குன்றனனார் கேண்மை கொளின் 176

பாலோ டளாயகோ பாலாகு மலலது
நீராய நிறநதெரிகது தோனறுதாந — தெரிற
சிறியார சிறுமையுந தோனறுதா நலல
பெரியார பெருமைலயச சாாநது 177

கொல்லை யிருமபுனததுக குறறி யடைநதபு
லொலகாவே யாகு முழவ நுழுபடைககு
மெலலியரே யாயினு நறசாாவு சாாநதாாமேற
செலலாவாஞ செறறா ாினம. 178

நிலநலததா னநதிய நெலலேபோற றததம
குலநலததா லாகுவா சானறோா — கலநலததைத
தீவளி சென று நிலததததாநகுச சானறுண்மை
தீயினஞ சோக கெடும 179

மனததான மறுவில ரேனுநதாஞ சோநத
வினததா லிகழப படுவா — புனத து
வெறிகமழ சநதனமும வேஙகையும வேமே
யெறிபுனந தீபபடடக கால 180

(19) பெருமை

ஈத லிசையா திளமைசே ணீஙகுதலாற
காத லவாநது கருததலலா — காதலித
தா துநா மெனறு மவாவிணைக லககிடடுப
போவதே போ லும பொருா 181

இறசாாவி னேமாநதே மீஙகமைநதே மெனறெணணிப
பொாசசாந தொழுகுவா பேதையா — ாசசாவு
நினறன போனறு நிலையா வெனவுணாநதா
ரெனறுங பரிவ திலா 182

பறுமைகரு விதது மயலினறிச செயது
சிறுமைப படாதேரீ வாழமி — னறிஞராய
நினறழி நினறே நிறமவேறுரு காரண
மினறிப பலவு முள 183

உறைபபருங காலதது மூறறுரோக கேணி
யிறைத்துணினு மூராறறு மெனபா — கொடைககடனுஞ
சாஅயக கணணும பெரியாரபோன் மறறையா
ராஅயக கணணு மரிது. 184

3

உறபுன றநதல கூடடி யறுமிடததுங
கலனுற றழியூறு மாறேபோற் — செலவம
பலாககாறறிக கெட்டுலநதக கண்ணுஞ் சிலாககாறறிச
செயவா செயறபா லவை. 185

பெருவலா காட பெரியாாகட டைமை
கருநகரமேற சூடேபோற றோனறுங — கருநகரையைக
கொனறனன வின்னு செயினுஞ் சிறியாரமே
லொன்றுனுங தோனறு கெடும். 186

இசைநத சிறுமை யியலபிலா தாாகட
பசைநத துணையும பரிவா — மசைநத
நகையேயும வேண்டாத நலலறிவி னாாகட
பகையேயும பாடு பெறும. 187

மெலலிய நலலாருண் மென்மை யதுவிறந
தொனனாருட கூறறுடகு முட்குடைமை — யெலலாஞ
சலவருட் சாலச சலமே நலவரு
ணனமை வரமபாய் விடல. 188

கடுககி யொருவன் கடுஙகுறளை பேசி
மயககி விடினு மனபபிரிபபொன் றின்றித
துளகக மிலாதவா தூய மனததாா
விளககினு ளொண்சுடரே போனறு. 189

முறறுறறுந துற்றினை நாளு மறஞ்செய்து
பிறறுறறுத துறறுவா சானறவ — ரததுற்று
முககுறற நீககி முடியு மளவெல்லாந
துககதது ணீககி விடும. 190

191 ஆம பாடடு 'துஞசக', துஞசவா' என்றும பாடம

(20) தாளாண்மை

கோளாறறக கொளளாக குளததினகீழப பைஙகூழபோற
கேளீவ துணடு கிளைகளோ துஞசப
வாளாடு கூததியா கண்போற றடுமாறுந
தாளாளாக குணடோ தவறு 191

ஆடுகோ டாகி யதரிடை நினறதூஉங
காழகொணட கண்ணே களிறணைககுங கநதாகும
வாழதலு மனன தகைததே யொருவனறான
றாழ்வினறித தனனைச செயின 192

உறுபுலி யூணிரை யினறி யொருநாட
சிறுதேரை பறறியுந தினனும — மறிவினாற
காறறொழி லெனறு கருதறக கையினான
மேறறொழிலு மாஙகே மிகும 193

இசையா தெனினு மியறறியோ ராறறா

லலசயாது நிறபநா மாணலம — யிசையுஙகாற
கணட றிரையலைககுங கானலந தணசோபப
பெணடிரும வாழாரோ மறறு 194

நலல குலமெனறுந தீய குலமெனறுஞ
சொலலள வலலாற பொருளிலலைத — தொலசிறபபி
னொணபொரு ளொனறோ தவஙகலவி யாளவினை
யெனறிவறறா னாகுங குலம 195

ஆறறுந துணையு மறிவினை யுளளடககி
யூகக முடையா ருணாவுடையா — ரூககக
முறுபபினு லாராயு மொணமை யுடையார
குறிபபினகீழப பட்ட துலகு 196

சிதலை தினபபடட வால மாதனை
மதலையாய மறறதன வீழூனறி யாஙகுக
குதலைமை தநதைகட டோனறிறுன் பெறற
புதலவன மறைபபக கெடும 197

ஈனமா யிலலிருந தினறி விளியினு
மானந தலைவருவ செய்பவோ — யானை
வரிமுகம புணபடுககும வளளுகிா கோனறு
ளரிமா மதுகை யவா 198

திஙகரும பினற திரளகா லுளையலரி
தேங்கமழ் நாறற மிழநதாஅங — கோஙகு
முயாகுடி யுடபிறபபி னெனனும பெயாபொறிககும
பேராணமை யிலலாக கடை 199

பெருமுத தரையா பெரிதுவந தீயுங
கருணைசசோ றாவா கயவா — கருனையைப்
பேரு மறியாா நளிவிருமபு தாளாணமை
சீரு மமிழதாய விடும 200

2. நட்பியல்

(21) சுற்றந்தழால்

வயாவும வருததமும மீனறககா ளேவுங
கவா அன மகறகணடு தாயமறக தா அங
கசா அததா னுறற வருதத முசா அததன
கேளிரைக காணக கெடும. 201

அழனமணடு போழதி னலடநதவாகட் கெலலா
கிழனமரமபோ னேரொபபத தாஙகிப — பழுமரமபோற
பலலரா பயன்றுய்பபத தான்வருநதி வாழ்வுதே
நலலாண் மகறகுக கடன். 202

அடுககன மககோட தறசோந தவரை
யெடுககல மென்னா பெரியோ — ரடுததடுதது
வனகாய் பலபல காய்பபினு மிலலையே
தன்காய பொறுககலாக கொமபு 203

உலகறியத தீரக கலபபினு நிலலா
சிலபகலாஞ சிறறினததார் கேண்மை — நிலைதிரியா
நிறகும பெரியோா நெறியடைய நினறனைததா
லொறகமி லாரா தொடாபு 204

இனன ரினைய ரெமாபிற ரெனனுஞ்சொ
லெனனு மிலரா மியலபினறு — முனனித
தொலைமகக முனபநீரப பாரேயரா மாடடுந
தலைமகக ராகறபா லாா. 205

பொறகலததுப பெயத புலிபுகா வாண்புழுகக
லககாரம பாலோா டமராரகைகத துணடசி
னுபபிலிப புறகை யுயிாபோற கிளைஞாமாட்
டெககலத தானு மினிது 206

கானவாயப பெறினுநதங கனாாதா ரிலலததா
வேளாணமை வெககருமை வேமபாகுங — கேளா

யபுராணப போழுதி னடகிடுவ ரேனுந
தமராயார மாட்டே யினிது 207

முட்டிலக போல முனியாது வைகலுங
கொட்டி யுணபாருங குறடபோற கைவிடுவா
சுட்டுககோல போல வெரியும புகுவரே
நட்டா ரெனபபடு வார 208

கறுமலாத தண்கோதாய் நட்டாாகளு நட்டார
மறுமையுஞ செய்வதொன றுண்டோ — விறுமளவு
மினபுறவ வினபுற் றெழீஇ யவரோடு
துன்புறுவ துனபுறுக கால 209

விருபபிலா ரிலலததது வேறிருந துண்ணும
வெருககுககண் வெஙகருனை வேமபாம — விருபபுடைத
தனபோலவா ரிலலுட் டயஙகுநீத தண்புறகை
யெனபோ டியைநத வமிழது. 210

(22) நட்பாராய்தல்

கருதததுணாநது கறறறிநதார கேண்மைபெனு ஞானறுங
குருததிற கருமபுதின றறறே — குருததிற
கெதிரசெலததின றனன தகைததரோ வென்று
மதுர மிலாளா தொடாபு 211

இறபிறப பெண்ணி யிடைதிரியா ரெனபதோா
கறபுடை கொண்டமை யலலது — பொறகேழ
புனலொழுகப புளளிரியும பூஙகுனற நாட
மனமறியப பட்டதொன றன்று. 212

யானை யனையவா நணபொரீஇ நாயனையா
கேண்மை தழீஇக கொளலவேண்டும — யானை
யறிநதறிநதும பாகனையே கொலலு மெறிநதவேன்
மெயயதா வாலகுழைககு நாய. 213

பலநாளும பககததா ராயினு நெஞசிற
சிலநாளு மொட்டாரோ டொட்டா — பலநாளு
நீததா ரெனககை விடலுண்டோ தநெஞசத
தியாததாரோ டியாதத தொடாபு 214

கோட்டுப்பூப போல மலாநதுபிற கூமபாது
வேடடதே வேட்டதா நடபாடகி — தோட்ட
கயப்பூப்போன முனமலாநது பிறகூமபு வாரை
நயப்பாரு நட்பாரு மில. 215

நாலடியாா 39

கடையாயாா நட்பிற கமுகனைய ரேனை
யிடையாயாா தெங்கி னனையா — தலையாயா
ரெண்ணரும பெண்ணைபோன றிட்டஞான றிட்டதே
தொன்மை யுடையாா தொடாபு. 216

கழுநீருட் காரட கேனு மொருவன
விழுமிதாக கொளளி னமிழ்தாம — விழுமிய
குயததுவையாா வெண்சோறே யாயினு மேவாதாா
கைததுணடல காஞசிரக காய். 217

நாயககாற சிறுவிரலபோ னனகணிய ராயினு
யீககாற றுணையு முதவாதாா நடபெனனாகு
சேய்ததா னூரு சென்று கொளலவேணடுஞ செயவினைககும
வாயககா லனையாா தொடாபு 218

தெளிவிலாா நடபிற பகைநனறு சாதல
விளியா வருநோயி னனறு — லனிய
விகழதலிற கோற லினிதேமற றிலல
புகழதலின வைதலே நனறு. 219

மரீஇப பலரோடு பனனாண் முயஙகிப
பொரீஇப பொருட்டககாக கோடலே வேண்டுட
பரீஇ யுயிாசெகுககும பாம்பொடு மினறு

(23) நட்பிற் பிழைபொறுத்தல்

நலலா ரெனததா நனிவிருமபிக கொண்டாரை
யலலா ரெனினு மடககிக கொளலவேண்டு
நெலலுககு முமியுண்டு நீர்க்கு நுரையுண்டு
புல்லிதழ் பூவிறகு முணடு 221

செறுததோ றுடைபபினுஞ செமபுனலோ டோா
மறுத துஞ சிறைசெய்வா ரீர்ஙைசஇ வாழுநா
வெறுபப வெறுபபச செயினும பொறுபபரே
தாமவேண்டிக கொண்டார் தொடாபு. 222
இறபபவே தீய செயினுநதன னட்டார
பொறுதத றகுவதொன் றனறோ — நிறககோங
குருவவண் டாககு முயாவரை நாட
வொருவா பொறையிருவா நடபு. 223

மடிதிரை தநதிட்ட வான்கதிா முததங
கடுவிசை நாவாய கரையலைககுஞ சேர்பப
விடுதற கரியா ரியலபிலரே னெஞசஞ
சுடுதறகு மூட்டிய தீ 224

இனனு செயினும விடறபால ரலலாரைப
பொனனுகப போறறிக கொளலவேணடும — பொனனொடு
நலலிற சிதைததறி காடொறு காடிதத
மிலலததி லாககுத லால 225

இனனு செயினும விடுதற கரியாரைத
துனனுத துறதத றகுவதோ — துனனருஞசீர
விண்குததது நீளவரை வெறப கீளபவோ
கண்குததிற றெனறுதல கை 226

இலஙகுநீாத தண்சோபப வின்னு செயினுங
கலநது பழிகாணா சான்றோா — கலநதபிற
றீமை யெடுததுரைககுந திணணறி விலலாதாா
தாமு மவரிற கடை. 227

ஏதிலாா செயத திறபபவே தீதெனினு
நோதகக தென்னுண்டா நோககுஙகாற — காதல
கழுமியாா செய்த கறஙகருவி நாட
விழுமிதா நெஞசதது ணினறு. 228

தமரெனறு தாங்கொளளப பட்டவா தமமைத
தமரன்மை தாமறிநதா ராயி — னவரைத்
தமரினு நன்கு மதிததுத தமரனமை
தமமு ளடககிக் கொளல 229

குறறமு மேனைக குணமு மொருவனை
நடடபி னுடித திரிவேனே — னடடான
மறைகாவா விட்டவன செலவுழிச செலக
வறைகடலசூழ வைய நக 230

(24) கூடாநட்பு

செறிபபில பழஙகூரை சேறணை யாக

விலறததுநீ ரேறறுவ கெடபபா — நறைககுனறம
பொஙகருவி தாழும புனலவலா நனாடு
தஙகரும முறறாக துணை 231

சிரியார கேணமை சிறநத சிறபபிறறுய
மாரிபோன மாணட பயததா — மாரி
வறநதககார போலுமே வாலருவி நாட
சிறநதககார சீரிலார நடபு 232

நுண ணுணாவி னுரொடு கூடி நுகாவுடைமை
விண் ணுலகே யொககும விழைவிறறு — ணுண் ணு
ணுணாவில ராகிய நூறிய பிலலாாப
புணாத லிரயதது ளொனறு 233

பெருகு வதுபோலத தோனறிவைத தீபபோ
லொருபொழுதுஞ செலலாதே நநது — மருகெலலாஞ
சநதன நீளசோலைச சாரன மலைநாட
பநதமி லாளர் தொடாபு. 234

செய்யாத செய்துநா மெனறலுஞ் செய்வதனைச
செய்யாது தாழ்த்துக்கொண் டோட்டலு — மெய்யாக
வினபுறூஉம பெறறி யிகழ்நதாாகு மாநிலையே
துன்புறூஉம பெறறி தரும். 235

ஒருநீர்ப பிறநதொருங்கு நீணடக கடைததும
விரிநீாக குவளையை யாமபலொக் கலலா
பெருநீரார கேண்மை கொளினுநீ ரலலா
கருமஙகள வேறு படும. 236

முறறற சிறுமநதி முறபடட தநதையை
நெற்றுக்கண் டன்ன விரலான ஞெமிாததிடடுக்
குற்றிப பறிககு மலைநாட லினனாதே
யொறறுமை கொளளாதாா நட்பு. 237

முடுறற போழ்தின முடுகியென ஞருயிரை
கட்டா ஞெருவனகை. நீடடேனே — னட்டான
கடிமனை கட்டழிததான செலவுழிச செலக
நெடுமொழி வைய நக. 238.

ஆனபடு நெய்பெய் கலனு ளதுகளைநது
வேமபடு நெய்பெய தனைததரோ — தேமபடு
நலவரை நாட நயமுணாவாா நண்பொரீஇப
புலலறிவி ஞரொடு நடபு 239

உருவிற கமைநதானக ளுராண்மை யினமை
பருகற் கமைநதபா னீரளா யறறே
தெரிவுடையாா தீயினத்த ராகுத ஞகம
விரிபெடையோ டாடிவிட் டற்று 240

212 ஆம பாடடு 'நறபுடைக கொணடமை' என றும பாடம

௩. இன்பவியல்

(25) அறிவுடைமை

பகைவா பணிவிடை நோககித தகவுடையாா
தாமேயு நாணித தலைச்செலலாா — காணு
யிளமபிறை யாயககாற றிஙகளைச சேரா
தணஙகருந துப்பி னரா. 241

நளிகடற றண்சேரபப நலகூாநத மககட
கணிகல மாவ தடககம — பணிவிலசீா
மாததிரை யினறி நடககுமேல வாழுமூா

கோததிரங கூறப படும 242

எஙஙிலததது விததிடினும காஞசிரங்காழ தெஙகாகா
தெஙகொட டவருங சுவாககம புகுதலாற
றனஞுறறா ருகும வறுமை வடதிசையுங
கொனனுளா சாலப பலா 243

வேமபி னிலையுட் கனியினும வாழைதன
தீஞசுவை யாதுங திரியாதா — மாஙகே
யினநதி தெனினு மியலபுடையா கேணமை
மனநதிதாம பகக மறிது 244

கடலசாாநது மினனீா பிறககு மலைசாாநது
முபபிணை லேவரி பிறததலாற றதத
மினததனைய ரலல ரெறிகடற றண் சோபப
மனததனையா மககளென பாா 245

பராஅரைப புனனை படுகடற றண சோபப
வொராஅலு மொடடலுஞ செய்பவோ கலல
மரூஉசசெய தியாாமாட்டுந தஙகு மனததா
விராஅஅய்ச செய்யாமை நனறு. 246

44 நாலடியார

உணர வுணரு முணாவுடை யாரைப
புணரப புணருமா மினபம — புணாிற
றெரியத தெரியுந தெரிவிலா தாரைப
பிரியப பிரியுமா நோய. 247

நன்னிலைககட் டன்னை நிறுபபானுந தன்னை
நிலைகலககிக கீழிடு வானும — நிலையினு
மேனமே லுயாதது நிறுபபானுந தன்னைத
தலையாகச செய்வானுந தான். 248

கரும வரிசையாற கலலாதாா பினனும
பெருமை யுடையாருஞ சேற — லருமரபி
னோத மரறறு மொலிகடற றண்சோபப
பேதைமை யனற தறிவு. 249

கருமமு முள்படாப போகமுந துவவாத
தருமமுந தக்காாககே செயயா — வொருநிலையே
முட்டினறி மூனறு முடியுமே லஃதெனப
பட்டினம பெறற கலம 250

(26) அறிவின்மை

நுண் ணுணா வினமை வறுமை யஃதுடைமை
பணணப பணைதத பெருஞ்செலவ — மெண் ணுனகாற
பெணணவா யாணிழநத பேடி யணியாளோ
கணணவாத தகக கலம 251

பலலான்ற கேளவிப பயனுணாவாா பாடழிந
தலல லுழபப தறிதிரேற — றொலசிறபபி
னாவின் கிழததி யுறைதலாற் சேராளே
பூவின் கிழததி புலநது. 252

கலலெனறு தநதை கழற வதனையோா
சொலலென்று கொளளாா இகழநதவா — மெலல
வெழுததோலை பலலாருள னீட்ட விளியா
வழுககோலைக கொணடு விடும 253

கலலா தீண்ட வொருவ னுலகதது
நலலறி வாள ரிடைபபுககு — மெலல

விருபபினு நாயிருந தறதே யிராஅ
துரைபபினு நாயகுரைத தறறு 254

புலலாபபுன கோட்டிப புலவ ரிடைபபுககுக
கலலாத சொலலுங கடையெலாங கறற
கடாஅயினுஞ சானறவா சொலலா பொருண்மேற
படாஅ விடுபாக கறிநது 255

கறறறிநத நாவினா சொலலாதஞ் சோாவஞசி
மறறையா ராவா பகாவா பனையினமேல
வறறிய வோலை கலகலககு மெஞஞானறும
பசசோலைக கிலலை யொலி 256

பனறிககூழப பததரிற றேமா வடிததறறு
னனறறியா மாநதாக கறததா றுலாககுநகாற
குனறினமேற கொட்டுந தறிபோற றலைததகாநது
சென்றிசையா வாகுஞ செவிககு 257

பாலாற கழீஇப பலநா ளுணககினும
வாலிதாம பககமிருநதைக கிருநதன று
கோலாற கடாஅய்க குறினும புகலொலலா
நோலா வுடமபிற கறிவு 258

பொழிநதினிது நாறினும பூமிசைதல செலலா
திழிநதவை காமுறூஉ மீபபோ — விழிநதவை
தாங்கலநத நெஞசினாக கெனனுரைந தககாாவாயத
தேனகலநத தேறறசசொற றோவு. 259

கறறு ருரைககுங கசடறு நுண்கேளவி
பறறுது தனனெஞ சுதைததலான — மறறுமோா
தனபோ லொருவன் முகநோககித தானுமோா
புனகோட்டி கொளளுமாங கீழ். 260

(27) நன்றியல் செல்வம்

அருகல தாகிப பலபழுததக கண்ணும
பொரிதாள விளவினை வாவல குறுகா
பெரிதணிய ராயினும பீடிலார செலவங
கருதுங கடப்பாட்ட தனறு 261

அள்ளிக்கொள வனன குறுமுகிழ வாயினுங
கள்ளிமேற கைநீட்டார சூடும்பூ வன்மையாற
செலவம பெரிதுடைய ராயினுங கீழ்களை
நளளா ரறிவுடை யார 262

மலந்து திரைய கடறகோட் டிருப்பினும
வலனுற றுவரில கிணறறினகட் சென்றுணபா
செலவம பெரிதுடைய ராயினுஞ் சேட்சென்று
நலகுவார கட்டே நசை. 263

புணாகடலசூழ வையததுப புண்ணியமோ வேறே
யுணாவ துடையா ரிருபப — வுணாவிலா
வட்டும வழுதுணையும போலவாரும வாழவரே
பட்டுந துகிலு முடுதது. 264

நலலார நயவ ரிருபப நயமிலாக
கலலாககொன றாகிய காரணந — தொலலை
வினைபபய னலலது வேறொனறு கண்ணாய்
நினைபப வருவதொன றில. 265

நாறுந தகட்டேபோ னனமலாமேற பொறபாவாய
நீறுய நிலதது விளியரோ — வேறாய
புனமககள பககம புகுவாய்நீ பொனபோலு
நனமககள பககந துறநது 266
நயவாரக ணலகுரவு நாணினறு கொலலோ
பயவாரகட் செலவம பறமப பயினகொல

வியவாய்காண் வேறகண்ணு யிவவிரண்டு மாஙகே
நயவாது நிறகு நிலை. 267

வலவைக ளலலாதா காலாறு சென று
கலவைக ளுண்டு கழிபபா — வலவைகள
காலாறுஞ செலலா கருணையா ற துயபபவே
மேலாறு பாய விருநது 268

பொனனிறச செநநெற பொதியொடு பீளவாட
மினனொளிர வானங கடலுளளுங காணாதுகுககும
வெணமை யுடையா விழுசசெலவ மெயதியககால
வணமையு மனன தகைத்து 269
ஓதியு மோதா ருணாவிலா ரோதாது
மோதி யனையா ருணாவுடையா — தூயதாக
நலகூாநதுஞ செலவ ரிரவாதா செலவரு
நலகூாநதா ரீயா ரெனின 270

4. துன்பவியல்

(28) ஈயாமை

நட்டாாககு நளளா தவாககு முளவரையா
லட்டது பாததுண்ட லடடுணட — லட்ட
தடைத்திருந துண்டொழுகு மாவதின் மாககட
கடைககுமா மாண்டைக கதவு. 271

எததுணை யாலு மிலயநத வளவினுற
சிறறறுஞ செயதாா தலைபபடுவா — மறறைப
பெருஞசெலவ மெயதியககாற பினனறிது மெனபா
ரழிநதாா பழிகடலத தாா. 272
துய்ததுக கழியான துறவோாககொன றீகலான
வைததுக கழியு மடவோனை — வைதத
பொருளு மவனை நகுமே யுலகத

தருளு மவனை நகும 273

கொடுததலுந துயததலுந தேறறு விடுககுடை
யுளளததான பெறற பெருஞ்செலவ மிலலத
துருவுடைக கனனியரைப போலப பருவததா
லேதிலான துயககப படும 274

எறிநீரப பெருஙகட லெயதி யிருநது
மறுநீரச சிறுகிணற றூறலபாரத தணபா
மறுமை யறியாதா ராககததிற சானறோர
கழிநல குரவே தலை 275

எனனெனன தெனறிருககு மேழை பொருளை
யெனனெனன தெனறிருபபன யானுந — தனதாயிற
றானு மதனை வழஙகான பயனறுவவான
யானு மதனை யது 276

வழங்காத செலவரி னலகூரநதா ருயநதா
ரிழநதா ரெனபபடுத லுயநதா — ருழநததனைக
காபபுயநதார கலலுதலு முய்நதாரதங கைநநோவ
யாபபுய்நதா ருயநத பல 277

தனதாகத தானகொடான றுயத தவருந
தமதாய போழ்தே கொடாஅர — தனதாக
முனனே கொடுபபி னவாகடியார தானகடியான்
பின்னை யவாகொடுககும போழது. 278

நாலடியார 49

இரவலர கனறாக வீவாரா வாக
விரகிற சுரபபதாம வண்மை — விரகினறி
வலலவ ரூனற வடியாபோல வாய்வைததுக
கொலலச சுரபபதாங கீழ. 279

ஈடடலுந துனபமற றீடடிய வொண்பொருளைக
காததலு, மாஙகே கடுந்துனபங — காதத
குறைபடிற றுனபங கெடிறறுனபந துனபுக
குறைபதி மறறைப பொருள் 280

(29) இன்மை

அததிட்ட கூறை யரைசசுறறி வாழினும
பதெதட டுடைமை பலருளளும பாடெயது
மொதத குடிபபிறநதக கணணுமொன றிலலாதான
செதத பிணததிற கடை 281

நீரினு நுணணிது நெயயெனபா நெயயினும
யாரு மறிவா புகைநுடபம — தேரி
னிரபபிடுமபை யானன புகுமே புகையும
புகறகரிய பூழை நுழைநது 282

கலலோங குயாவரைமேற காநதண மலராககாற
செலலாவாஞ செமபொறி வணடினங — கொலலைக
கலாஅற கிளிகடியுங கானக நாட
விலாஅஅாக கிலலைத தமா 283

உணடாய போழதி னுடைநதுழிக காகமபோற
றொண்டா யிரவா தொகுபவே — வண்டாயத
திரிதருங காலததுத தீதிலிரோ வெனபா
ரொருவரு மிவவுலகத தில 284

4

பிறநத குலமாயும பேராணமை மாயுஞ
சிறநததங கலவியு மாயுங — கறஙகருவி
கனமேற கழூஉங கணமலை நன்னாட
வின்மை தழுவபபட டாாக்கு. 285

உளகூா பசியா லுழைநசைஇச செனறூாகட
குள்ளு ரிருநதுமொன ருற்ருதா — லுாளு
ரிருநதுயிா கொன்னே கழியாது தானபோய
விருநதின ளுதலே நன்று. 286

நீாமையே யனறி நிரமப வெழுநததங
கூாமையு மெலலா மொருஙகிழபபா — கூாமையின
முலலை யலைகரு மெயிறருய நிரபபெனனு
மலல லடையபபட டாா. 287

இடடாறறுப பட்டொன றிரககவாக காறறு
முட்டாறறுப பட்டு முயனறுளளுா வாழதலி
னெடடாறறுச செனறு நிரைமனையிற கைககீட்டுங
கெட்டாறறு வாழககையே நனறு. 288

கடகளு செறிகதது கைகளால வாஙகி
யடகு பறிததுககொண டடுக — குடைகலலு
வுபபிலி வெநதைதின றுள்ளற்று வாழ்பவே
துபபுரவு செனறுலநதக கால. 289

ஆாதத பொறிய வணிகிளா வண்டினட
பூகதொழி கொமபினமேற செலலாவா — நீாததருவி
தாழா வுயாசிறபபிற றண்குன்ற நனனாட
வாழாதாாக கிலலைத தமா. 290

---

319 ஆம பாடடு 'சோகரும்' என்றும பாடம

(30) மானம்

திருமதலைக யாகத திறனிலா செயயும
பெருமிதங கண்டக கடைததும — மெரிமண்டிக
கானந தலைபபட்ட தீபபோற கனலுமே
மான முடையா மனம 291

எனபா யுகினு மியலபிலா பினசெனறு
தமபா டுரைபபரோ தமமுடையா — தமபா
நிலையாமை முனனுணரு மொண்மை யுடையாாக
குரையாரோ தாமுறற நோய 292

யாமாயி னெமமிலலங காட்டிதந தாமாயிற
காணவே கறபழியு மெனபாாபோ — ஞணிப
புறங்கடை வைததீவா சோறு மதனுன
மறநதிடுக செலவா தொடாபு 293

இமமையு நன்று மியனெறியுங கைவிடா
துமமையு நலல பயததலாற — செமமையி
னுனங கமழுங கதுபபினுய நனறேகாண்
மான முடையா மதிபபு 294

பாவமு மேனைப பழியும படவருவ
சாயினுஞ் சானறவா செயகலா சாத
லொருநா ளொருபொழுதைத துனப மவைபோ
லருநவை யாறறுத லினறு 295

மலலன்மா ஞாலதது வாழப வருளெல்லாரு
செலவ ரெனினுங் கொடாதவா — நலகூாநதாா
நலகூாநதக கண்ணும பெருமுத தரையரே
செலவரைச சென்றிரவா தாா. 296

கடையெலாங காயபசி யஞசுமற றேனை
யிடையெலா மினனுமை யஞசும் — புடைபரநத
விறபுருவ வேனெடுங கணணாய் தலையெலாஞ
சொறபழி யஞசி விடும 297

நலலா பெரிதளியா நலகூரநதா ரெனறெளளிச
செலவா சிறுநோககு நோககுஙகா ற — கொலல
னுலையூதுந தீயேபோ லுளளகனலுங கொலலோ
தலையாய சானறோா மனம 298

நசசியாக கியாமை காணனறு நாணுஞ
மசசததா னுணுந ணுனனறு — மெசசததின
மெலலிய ராகததம மேலாயாா செய்தது
சொலலா திருபபது நாண. 299

கடமா தொலைசசிய கானுறை வேஙகைக
கிடமபீ பூநத துணணு திறககு — மிடமுடைய
வானகங கையுறினும வேணடாா விழுமியோா
மான பழுஙக வரின 300

(31) இரவச்சம்

நமமாலே யாவரிந நலகூரநதா ரெனறுனறுந
தமமாலா மாகக மிலரெனறு — தமமை
மருணட மனததாாபின செலபவோ தாமுந
தெருணட வறிவி னவா 301

இழிநதககை செய்தொருவ னூா வுணவிற
பழிததககை செயயான பசிதத றவரே
விழிததிமைககு மாததிலா யனறே வொருவ
னழிததுப பிறககும பிறபபு 302

இலலாமை கநதா விரவு துணிநதொருவா
செலலாரு மலலா சிறுநெறி — புலலா
வகமபுகுமி லுண்ணுமி னெனபவாமாட் டல்லான
முகமபுகுத லாறறுமோ மேல. 303

திருததனனை நீபபினுந தெய்வஞ செறினு
முருதத மனததோ டியாவுளளி னலலா
லருததஞ செறிகசு மறிவிலாா பினசென
றெருததிறைஞசி நிலலாதா மேல 304

கா்வாத திணணனபிற ணணனஞா நணணு
மிரவாது வாழ்வதாம வாழுக்கை — யிரவினை
யுளளுஙகா லுளள முருகுமா லெனகொலோ
கொளளுஙகாற கொளவாா குறிபபு 305

இனறு விளைக வினிய வொழிகெனறு
தனனையே தானிரபபத தீரவதற — கெனனைகொல
காதல கவறறு மனததினற கண்பாழபட
டேதி லவரை யிரவு 306

எனறும புதியாா பிறபபினு மிவவுலகத
தெனறு மவனே பிறககலான — குனறின்
பரபபெலலாம பொனனொழுகும பாயருவி நாட
விரபபாரை யெளளா மகன 307

புறததுததன னினமை நலிய வகததுததன
னனஞான நீககி நிறீஇ யொருவனை
யீயா யெனக்கென றிரபபானே லநதிலையே
மாயானோ மாறறி விடின 308

ஒருவ ரொருவரைச சாாநதொழுக லாறறி
வழிபடுதல வலலுத லலலாற — பரிசழிநது
செயயிரோ வெனனுனு மெனனுஞசொற கினனாதே
பையததான செலலு நெறி. 309

பழமைக்க ணாகப் பசைந்த வழியே
கிழமைதான் யாதானுஞ் செய்க — கிழமை
பொறாஅ ரவரென்னிற் பொத்தித்தந் நெஞ்சத்
தறாஅச் சுடுவதோர் தீ. 310

5. பொதுவியல்

(32) அவையறிதல்

மெய்ஞ்ஞானக் கோட்டி யுறழ்வழி விட்டாங்கோ
ரஞ்ஞானந் தந்திட் டதுவாங் கற்றதுழாய்க்
கைஞ்ஞானங் கொண்டொழுகுங் காரறி வாளர்முன்
சொன்ஞானஞ் சோர விடல். 311

நாப்பாடஞ் சொல்லி நயமுணர்வார் போற்செறிக்குந்
தீப்புலவற் சேரார் செறிவுடையார் — தீப்புலவன்
கோட்டியுட் குன்றக் குடிப்பழிக்கு மல்லாக்காற்
றோட்டப் புடைக்கொள்ளா வெழும். 312

சொற்றாற்றுக் கொண்டு சுனைத்தெழுதல் காமுறுவர்
கற்றாற்ற லன்மையுந் தாந்தேறார் — கற்ற
செலவுரைக்கு மாற்றியார் தோற்பத் தறியார்
பல்லுரைக்கு மாந்தர் பலர். 313

கற்றதூஉ மின்றிக் கணக்காயர் பாடத்தாற்
பெற்றதாம் பேதையோர் சூத்திரம் — மற்றதனை
நல்லா ரிடைப்புக்கு நாணாது சொல்லித்தன்
புல்லறிவு காட்டி விடும். 314

வெனறிப பொருட்டால விலஙகொ்தது மெயகொளளார
கன்றிக் கறுததெழூநது காயவாரோ — டொனறி
யுரைவித தகமகிழ்வார காண்பவே கையுட்
சுரைவிததுப போலுந்தம பல. 315

பாடமே யோதிப பயன்றெரித தேறறுந
மூடா முணிதகக சொலலுங்காற் — கேடருஞசீரச
சானரோ சமழ்ததனராய் கிறபவே மறறவரை
யீன்றாட் கிறப்பப் பரிநது. 316

பெறுவது கொளபவா தோளபோ னெறிபடுக
கறபவாக கெலலா மெனியனூன் — மறறம்
முறிபுரை மேனிய ருளளமபோன றியாக்கு
மறிதற கரிய பொருள். 317

புததகமே சாலத தொகுததும பொருடெரியா
ருய்ததக மெலலா நிறைபபினு — மற்றவறறைப
போறறும புலவரும வேறே பொருடெரிநது
தேற்றும புலவரும வேறு. 318

பொழிபபகல நுட்பநூ லெசசமிந நான்கிற
கொழிததகலங் காட்டாதார சொறகள — பழிபபி
னிரையாமா சேககு வெடுகுனற காட
வுரையாமா நுாலிறகு நனகு. 319

இறபிறப பிலலா ரெணததுநூல கறபினுஞ
சொறபிறரைக காககுங கருவியரோ — விறபிறநத
நலனறி வாளா நவின்றநூ றேறறுதாா
புல்லறிவு தாமறிவ தில 320

௬. பகையியல்

(33) புல்லறிவாண்மை

அருளி னறமுலைரக்கு மனபுடையாா வாயசசொற
பொருளாகக கொளவா புலவா — பொருளலலா
வேலைழ யதனை யிகழ்நதுலைரக்கும பாறகூழை
மூலைழ சுவைபுணரா தாஙகு. 321

அவவிய மிலலா ரறததா றுரைககுஙகாற
செவவிய ரலலாா செவிகொடுததுங கேடகலாா
கவவிததோ றின்னுங குணுஙகாநாய் பாறசோற்றின்
செவவி கொளறேறறு தாஙகு. 322
இமைககு மளவிறறம மினனுயிாபோ மாககக
மெனைததாலுந தாஙகண டிருநதுந — தினைததுணைபு
நனறி புரிகலலா ராணின மடமாககள
பொனறிலென் பொனறுககா லென 323
உளாசாள் சிலவா லுயிாககேம மினறுற
பலாமனலுந தூறறும பழியாற — பலருள்ளுங
கணடாரோ டெலலா நகாஅ தெவனொருவன
றணடித தனிபபகை கோள. 324
எயதி யிருநத வலைவமுன்னாச சென்றெளி
லைவதா னொருவ னொருவனை — வைய
வயபபடடான வாளா விருபபானேல லைவதான்
வியததககான வாழு மெனின 325
மூபபுமேல வாராமை முனனே யறவினையை
யூகக் யதன்கண் முயலாதா — னூககிப
புறததிரு போகெனனு மினனுசசொ லிலனுட்
டொழுததையாற கூறப படும. 326
தாமேயு மினபுறா தககாாககு நனறாறறு

ரேமஞசாா நனனெறியுஞ சோகலாா — தாமயஙகி
யாககததுட் நீஙகி பவததமே வாழநாளைப
போக்குவாா புலலறிவி னாா. 327

சிறுகாலை யேதமககுச செல்வுழி வலலி
யிறுகிறுகத தோட்கோபபுக கொளளாா — இறுகிறுகிப்
பினனறிவா மெனறிருககும பேதையாா கைகாட்டும
பொனனுமம புனிவிளஙகா யாம. 328

நாலடியாா 57

வெறுமை யிடததும விழுபபிணிப போழது
மறுமை மனததாரே யாகி — மறுமையை
யைநதை யனைததாலு மாறறிய காலததுச
சிநதியாா சிறறறிவி னாா. 329

என்னேமற றிவவுடமபு பெறறு மறவினையாா
கொன்னே கழிபபாதம வாழநாளை — யனனோ
வளவிறநத காதறறம மாருயி ரனனாக
கொளவிழைககுங கூறறமுங கணடு. 330

(34) பேதைமை

கொலைஞ ருலையேறறித தீமடுபப வாமை
நிலையறியா தகனீாப படிநதாடி யறறே
கொலைவல பெருஙகூறறங கோடபாாபப வினைடை
வலையகததுச செமமாபபாா மாண்பு. 331

பெருஙகட லாடிய செனறு ரொருஙகுட
னோசை யவிநதபின னாடுது மெனறறு
விறசெய குறைவினை நீககி யறவினை
மறறறிவா மெனறிருபபாா மாண்பு 332

குலநதவங கலவி குடிமைமூப பைநதும
விலஙகாம லெய்தியக கண்ணு — நலஞசானற
மைபறு தொலசி ருலக மறியாமை
நெய்யிலாப பாறசோறறி னோ 333

கன்னனி நலல கடையாய மாககளிற
சொனனனி தாமுணரா வாயினு — மினனினியே
நிறற விருததல கிடதத வியஙகுதலென
றுறறவாககுத தாமுதவ லான். 334

பெறுவதொன் றின்றியும் பெறறுனே போலக
கறுவுகொண் டேலாதார மாட்டுங — கறவினுற
கோததினனு கூறி யுரையாக்காற் பேதைக்கு
நாததினவு நலல சுணைந்து. 335

தஙகண் மரபிலலார் பின்சென்று தாமவரை
யெங்கண் வணககுது மெனபவா — புன்கேணமை
நறறளிரப புன்னை மலருங் கடற்சேரபப
கறகிளளிக கையிழங் தறறு. 336

ஆகா தெனினு மகததுநெய் யுண்டாகிற
போகா தெறும்பு புறஞ்சுற்றும் — யாதுங
கொடாஅ ரெனினு முடையாரைப பறறி
விடாஅ ருலகத தவர். 337

நலலவை நாடொறு மெய்தா றறஞசெய்யா
ரிலலாதாரக கியாதொனறு மீகலா — ரெலலா
மினியாரதோ ள சேரா ரிசைபட வாழாா
முனியாரசொ ருமவாழு நாள. 338

விழைநதொருவா தமமை வியபப வொருவா
விழைநதிலே மென்றிருக்குங கேண்மை — தழஙகுரற

பாய்திரைசூழ வையம பயபபினு மினனாதே
யாயநல மிலலாதாா மாட்டு. 339

கறறனவுங கண்ணகனற சாயலு மிறபிறபபும
பககததாா பாராட்டப பாடெய்துந தானுரைபபின
மைததுனா பல்கி மருநதிற் றணியாத
பிததனென் றெள்ளப் படும். 340

339 ஆம பாட்டு 'தழங்குரல்' எனறும பாடம

(35) கீழ்மை

கபபி கடலதாக் காலைததன வாயபபெயினுங
குபபை கிளைபபோவாக் கோழிபோல — மிகக
கனமபொதிநத நூலவிரிததுக் காட்டினுங் கீழதன
மனமபுரிநத வாறே மிகும். 341

காழாய கொண்டு கசடறறாா தஞசாரற
ரூழாது போவா மெனவுரைபபிற — கீழ்தா
னுறகுவா மெனறெழுநது போமாமஃ தனறி
மறகுமா மறறொன றுரைததது. 342

பெருநடை தாமபெறினும பெறறி பிழையா
தொருநடைய ராகுவா சானறோா — பெருநடை
பெறறக் கடைததும பிறங்கருவி நனனாட
வறறு மொருநடை கீழ். 343

தினையனைததே யாயினுஞ் செயதநன றுண்டாற
பனையனைததா வுளளுவா சானறோா — பனையனைத
தெனறுஞ் செயினு மிலங்கருவி நனனாட
நனறில நனறறியா மாட்டு 344

பொறகலத தூடடிப புறநதரினு நாயபிற
ரெசசிற கிமையாது பாாததிருககு — மசசீா
பெருமை யுடைததாகக கொளினுங்கீழ செயயுங
கருமஙகள வேறு படும 345

சககரச செலவம பெறினும விழுமியோா
ரெககாலுஞ சொலலாா மிகுதிசசொ — லெககாலு
முநதிரிமேற காணி மிகுவதேற கீழதனனை
யிநதிரனா வெண்ணி விடும. 346

மைதீா பசும்பொனமேன மாணட மணியழுததிச
செயத தெனினுஞ செருபபுததன காறகேயா
மெயதிய செலவதத ராயினுங கீழ்களைச
செயதொழிலாற காணப படும. 347

கடுககெனச சொலவறறாங கணணோட்ட மின்றா
மிடுககண் பிறாமாட் டுவககு — மடுததடுதது
வேக முடைததாம விறனமலை நனனாட
வேகுமா மெளளுமாங கீழ. 348

பழைய ரிவரெனறு பண்ணட்பின ளிற்பி
னுழையினிய ராகுவா சான்றோா — விழையாதே
களளுயிாககு நெய்தற கலைகடற் றண்சோபப
வெளளுவா கீழா யவா. 349

கொய்புற் கொடுத்துக் குறைத்தெனறு தீற்றினும்
வையம்பூண் கலலா சிறுகுணடை — யையகே
ளெயதிய செலவதத ராயினுங கீழகளைச
செய்தொழிலாற காணப படும. 350

ஆூதத வறிவின ராண்டிளைய ராயினுங
காதநோமபித தமமை யடககுப — மூதகொ.றாஉந
தீதகொழிலே கனறித திரிதாத கெருவைபோற
போததனுா புல்லறிவி னா 351

செழுமபெரும பொய்கையுள் வாழினு மெனாறும
வழுமபறுகக கிலலாவாந தேரை — வழுமபிலசீா
நூலகற்றக கண்ணு நுணுககமொன் றிலலாதாா
தோகிறகும பெறறி யரிது. 352

கணமலை நனனுட கண்ணின ரொருவா
குணனேயுங கூறற கரிதாற — குணனமுங்கக
குறற முறைழினறு கூறுஞ சிறியவாகட
கெறறு வியனறதோ நா. 353
கோடேஉங தகலலகுற பெண்டிரதம பெணணீாமை
சேடியா போலச செயறேற்றுா — கூடிப
புதுபபெருககம போலததம பெண்ணீாமை காட்டி
மதிததிறபபா மறறை யவா. 354
தளிாமேலே நிறபினுங தட்டாமற செலலா
வுளிநீரா மாதோ கயவ — ரளிநீராாக
கெனனுனுஞ் செயயா ரெனைததானுஞ் செய்பவே
யினனுங்கு செயவாாப பெறின 355

மலைநல முளளுங குறவன பயநத
விளைநில முாளுந் முழவன சிறநதொருவா
செய்நநன றுளளுவா சானறோா கயநதனனை
வைததை யுளளி விடும 356
ஒருநனறி செயதவாந கொனறி யெழுநத

பிழைநூறுஞ் சான்றோர் பொறுப்பர் — கயவர்க்
கெழுநூறு நன்றிசெய் தொன்றுதீ தாயின்
எழுநூறுந் தீதாய் விடும். 357

ஏட்டைப் பருவத்து மிற்பிறந்தார் செய்வன
மோட்டிடத்துஞ் செய்யார் முழுமக்கள் — கோட்டை
வயிரஞ் செறிப்பினும் வாட்கண்ணாய் பன்றி
செயிர்வேழ மாகுத லின்று. 358

இன்றாது மிந்நிலையே யாது மினிச்சிறிது
நின்றாது மென்று நினைத்திருந் — தொன்றி
யுரையின் மகிழ்ந்துதம் முள்ளமவே றாகி
மரையிலையின் மாய்ந்தார் பலர். 359

நீருட் பிறந்து நிறம்பசிய தாயினும்
ஈரங் கிடையகத் தில்லாகும் — ஓரும்
நிறைப்பெருஞ் செல்வத்து நின்றக் கடைத்தும்
அறைப்பெருங்க லன்னா ருடைத்து. 360

7. பன்னெறியியல்

(37) பன்னெறி

மழைதிளைக்கு மாடமாய் மாண்பமைந்த காப்பாய்
விழைவிளக்கு நின்றிமைப்பி னென்னாம் — விழைதக்க
மாண்ட மனையாளை யில்லாதா னில்லகம்
காண்டற் கரியதோர் காடு. 361

வழுக்கெனைத்து மில்லாத வாளவாய்க் கிடந்து
மிழுக்கினைத் தாம்பெறுவ ராயி — னிழுக்கினைத்துஞ்
செய்குறாப் பாணி சிறிதேயச் சின்மொழியார்
கையுறாப் பாணி பெரிது. 362

எறியென றெதிர்நிறபாள கூற்றஞ் சிறுகாலை
யடடில புகாதா ளருமபிணி — யட்டதனை
யுண்டி யுதவாதா ளிலவாழபே யிமமூவர
கொணடானைக் கொலலும படை. 363

கடியெனக கேட்டுங கடியான வெடிபட
வாரபபது கேட்டு மதுதெளியான — பேர்ததுமோர
ரிறகொண டினிதிருஉ மேமுறுத லெனபவே
கற்கொண டெறியுந தவறு. 364

தலையே தவமுயனறு வாழத லொருவாக
கிடையே யினியாரகட டங்கல — கடையே
புணராதென் றெண்ணிப பொருணசையாற றமமைப
புணராரபின சென்று நிலை. 365

கலலாக் கழிபபர தலையாயர நலலவை
துவவாக கழிபப ரிடைகள கடைக
ளினிதுண்ணே மாரப பெறேமயா மென்னு
முனிவினாற கணபா டிலர. 366

செநநெலலா லாய செழுமுளை மறறுமச
செநநெலலே யாகி விளைதலா — லநநெல
வயனிறையக காயககும வளவய லூர
மகனறிவு தநதை யறிவு 367

உடைபபெருஞ் செலவருஞ சான்றோருங கெட்டுப
புடைபபெணடிர மககளுங கீழும பெருககிக
கடைககா றலைககண்ண தாகிக குடைககாலபோற
கீழமேலாய நிறகு முலகு 368

இனியாரதந நெஞசதது நோயுரைபப வநநோய
தணியாத வுளள முடையார — மணிவரனறி

விழு மருவி விறனமலே நனருட
வாழவின வரைபாபத னனறு. 369

புதபபுனலும பூஙகுழையா நட்பு மிரணடும
விதுபபற நாடின்வே றலல — புதபபுனலு
மாரி யறவே யறுமே பவரனபும
வாரி யறவே யறும. 370

(38) பொதுமகளிர

விளககொளியும வேசையா நட்பு மிரண்டுந
துளககற நாடின வேறலல — விளககொளியு
நெயயறற கணணே யறுமே யவரனபுந
கையறற கண்ணே யறும. 371

அங்கோட் டகலலகு லாமிலழையா ணமமொடு
செங்கோடு பாய்துமே யெனருண்மன் — செஙகோட்டின்
மேற்காண மின்மையான் மேவா தொழிநதாளே
காறகானுய் காட்டிக கலுழநது. 372
அஙகண் விசுமபி னமரா தொழுபபடுஞ்
செங்கண்மா லாயினு மாகமன் — றஙகைக
கொடுபபதொன றிலலாலாரக கொய்தளி ரனனா
விடுபபாதங் கையாற ஞெழுது. 373
ஆணமி னெஞ்சத தணிமேலக கண்ணாகருக
காணமில லாதார் கடுவனையா — காணவே
செககூாநது கொணடாருஞ செய்த பொருளுடையா
ரககார மன்ஞு ரவாகரு. 374
பாமபிற கொருதலே காட்டி யொருதலே
தேமபடு தெண்கயதது மீன்காட்டு — மாங்கு
மலஙகனன செய்கை மகளிரதோள சேவாா
விலங்கனன வெளளறி விஞா. 375
பொததநூற கலலும புணாபிரியா வனறிலுமபோ

னிததலு நமமைப் பிரியல மெனறுரைதத
பொறறொடியும போாத்தகாக்கோ டாயினு னனனெஞசே
நிறறியோ போதியோ நீ. 376

ஆமாபோ னக்கி யவாககைப பொருள்கொண்டு
சேமாபோற ருப்புறாஉளு இல்லைக்க ணன்பினை
யேமாந தெமதென றிருநதாா பெறுபவே
தாமாம பலரா னகை. 377

ஏமாநத போழ்தி னினியார்போன் றினனாராய்த
தாமாாநத போதே தகர்க்கோடா — மானுககிற்
றநநெறிப பெண்டிா தடமுலை சோாரே
செநநெறிச சேர்து மென்பார். 378

ஊறுசெய நெஞசநதம முளளடக்கி யொண்ணுதலாா
தேற மொழிநத மொழிகேடடுத — தேறி
யெமரெனறு கொளவாருங கொளபவே யாாககுந
தமரலலா தமமுடடமபி னாா. 379

உளள மொருவ னுழையதா வொண்ணுதலாா
களளததாற செயயுங கருததெல்லாந — தெளளி
யறிநத விடத்து மறியாாாம பாவனு
செறிநத வுடமபி னவா 380

(39) கறபுடைமகளிா

அருமபெறற கறபி னயிராணி யனன
பெருமபெயாப பெணடி ரெனினும — விருமபிப
பெறுநசையாற பினனிறபா ரின்மையே பேணு
நறுநுதலா னனமைத துணை. 381

குடநீர ட ணெனு மிடுநகட பொழுதுவ
கடனீ ப றவுணனுங கேளிா வரினுவ
கடனிாமை கையாறுக கொளளு மடமொழி
மாதா மனைமாட்சி யாள 382

நாலா று மாருப நனிசிறிதா யெபபுறனு
மேலா று மேலுறை சோரினு — மேலாய
வலலாளாய வாழுமூா தற்புகழு மாணகறபி
னிலலா ளமாநததே யில 383

கடகினியாள காதலன காதல வகைபுனைவா
ளூட்குடையா ளூரா ணிபலபிறு — ளூட்கி
யிடனறிக தூடி யினிதி னுணரு
மடமொழி மாதராள பெண். 384

எஞ்ஞானறு மெங்கணவ னெநதோண்மேற சோநதெழினு
மஞ்ஞான்று கண்டேம்போ னுணுதுமா — லெஞ்ஞானறு
மென்னை கெழீஇயினா கொலலோ பொருணசையாற்
பன்மாபபு சோநதொழுகு வாா. 385

உள்ளத துணாவுடையா ளோதிய நூலறறுல
வளளன்மை பூண்டாளவக ளெண்பொரு — டெள்ளிய
வாண்மகன கைபி லயிலவா ளனைததரோ
நாணுடையாள பெறற நலம். 386

கருஙகொளளுஞ செஙகொளளுந தூணிப பதககென்
றொருங்கொபபக கொண்டாறு மூா — னொருஙகொவவா
நனனுதலாாத தோயநத வரைமாாப னீராடா
தெனனையுந தோய வரும 387

கொடியவை கூறுதி பாணநீ கூறி
னடிபைய விட்டொதுங்கிச சென்று — துடியி
னிடககண் ணனையமயா மூரற கதனுல
வலககண் ணனையாக குரை. 388

சாய்பபறிகக நீர்திகழூர தண்வய லூரனமீ
தீபபறகக நொநதேனும யானேமற் — றீபபறககத்
தாககி முலைபொருத தண்சாந தணியகல
நோககி யிருநதேனும யான். 389

அருமபவிழ் தாரினு னெமமருளு மெனறு
பெருமபொய் யுரையாதி பாண — கருமபின
கடைக்கண் ணனையநா மூரற கதனு
விடைககண் ணனையாக குரை. 390

---

384 ஆம பாடடு "ஊா நாள்" எனறும பாடம

மூன்றாவது

காமத்துப்பால்

(40) காமநுதலியல்

முயஙகாககாற பாயும பசலைமற றாடி
யுயஙகாககா லுபபினுங காமம — வயஙகோத
நிலலாத திரையலைககு நீளகழித தணசேரபப
புலலாப புலபபதோ ராறு. 391

தமமமா காதலா தாரூ பூணியகலம
விமம முயஙகுந துணையிலலாக — கிமமெனப
பெய்ய வெழிலி முழஙகுந திசையெல்லா
நெய்த லறைநதனன நீரதது 392

கமமஞசெய மாககள கருவி யொடுஙகிய
மமமாகொண மாலை மலராயநது பூததொடுபபாள
கைமமாலை யிடடுக கலுழநதா டுணையிலலாக
இமமாலை யென்செய்வ தெனறு. 393

செலசுடா நோககிச சிதாரிககண கொண்டநீா
மெலவிா லூழதெறியா விமமிததன — மெலவிரலி
னாள்வைதது நஙகுறற மெண்ணுஙகொ லநதோதன
றோளவைதத தணைமேற கிடநது 394

சணகய லென்னுங கருததினாற காதலி
பினசென்ற தமம சிறுசிரல — பின்செனறு
றூககி யெழுநது மெறிகலலா வொண்புருவங
கோட்டிய விலவாக கறிநது 395
அரககாமப னாறுமவா யமமருஙகிற கன்னோ
பரற்கான மாறறின கொலலோ — வரககாாநத
பஞசிகொண டூட்டினும பையெனப பையெனவென
றஞசிப்பின் வாங்கு மடி 396
ஓலைக கணக்க ரொலியடஙகு புனசெககா
மாலைப பொழுதின மணநதாா பிரிவுளளி

மாலை பரிந்திட் டழுதாள் வனமுலைமேற்
கோலஞ்செய் சாந்தந் திமிர்ந்து 397

கடக்கருங் கானத்துக் காளைபின் நாளை
நடக்கவும் வல்லையோ வென்றி — சுடர்த்தொடீஇ
பெற்றா ளொருவனைப் பெருங்குதிரா யந்நிலையே
கற்றா ளஃதாரு மாறு 398

முலைக்கண்ணு முத்து முழுமெய்யும் புல்லு
மிலைக்கண்ணம் யாது மறியேன் — கலைக்கணம்
வேங்கை வெரூஉ நெறிசெலிய போலுமென்
பூம்பாவை செய்த குறி 399

கண்மூன் றுடையானுங் காக்கையும் பையரவு
மென்னீன்ற யாயும் பிழைத்ததென் — பொன்னீன்ற
கோங்கரும் பன்ன முலையாய் பொருள்வயிற்
பாங்கனார் சென்ற நெறி. 400

நாலடியார் மூலம்

நிறைவேறியது

ஸ்ரீ:

குறிப்புரை

நாலடியார் என்னும் இந்நூல் கடைச்சங்கத்தாரால் தொகுக்கப்பட்ட நானூறு வெண்பாக்களாலாகிய ஒரு நூல். நூல்களை அச்சங்கத்தார் மேற்கணக்கென்றும் கீழ்க்கணக்கென்றும் இருவகையாகப் பாகுபடுத்து, பத்துப்பாட்டு எட்டுத்தொகை என்ற பதினெட்டு நூல்களையும் மேற்கணக்கென்றும், நாலடியார், நான்மணிக்கடிகை, இனியவை நாற்பது, இன்னா நாற்பது, கார் நாற்பது, களவழி நாற்பது, ஐந்திணை ஐம்பது, ஐந்திணை எழுபது, திணைமொழி ஐம்பது, திணைமாலை நூற்றைம்பது, திருக்குறள், திரிகடுகம், ஆசாரக்கோவை, பழமொழி, சிறுபஞ்சமூலம், முதுமொழிக்காஞ்சி, ஏலாதி, கைந்நிலை என்ற பதினெட்டு நூல்களையும் கீழ்க்கணக்கென்றும் வழங்கினர். ஆகவே இந்நூல் கீழ்க்கணக்கினபாற்படும். கீழ்க்கணக்காவது அறம் பொருள் இன்பங்களைப் பற்றிக் குறைந்த அடிகளையுடைய ஒருவகைப் பாவால் உருவது.

கடைச்சங்கம் ஸ்தாபித்தற்கு முன்பு ஒரு காலத்தில் *"எட்டு மலைச்சாரலில் சமணமுனிவர்கள் † எண்ணாயிரவர்கள் வசித்து வந்தார்கள். அவர்கள் தனித்தனி ஒவ்வொரு வெண்பாப் பாட, அவை பற்பலவாயின. அவற்றைச் சோதித்துப் பார்க்கும்பொழுது

---

* சமணமுனிவர்கள் வசித்த மலைகளெட்டாவன: நீலகிரி, கிரௌஞ்சம், கோவர்த்தனம், திரிகூடம், காஞ்சி, பாணமலை, ஏமகூடம், விந்தம் என்பன.

† எண்ணாயிரவரென்று கூட்டத்தார், தில்லை மூவாயிரத்தாரென்பதுபோலக் கொள்க. இது எண்ணால் வந்த பெயரன்று, மிகுதிபற்றி வந்தது.

அவைகளில் ஒரே விஷயத்தை ஒரே கருத்தால் விரித்துக் காட்டுகின்ற பல பாடல்கள் காணப்பட்டன; அவற்றுள் ஒரே விஷயத்தினை ஒவ்வொரு கருத்தால் தனித்தனி கூறும் நானூறு பாடல்களைப் பொறுக்கிச் சேர்த்து நாற்பது அதிகாரமாக முடித்ததாம்" என்பது பதுமனார் கடவுள் வாழ்த்து உரையிற் கண்டது. இதனால் இந்நூல் வரலாற்றினை அறிக.

பதுமனார் எனப்பெயரிய புலவரொருவர் குறுந்தொகையுள் ஆறும் பாடலைப் பாடியவராகக் காணப்படுகின்றார். இப்பதுமனார் அப்பதுமனார் தாமோ அன்றி வேறானவரோ தெரிந்திலது. இந்நூல் இளம்பூரணர் முதலாக எல்லா உரையாசிரியர்களாலும் எடுத்துக் காட்டும் பிரமாண நூல்களுள் ஒன்றாதலால், இதன் தொன்மையும் சிறப்பும் நன்கறியற்பாலன. இரண்டடி வெண்பாக்களாலாகிய ஆயிரத்து முன்னூற்று முப்பஃது பாக்களுக்குக் 'குறள்' என்று பெயர் வழங்கப்பெறுவதுபோல நாலடி வெண்பாக்களாலாகிய இந்நூற்கு 'நாலடி' என்று பெயர் வழங்கப் பெறுவதாயிற்று. 'நாலடி நாற்பது' என்று வேறொரு நூலுண்மையின் இதற்கு 'நாலடி நானூறு' என்று வேறு பெயர் கொடுத்து வழங்குவர். திருக்கோவையார், திருவுந்தியார் என்பனவற்றில் 'ஆர்' சிறப்பினை யுணர்த்துவதுபோல ஈண்டும் 'ஆர்' சிறப்பினை யுணர்த்தும். இந்நூல் செய்தார் ஜைனமதக் கொள்கையுடையார் என்பர் நச்சினார்க்கினியர் (சிந் 1089 உரை).

இனிப் பதுமனார் கல்வித்திறம்

"ஞாலத் தழிதரு நற்பாட்டே கொண்டடக்கி
நாலடி நானூ றெனப்பெயரால் — வாலிதின்
ஈட்டித் தொகுத்தா னிசைசால் பதுமனே
கூட்டமைந்த மூன்றுபாற் கொண்டு"

"நல்லோ ரருள்செய்த நாலடி நானூற்றின்
சொல்லோர் பொருளினைத்துந் தோன்றியதே — கல்வி
வரும்பத்தால் கொண்ட மதிவாணன் வாக்கா
லரும்பத மிட்ட வழகு" என்ற பாடல்களாலறியப்படும்.

இனி நூலின் சிறப்பினை

"ஆலி னரசி னசோகி னணியிருளின்
மேலை மறையின் விரிந்தபொருள் -- நாலடியாம்
வெள்ளத்துள் வேதத்தி னின்னுரையைக் கண்டக்கால்
கொள்ளாரோ நல்லோர் குறித்து" என்றும்

"நானூறும வேதமாம நானூறு நனனூலாம
நானூறுங கறறறகு நறறுணையாம" எனறும

"வெளளாண மரபுககு வேதமெனச சானறோாக
ளெலலாருங கூடி யெடுததுரைதத — சொலலாாநத
நாலடி நானூறு நனகினிதா யெனமனததே
சிலமுட னிறக தெரிநது" எனபதனலறிக மறறும,

"எணபெருங குனறத தெணணா யிரமிருடி
பணபொருநதப பாடியபா நானூறு — இணபொருநதி
நீரெதிாகொண டோடுதலால நேரிசைபபா வெனறதனைப
பாரெதிாகொண டாாபயனைப பாாதத"

"மனனன வழுதியாகோன வையைபபே ராறறினிடை
யெணணி யிருநானகோ டாயிரவா — கணணி
யெழுதியிடு மேடுககு ளேடெதிரி லேறும
பழுதிலலா நாலடியைப பாா'

எனனும பாடலகளொடு வேறுபல பாடலகளையும ஆதாரம காடடி இந நானூறு பாககளுமெழுதிய ஏடுகளைப பாணடியன வையை யாறறு நீரில விடடபோது அவை நீாககு எதிரோடிச சென்றன வெனறும மறற ஏழாயிரதது அறுநூறு பாடலகளும நீாவழியே ஓடிக கடலடைநதனவெனறும கூறுவா

கடவுள வாழதது உரை வான - மேகததில, இடு - தோனறுகினற, விலலின வரவு இநதிர தனுசு போலும (திரு மேனி கொணடு அவன) வருதலை, (இநதிரவில தோனனவாறு தோனறுமெனறு அது தோனறு முறைமையை நூலகள கூறு

வாதலின), அறியா - (ஞானத்தால்) அறிந்து, கால் - சீர்பாதங்கள்,

நிலம தோயா - பூமியிற பொருநதப பெறாத, கடவுளை - அநத இறைவனை, எம உள்ளது - எமது மனத்தில், முன்னியவை - கருதியன வெலலாம, முடிக என்று - இடையூறின்றி இனிது முடிவனவாக என்று, நிலம செனனி உற - தரையில் தலைபடு மாறு, வாயமையால் - மெய்ம்மையாக, வணஙகி - தொழுது, யாம —, சோதும - இடைவிடாது நினைபபோம எனறவாறு.

அவன வரவறிநது, நாம நினைநதவை முடிகவெனறு, நிலத திறறோயாத பாதஙகளையுடைய அககடவுளை நிலததிறறோயவிதத நம தலையாலே வணஙகுவோம எனறவாறு

'வாழததியல் வகையே நாறபாகறு முரிததே" எனறதனால வெணபா வானியனற இவ வாழததது, தனககும உலகிறகும பயனபட வாழததியது எனறுணாக (தொல பொருள நச 421)

சோதல - இடைவிடாது நினைததல (குறள 3 பரிமே)

பொது வியலபாகிய காணிலநதோயாமை எலலாத தேவாக கும அமைநது கிடககத தனனோடு ஒபபாரு மிககாரு மிலலாத இறைவனைச 'காணிலந தோயாக கடவுள்' எனறு வேணடாது கூறினா, அருகதேவனுககுப 'பூமேல நடநதான்' எனனும பெயரை உடகொணடெனக வான, ஆகுபெயரால மேகம

இனி, வான இடிவிலலின வரவு வாயமையால அறியா - மேகததிலுணடாகின்ற இநதிர தனுசின வரவு போனற பிறப பியலபை மெயயாக அறிநது, நிலம கால தோயாக கடவுளை உளளதது முனனியவை முடிக எனறு யாம நிலம சென்னியுற வணஙகிச சோதும - பூமியினமீது கால பொருநதாத கடவுளை மனதது எணணியவை முடிவதாக எனறு யாம் நிலததே தலை உற வணஙகி யடைடவோம எனறு பொருள் கூறுவாரு முளா அது நசசினாககினியா கருததனமை 'மற்றவன தேவனுகி வானிடு சிலையிறறேனறி' எனனும சிநதாமணிச் (951) செயயுட்கு அவா உரைதத உரையால விளஙகும்

முதலாவது 'அறததுபபால்' எனபது அறததினது பகுதி யாம அறமாவது தானம, தருமம, விரதம பூசை என கால வகைபபடும , தவமும விரதமும துறநதாராற் செயயபபடும அறமாதலானும, தானமும பூசையும இலவாழவாராற செய்யப படும அறமாதலானும அவை துறவறம இலலறம என இரணடு பகுதியாககி அறததுபபால கூறபபடடது அவறறுள,

1 'துறவறமாவது' தவம மேறகொணடு ஞானததோடு ஒழுகுதல அது வினை மாசு தீாநது அநதக காணஙகள தூய வாதற பொருடடு விரதம முதலியன காததலாம அஃது ஏழு அதிகாரததாற கூறபபடும அவறறுள,

(1) 'செலவ நிலையாமை'யாவது இனபமனுபவிததற்குக காரண மாகிய பொருளினிலைத்தலிலலாமை இளமை முதலிய வறறின நிலையாமையைக கூறாது இதனையே முதலிற கூறியது, அறஞ செயதறகு முககியமாக வேணடுவது பொருளாகலின, அதன நிலையாமை உணாநதாலலலது அப பொருளைககொணடு விரைவில அறஞ செயய மனம ஒருபபடாதாகையால, இமமை, மறுமை, வீடுகளைததரும அறததை விரைநது செயதற பொருடடேயாம

1 அறுசுவை - இததிபபு, புளிபபு, காரபபு முதலியன

சிகை - குடுமி , உவமை யாகுபெயராயப பிசைநதெடுககும சோறறுக கவளததிறகாயிறறு அனறி, கழிககபபடட மயிா களிலே எஞசி நிறகுங குடுமியைக குறிககுஞ சிகை எனபது, ஈணடு உணடெஞசிய உணவை உணாததிறறெனறலுமாம; தண டாமல ஆணடிறுதியில எஞ்சி நிறகும குடியிறையை 'ஆடை டைசசிகை' என வழஙகியிருததலுங காணக (திருவாயமொழி ஈட்டுரை) ஒரிடததது, தான சிறபபோடு வாழநத அவவிடததே என்றுமாம அறுசுவை யுணடியை மனைவி விருமபி யுணபிககவுட முற்கவளம வெறுதது பிற்கவளம உணடு வாழநத பெரும பதமுடையாரும, பின வறியராயத தாம சிறபபோடு வாழ்நத அவவிடததே கூழுககு இரநது செலவதைக காணுதலினால, செலவம எனகினற ஒனறு நிலையுடையதாக மதிததலைவககுந தனமையுடையதனறு

2 அகடு உற - நடுவு நிலைமையாக, சகடம் கால் போல - வண்டியினது சக்கரம்போல, வரும் - உயர்ந்தும் தாழ்ந்தும் வரும், (ஆதலால்), தகன் தீர - குற்றம் அற்ற, பகடு நடந்த கூழ் - (நன்முயற்சியாகச் சொல்லப்பட்ட) உழவுத் தொழிலால் வந்த உணவை. தோன்றிய காலந்தொட்டு .. . ...உண்க

பகடு - ஏர் (புறம் 35) பகடு நடந்த கூழ் - ஏர்த்தொழி லான் வந்த உணவு இவ் வுணவைச் சிறப்பித்துக் கூறினார், 'சுழன்றும்ஏர்ப் பின்னது உலகம்' (குறள் 1031) என்பவாகலின். அகடு, நடுவு, வயிறுமாம்

3 யானை எருத்தம் - யானையின் பிடரி பொலிய - விளங்க, ஏனைவினை - மறைந்த தீவினை, உலப்ப - (அச்செல்வத் தைக்) கெடுப்ப, வேறு ஆகி - முன்புள்ள நிலையில் நின்று மாறு பட்டு, மாற்றார் - பகைவர்

எருத்து - கழுத்தின் மேற்புறம், உலத்தல் - கெடுத்தல், ஏனைவினை யென்றதில் 'ஏனை' யென்பதனை அசை நிலையாக்கி, வினையுலப்ப - நல்வினைகெட என்று உரைப்பினும் அமையும். மனையாளையும் என்ற சிறப்புயும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது

4 கூற்று - எமதூதன், செறுத்து - கோபித்து, உடன் - விரைவில், ஒன்றின் ஒன்றின - இயைந்தன இயைந்தனவாகிய தருமங்களை, வல்லே செய்க - விரைவிற் செய்க

'நின்றன நின்றன' என்பன துணிபு பற்றிய அடுக்கு (தொல் சொல் சூ 411) 'வந்தது வந்தது' என்பன விரைவு பற்றி வந்த அடுக்கு 'வந்தது'—விரைவுபற்றி எதிர்காலம் இறந்த காலமாகக் கூறப்பட்டது ஐவகைக் குற்றத்தால் வரும் இருவினை களும் உள்ள வரையினும் உயிர் உடம்போடு கூடி நின்று அவ் வினைகளின் இருவகைப் பயன்களையும் நுகருமாதலால், அந்நாள் முழுவதும் வாழ்நாளெனப்பட்டது கூற்று - எமனுக்கு ஏவல் செய்யும் மடங்கல் (பரி 3-8)

5 உற பெறறககால - பொருநதக கிடைககப பெற்ருல, பின ஆவது என்று - பிறாககிதல பினெரு காலததாவ தென்று கினைதது, பிடிதது இரா - உலோபததால இறுகப

பிடிததிராமல், முன்னே - சரீரமும பொருளும அழிவதற்கு முன்னே, கொடுததாா - கொடுத்தவா, கோடு இல் தீ கூற்றம் - தன செய்கையிற் கோணுதலில்லாத கொடிய எமதூதன், தொடுத்து - பாசததாற் கட்டி, செலலும - கொணடு போகினற, ஆறு - வழியிலுள்ள, சுரம - பாலை நிலததை, உய போவா - தபபபபோவாா

கூற்றிறகுக கொடுமையாவது, தன தலைவனுன எமன ஆணையைக கணணேட்டமினறிச செய்தலாம.

6 இழைதத நாள - (உடலோடு கூடி வாழ்வதற்கு) வரையறுதத நாட்கள், இகவா - கடகக மாட்டாவாம, கூற்றம - (ஆயுள் முடிவில் வரும்) எமதூதனை, பிழைதது ஓரீஇ - தபபி நீககி, குதித்து உயநதாா - கடநதுபோய உயிா வாழநதிருநதவா தணணம - சாபபறை, தழீஇம தழீஇம படும - தழீஇம தழீஇம என முழஙகும், ஆறற - மிகவும, வழஙகுமின - அறததின பொருட்டு இனறே கொடுஙகள

ஒருவி - ஓரீஇ என அளபெடுததது தழீஇம தழீஇம - ஒலிககுறிபபு. தண்ணம - பிணபபறை, தணணுமை - தணணம என விகாரபபட்ட தெனபது பதுமனாா விருததி.

7 கூறறம - எமதூதன, தோறறம சால - தோறறுத லமைநத, ஞாயிறு - சூரியன, நாழியா - அளவு கருவியாகக கொணடு, வைகலும - நாளதோறும (அறஞ செயயாதாா), பிறநதும பிறவாதாரில - பிறநதும பிறவாதவாகளில (வைதது எணணபபடுவாா), ஆறற - மிகவும

தோற்றம - விளககமும ஆம ஞாயிறறை நாழி எனறதற கேற்ப நாட்கிளைத தானியமெனறு கூறாமையால, இஃது ஏகதேச வுருவகம, நாழி - ஒரு முகததலளவுக கருவி, பிறவாதாரில - பிற

வாதவரை ஒபப ஆவா எனறு ஐநதாம வேற்றுமை யொபபுப பொருள கோடலுமொனறு

8 செலவுழி - இனித தாம மறுமையிற் செலலுதற்குரிய கதியை, எல்லில - இரவில, கருமகொணமூ - கரியமேகம, மருங்கு அற - இருந்த இடமுந்தெரியாமல்

செலவா, தனமையிற படாககை வநத இடவழுவமைதி செல உழி - செல்லுழி, 'மெய்யீற றுடம்படுமெய' என்பா நச. உடமபடு மெய்யலலாத மெய (நன உயிா 13 உரை)

9 ஒளி நிறுன - தனனிடததுப பிறாகளுள்ள மதிபபை நிலைககச செய்யாமலும தன அரும கேளிா - பெறுதறகரிய சுறறததாா, கொனனே - வீணே

ஒளியாவது ஒருவன 'தான உளளுய காலதது மிககுத தோனறுதலுடைமை' (குறள 971 உரை) புகழாவது இலலறத்தின வழுவா தாாககு இமமைபபயனுகி, இவவுலகினகண நிகழ்நது இறவா துநிறகுங-கோதது அது', அருளினகட குறிபபு, இத விட்டிசைததுத தீளககிியைய முதறகண் தனிககுறில நேர ேசையாக வநதது இழநதான - துணிவுபறறி எதிாகாலம இறநத காலமாக வநதது துனனியகேளிா, அருவகேளிா என்க

10 வான - மேகஙகள, தோய - தவழபபெறற, செற றும - வருததியும, வைதது ஈட்டினுா - பொருளை வைததுக குவிததவா, உயதது - பறபல மலாகளினின்றுந தேனை எடுததுக கொண்டு வநது, ஈட்டும - பினபு இழககினறதறகுச சோககும, கரி - சாட்சியாகும

'வானதோய மலைநாட' எனவே, அமமழை தான ஓரிடத திலும நிலைததிராது காறறுச செலுததும வழிச செல்லுதலபோற செலவமுமம ஊழினுல அலைககப பெறறு அது செலுததும வழிச செலலும என்று தொனிததல காணக

(2) 'இளமை நிலையாமை'யாவது இளமைபபருவதது நிலையாமை யுணாததுவதாம இஙகே இளமை எனறது பதினாறு வயது தொடஙகி முபபததிரணடு வரையு முளளதாய விடயஙகளில மயஙகுதறகேறற யெளவனததை எனக செலவ மனுபவிததறகுரிய காலம இளமையாகலின இது செலவ நிலையாமையின பின வைககபபட்டது

11 குழவி இடததே - இனபதுகாததறகுரிய இளமைப பருவததிலேயே, புரைதீரா - குறறம நீங்காத, மன்னு - நிலை பெறுத லில்லாத, இனனுஙகு - துனபததோடு

இனனுஙகு ஒரு சொனனீரமைதது பதினாறளவும கலை நிரமபாவாதலின குழவி என்று பெயா என்பது பதுமனா விருததி என்று, வினைபபொருணமை குறிதது வநதது எனறாா நசசினாககினியா (தொல சொல 261) நரை எனபது ஈணடு முதுமைப பருவததை உணாததிற்று

12 நட்பு நாா - நடபினாலவைதத பாசம, நலலாரும அக்கினா - மகளிரும அனபு குறைநதாாகள், அறபு தளையும அவிழநதன - புததிரா முதலாயினோா உனபால வைதத அன பாகிய கடடும தளாநது போயின, ஆழ்கலதது அனன கலி - கடலில மூழகா நிறகும மரககலததிலுளளாா கதறும பேரொலி போலும கூககுரல, உளகாணாய - இவை யனைததையும உன் னுளளே ஆராயநது பாா ஊதியம - பயன

வாழதலின - இன ஐநதனுருபு எதுப பொருடடு 'ஆழகலத தனன கலுழ' எனறும பாடம கலுழ - துனபம

13 சோாநது - தமமை யறியாமல சரீரததிருநது வடி கினற, நடையினராய - சலமலஙகளை யுடையாராய, பண்டம - இச சரீரமாகிய பொருள, பழிகாறும - பிறராற பழிககபபடு மளவும, இல செறிநது - இலவாழககையிற பொருநதி, படரும நெணணினாககு - ஒழுகும கருததுடையாாககு, ஏமநெறி - தமககு அரணாகிய தவநெறியில, படரும ஆறு - தறநது செலலுமவகை, இலலை எனபதாம

நடை - சலமலங்கள் என்பது ஓர் பழையவுரை, அவற்றுக்கு, இயக்கம் என்றும் பெயர் வழங்குதல் ஒப்பிடத்தக்கது "இயக்கம் இரண்டு" என்றார் ஆசாரக் கோவையிலும் (7) தள்ளாத நடையினராய் என்னவுமாம் பழிகாறும் - செயப்பாட்டு வினைப் பொருளில் வந்த செயவினை, ஏ - தேற்றம்

14 மம்மர் கொள - காம மயக்கங்கொண்ட. அம்மனை - தாய், அணங்கு ஆகும் - காம நோயுண்டாக்குகின்ற தெய்வப் பெண்ணாய் இருப்பள்காண்

இப் பாடல், கையில் ஊன்றுகோற் கொண்டு நடக்கின்ற கூன்ற கிழவி ஒருத்தியைக் காட்டி, 'இவள் இப்போது பிடித்

திருக்கிற கோல் இவள் தாயின் கையிலிருந்த காலத்து இவள் எல்லாரையும் காமநெறியால் உயிர் வாட்டும் தெய்வப் பெண்ணாயிருந்திருப்பள்' என்று கூறியதாக அமைந்துள்ளது அன்றியும், 'இவள் தாயின்கோல் இவள் கைக்கோலாகுங் காலத்து, இவள் தாழா, தளரா, தலை நடுங்கா, தண்டூன்றா, வீழா இறக்கும், இவள் மாட்டும் காழிலா மம்மர்கொள மாந்தர்க்கு அணங்காகும்' என்று முதிய ஒரு கிழவி பக்கல் நின்ற அவளது அழகிய மகளை நோக்கிக் கூறியதாக உரைத்தலும் ஒன்று. காழ் - வயிரம், தண்டு - மனவுறுதி, மம்மர் - மயக்கம்

15 அது ஆனால் - அவ்வாறு தாயை நாடிச் சென்றால், உலகு - மக்கள், தாய்கொண்டு - தாயையே தேடிக்கொண்டு, ஏகும் - செல்லும், அளித்து - எளிமையையுடையது நாடிச் சென்றாள் - தேடிச் சென்றனள், (இறந்தாளென்றபடி)

காலவசத்தால் இறந்துபோன ஒருத்தியைத் தனக்குத் தாய் நாடிச் சென்றவளாகக் குறித்தலின் தற்குறிப்பேற்ற அணி

16 வெறி அயா - தெயவ மேறியாடலை விருமபிச செயகிற, வெமகளதது - கொடிய கனதது வேல் மகன - வேலேயேநதிய பூசாரியினது, பாணி - கையிலுளள, முறி ஆா - தளிா நிறைநத, நறும கணணி - மணநகமழும மாலே, தயஙக - அசைநது தோனற, மறி - (வெட்டுமாறு கொண்டுவநது நிறுத தபபட்ட) ஆட்டுக் குட்டியானது குளகு - இலையுணவு, மனறு மகிழ்சசி - நிலையாத இளமையால வருஙகளிபபு

வெறியாடலாவது - குறிஞசி நிலதது மாககள தம நிலத துத தெயவமாகிய முருகனே வழிபாடு செயய, ஒரு பூசைக களததை நிருமிதது, கடமபு முதலிய முருகனுககுரிய பூககள தொடுதத கணணி சூடி, செநதினையை வாரியிறைதது, யாட்டுக குட்டியை வெட்டிப பலியிட்டு, ஆவேசஙகொணடு ஆடுவதாம முருகன கோயிற பூசாரி ஆடுவதே சிறபபுடையது அவன முருகனது வேலேத தாஙகி ஆடுவான 'செவவேள் வேலேத தான ஏநதி நிறறலின வேலன் எனறூா' எனபா நச (தொல பொருள் சூ 60) களததிறகு வெமமை கூறியது உயிாககொலே கூறலின. ஷை கை. குளகு - இலையுணவும விலஙகின உணவு.

17. வீழ்ந்தற்று - கழிநதாற போலும நிலையற்றது; வேல கண்ணள என்று - வேலொதத கணணினே யுடையளெனறு கருதி, நனி பெரிதும - மிகவும அதிகமாக, வெஃகனமின - விருமபா தொழியும, கோல கண்ணள ஆகும - வேனறுகோல ஆகிய கணணையுடையளாவள.

18 பருவம எனேத்து உள - வயது எததனே ஆகி யுளளன ? பலவின்பால எனே - பலவின பகுதி எததனையை ? இரு சினையும உண்டீரோ என்று - ஒரு கவளமே யனறி இரு கவளமும உணடீரா எனறு, வரிசையால - முறைமையாக, உள நாட்டம கொளளபபடுதலால - உளளததினகண ஆராயசசி செயயபபடுதலால, யாக்கை கோள - உடலைப பறறிய விசா ரததை, அறிவுடையாா எணணாா

எனேத்து - எததனே எனபதனமரூஉ, எனேயவெனறபாலது எனே என நீட்டல விகாரமுங தொகுததல விகாரமும பெறறு

வநதது இருசிகை - இருபோதுணவு எனறும, மெலலுணவும வல்லுணவுமாகிய வுணவுகளெனறும, இரணடு கவளமாயினு மெனறும கூறலுமாம

19 முறறி இருநத கனி ஒழிய - முதிாநதுளள பழங களமாததிரமே யலலாமல, தீவளியால - கடுஙகாற்றிஞல, நலல காய உதிாதலும உணடு, (ஆதலால), 'யாம இளையம - நாம இப பொழுது இளமைப பருவமுடையோம, நலவினை - அறததைத, மறறு அறிவாம - பினனா ஆராயநது செயவோம, எனஞது - எனககருதாது, கைதது உணடாம போழதே - பொருள கிடைதத காலததிலேயே, கரவாது - ஒளிககாமல அறம செயமின

அறஞ்செயதல பினனறிவாம என அககாலதது வினைமாறறு தலான மறறு வினைமாறறினகண வநதது (சேஞ. 262)

20 தோனகோபபு - செல்லும வழிககு ஆறறுணவாகிய அறததை, காலததால - இளமைப பருவததிலேயே, கொணடு உயமமின - தேடிககொணடு பிழையுஙகள, பீள பிதுககி - முறறாத கருவினினறும வெளிபபடுததி, களளம கடைப பிடிததல - வஞசததை மறவாதொழுகுதல

தோட்கோபபு - தோளிற்கோககபபடுவது எனவே வழி கடபபாககு வேணடிய கட்டமுது மூட்டையை யுணாததிய எழாம வேற்றுமைத தொகைப புறததுப பிறநத அனமொழித தொகைப பெயா, தோட்பதன எனறும வழஙகும (அகம 79). இஃது உவமையாகுபெயராய மறுமை வழிககு உணவுபோலவ தாகிய அறததை யுணாததிற்று காலததால எனபதனகண ஆலுருபு இடபபொருள தநது நிறறலின வேறறுமை மயககம். சமகததாயும அறியாவகை, கருவைப பிதுககிப பிளளையைக கோடலாகிய அசசெயகை களளம எனபபட்டது

(3) 'யாக்கை நிலையாமை'யாவது உடலின்நிலையுற்ற தன்மையை உணர்த்துவது. புறத்ததாகிய செல்வ நிலையாமையை யும் அகத்ததாகிய இளமை நிலையாமையையும் முறையே கூறி, அவ்விரண்டையும் பெற்று அனுபவித்தற்குரிய யாக்கை நிலையாமையைக் கூறுகின்றாராதலின் இஃது அவ்விளமை நிலையாமையின் பின் வைக்கப்பட்டது. யாக்கை (எலும்பு, மூளை, தசை, தோல், இரத்தம், இரசம், சுவேதநீர் என்னும் ஏழு தாதுக்களால்) கட்டப்பட்டது

21 மலைமிசையே தோன்றும் பூரணசந்திரன் போல, யானையின் தலைமீதிருந்து தம்மேற் கவியக்கொண்ட வெண் கொற்றக் குடையையுடைய அரசர்களும், இப் பூமியின்கண் துஞ்சினார் என்று - இறந்தனர் எனப்பதாகப் பலருமறிய எடுத் துரைத்து இகழப்பட்டார்களே யன்றி, எஞ்சினார் - இறவாது தப்பி மிகுந்தவர், இந்த உலகத்தில் ஒருவருமில்லை

22 அலகு ஆ - ஒளிவாக, வயங்கு - விளங்குகின்ற, மண்டிலம் - சூரியனானவன், வீழ்நாள்படாது - அது தோன்றுத நாளும் உள்ளாகாமல், நிலவார் - நிலைத்து வாழமாட்டார், உலவா முன் - கழிந்து ஒழிவதன் முன், ஒப்புரவு - செய்யவேண்டிய தருமத்தை, ஆற்றுமின் - செய்யுங்கள்

வயங்கொளி மண்டிலம் - சூரிய மண்டிலம் (அகம் 11) "மண்டிலம்" என்றும், "வயங்குறு மண்டிலம்", "மையறு மண் டிலம்", "உருப்பவிர் மண்டிலம்", "உருகெழு மண்டிலம்", "அலங்குகதிர் மண்டிலம்" என்றும் வழங்குவர்

23 'சபையின் கண்ணே முதற்பகலில் கலியாண வாத் தியமாக முழங்கினவைகளே அத் தினத்திற்றானே அந்த மண்டபந்தலிலேயே அந்த மணக்கோலங் கொண்டவர்க்கே பிற் பகலில் பிணத்தின் பொருட்டுக் கொட்டப்படும் பறையாகி முழங்குதலுமாம்', என்று - எனக்கருதி, உய்ந்து போம் ஆறே - நற்கதி பெற்றுக் கடைத்தேறுதற்குக் காரணமாகிய துறவற நெறியையே, மாண்டார் மனம் - மாட்சிமைப்பட்ட அறிவுடை யாரது நெஞ்சம், வலிக்கும் - உறுதியெனத் துணியா நிற்கும்

24 பறை அடிபபோா செதத வீட்டிறகுப போய, பிணபபறையை ஒரு முறை முதலில கொட்டுவாாகள சிறிது நேரப பறைகொட்டா திருநது, இரணடா முறை கொட்டுவாா கள் மூனறும முறை கொட்டத தொடஙகின பொழுது, சாவாா - இனி இறககு நினறவா, செததாரைக கோடித துணி யால் மூடி, நெருபபையுங கைககொணடு, சுமநது செலவா நிற்பாா, இவ்வுலக இயறகைக ககனறுயிருககினறதே

நனறே, ஏ - எதிா மறை, நீது எனனுங குறிபபுணாததும (தொல சொல நச 284) காண, கட்டுரைச சுவைபட நினற இடைச சொல, இதனை அசை எனபாருமு ஆராயநதுபா ரெனபாருமுளா "செததாரை" எனபது "படுமகன கிடககை காணுஉ" (புறம 278) எனறாறபோல நினறது

25 உறவின முறையாா கூட்டமாக நினறு, கலலெனனு மொலி யுணடாமாறு வாயவிட டழாநிறபப பிணததைச சுமநதுகொணடு, சுடுகாட்டிற செலுததுவாரை நோிறகண டிருநதும, மணம கொணடு - கலியாணஞ செயதுகொணடு, இவவுலகததில யாககை நிலைபெறறிருததலும அதனால இனபம நுகாதலும நிசசயமெனக கருதும புலவறிவாளருககுத தொண தொண தொடு எனறு ஒலிககினற சாககாட்டுப பறை யாககை நிலையாமையை அறிவிககும

தொண தொண தொடு எனபன ஒலிககுறிபபு

26 தோலாற செயத பைபோலும உடமபினினறும, செயயககடவனவாகிய வினைகளை முறறுபபெறச செயது, பயனை

நுகாவிககும உயிராகிய கூத்தாடி, வெளிபபட்டுச சென்று விட்டால, அவன வாழ்ந்திருந்த நடன சாலையாகிய உடலை நாாிஞறகட்டி இழுத்தாலென்ன? நனகு ஆடையாபரணஙகளை ஆராயத்தணிநது குழிகளில் புதைதது வைததாலென்ன ? அவவாறன்றிக கணடகண்ட இடஙகளில எறிநது விட்டாறறு னெனன ? கண்ட பலரும பழிததாற்றுனெனன ?

கூத்தாட வேண்டிய பலவகையாகிய வேடங்களை மேற கொணடுவந்த நாடகமாடி அந்நாடக முடிந்த பிறகு தாம மேற் கொணடிருந்த வேடத்தை ஒழித்துச செலலுங கூத்தரைபபோல வினைபபயனை அனுபவிப்பது காரணமாக இருவினைககு ஈடாகிய பலவகைபபட்ட உடலகளைத தாஙகி அந்த அனுபவம நீஙகிய வுடன தான மேறகொணட உடலைவிட்டுச செலலுகினற உயிர இஙகுக கூத்தனென்று உவமிககபபட்டமை காணக பாரதத உழி என்பது பாரததுழி எனறு தொகுததல விகாரம பெறறது பிணத்தை ஈர்ததல, அடககல, பெயதல் முதலியன சிற்சில சமயத்தாரின் ஆசாரம மணிமேகலை, சககரவாளககோட்ட முரைத்த காதையைப பாரகக

27 மழைநீரில தோனறி யழிகினற குமிழியைபபோல பலமுறையும உணடாகி அழியும தனமையுடையது இவவுடம பெனறு நினைதது, பிறவியாலுணடாகும மயககத்தினை, யாம தீரபபோம, எனறு உணரும கலககமிலலாத நலலறிவை யுடையாரை இபபெரிய வுலகத்தில, ஒபபவர யாவருளர ?

28 உடமபானது மலைமேல அசைநதுகொண டிருககிற மேகத்தைப போலக காணபபட்டு, தோனறிய அப்பொழுதே, நிலைபெறுதலினறி நீஙகிவிடும , ஆதலால, உடமபை நலவினை காரணமாக உறுதிபபாடுளளதாக அடைநதவர்கள தாம அடைந துள்ள உடமபினுல பெறுதறகுரிய பயனாகிய அறத்தைச செயது கொள்ளக கடவர

உறுதிபபாடாவது தேகத்தை நோயினமை முதலிய குறைக ளினறிப பெறறிருததல் அதனை எயதல அரிதெனபார யாக கைக்கு யாபபுடைததாப பெறறவரெனறார யாககையால் பயனு வது, அறம செயதல மறறு - வினைமாற்றுப பொருளில வநதது

29. இப்பொழுதுதான் நின்றனன், இப்பொழுதுதான் உட்கார்ந்து இருந்தனன், இப்பொழுதுதான் படுத்திருந்தனன், ஆனால், தன் சுற்றத்தார் அலறியழும்படி இதோ இறந்தனன், எனப்படுதலால், புல்லினது நுனியின் கணுள்ள நீர்த்துளியைப்போல, இவ் யாக்கை நிலையாமையையுடையதென்று கருதி, இப்பொழுதே அறவினை செய்க

நிலையாமை என்ற விடத்து யாக்கை எனுஞ்சொல் அதிகாரத்தால் வருவிக்கப்பட்டது இனி இனி என்னும் இரண்டிடைச் சொல்லும் ஒரு தன்மைப்பட்டு இன்னினி என்றாயிற்று இனி, இப்பொழுது.

30 மனிதர்கள், வரலாமாவென்று ஒருவரையுங் கேளாமலே வந்து, ஒரு குடும்பத்தில் பலவகைப்பட்ட முறைமையுடையவராய்ப் பிறந்து, மரத்திலுள்ள தம் கூடுகள் தம்மின் நீங்க யாதும் சொல்லாதே நெடுந்தூரத்தில் நீங்கும் பறவைகளைப்போல, தம் முடல்கள் உறவினரிடத்து ஒழிய நீக்கிவிட்டு, ஒருவரோடும் சொல்லாமலே இறந்து போவர்

(4) 'அறன்வலி யுறுத்தல்' ஆவது அறத்தினை வலியுறுத்த லென்றாவது அறத்தின் வலியை யுறுத்த லென்றாவது விரியும் அறமாவது எல்லா உயிர்களுக்கும் இதமானவை செய்தலும் சொல்லுதலுமாம், இயம நியமாதிகளும் தான தருமங்களும் செபத்தியானங்களும் பாவனைகளும் ஓதலோதுவித்தலு முதலானவைகளைப் பண்ணுதலும், சாந்தியுடைமையும், நித்தியா நித்தியங்கள் அறிதலுமாம், இதனை வலியுறுத்தலாவது இத் தன்மைப்பட்ட அறம் சுவர்க்கத்தையும் மோக்ஷத்தையும் தரும் என்று உலகத்தார்க் கறிவித்தல்

31 முற்பிறப்பின்கண் செய்த தவங்காரணமாகப் பின்பு தவத்தைச் செய்யாதவர் ஓர் இல்லத்தின் மேனிலை முதலியவற்றைத் தலை நிமிர்ந்து பார்த்து, இவ் வீட்டிலுள்ளவரே எம்மைக் காப்பாரென்று கூறி, அதனுள்ளே இரத்தல் கருதி நுழையத் தலைப்படவே, வாயில் காப்போரால் தடைசெய்யப்பட்டுத் தாம் உள்ளே நுழையப் பெறாது, தலைவாயிலைப் பிடித்துக்கொண்டு மிகவும் துன்புற்று நிற்பர்

தவமுா தவமுடையாாக காகு மவமதனை, யஃதிலாா மேற் கொளவது" என்றபடி பிறபிறபபில் தவஞ செயவதும முறபிறப பில தவஞ் செயதிலாருககு முடியா தெனபா, மேலைததவததாற றவஞசெயயாதாா எனுா அகததாரே வாழவாா என்ற பாடடத திறகு 'இவ் வீட்டிலுள்ளவாகளே உயிா வாழ்கின்றவராவா' எனறும, 'அகதது வாழ்வாா ஆரே!' எனக கணணழிதது 'இவவகதது வாழ்வாா எவரோ? எனன நலவினை செயதாா களோ?' எனறு கூறறும ஒனறு

32 உறுதிப பொருளான அறச செலவததை விரும பினதனால நாம உயயக கடவோம, அறததை மறந்ததனால் நாம உயயாது போவோம எனறு நினையாத இழிதகவுடைய மனமே! ஒழியாது ஒரு வழிபபடடு நினறு தருமததைச செயது வாழபபுகுவை எனறுலும, நினது வாழநாளகள முனனமே பெருமபாலும கழிநதன, செயவது உரை இனி நீ யாது செய் குவை? அதனைச சொலலுவாய

33 அறிவிலலான, முறபிறபபிற செய்த தீவினையின பயனுகிய துனபம வநது நோகதபோது வெவவிதாகப பெருமூச செறிநது மனம வருநதுவான, அததுனபததினை ஆராயநது, முறபிறபபிற செயத தீவினையாலாயதெனறு அறியவலலாரே பிறவித துனபததினது எலலையை கடநது நிறகுவாா

34 பெறல அரும யாககைகயை - பெறுதறகரிய மகக ளுடமபை ஆறறவே கொளக - மிகுதியாகச செயது கொள வீராக கருமபு ஊாநத சாறுபோல் - கருமபினை ஆலையினகண இட்டு ஆட்டி எடுதத சாறு உதவுதல போல, பின சாலவும உதவி, மறுமைககுரிய அறபபயனை மிகவும தநது

ஊாதல - அடாதல, 'ஊரும உரன சிறிதாயிற பகை' (நானமணி 101)

35 கட்டி - வெல்லககட்டி, சிறுகாலை - முற்பட்ட காலததது, பரிவது இலா - வருநதுதலிலா

36 கூறறுவன வருதல இனறுகொல அனறுகொல் எனறுகொல என்னுது பினறையே நின்றது எனறெணணி,

தீயவை ஒருவுமின் - பாவச செயல்களினினறும நீஙகுஙகள, ஒல்லும வகையால - இயனற அளவினால், மாணடார அறம - அறிவால மாட்சிமைப படடார விதிதத அறததை

37 எததுணையும் ஆறற பல ஆனால் - எவவளவும மிகப பல வுளவாதலினால், தொகக உடமபிறகே - எழுவகைத தாதுககளாற் செயயப்பட்ட சரீரம ஒன்றினுககே, ஒபபுரவு செய்து ஒழுகாது - செயயததகக நனமைகளைச செயதுகொணடு காலஙகழியாது, உமபார் கிடநது உணண - மேலுலகததில நிலைபெறறு நிரதிசய இனபததினை நுகாதறபொருடடு, பணணபபடும - தவஙகள செயயததகும்

38 உறககும துணையது - மிகக கொஞ்ச அளவாச இருபபது, ஈணடி - வளாந்து, இறபப - மறறை மரங்களைக காட டிலும மிகுதியாக, நிழல பயநதாஙகு - நிழலைக கொடுததாற போல, தான சிறிதாயினும - (அறததின பொருடடுக கொடுக கபபடும பொருள) தான அளவிற சிறிதாயிருபபினும, வான சிறிது ஆ போாததுவிடும - பெரிய ஆகாயமுங தனனளவிற சிறிதெனனுமபடி மூடிவிடும

உறங்கும - உறககும எனறு வலிததது, செயயுள விகாரம எனபாரு முளா ஆஙகு, உவமை இடைசசொல

39 வைகலும - தினந்தோறும, வைகல - நாள கழிநது போவதனை, தம வாழநாள மேல - தமமுடைய ஆயுள நாளிலே வைகுதல வைதது - கழிவதாக வைதது, வைகலை உணராதார - அநத நாடகளைக கணககிடடறியுந திறமிலலாதவா, வைகலும - ஒருநாள கழியவும, வைகல வரககணடும - ஒருநாள வருவதைப பாாததிருநதும, அஃ. உணரார - அநத விஷயததை யறியாத வராய, வைகலும - தினந்தோறும, வைகலை - (தம செயலும அறிவும கெடடு விழுமபடி வருகினற) தினததை, வைகும எனறு - தமககுப பொழுது போககுதறகுத தகுதியாக இருககு மெனறு, இனபுறுவா - மகிழசசி யடைவாாகள

இபபாடடில வநதல வணணததிறகு உதாரணம காடடி, ‹சொமுழுதும வருதலின வழிமோனைப பாற்படும' எனறாா நச

(தொல் செய்யுள் 93. 231) இது 'சொற்பொருட் பின்வரு நிலையணி' என்பர் பரிமே. (குறள் 200)

40 ஈனம் - இழிதொழில், இ உடம்பு உறுதிசோர்ந்து நீட்டித்து நிற்கும் எனின் - இவ்வுடல் வலியுடைத்தாகி (முன்னமே விதித்துள்ள காலவரையறையைக் கடந்து) நெடுங்காலம் நிலைபெற்று நிற்குமானால், மானம் அரும் கலம் நீக்கி இரவு என்னும் ஈன இளிவினால் வாழ்வேன் - மானமாகிய பெறுதற்கரிய ஆபரணத்தை விடுத்து, இரத்தலென்று சொல்லப்படும் இகழ்ச்சி யுண்டாகுகின்ற இழி தொழிலால் உயிர் வாழ்வேன், மன் - அது மாட்டுகிலேன்

(5) 'தூய்தன்மை'யாவது குடரும், புழுக்களும், கெட்ட நாற்றங்களும் தோன்றாமல் மூடியிருந்த தோலின் புறத்தைக் கண்டு நல்ல தென்றும் பரிசுத்தமுடைய தென்றும் மயங்குகிறவர்களுக்கு அதன் தூய்து அல்லாமையை அறியக்கூறும் அதிகாரம்.

41. யாக்கைக்கு ஈ சிறகு அன்னது ஓர் தோல் அறினும் - உடம்பின்கண் ஈயின் சிறகினை ஒத்ததாகிய ஒரு சிறிய தோல் அறுப்போனாலும், (அந்த இடத்திலுண்டாகிய புண்ணைக் குத்தித் தின்ன வருகின்ற) காக்கைக் கடிவது ஓர் கோல் வேண்டும் - காக்கையை ஓட்டுவதற்காகிய ஒரு கொம்பு வேண்டப்படும், இப்படிப்பட்ட கொய்யது - தாழ்ந்த தன்மையுடைய, ஓர் புக்கிலை - உடம்பாகிய ஒரு வீட்டினை, (மாதர்களை என்றபடி) மாகேழ் மடம் நல்லாய் என்று - மாந்தளிர் போன்ற, நல்ல நிறத்தையும் இளமையுமுடைய நல்ல மாதே என்று, அரற்றும் - இரங்குகின்ற, சான்றவர் - அறிவாலமைந்தவர், நோக்கார் கொல்

புக்கில் - தனக்குரியதென்று சொந்தமில்லாத வீடு, சான்றவர் - இகழ்ச்சிக் குறிப்பு துச்சிலென்றும் பாடம் கெழு, கேழென்றுயிற்று கெழு - நிறம் (தொல் சொல் 301)

42 பீபோனவை - மேலே போந்த போனவைகளால், மாட்சித்து - பெருமையை யுடையது, ஆனால் - ஆதலால், பொய் மறையா - அசுத்தத்தை மறைத்து, காமம் புகலாது - காமம் அனுபவிப்பதை விரும்பாமல், அதனை - அவ்வுடம்பை, பைமறியா

பார்க்கப்படுமே - பையை உட்பக்கம் வெளிப்பக்கம் ஆகும்படி மறித்து நோக்கல்வேண்டுமே.

துளைபல என்பதனால், மயிர்த்துவாரங்களு மிடையிடையே யுண்டாகுஞ் சிரங்குத் துளைகளும் மேக முதலியவற்றாலுண்டாகும் புண்ணின் துளைகளுங் கொள்க "பைமறியா நோக்கப் பருந்தார்க்குந் தலைக்கமைத்தே" என்று, இதனையே காட்டினார் களவியலுரையாசிரியரும் மற்று - அசைநிலை

43. உண்டி வினையுள் உறைக்குமென - உண்ணுந் தொழிலாலே சரீரத்துள்ள துர்நாற்றம் அதிகப்படுமென்று, கைவிட்ட மயல் - வெறுத்தொழித்த உடம்பாகிய செத்தைக்கு, தக்கோலம் தின்று - வாலமிளகு முதலிய வாசனைத்திரவியங்களைத் தின்பதனால், ஒழியுமே - உள்ளே நிறைந்த கெட்டநாற்றம் நீங்குமோ ? ஒரு பொழுதும் நீங்காது

தக்கோலம் என நின்ற ஒரு மொழி தனக்கு இனமான தீம்பூ, இலவங்கம், கற்பூரம், சாதி முதலானவற்றையும் உட்கொண்டு நின்றது "தக்கோலந் தீம்பூத் தகைசா லிலவங்கம், கற்பூரஞ் சாதியோ டைந்து" என்பதனை நோக்குக. மயல் - புல் என்பது பதுமனார் விருத்தி பூவைச் சூடுதலால் தலைமயிர் மணக்கிறதும் இல்லாவிட்டால் சிக்குநாற்றம் நாறுகிறதும் வெளிப்படை, "முருகு புத்தப் புதுமலர்ப்பொற் புறமுடிக்கிற கமழுமே, கருகு கற்றைக் குழலொ ழிகிற பழைய சிக்குக் கமழுமே" என்றார் 'மோகவதைப்பரணி'யிலும் ஏ - எதிர்மறை

44 உன் நீா கலைநதககால - உளளே யிருககினற நீரை நீககிளுல, நுஙகு குனறிடட அனன - நுஙகு தோணடபபட்ட பனஙகாயின குழிகளை யொததிருககினற, கணணீாமை - கணகளினுடைய தனமையை, பொருகயல - போாசெயகினற இரணடு கயல மீனகளெனறு கண இல புல மாககள கவறற - அறிவிலலாத பேதைகளாயினவா என மனததினகட காமக கவலையை யுண்டாககுதலால, விடுவேனே - அதற்குடனபட்டு நான கைககொணட துறவைவிட்டு நீஙகுவேனே ?

45 புறங்காட்டு - யாககுப புறமபேயுளள சுடுகாட்டில், உதிாநத உகக பல எனபு கணடு ஒழுகுவேன - சிநதிககிடக

கினற பறகளாகிய எலுமபுகளைப பாாதது ஒழுகு மியலபுடைய நான, முறுவல - அகதப பற்களை, கவற்ற விடுவேனே - மனததிற் கவலையுணடாகக, (மயஙகித துறவை) விடுவேனே ?

"பலலையெனறு மெனபெனுது பவளமுட் பொதிநதகூா, மூலலையெனப முறுவலெனப முததமெனப பிததரே" எனறுா மோகவதைப பரணியிலும மாககள் ஐயறிவேயுடைய மனிதா

46 கொழுவும - மூளையும, தடியும - தசையும, வழுமபும - நிணமும, ஈா கோதையாள - குளிாநத மாலையையுடையாள, எ திறததாள - எபபகுதியின பாறபடுவள

நீ இஙகொரு மாதினைககாட்டி இவள குளிாநத மாலையை யுடைய அழகு வாயநதவளெனறனை, ஆராயநது பாாககுமிடத தில குடருங மூளையும இரததமும எலுமபுகளும பினனிய நரமபு களும தோலும இவறறிடையிடையே வைததுளள தசைககட்டி களும நிணமுமாகும இவறறுள உன்னுறகாட்டிய இவள எப பகுதியிலகபபட்டவள ? சொலலிககாண , எனபதாம

"குடாவழுமபு தொடாநரமபு குருதியென்பு குழுவுமங, கடலவழுஙகு மமிாதமிநத மகளிரென்ப கவிகளே" எனப

47 உவாததகக - வெறுககததகக, கோதி - உளளே யுலாவு கினற வாயுவினுல சிதறபபடடு, குழமபு - மலககுழமபை அலையசசெயது வெளிபபடுததுகினற, குமபததை - குட மாகிய உடமபினை, கருமதோலால - பெரிய தோலினுலே, கண விளக கபபட்டு - கண்மயககஙகொணடு, பெயவளாய - அணிகதிருககிற வினைகளையுடையவளே !

பல உறுபபுககளிருநதும தோளைக குறிததது அததோளின மேற கிடநதுறஙகு மின்பததை நோககி எனக ; "தாமவீழவார மென்றோட டுயிலி னினிதுகொல, தாமரைக கணணு னுலகு" எனறா குறளிலும சையைக குறிததது அணைததுமகிழு மினபததை நோககி எனக கருமை - பெருமை, கண்விளககப படுதல - தோன்றியுந தோனறாமையுமாகி மயஙகல

48 பணடம அறியாா - உடமபாகிய பொருளினது தன மையை உள்ளவாறு உணராமல், அச்சு இறற உழி - அச்சாகிய

உயிா நீஙகியவிடதது, மணடி - நெருஙகி, போததிட்டெருததல கண்டிலாகொல - மறித்து மறிததுக் குததுதலைக கண்டாரில லையோ எனககூட்டுக முடை சாகாடு - தீ நாற்றததையுடைய வணடியாகிய உடம்பு. 'குததும முடைசசாகாடு' எனறும பாடம.

49 (சுடுகாட்டில்) கழிநதாா இடுதலை - இறநதவருடைய சிநதிககிடககின்ற தலைகள, உடக - இடுகிட, ஒழிநதாரை - இறவாது நினற மறறையோரை (நோககி), போறறி - மனததை புலனகளிற் போகவிடாமற் காதது, நெறிநினமின, இதன பணபு, இறறு - இததனமையது, எனறு சாற்றும என முடிகக குழிக தாழகதகண, ஒரு பொருட பனமொழி (நன மயிலை சூ 397)

50 செமமாபபவரை - மனைவாழககையி விருமபாநதிருபப வரை, செயிா தீாககும - காமமாகிய குறறததினீககச செயயும, செயிா தீாநதாா - குறறததில நீஙகியவா, தமமை ஓா பணடததுள வைபபது இலா - தமமையொரு பொருளாக மதிததலிலா எனக.

(6) ‘துறவு’ ஆவது தாம் முன்பு ஒழுகப்பட்ட உலகவொழுக்கத்தினோடு இவ்வுடம்பின்மேலும் இவ்வுடம்பிற்குத் தொடர்ச்சியான பொருள்களின்மேலும் வைத்திருக்கின்ற பற்றினால் துன்பமும், மறுபிறப்பிற்கு ஏதுவும் உண்டாமென்றறிந்து நான் என்றும் என்னுடையதென்றும் உண்டாகின்ற செருக்கினைப் பற்றறுத்தலாம்.

51. ஆங்கு, உவமம் இடைச்சொல். தவமும், நல்வினையும் ஈண்டுத் துறவின்மேற்று. விளக்குமுன் இருள் கெடுதல்போலத் தவத்தின்முன் பாவம் கெட, விளக்கு நெய்யின்றி அணைந்தபோது இருள் மூடினாற்போலத் தவங்குறையப் பாவம் வந்து சேரும் எனக். “நீராடல் நிலக்கிடை கோடல், தோலுடுத்தல் தொலவெரி யோம்பல், ஊரடையாமை யுறுசடை புனைதல், காட்டிலுணவு கடவுட் பூசை, ஏற்ற தவத்தி னியல்பென மொழிப” என்பதனால் தவத்தினியல்பை அறிக.

52. தொலைவு - முடிவு, சத்தம் - இலக்கணம், தலையாயார் பொருள் நிலையாமையையும் நோய் மூப்பு முதலியன வருதலையும் நினைத்துத் தவஞ் செய்வர் பேதையர் அதைவிட்டுச் சோதிடம் முதலியன கற்றுப் பிதற்றுவர் என்க.

53. எழிலாவது, வளர்ந்தமைந்த பருவத்தும் இது வளர்ந்து மாறியதன்றி இன்னும் வளருமென்பதுபோன்று காட்டுதல். மீக்கூற்றமாவது முதன்மை. நெடியார் - தாமதியார், இல்லம் - உயர் குடிப்பிறப்பு, மெல்ல - நாளடைவில், தலையாயார் இல்லம் முதலியன நிலையாமையை உணர்ந்து தாமதியாது துறப்பர் எனக்.

54. ஏழையர் - அறிவில்லாதவர், ஆன்று அமைந்தார் - அறிவினால் விசாலித்து அடங்கின பெரியோர், இன்பம், இடை தெரிந்து - இடையீடுபடுதலை அறிந்ததனாலே, மனை ஆறு - இல்வாழ்க்கை நெறியை, சேர்தலை ஒழிந்தார் எனக். ஏழையர் இன்பமே விரும்புவர் எனக்.

55 துணிபு ஒன்றி துணிவுகொண்டு, என்னொடு சூழாது எழும் நெஞ்சே - என்னோடு ஒரு விஷயத்தையும் யோசிக்காமல் கெட்ட வழிகளிற் செல்ல எழுகின்ற மனமே! இளமையும் கொன்னே கழிந்தன்று - யௌவனமும் பயன்படாமலே நீங்கிப் போயிற்று, இன்னே பிணியொடு மூப்பு வரும் - இப்பொழுதே நோயுடனே கூடிய கிழத்தனம் வந்தடையும். ஆல் - ஆதலால், நமக்கு, நல்நெறி சேர போதியோ - நல்ல வழியை அடைவிக்க வேண்டி வருகின்றனையோ எனக்.

56 (தன் மனைவிக்கு) மாண்ட - மாட்சிமைப்பட்ட, மக்கட் பேறு இல்லையாயினும், பூண்டான் - மணஞ் செய்துகொண்டவன், கழித்தற்கு அருமையாதலால், மேல்முறைக் கண்ணே - முற்காலத்திலேயே, கடி என்றார் - மணத்தைக் 'கடி' என்ற பெயராலே 'நீக்கு' என்னும் பொருள்தோன்றக் கூறினார் எனக்.

மிடி - துன்பம்

'என்' என்பது 'சொல்லுதல்' என்னுந் தொழில் குறித்துப் பெயர் வினைகட்குரிய விகுதிகளுடனே வரும்' என்று கூறுவர். (நன் மயிலை சூ 359, 420) கடி - இது பலபொருளொருசொல் நீக்குதற்கும் கலியாணத்திற்கும் பொருளமைந்து நின்றது

57. ஊக்கி - ஒருப்பட்டு, உள் உடைய - முழுவதுங் கெடும்படி, தாக்க அரும் - தாங்குதற்கு அரிய, துன்பங்கள், தலை வந்தக்கால் - தம்மிடத்து வந்தால் (அத்துன்பங்களை) நீக்கி, நிறூஉம் - தம்மை அந்த விரதங்களிலே நிறுத்துகின்ற, உரவோரே - மன

வலியினை யுடையவரே, நிரூவத்தவர் - மேன்மை யுடையராவார் உகர ஈறு வேற்றுமைக்கண் அத்துப்பெற்றது (தொல் எழு 483)

58 தம்மை - ஒரு தீங்குஞ் செய்யாத தம்மை, இகழ்ந்தமை பொறுப்பதன்றி, உம்மை - மறுமையில், எரி வாய் நிரயத்து வீழ்வரென்று இரங்குவதும் சான்றோர் கடன் எனக் இது "பிழைத்தோர்த் தாங்கும் காவல்" என்னும் பகுதிக்கு மேற்கோள் (தொல் பொருள் சூ 76)

59 ஐ வாய - ஐந்து வழிகளையுடைய, வேட்கை - பொருள் கண்மேற்றோன்றிய பற்றுள்ளம், (தொல் பொருள் சூ 247) அவா - பேராசை, கைவாய் உய்க்கும் - துறவாகிய ஒழுக்கத்தில்

தன் மனத்தைச் செலுத்துகின்ற, வலியுடையான், விலங்காமை - தப்பாமல், வீடுபெறும் என்க

ஐந்து வழிகளில் வேட்கை யாங்ஙன முண்டாமோவெனில் மெய்க்குப் பரிசமும், வாய்க்குச் சுவையும், கண்களுக்கு ஒளியும், மூக்கினுக்கு நாற்றமும், செவிகளுக்கு ஓசையும் தன் மாத்திரைக ளாதலினால் அவற்றின் வழியே சென்று "கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் துற்றறியு மைம்புலனும், ஒண்டொடி கண்ணே யுள" என்று கொண்டு வீழ்தலினாலுண்டாவதாம்

60 துன்பம், மீதூர்க் கண்ணும் - தம்மேல் இடையறாமல் வரக்கண்டும், துறவு, உள்ளார் - நினையாராய், இன்பம், இசை தோறும் - வந்தடையும்போதெல்லாம், பசைதல் - அவ்வின்ப மடைதலை, பரியாது - விரும்பமாட்டார் மேல், சொல்லால் அஃறிணையாதலால் பரியாது என்னும் அஃறிணை கொண்டது

(7) 'சினமின்மை'யாவது சினத்தைக் கருதாமை, அது தம்மை யாவனொருவன் இழிவாகச் சொன்னவைகள் தம்மிட்டு இருந்தனவானால் அவன் உண்மை சொன்னான் அதனை விலக்குவா மெனவும் அவைகள் இல்லாவிடிற் பொய் சொன்னான் அதனால் நமக்கு என்ன கெடுதி எனவும் கொள்வதோடு வேறெத்திறத்தாலும் வரும் இடையூறு களுக்கும் முற்கூறியவகையே ஆராய்ந்து நீக்கிச் சின மில்லாதிருத்தலைக் கூறியது

96

குறிப்புரை

61 மதித்து - இவர் நல்லவரென்று மதித்து, இறப்பாரும் - போவாரும், இறக்க - போக, மிதித்து - தாழ்மைப்படுத்தி, இறப் பாரும் - மிகை செய்வாரும், போக, காயும் - கோவிக்கின்ற, கதம் - சினம், இல்லாமை நன்று என்க

62 தண்டா - நீங்காத, தாங்குதல் - பிடித்து நிற்றல், கண்ட உழி - கோபத்திற்குக் காரணம் கண்டவிடமெல்லாம், அடி பெயராது - அடி பெயர்க்கச் செய்யாது, ஆற்ற இளிமண்டி வந்த போழ்தில் - மிகத்தாழ்வு மொய்த்து வந்தடைந்த காலத் திலும், முடிகிற்கும் - தாங்கொண்ட விரதத்தை விடாதபடி முடிக்கும், உள்ளத்தவர் - மனச் செருக்கையுடைய பெரியோர் உயிர் துறவார் என்றபடி. கண்ட உழி என்பது கண்டுழி என்று தொகுத்தல் விகாரம் பெற்றது செய்யுளாதலால்

63 ஒருவன காவாது தன வாய திறநது சொலலும சொல, நூஉாதே - ஒழியாமல, தமமைச சுடுதலால, (அதறகாக) அமைநத - நிரமபிய, கேளவி - கேளவியிஞலாகிய, அறிவுடையோா, கறுத்து - கோபிததி, காயநதமைநத - கொடுமையுடைய சொற கஙளச சொலலாா எனக

64 நோதது - எதிா நினறு, நீா அலல - தகுதியலலாச சொறகளை, சமமலலாதவா சொனஞல, விழுமியோா - மேலா ஞோ, வெகுணடு வேராா, கீழமககள், ஓாதது - மனததில ஆராயநது நினைதது, ஊாகேடப உராஅய உரைதது - ஊரிலுள ளாா கேடகுமபடி அவாகளை உராயநது சொலலி, துளளி - பதறி, தூணில முட்டிககொளளுவாா நிகா உவமை இடைசசொல (நன மயிலை கு 366)

65 இனைபொருள இலலான - வளருகிற பொருளிலலாத வறியவன, எலலாம ஒறுககும - எலலாப பகைகளையும அடகக வலல, மதுகை - முதன்மை, உரன - வலி, வலியுடையவன பொறுமையே சிறநத பொறுமை எனக

போககஙகளை அனுபவிததுச சலிதத முதியவா ஐமபொறி களை அடககுதல அருமையிலலை எனபதுதோனற இளையானடக கப அடகக மெனறாா எனாஙகள, பிரிநிலை இது எடுததுக காடடுவமையணி.

66 இமை நீற்றால் - மநதிரிதது இடுகிற விபூதியிஞல, ஒப்ப அவிதத - எடுதத படம அடஙகிய, நாகம போல, தொலலை குடிமையான வாஙகபபட்டு - பழமையாயுளள குடிபபிறபபால தடை செயயபபடடு, கயவா வாய - கீழ்மககள வாயில இயலபா யுணடாகிற, கலலெறிநதனன இனனுசசொல - கலலெறிநதா லொதத பேரொலியும கொடுமையுமான சொற்களை, எலலாரும காணப பொறுத்து, உயபபா - தம நலலொழுககததைச செலுத துவாா "உருததெழு குரல குடிஞைச சேவல வாாய, கலலெறி இசையின இரடடும" என அகததினும (19) வநதது காண்க.

67 பகைவராய் நின்று எதிர்த்தாக்கும் தாம் எதிர்த்தாக்கல் ஒதுங்கினால் அதனை அறிவுடையோர் இது வலியில்லாமை என்று இகழ்மாட்டார் ஆதலால், பகைவரெதிர்த்து ஆற்றுவண்ணம் துன்பஞ் செய்தாலும் அவர்க்கு மீட்டுந் துன்பஞ் செய்யா திருப்பது நல்லது.

68 கீழ்மக்கள் கொண்ட கோபம் நெடுங்காலமானாலும் அழியாமல் பரக்கும் - வளர்ந்துகொண்டே யிருக்கும் பெரியோர் கொண்ட கோபம் காய்ச்சிய நீர் தானே ஆறுவது போலத் தானே தணியுமெனக் அங்காலே - சான்றோரை அந்தச் சினம் வருத்துங்காலே என்னுமாம் ஒடிதல் - நீட்டித்தல், பரத்தல் - பரவுதல்

69 செய்த உபகாரத்தை மறந்து மிக்க அபராதஞ் செய்தாலும் அவர்க்கு, தீங்கு ஊக்கல் - தீங்கினை முயன்று செய்தல், வான்தோய் - ஆகாயத்தை எட்டுவது போன்ற உயர்வினையுடைய, குடிப் பிறந்தார்க்கு, தவறினால் - தவறியுங்கூட, இல்லை எனக் "வானுயர் தோற்றம்" என்னுமிடத்து "வான்றோய் குடி" என்றது போல இலக்கணை வழக்கு என்பர் பரிமே (குறள் 272)

70 கூர்த்து - கோபம் மிகுத்து, கௌவிக் கொள - கடித்துப்பிடுங்க நாய் கவ்வப் போத்துக் கவ்வாராதல் போல, மேன் மக்கள் கீழ்மக்களுரைத்த கீழாய சொற்களை நற்சொற்கள் பயின்ற வாயாற் கூறார் என்க

2 'இல்லறமாவது' இம்மை மறுமைப் பயன்களை அடைதற்குச் சாதனமான கற்புடைய இல்லாளோடு செய்யப்படும் அறமாம் இஃது ஆறு அதிகாரத்தாற் கூறப்படும்

(8) 'பொறையுடைமை'யாவது ஒருவன் தான் அறிவில்லாமையினாலாவது வேறு காரணத்தை முன்னிட்டாவது தமக்கு ஒரு துன்பஞ் செய்தால் தானும் அவனுக்குத் துன்பஞ் செய்யாமல் பொறுத்திருப்பதும் ஒருவன் விரோ

திததால தாமும விரோதஞ்செயய இருவரும தம சோர தாருடனே கூடிக கெடுமபடி நேருமாதலால அதனை யறிநது பொறுததிருபபதுமாம

71. கோதை - மாலை, சிதைதது - வரமபு கடநது, பேதை சொலலும , (ஆதலால), ஒலலுமவகையால - கூடிய வகையி ஞலே, வழுககி கழிதலே - அவனிடததினினறும தபபிப போதலே, நனறு எனக

மாலைபோல அருவியை மேறகொணடிருககும மலை எனவே தனனிடததிலுளள மணிவரனறி, மரஙகளை பறிதது வரும அருவி யையப பொறுமையோடு ஏறபதனறி, அதனை மாலைபோல அலங காரமாகவும கொணடுளள மலையை ஒககும பெரியோர தனமை எனபது தொகைமொழியின பொருளாகக கொள்க தொகை மொழியாவது "செஞசினிற பொருளை நிரபப வேறொரு, செஞசொலிற காட்டுஞ திறனே தொகைமொழி" எனபது அஃதாவது தான கருதிய பொருளைக கதாசநதாபபததிற கேறக நாட்டுச சிறபபின முகததாலாவது வேறு முகததாலாவது வெளியிடுவதாம

72 தாரிதது இருததல - பொறுததிருபபது, தகுதி, ஞாலம - உயாநதோா, சமழ்மையா கொணடு விடும - தாழவாகக கொளவா, தாரிததிராது வெகுடல புகழமையாக கொளளாது எனபது பொருள இது எதிரமறை கொணடு முடிதலின, எதிரமறை எசசம (நன பயிலை சூ 359) மறறு, ஒரும - அசைகள

73 போது - மலாகள, மாதா - அழகிய, மலிதல - நிரம புதல, ஆவதறிதல - தமககு நனமையாதலை அறிதல

மலரில் வணடு ஆரவாரிபபது அதனை மலரச செயதறகே போலக் காதலார கடுஞ்சொல்லும ஒருவனை நல்வழிபபடுத்தவே யாம என்பது தொகைமொழி. நீதாமோ, ஓ - எதிரமறை

74. அறிவது - யாவராலும் அறிவதற்கரியதும் அவசியம் அறியவேண்டியதுமான ஒழுக்கநெறி நூலொடு வேதாந்த நூலும், உறுவது - மறுமைக்கு வந்தடைவனவாகிய தருமங்கள், உலகு உவப்ப - உயர்ந்தோர் உவக்கும்படி செய்து, ஊழிஞற்பெற்றது கொண்டுவப்பார், தன்புற்று வாழ்தல் அரிது எனக் இதனால் உலகத்தாரிடத்துப் பொறுத்தல் கூறப்பட்டது

75 இருவர் வேற்றுமையின்றிச் சிநேகமாய் இருக்கும் பொழுது அவருள் ஒருவனிடத்தில் சம்பத்தகாத நடைப்பிசகு உண்டானால், தன்னால் தாங்கும் வரையில் பொறுக்கக் கடவன், பொறுக்க முடியாவிட்டால் அவன் நடத்தையை உலகம் பழிக்கும் அதனாலே அவன் நட்பைத் தூரவிட்டொழிக்க தேற்றா ஒழுக்கம் - பிறர்க்குத் தெளிவிக்கலாகாத ஒழுக்கம், அஃதாவது களவு, பிறர்மனை நயத்தல் முதலியன

76 தன் நண்பர் தனக்குத் தீங்கு செய்தாலும் அவை இனியனவாய்க் கழிக என்றும் இது பூர்வ ஜன்மவினை என்றும் நினைத்துத் தன்னைத் தேற்றிக்கொள்ள வேண்டுமேயன்றி, அந்த நண்பரைக் கைவிடுதல் மிருகங்களுக்கு உரியதாகும் அப்படி இருக்க மக்கட்கு எளிதோ ? எனக் இஃது ஒழிவிசை எச்சம் (நன் மயிலை 359) இனி அ ஒழிக - இனி அவை நம் மனத்தி னின்றும் விலகுக என்றுமாம் கானக நாடன் - குறிஞ்சிநிலத் தலைவன் திணைப்பெயர்

77 மலைநாட்டு அரசனே ! பெரியோருடன் நட்புக்கொள் வர் தாம் செய்த பொறுத்தற்கரிய தவற்றைப் பொறுப்பரென் றெண்ணியன்றோ ? நன்மைகளைச் செய்பவர்க்குத் தமர்கள் கிடைக்க மாட்டாரோ ? எனக் பெருநட்பு, என்றும் இடை யறாத நட்பு அரிய - கேட்கப்படாதனவும் காணப்படாதனவு மாகிய குற்றங்களை, பயனின்றியே ஒலிக்கின்ற அருவியைத் தனனிடத்திற் கொண்டுள்ள மலைபோலக் குற்றஞ்செய்கிற நட்பி னரையும் ஏற்றுக்கொள்க என்பது தொகைமொழி

78 தாம் வறுமையால் மிகவும் பசித்திருந்தாலும் பண்பிலாரிடத்துத் தம் வறுமையைச் சொல்லாதொழிக, உயிரை விடும் நிச்சயத்தை அப்போழ்து கொண்டில்லாதவர் தம் வறுமையை நீக்குபவரிடத்திலே சொல்லுவரெனக் நிலைமை பெற்ற வீடுபேற்றிற்கு உரிய உயிரை நிலையாமையான வறுமை கருதித் துறத்தல் பாவம் என்ற அறநூற்றுணிபு பற்றிப் பண்புடையாரிடத்து உரைத்து உயிரோம்புக என்றார் மற்று - அசைநிலை, மறைத்தல் - நீக்குதலென்னும் பொருளது, அற்றம் - தொழிற் பெயர், அறுதலென்று பொருள்பட்டு வறுமைக் காயிற்று "பண்பெனப்படுவது பாடறிந்தொழுகல்" (கலி 133)

79 ஒருவன் தான் இன்பத்தை யடைந்தது போலத் துன்பத்தையும் அடைந்தாலும் தன் மனத்தை இன்பத்தினிடத்தே செலுத்தித் துன்பத்தைப் பொருட்படுத்தா தொழிக, அங்ஙனம் தான் அடையு மின்பமானது நீங்காமலிருப்பினும் செருக்குற்றுப் பழியான வழியிற் செல்லாதிருத்தலே தலைமை எனப்படும் எனக் இருந்தைக்க - இருந்தை என்னும் முன்னிலை வினைச் சொல்லானது ஈற்று வியங்கோள் விகுதிபெற்று இருந்தைக்க வென்றாயிற்று "ஆய மடமகளி ரெல்லீருங் கேட்டைக்க" என்பதனுரை விசேடக் குறிப்பையும் "எழுதெழில் மலருண்க ணிருந்தைக்க வெனப்போனான்" என்பதனுரையையும் நோக்குக (சிலப் துன்ப மாலை) இருக்க என்பது பொருள்

80 ஒருவன், தான் கெட்டாலும் தக்கவர்க்குக் கேடு நினையாமலும், தன் உடம்பு வற்றினாலும் உண்ணத்தகாதவரிடத்தி லுண்ணாமலும், ஆகாயத்தாற் கவிக்கப்பெற்ற உலகத்தைப் பெறுவதானாலும் பொய்கலந்த வார்த்தை பேசாமலும் இருக்கக்கடவன் என்பதாம் தக்கார் - தகுதியுடையாரென்பது இங்கு பிறரைக் குறித்தது

(9) 'பிறமனை நயவாமை' யாவது இல்வாழ்க்கைக்குத் துணையாக விருந்து தன்மரபினையும் இல்லறத்தினையும் பாதுகாக்கும் படி ஒத்த குலத்திலும் மறுப்படாத குடியிலும் ஆராய்ந்து மணந்து கொள்ளப்பட்ட பிறர் மனையாளை விரும்பா திருத்தலை யுணர்த்துவது மனை - ஆகுபெயர்

81. அச்சம் மிகுதியாமாதலாலும் அவ்வச்சம் எவ்வளவு பெரிதோ அவ்வளவு சிறிதுதான் இன்பமாதலாலும், அரசன் கொலை செய்வானாதலாலும், நரகில் சேர்க்கு மிக்க கொடுவினையாமாதலாலும், நாணுடையவர் பிறன் மனைவியை விரும்பா தொழிக எனக் பெரிதால், அளவால், கொலையால், வினையால் என்பன வேற்றுமை ஏதுப்பொருள், ஆல் - அதன் பொருள் படுவதோரிடைச்சொல், கும்பி - சேற்றின் பெயர், சேருகிற நரகத்துக்கு ஆயிற்று கோ - அரசன், நிச்சல் - தினந்தோறும், நம்பு - நசை

82 அயலான் மனைவியை விரும்புபவரைத் தருமமும் புகழும் நட்பும் பெருமையுமாகிய இந்நான்கும் சாரா, அவற்றிற் கீடாகப் பகையும் பழியும் பாவமும் அச்சமுமாகிய இந்நாற் பொருளுஞ் சாருமென்பதாம் இப்பாட்டில் நான்கு போய் நான்கு வருமென்றதனால், இது பரிவர்த்தனை அணி

83 புக்க இடத்து - (பிறன் மனையாளிடத்தில்) போகும் போது, அச்சம், போதரும் போது - மீண்டு வரும்போது, அச்சம், துய்க்கும் இடத்து - இன்பம் அனுபவிக்கும்போது, அச்சம், அதனையொழுக்கம் பிறர் அறியத் தோன்றுமை காப்பு அச்சம் எக்காலும் அச்சம் தரும், ஆல் - ஆதலால், (ஒருவன்), உட்கான் - இவற்றிற்கு அஞ்சாதவனாய், பிறன் இல் புகல் - பிறன் மனையாளை விரும்புதல், எவன் கொல் - என்னாவானோ !

84 காணில் - ஆராயுமிடத்தில், ஊறில் - அகப்பட்டுக் கொண்டால், கால் குறையும் - கால் வெட்டப்படும், ஆண் இன்மை - பௌருஷமின்மை மாண் இன்மை செய்யும் - மாட்சிமை இன்மையைச் செய்யும் என்றுமாம் மால் அச்சம் ஆம் நீள் நிரயத்துன்பம் பயக்கும் - பெரிய அச்சத்தைத் தரும் நீண்ட நரக துன்பத்தைத் தரும், துச்சாரி - பொல்லாத ஒழுக்கமுடையாய்! நீ கண்ட இன்பம், எனைத்து - எத்தன்மையது என

காலைக் குறைத்தல் பண்டைய வழக்கு, "கவன்முற் றிக்காங்கி காதலினப் பேறு, தவறினசாரங்க க்ரணும் - அவனை, அறுத்தனாகக் காலையென்றல்" என்பது சாரங்கதரன் சாந்தை

85 உம்மை வலியால் - முற்பிறப்பில் செய்த பாபபலத்தால், கோம்மை - இளமை, வரி - தேமல், தோள்களை, மரீஇ - சேர்ந்து

பழகி, பிறா மனைமேல - அயலாருடைய மனைவி இடத்தில், சென்றுரே - சென்றவாதாம, இமமை - இப்பிறப்பில, அலி ஆகி - நபுமசகராய, கூத்தாடி, அத்துல, உண்பாா - சீவிப்பாா .

சிறியாா - "நலலதன நலனும தீயதன தீமையும இல்லென போரும, விடரும, தூர்த்தரும, நடரும உள்ளிட்ட குழு" குறள் 46 ஆமஅதி அவதாரிகை பரிமே "காமுகரும, சூதாடிகளும, பெண்டிரு முதலாயினா" பரிபபெரு சென்றுா - அணைந்தொழுகினா அலியாயப பிறததலே யன்றி, வறுமையு மடைவா ரெனபது தோனற ஆடி யுண்பாரெனருா

46 ஒருவன், பலரறியப பறையறைநது நலல முகுத்தத்தில தான கலியாணஞ் செயதுகொணட தன மனைவி காவல மிகக தன வீட்டிலிருக்கையில அயலான மனைவியை விருமபிப பாாபபது என்ன நியாயமோ? எனக இது தன மனையாளைப பிறன விருமபுவதைத தானறிநத பொழுது தனககு உணடாகும மெயப்பாடெல்லாம நினைகக என்றது

47 அயலாா பழிதூற்றச சுறறத்தாா அஞ்சி இரஙக ஒருவன அயன மனைவியை விருமபி அனுபவித்தலானது பாமபின தலையை நககினறபோனற தனமைய தெனபதாம. அமபலாவது சிலா அறிநத பழிச்சொல எடுபப - எழுபப, மைநதுறுதல - மயக்க முறுதல், துப்புரவு - சுகானுபவம, பெண - மனைவிககுப்பெயா "பெண்ணிடா விடுபப வாழவிற் சாதலே பெரிது" என்ற சிந்தாமணிச செயயுளுரையாலறிக அலகுலுககு வமைசான்ற பாமபின தலை அழகுடைத்தென்று நககப புகுநதால் துன்புறுதல வெளிபபட்டை திலைமையில நெஞசம - சஞசலபுத்தி

48 உரவோாககண காமநோய பரவா - அறிவுடையாா மனத தினகணணே தோனறிய காமநோய உளளே வளராவாம, பல வோாகண தஙகா - பலா இடத்திலும சென்று பொருநதாவாம விரவாருன நாணு படல அஞ்சி - அககாமந கலவாத பெரியோா கோட்டியில, அனறி, காமங கலவாத ஸதிரீகளிடையில என்ற ஹமாம, அவவுரவோா வெடகபபடுதறகுப பயநது, யாதும உரையாது - அவரைச சிறிதும தேயதது வருததாமல், அடஙகி விடும, ஒஒ கொடிது - இககாமநோய் மிகக கொடியது எனக.

89 அம்பு முதலிய வெல்லாம் சுட்டாலும் புறத்திலேதான் சுடும்; அப்படியன்றிக் காமம் மனத்தைக் கலேயுறச் செய்து சுடுதலால், அவ் அம்பு முதலியவற்றைக் காட்டிலும் அக்காமம் அஞ்சத்தக்க தொன்றும் என்க.

90 ஊரஉள் எழுந்த - ஊரையெல்லாம் தனக்கு உள்ளாக்கிக் கொண்டு எழுந்த, உருகெழு - அச்சம் கெழுமிய, உயல் - பிழைத்தல்.

"ஊர்தலைக் கொண்டு கனலுங் கடுந்தீயுள் நீர்பெய்தக்காலே சினந்தணியு மற்றிஃதோ, ------ நீருட்புகினுஞ் சுடும்" என்றார் ஆசிரியர் நல்லந்துவனாரும் கலி 144 அகம் 278-ஆம் பாட்டையும் நோக்குக.

(10) 'ஈகை'யாவது வறியவர் யாரேனும் பொன்னொன்றை வேண்டி வந்தால், அவர் தம் வறுமையைக் கூறுவதன் முன்னே அறிந்து, தமக்கு இயன்ற அளவு உவந்து கொடுப்பதும் அறம் புகழென்பனவற்றைக் கருதிக் கொடுப்பதுமாம்.

91 தாம் பொருளின்றி வறியரானபோது தம்மை ஒருவர் வந்திரந்தால் இல்லை என்னுமல் செல்வமுள்ள காலம்போலக் கூடியவளவு மகிழ்ந்து கொடுப்பாருக்குச் சுவர்க்கத்தின் கதவு மூடப்பட்டிராது என்க. ஆண்டைக் கதவு - சுவர்க்க வாயிற்கதவு.

92 முனி தக்க மூப்பு - வெறுக்கத் தக்க முதுமை, சொன்னே - பயனில்லாதவைகளையே, பரவன்மின் - பரந்து செய்யாதிருங்கள், பற்றன்மின் - பொருளை இறுகப் பிடியாதிருங்கள், பாத்து உண்மின் - சோறு முதலியவற்றை இயல்புடைய மூவர்க்கும் தென்புலத்தார் முதலிய நால்வர்க்கும் பிறர்க்கும் பகுத்துக்கொடுத்து உண்ணுங்கள். "முன்னர் பின்னர்" என்பன இடமுணர்த்தி நின்றனவென்றார் நச் (மதுரை அடி 41)

93 செலவம சுணடுஙகால - செலவம சேருஙகாலத்து கொடுத்து தான துயபபினும - வறியவாககுங கொடுதது தாமும அனுபவிததாலும, சுணடும - சோநதுகொணடே இருககும விடுககும வினை உலநதககால - தீவினை வநது உதவலால நலவினை

முடிநத காலததில், மிடுககு உற்று பறறினும நிலலாது - வலி மையுற்றுப பிடிததுக கொணடாலும நிற்கமாட்டாது, இதனை யறியாதபலா நடுககு உற்று தன்•சோநதாா துன்பம துடையாா - வறுமையால் நடுககமடைநது, தமமை அடைநதவாது துன்பததை நீககுகின்றாாகளில்லை எனக இசசெயயுள அடி மறிமாறறுப பொருள்கோளுககு மேறகோள் (நன சூ 419)

94 குண்டு நீா ஞாலத்து - ஆழமாகிய கடலநீா சூழ்ந்த உலகததில, அடா அடுபபினவா - தமககென்று சோறு சமைககப படாத அடுபபினையுடைய வறியவா யாரும, உமமை கொடாதவா என்பா - முற்பிறபபிற பிறருககுக கொடுததுணணாதவ ரென்று உலகததிலுளளவா சொலலுவா (ஆதலால), வைகலும - நாள தோறும, இமமி அரிசி துனையாலும - இமமி அரிசியினளவா ஞலும, நும இல இயைவ கொடுதது உணமின - உஙகள வீட்டில உஙகளால கொடுககக கூடியவறறைப பிறாககுக கொடுத்துப பினபு உணணுஙகள்

இமமி - ஒரெண்; மததஙகாயப புலவரிசி, புலலுநனியுமாம

95 இமமை மறுமைப பயனகளை நோககி, வறியவாககுப பயனுறுமாறு கொடுககுங கொடையானது தாமிபபோது அடைந துளள வறுமை நிமிததம கொடுகக முடியாதாயினும, தாம பிறா பாற சென்றிரவாதிருததல் கொடுபபதைக காட்டிலும மிருமடஙகு நலமாகு மெனக

96 நசச - விருமபுமபடி, வாழகினறவாகள, நடு ஊருள - ஊரின் நடுவில, வேதிகை சுறறுககோள புகக - திணணையானது சுற்றிககோடடலைப பொருததிய, படு பனை அனனா - காயததுப பயனபடுகிற பெணபனையை ஒபபாவாா கொழுததக கணணும - செலவம மிகக விடததிலும, கொடுதது உணணுமாககள, இடுகாட டுள - பிணம புதைககும மயானதது, ஏறறைப பனை - ஆண பனையை ஒபபாா எனக 'வேதிகைசசுறறு' எனறு பாடமாயின வேதிகையாற சுறறபபெற்ற எனவும கோடபுகக - காயத்த, படு பனை - ஒலிககின்ற பனை எனவுஙகொளக கோள் - காய (அகம 2.) இடுகாட்டைக கூறியது, புதைதத பிணததின்மேற் பதுககை உயாந்து வேதிகைபோனறு இருததலை உட்கொண்டெனக

97 கயம புலால் புன்னை கடியும - மடுககளிலுள்ள புலால நாற்றததைப புன்னை மலாகள போககும, பெயல பால மழை - பெயயுந தன்மையுடைய மேகஙகள், பெயயாக கணணும, உலகம் செயலபால செயயாவிடினும - உயாநதோா செயயககூடிய உதவிகளைச செயயாவிட்டாலும், உலகு உயயும ஆறு எனனை - மனிதாகள பிழைககும வழி எபபடி ? சோபபன - நெயதல நிலததலைவன

கயததிலெழுநத புலாலைப புனனைமலா கடிவதுபோல மக களின வறுமையைப பெரியோா போககாநிறபா எனபது தொகைமொழியின கருதது இது மழை பெயயாவிட்டால எபபடி உலகு உயயமாட்டாதோ அபபடியே பெரியோருதவா விட்டாலும உயயாதெனறு இரணடையும உலகு எனறதனோடு ஒரு தனமையின முடிததலால இறுதிநிலைத தீவகவணி

9ೱ மலிவு - வளம, கடறகரையிலுள்ள தலைவனே ! மாற ருமை - மறுககாமல, ஆறறுதாாககு - வறியவாககு, தாம வரை யாா - தாம இவவனெனறு கணககிடாமல, ஏறறகை ஈவது - இரநத கையிற கொடுததல, ஆண கடன ஆம - ஆணமககளின கடமையாகும , ஆறறின - கொடுபபதில, மாறு ஈவாாக்கு - கைமமாறு கொடுபபவாககு, ஈதல, பொலி - சிறநத, கடன் எனக

சிலவிடததுக கொடுதத கடனெறுகை முழுதிப போதல போவாது, இது மாறு ஈயபபடுதலின 'பொலிகடன' என்னப பட்டது கடலுககு வளமாவது அமபா, சஙகு, பவழம், முததது உபபு எனபன உணடாதல

99 இறபப - மிகவும், புதவு - வாயில, கடிஞை - பிச்சைப பாததிரம நாளதோறும சிறிதாயினும யாாககும கொடுததவர, அறபபயன பூரணமாகு மெனக

100 சானறோ ரால, "இவா ஸதபாததிரததிற கொடுததா ரெனபபடுஞ் சொல் மூனறு உலகஙகளிலும கேட்கும எனபதாம

கடிபபு இடு - குறுந்தடிகொணடு அடிககபபெறற, கண - வாததியததில அடிககபபடுகினற இடம காதம - சறறேறக குறைய இரணடேகால மயில "அணுததோத துகள்பஞ்சித

துயம்மயி ரணுநி, மணறகெலு நெலவிரலென் றேற - அணுத தொடங்கி, யெட்டோடு மன்னுவிரற சாணுகி, லச்சா ணிர ணடுமுழ மாம" "முழநான்கு கோலதகோ லைந்நூறு கூப்பீ, டலைநான்கு காதத தளவாம" எனபதனுலறிக காத மிரணடு கொண்டது யோசனை மூன்றுலகாவன . புகழாவிவவுலகமும், இவன் மரபிலோரிருநதளள பிதிருலகமும், இனி இவன புகு வதான சுவாககமுமாம இவன கொடையைக கீழ்மககள அியத தலால புகழபரவாமை நோககிச சானறோரால கூறபபட வேணடு மெனறதாம

(11) 'பழவினை'யாவது முறபிறபபிற் செயதவினை இபபிறபபில நுகரபபடுதலும், இபபிறபபிற செயதவினை வருபிறப பிலே நுகரபபடுதலுமாகிக கிடபபதாய மாறி வருவது*

101 ஓா இளஙகனறைப பலவாகிய பசுககளிலுள்ளே, உயததுவிடினும், குழ கனறு - அநத இளஙகனறானது, தன தாயைததேடி, கோடலை - அடைநது கொளளுதலில, சாமாததிய முடையது , (அதுபோல), தொலலை பழவினையும - முன பிறபபிற் செயத கருமமும, தனனை உணடாககிய, கிழவனை - தலைவனை, தேடிககொளறகு அவவாறு சாமாததியமுடையது

102 உரு - வடிவழகு, உடகு - பலருமு கூசததகக மதிபபு, இவை எலலாம நிலலாமையைப பாாததிருநதும ஒனறேயும -

ஒன்றுனுலும், நலலறம இல்லாதவன உடமமைப பெற்றிருநதும இறநததை ஒககுமெனக

103 உலகததில செலவ முதலிய வளபபததை விருமபா தவா யாவருமிலலை, ஆனுலும தாம தாம செயத புணணியங களுக கேறறபடி அநதபபோகம அளகது வைககபபட்டுள்ளன, எபபடி என்ருல விளஙகாயும களஙகனியும பிறா செயலின்றித் தாமே உருணடை வடிவமாகவும, கரிய நிறமாகவும் அமைநதன எனபோல என்க அளநதன - அளககபபடடன எனககொண்டு செயப்பாட்டுவினை செயவினைபோல வநததென்பாருமுளா

* இஙகுக கூறபபடுகிற விஷயம மிக விரிவாயப பதமன்ரு வருததிருததலால மூனறு நானகு பககம விரியுமெனறஞசி விடப பட்டது

104 உறல்பால நீககல உறுவாககுடி ஆகா - வநது கூடும்படி யான தீவினைகளைத் தடுததுவிடுதல தேவர்களுககும முடியாவாம, பெறலபால் அனையவும அனன ஆம - பெறும்படியான தனமை யுடைய நலவினைகளும அததனமையவாம, மாரி வறபபின அதனை தருவாரும இலலை - மழையானது வறணடால அதனைக் கொடுபபவருமிலலை, சிறபபின தணிபபாரும இல - (அது), அதிகப்பட்டால குறைகக வலலவாகளும இலலை எனக 'மனனுப பொருளு மனன வியறறே' என்ற சூததிர வுரையில, "உறறபால ஆகா' என இலலாபபொருளும எச்சவுமமை பெற்றவாறு காணக" என்ரூா நச (தொல சொல 34)

105 பனை துணையா - பனையளவாக உயாநத பதவியில இருநதவா, தினை துணையா ஆகி, தஙகளுடைய பிரகாசததை உளளே அடககிககொணடு, தினநதோறும பெருமை அழிநது வாழ்வாா யோசிததால, மேலை - முன பிறபபில, செயத வினை பயன அலலால பிற, எவன உணடாம - வேறு என்ன உணடாம'

'தினை' 'பனை' எனபன சிறுமை பெருமைகடகுக காட்டு வன சில அளவை எனபா பரிமே (குறள 104) இக கருததுப பறறியே "வகுததான வகுதத வகையலலாற கோடி, தொகுத தாாககுந துயதத லரிது" என்ரூா

106 பலவாக அகனற கேளவிப பயனைபபெற்ற அறிவினை யுடையாா அழிவதுப, கலலாதவாகள வாழவதும எககாரணததா லெனறு அறியவேண்டுஞலல, அறி வெனனும சாரம அக கலலாதாா மனதது இனமையால, இஃது அசாரமெனறு கூறறு அவரைக கொளளாது எனறு தெரிநதுகொண்மின என்க

107 அடமபு அம பூ - அடமபுகளின குளிாநத மலாகளை, அன்னம கிழிககும, அலை கடல - அலைககினற கடலின, தண சோபப - குளிாநத துறைககுச தலைவனே ! இடமெபை கூா - தனபமிகுநத, நெஞசததாா - மனததையுடைய அனேகா, எலலாரும காண, நெடு கடை நினறு - பெரிய பலா வீட்டு வாயில களிலே நினறு, உழலவது எலலாம - பிசசைககாகத தனபுறவ தெல்லாம், முனனை வினை ஆயவிடம - முறபிறபபிற பிறருககுக கொடுதது உணணுத தீவினைபபயனுகி முடியும எனக.

அடம்பு - கொடியடம்பு, மர அடமபு என்று இருவகைப் படும ; அன்னம இருநது கோதுமிடமுடைமையால மர அடமபு எனக, அடமப மாததுப் பூ, காய, தளிா முதலிய யாவும குளிாசசியுடையன வென்பது ஆயுள்வேத முடையாா கூறறு குளிர்ந்தமலரை அனனஙகள கோதிககிழிததல போலச் சிறநத ஒருவனையும ஊழ்வினை வருததுமெனபது தொகைமொழி

108 இயத்கையிலே சிறநதவரென்பாா, அறியாருமல்லா எனறூா, அறியககடவ நூலகளையும அவற்றோடு கேளவிகளையும கேட்டு உணாநதவரெனபாா அறிவதறிநதெனறூா மககட்பிறப பும அறிவும உளவாகவும அறிவிறகுப பொருநதாத தீயவை செய் தல முற்பிறபபிற் செயயபபட்டு வநதவினையே எனறூா நெய தலின் வாசனையானது காறறின வழியோடித தன மணத்தை வீசுதலபோல ஒருவன முற்பிறபபிற் செயத தீவினையானது அவனைத தொடாநதே வநது மறுபிறபபிற பலிததுவிடுமெனபது தொகைமொழியின கருதது “ஊழ்வினை யுருததுவந தூட்டும” எனபதனை நோககுக

109 ஈண்டு வையத்துள் எல்லாரும் எவ்வளவாளுனும், தீய - தீயவைகளை, வேண்டார், நல்லவைகளே (அவர்களால்) விழைப் பயன் - விரும்பப்பெறும் பயனுகும், வேண்டினும் வேண்டாவிடினும் - நல்லவற்றை விரும்பித் தீயவற்றை விரும்பா விட்டாலும், உறல் பால - வந்தடையவேண்டிய ஊழ்வினைகள், நீண்டா விடுதல் அரிது - அடையாமல் விட்டுவிடுதலானது இல்லை என்க

110 சிறுகாலை - முற்காலத்தில், பட்ட - உண்டாகிய, பொறியும் - வினைகளும், சிறுகா - செய்த அளவிலின்றுங் குறையமாட்டா, பெருகா - அப்படியே பெருகவுமாட்டா, முறை பிறழ்ந்து - கிரமந்தப்பி. வாரா - வரவேமாட்டா, உறு காலத்து - துன்பம் வந்த காலத்திலே, ஊற்று ஆகா - உதவியாகமாட்டா, ஆம் இடத்தே - வரவேண்டிய காலத்தில், ஆகும் - வந்தே தீரும், அதனால் - அப்படி இருப்பதனால், இறுகாலத்து - (தீவினைப் பயனால்) கேடுவருங் காலத்தில், பரிவு - இரங்குதலானது, என்ன காரணம் என்க

(12) 'மெய்ம்மை'யாவது உண்மைகூறுவதே தமக்குரிய விரதமாக மேற்கொண்டு சொல்லிற சோர்வு பிறவாமல் குறித்துக் கூறுதலும், இப்படித் தாம்சொல்லும் மெய்ம்மையாலே பிறர்க்குத் தீங்கு வருவதாயிருந்தால் அங்ஙனந் தீங்குவாராத திறத்தைநோக்கி இயன்றமட்டும் பிறழாமற் கூறுதலும், அவ்வண்ணம் முடியாவிட்டால் தம் உயிரை விட்டேனும் அவற்றைக் காத்தலுமாம் அவற்றுள் இஃது உலகியலின் மெய்ம்மை கூறப்பட்டது பழவினையை அறிந்த அளவில் இப்பிறப்பில் நன்மையே செய்து இனி வருபிறப்பில் துன்பமற வாழவிரும்புதலாலும், அந் நன்மைக்கு மெய்ம்மை இன்றியமையாததலாலும் பழவினையின்பின் வைக்கப்பட்டது

111 திரைதொடூஇ ' இயைாத பொருளை இல்லைமென்று

சொல்லுதல் யாவர்க்கும் குற்றமாகாது இயல்புடையதே யாகும், இரப்போர் ஆசைகெட இன்றைக்கு நாளைக்கு என்று திருப்பி நெடுநாள் வரையில் போக்கி, அப்பால் இல்லையென்று சொல் லுவதானது செய்ந்நன்றி மறந்தவர்து குற்றத்தைக் காட்டிலும் குற்றமுடையதாகுமெனக நிரை - வரிசை தொடி - வளை

112 தக்காரும் தக்கவர் அல்லாரும் எக்காலும், தம் நீர்மை - தங்கள் குணத்தில், குன்றல் இலர் ஆவர் - குறைதலில்லாதவ ராவார், எப்படிப்போல வென்றால், அக்காரம் - சருக்கரை யானது யாவர் தின்னினும் கையாது, வேம்பு, தேவரே தின்னி னும் கைக்கும் எனக 'அக்காரம் யாவரே தின்னினும்' என்ற வழி யாவர் இழிவு குறித்து நின்றது, தேவரே என்றவழி தேவர் உயர்வு குறித்து நின்றது

113 குளிர்ந்த மலை நாட! காலாய் போழ்தில் - ஒருவன் முயற்சியோடு ஆள்வினைசெய்து பொருளீட்டிச் செல்வமுடைய னாயின காலத்து, கழி கிளைஞர் - மிக்க சுற்றத்தார்கள், வானத்து மேல் ஆடுமீனில் - ஆகாயத்தினிடத்தில் சஞ்சரிக்கின்ற நட்சத் திரங்களைக் காட்டிலும், பலர் ஆவர், தமர் - தகாத, இடர் ஒருவர் உற்றக்கால், தொடர்பு உடையேம் என்பார் சிலர் - உறவுடையேம் என்பவர் சிலரே யாம், இல்லை யென்க கால் - தாள் - முயற்சி

8

114 வடு - குற்றம், வையம் - உலகம், மன்னிய மூன்றுள் நடுவணது எய்த இருதலையும் எய்தும் - நிலைத்த மூன்று பொருள் களாகிய அறம் பொருள் இன்பம் என்றவற்றுள் நடுவண் உள்ள தான பொருளை அடைய, மற்றை இரண்டு பக்கங்களான அறமும் இன்பமும் ஒருவன் அடைவான், நடுவணது எய்தாதான் உலைப் பெய்து அடுவதுபோலுந் துயர் எய்தும் - அந்நடுவிலுள்ளதான பொருளையடையாதான் உலையிலிட்டு வேக வைப்பதுபோலும் துன்பத்தை அடைவான் எனக

115 நல்ல வழிப் பகவின் கன்றாயின், நாகும் - இளங் கன் றும், அதிக விலை பெறும், அதுபோல செல்வமுடையவரானால் கல்வியில்லாவிட்டாலும் அவர் வாய்ச்சொல் ஏறும், அறப் ஈர முள்ள காலத்தில் பூட்டிய ஏர் உட்செல்லாது மேலெழுந்தவாறு போவதுபோல, கற்றவராயினும் தரித்திரர் சொல் ஏறாது எனக

116 தடம - விசாலம அடஙகாதாா, இடம பட - விரிவாக, உண்மையான அறிவினைததருகிற நூலகளைக கற்றாலும, எனறும அடஙகாா, இன பேயசசுரை காய - கண்ணுககு அழகாயுளள பேயசசுரைககாயகள், உபபும நெயயும பாலும, அயிா - சருககரை யும, காயம - உறைபபும, பெயது - இடடு, அடிலும - சமைததுப பாாததாலும, கைபபு அறு - கசபபு நீஙகாதனவாகும பாறயிா (பால+தயிா) எனறும பாடம "உபபொடு காய" இஃது உயாவு சிறபபு (தொல சொல சூ கச 257)

117 விறல - தன பெருமையால பிறவறறை வெலலும வெறறி, கமழு - மணம வீசுகினற, கானல - கழிககரைச சோலை களையுடைய, வீஙகு - மிகக, நீா - கடலின, சோபப - துறை யையுடைய அரசனே! தஙகளை இகழவாரைத தாஙகள அவருககு முனனே நிநதிப்பாராக, அவரொடுபடடது-அவரோடுணடாகிய தொடாசசி தான எனன? உறற பால-சமபவிகக வேணடியவை, உறும - வநதேதீரும எனக

புனனைமலா கழிககரையிற புலால நாறறததைப போககி மணம வீசுதல போலப் பிரதியிகழ்தலானது பகைவரின நிகதை யை அடககி மேலெழுமெனபது தொகைமொழி

118 பசுககள தமமில ஒவவாமல பல்வேறு வகைபபடட வணண வடிவஙகளை யுடையனவானாலும, அநதப பசுககளின கறநத பால வெவவேறு நிறஙகளையுடையன வலலாதவாறுபோல, தரும வழியானது ஒரே தனமையுடையதாகும பல நிறமுளள அபபசுககளபோல, ஈஙகு - இவவுலகததில, பல உருவுகொளல - சமயஙகளும பறபல வேடஙகளை யுடையனவாயிருககும எனக

119 தேருஙகால - நாம ஆராயுமிடதது, இவவுலகததில் யாா தாம ஒரு புகழை அடையாதவா? முயறசியால செலவம யாாதாம பெறாது வாழவடையாதவா? யாாதாம வாழநாளின நடு வில் வசையுரையை அடையாதவா? யாா தாம, கடைபோக - வாழ நாளின முடிவுவரையில், செலவம உயததாா - செலவததிற பொ ருநதினவா ஆயினா எனக யார்தாமுலகததிலே செததாரெனறு சொலலபபடாதாா, யாாதா முறபிறபபில தருமஞசெயத அநத உபாயததால இபபிறபபிலே வாழாதாா எனபது ஒரு பழையவுரை

120 தேரில - ஆராயுமிடத்து, யாம தூதனுணவன தமமுயி ரைககொணடு ஓடும்பொழுது, தம்மொடு செலவது தமமால இப பிறபபிற செயயபபடட நலவினை தீவினைகள அலலால, யாரு நணும - எவவிடததிலேனும், பிறிது இலலை ஆகையால் அபபோது, தாம தாம, போறறி - பாதுகாததது, புனைநத - அலஙகரிதது வைத திருநத, உடமபும - சரீரமும் பயன இனறு - பயனிலலை எனக

(13) 'தீவினையசச'மாவது தீவினைபபயனை அனுபவிக்கினற உயிர்களையும், அததீவினையைச செயவாரையும் நோக்கித தாம தமமை அணுகுதல இத் மெயயமமையுடையார, தாம மெயமமையின பயனை அனுபவிபபதறகு இடையில தடைவாராமற காததுக்கொளள வேணடுதலின அநத மெயமமையின பின வைககபபட்டது

121 சுடு காடு - சுடுகாடுகள், நுககததன - மனைவாழக்கை யெனகிற துனபததின கணணே, தூஙகி - பொருநதியிருநது, துறவினகண சோகலா - துறவறததிற சோந்து பிறபபறுககமாட டாத, மககள - மனிதாகளுடைய, பிணதத உயிர்போகிய உடலகளையுடையன வாம், புலம கெடட - அறியுந திறமறற, புல அறிவாளா - அறப அறிவுடையாரது, வயிறு - வயிறுகள

112 குறிப்புரை

தொகக - திரண்ட, விலஙகிற்கும்-மிருகஙகளுககும், புளளிறகும - பறவைகளுககும், காடே - இடுகாடுகளே யாகும எனக

முநதின பிறபபிலே இபபடிப பல ஜீவனகளைக கொனறு தினறவாகள இநதப பிறபபிலே ஆயுள வரையில் துறகக மனம ஒருபபடாமல் பாறமைககு உறுதியையும இழநது மனைவாழக்கை யிலே இருநது துககபபடுவா எனபது பழைய உரை

122 சுருமபு - வணடுகள, ஆரககும - ரீஙகாரஞசெய்கினற, காடடுள ஆய-காடடிலுளளிருநது, வாழுமு, சிவலும குறும பூழும - கவுதாரியையும காடையையும, கூடடுள் ஆய - கூடுகளிலிருககும படி கொணடு வைபபாராம மறுபிறபபில, இருமபு-விலஙகுகள, ஆரககும-சபதிககினற, காலா ஆய - காலகளையுடையவராகி, எதி லாரககு-பகைவாககு, ஆளாய அடிமைகளாய, கருபபாா கழனியுள சோவா-வலிய நிலதத வயலகளில ஏவலாளராயச சோவா எனக

காட்டில் தம் கருத்துப்படி வாழ்தலின்றி அவற்றின் இனத்தினின்றும் பிரித்துக் கூட்டிலடைத்த அவற்றாலாகிய பயனைத் தாம் பெறுதல்போலத் தம்மைத் தம்மிச்சைப்படி விடாமல் விலங்கிட்டு இனத்தாரினின்றும் பிரித்து இவராலாகிய பயனை எதிர் கொள்வாரெனக் இனிக் கரும் பார் கழனி - இருள் நெருங்கிய துன்பம் விளைக்கும் நிலமுமாம், அஃதாவது நரகம் எனவே, நரகத்திற்றள்ளுண்பா ரென்பதுமாயிற்று

123 அக்கால் - முற்பிறப்பில், அவ்வினை - ஈணகேளை, விரும்பி அதன் காலங்களை முரித்துத்தின்ற பழவினைவந்து அடைந்தக்கால், அங்கை - உள்ளங்கையானது, அக்கேபோல் - சங்குமணியைப்போல் விரல்களெல்லாம் அழுகி, ஒழிய - துண்டித்துவிழ, துக்கம் தொழுநோய - துன்பந்தருகின்ற குட்டநோய், எழுப - உண்டாகப் பெறுவார்கள் எனக் தின்ற பாவத்தால் இவரைக் குட்டநோய் வருத்துமெனவும், காலை முரித்ததனால் இவர் விரலக ளழுகி விழுவனவெனவுங் கொள்க

124 நெய் போல்வதூஉம் - நெய்யைப்போலக் குளிர்ச்சியைத் தரும் பொருளும், நெய்யும் என்றபடி, எரிப்ப - உடலை எரிக்கும்படி சுட்டு, எவ்வம் நோய் - துன்பந்தரு நோயை உண

டாக்கும், அதுபோல், கோட்டாரும்-ஒழுக்கத்தில் மாறுபாடில்லாத வரும், கோடி - மாறுபட்டு, கொடிய தீவினை செய்பவரைச் சார்ந்து, பரப்ப - மிகவும், கொடு வினையர் ஆகுவர் எனக் நெருப்பெழச் சோதக்காலென்றும் நோயாக்குமென்றும் பாடம்

போல்வதூஉம் என்பது உரையசை "ஒப்பில் போலியும் பொருட்டாகும்" என்றகு மேற்கோள் (தொல் சொல் 278)

125 பெரியவர் சினேகமானது பிறைச் சந்திரன்போல நாள்தோறும் முறைமுறையே, நந்தும் - வளரும் சிறியோர்கள் நட்பானது, வான் ஊர்-ஆகாயத்திற் செல்லுகின்ற, மதியம்போல்-பூரண சந்திரனைப்போல, வைகலும் - தினந்தோறும், தானே தேயும் எனக், ஊர்தல் - போதல் (சிந் 286 நச் உரை)

பெரியவருடனே செய்த நட்பு நல்வினை யுண்டாக்கும் சிறிய வருடனே செய்த நட்புத் தீவினை யுண்டாக்குமென்பது கருத்து

126 சான்றோர் என மதித்து நீ சார்ந்தாய், சார்ந்தோய்க்கு அச் சார்ந்தாரிடத்தில் சான்றாண்மை இல் ஆயின், அவரைச் சார்ந்தோனே கேள், ஒருவன் செப்பு அகத்து, சாந்து சந்தன முதலான வாசனைப் பண்டம், உண்டு என்று நினைத்துத் திறக்க, அந்தச் செப்பினுள் பாம்பு ஒன்றை, கண்டன்னது - கண்டாற் போன்றதை, உடைத்து - ஒத்தது என்க "சார்ந்தத் துணை டென்று கடைத்து' என்பது அச்சமாகலின் அச்சவுவமை (தொல் பொருள் சூ 294 பேரா)

127 சாரல் மலைப்பக்கங்களில், கனம் மணி நின்று இமைக்கும் மன்றத் துராவினங்கள் கிடந்து மின்னுகின்ற, நாட்டனே கேள், மனிதர்கள் தம் உள்ளக்கருத்து வேறாயும் செய்யும்செய்கை வேறாயு மிருத்தலால், ஒருவர் எண்ணத்தைத் தேரும் அளவினை உடையவர் யார் ஒருவர் உளர்? எவருமில்லை என்க

மனத்தை வேறுபடுத்தி இப்படிச் செய்விப்பதுவும் தீவினைப் பயன் இப்படிப்பட்ட தீவினையாளரைச் சேராமல் அஞ்சியிருக்க வென்பது பழைய உரை மணி சாரலிற் கிடப்பினும் தானே பிரகாசித்துத் தானிருக்குமிடத்தைப் பிறருக்கு அறிவுறுத்துதல்

போல ஒருவரின் மனமொழி மெய்களின் தூய்மை தானே பிறருக்குப் புலப்படுமென்பது தொகைமொழி

128 புனல் தெள்ளி செதும்பு நின்று அலைக்கும் - மலை அருவிகொழித்து அடிவாரத்திலுள்ள ஊற்றின்னீரில் விழுந்து ததும்பி யலையாநின்ற, அழகிய மலை நாட்டரசனே, உள்ளத்தான் நட்புக்கொள்ளாது, தமக்கு நன்மை பயக்கும் காரியத்தையே நாடும் தொழிலராகி, கள்ளத்தாலே நேசம் பண்ணினவரது மிக்க நேசமானது மனத்திலே குற்றப்பட்டு, துன்பமாய் முடியும் என்க

புனலானது மணிகளைககொழிததுக கொணடுவநது விழுநது அலைததலபோல அவாகளின வஞசனை யொழுககமும நடபாகக கொணடவா மனததில விழுநது வருததுமெனபது தொகை மொழி இததகைய தீவினை யாளரை அஞசுக எனபது கருதது

129 ஓஙகிய ஒளிபொருநதிய வாளாயுதம பகைவா கையில, படடககால, ஊககம - மனவெழுசசியை, அழிபபதூஉம மெய ஆகும, ஆககம - தீயருககுசசெயயும உபகாரம, இமமை மறுமை ஆகிய இரணடினையும, சென று சுடுதலால, கலவாரிடததினினறும தீாவு, நீஙகுதல நலலகாரியம எனக சிதைததலால எனறுமபாடம

ஆககம - இமமை மறுமை யிரணடும, தன சிவினைக கெடுககு மாதலால எனபது ஒரு பழையவுரை

130 மனை பாசம கைவிடாய - மனை வாழககையிலுளள பற றினை விடடொழிததாயலலை, எனைதத ஊழி - எததனை ஊழிக காலம, செயத நனறு அலலால மறறைபபொருளகள சிறிது பொழுதாகிலும உயிாககுப பொருநதிய பயன இலலை என்க

தனனுறசெயயபபடட நனறலலது உயிாககு உறுபயனிலலை என உருபுசசொல எஞச வநதது, இவ உருபுசசொல வினை வினைககுறிபபா யடஙகுதலின வினையெசசததின பாறபடும (நன மயிலை சூ 359) பாசம - பிசாசபாசம

முனசெயத தீவினைப பயனால தனனுடைய நெஞசு தனககு வசம ஆகாமல, மனததை வேறுபடுததும எனக

ஸ்ரீ :

செய்யுண்முதற்குறிப்பகராதி

என் - பாட்டெண

அகசேபோல

அகததாரே

சான்றோரென
சிறுகாபெருகா
செமமை
செலவாயாம
சென்றேயெறிப
சொற்றளாநது
தககாருந
தககோலாந
தணடாசசி
தமமையிகழநதமை
தமமையிகழவாரை
தாளுசெய
தாழாததளரா
தானகெடினு
தினைததுணை
துககததுட
துகடா
துன்பமபல
துனபமே
தெணணீாக
தோற்போாவை
தோறறஞசால
நடபுநாா
நடுககுறறுச
நடுவூருள
நரைவரு
நலவாவின
நாாதமொடு
நிலையாமை
நினறனினறன
நெடுஙகால
நெருபபழற
நோதது
நேரலலாா
படுமழை
பணடமறி
பரவாவெளி
பருவமெனைதது

இரண்டாவது 'பொருளியல்' என்பது முதலில் அறவியல் கூறத் தொடங்கி, அதன் கண்ணே இல்லற இயல்பு கூறிவந்த ஆசிரியர் அந்த இல்லறத்தின் வழிக்குரியனவாகிய பொருள் இன்பமென்னும் இரண்டனுள் இருமைப்பயனும் பயப்பதான பொருட் பகுதியி னியல்பைக் கூறத்தொடங்கினார் அதனுள்,

1 'அரசிய'லாவது, அரசனது இயல்பைக்கூறுதல் பொருளின் துணைக்காரணமான அவ்வரசனது இயல்பை எழுதிகாரத்தால் கூறத்தொடங்கி, அரசனது நெறிக்கு இன்றியமையாத கல்வி ஏனையோர்க்கும் பொதுவாதலால் அதனை முதற்கட் கூறுகின்றார்

(14) 'கல்வி'யாவது தத்தம் குலத்துக்கொப்ப ஓதலும், கற்றலும் பொருள்களை விளங்கக் கேட்டறிதலும், பின்பு அவற்றைத் தான் வகுத்துக் கூற வல்லனாதலுமாம

131 குஞ்சி - புருடர்களின் சிகை, கொடுந்தானை - வளைந்த வஸ்திரம், கோடு அழகு - அதனிற் படுக்கரை சரிகைக்கரைகளின் அழகு, மஞ்சள் அழகு - அரிதாரத் திலகத்தின் அழகு, ஒருவர்க்கு இவை அழகு அல்ல, நடுவு நிலைமையோடு கூடிய கல்வியழகே அழகாகும் என்க

132 இம்மைப்பயக்கும் - இப்பிறப்பில் நுகரப்படும் இன்பமெல்லாம் தரும், தம்மை விளக்கும் - தம்மைப் பிரசித்தப்படுத்தும், தாம உனராக கேடு இன்று - தாம் உயிரோ டிருக்கும் வரையில் அது கெடாது, எம்மை உலகம் - எத்தன்மையான உலகம், மம்மர் - மயக்கம், கல்விபோல அஞ்ஞானம் தீர்க்கும் மருந்தினையாம் காணவில்லை என்க இப்பாட்டு ஓதற்சிறப்புக்கு உதாரணமாகக் காட்டுவர் நச (தொல் பொருள் சூ 75)

133 களர் நிலத்து - உவர்நிலத்திலே, பிறந்த உப்பினைச் சான்றோர்கள் மருதநிலத்து வயலில் விளைந்த நெல்லினும் சிறப்புடையதாகக் கொள்ளுவர் அதுபோல, கடை நிலத்தோர் ஆயினும் - கீழ்க் குலத்திற் பிறந்தவராயிருந்தாலும், கற்று அறிந்தோரை, தலை நிலத்து - சான்றோரிருக்கும் உயர்ந்த நிலையிடத்திலே. வைக்கப்படுவதாகும் என்க

ஐவகை நிலஙகளுள கனா நிலமாகிய நெயதல் 'புலாலுமம ஊ னுமம புதைபடு சேறுமம, உவாநீாக குழியும கவாபுள் ளினமுமம' நிரமபப பெற்று நலலோாடியிடு நெறியிலலா திருபபினும அத னிடதது உணடாகிய உபபு மககளுக கின்றியமையாதது பற்றிக கனா நிலதது எனறு நிலததை இழிததும உபபினை விழுமிதாக் கொளவரென உபபைச சிறபபிததுங கூறினா

134 வைபபுழி - வைததவிடததில, கோள்படா - பிறராற கைபபறறபபட மாடடாது வாயதது - தமககுக கிடைககப பெறறு, ஈயில - பிறருககுக கொடுததால, கேடு இலலை - அழிவ திலலை அரசா, செறின் - கோபிததாலும, வௌவாா - கைபபறற மாடடாா, ஆதலால, ஒருவன தன பிளளைகளுககுத தேடி வைக கிற ஆஸதி, விசசை - கலவியேயாம, பிற அலல எனக

135 கலவி கரை இலவாம, கறபவா வாழநாடகள சிலவாம, மெலல நினைககில - பொறுததிருநது ஆலோசிததால, பிணி பல வாம, ஆதலால, நீா ஒழியப பாலையுணணுகினற, குருகில - அன னபபறவைபோல, தெளிதின - நனருக, ஆராயநது - ஆலோ சிதது தெளிநது - இனனது கறகவேணடுமெனறு நிசசயிதது, அமைவுடைய - பொருநதினவறறை, கறக எனக

136 நூல கறற மகன துணையாக நலல கொளளுதலானது, காணில - ஆராயநது பாாககுமிடதது, தோணி இயககுவான - தோணியை ஓடடுபவன, தொலலை - பழமையாகிய, வருணதது - சாதிபேதஙகளுள, கடைபபட்டான எனறு - கீழானவனெனறு, இகழாதவராய, அவன துணையாக, ஆறு - ஆறறு வெளளததை, போய அற்று - கடநதுசெனற அத தனமைதது எனக காணுய, முனனிலையசை

137 தவல அரும - கேடிலலாத, தொல - பழமையாகிய, கேளவி - கேளவிகளால வரும, தனமை உடையாா - குணஙகளை யுடையவராய, இகல இலா - தமமில மாறுபாடிலலாதவராய, எஃகு உடையாா - புததிக கூாமையுமுடையராய புலவாகள, தம

முன் - தங்களுக்குள, குழீஇ - ஒன்றுகூடி இருந்து, நகலின - மகி
மும மகிழ்சசியைக காட்டிலும, அகல வானதது - அகன்ற ஆகா

யததிறகு, உமபா - அபபால, உறைவார - வசிபபாரான தேவாக
ளது, பதி - சுவாககமானது, இனிது ஆயில - இனியதாளுல,
காணபாம - பினனா நோககுவாம; இனியதிலலை எனக உறை
யுமபதி என்ற பாடததிற்கு அகல வானதது, உமபா - தேவாகள,
உறையுமபதி - வசிககும சுவாகக உலகம என்று பொருள கூறுக

"செலவம புலனே" என்ற சூததிரதது அறிவு பொருளாக
உவகை பிறநததற்கு "இகலில .காணபாம" என்ற அடி
களைக காட்டுவா பேரா (தொல, பொருள 259)

138 கலை - ஒலிககினற, கறறறிநதாா சேணமை கருமபை
நுனியில தொடஙகி, தினறறறு - தின்றுறபோன்ற தனமை
யது பணபு இலா ஈரம இலாளா - நறகுணமும இரககமுமில
லாதவருடைய தொடாபு நுனி நீககி, தூரில - அடியிலிருநது,
தினறனன - தின்றுறபோன்ற, தகைததது - பணபினையுடைய
தாகும எனக

139 ஒளளிய நிறததையுடைய பாதிரிப பூசசோதலால, புத
தோடு - புதிய பானையோடானது, தான - தானே அநத வாசனை
யைத தணணீாககு, பயநதாஙகு - கொடுததாறபோல, கலலாரே
ஆயினும கறறுணாச சாாநது ஒழுகின, நாளும-தினமும, நலலறிவு
தலைபபடுவா எனக தலைபபடுதல அடைதல

140 கறபின - கறகபபுகின, அலகு சால - அளவுபடடு
அமைநத, அறிவு நூல கலலாது - ஞானநூலகளைக கறகாது, உலக
நூல ஓதுவது - உலகவினபததினைப பயககும நூலகளை மனிதா
ஓதுவது கலகலவென்று பயனின்றிக கூவும அளவேயன்றிப
பிறவிததடுமாறறம ஒழிககககொணடு செலுததும அளவை அறி
வாரிலலை எனக கலகல இரட்டைககிளவி

அறிவுநூல இறைவன ஆகமநூல , அவை — அஙகாமம, பூாவாகமம, பகுசுருதியாகமம எனபன உலகநூல — மநதிரம, கணிதம, வைததியம, சோதிடம, காபபியம, புராணம, கண் டருள சாலம, தொழிலவகை நூலகளாம பிறவுமாம அறிவுநூல எனற பாடததினுா அறிவனூல எனறு பாடமாயின சேரிதாம அறிவன - கடவுள

(15) ‘குடிபபிறபபாவது உயாகுடியிற பிறநதாரது தனமையைக கூறுவது அருளும செலவமும குலமும ஒழுககமும இடையீடுபடாமல தொடாபு பெற்றுவருவதே உயாகுடி எனபபடும , உயாகுடியிற பிறவாதவரும இவரது ஒழுகக முதலியவறறைக கணடு, தாமும அவவணணம நடகக வேணடுமெனறு விருமபுமபடியாக ஒழுகுதலே உயா குடியிற பிறநதாரது தனமையாம நறகுடியிற பிறந தாாககே கலவிகளும கேளவிகளும பெருமபாலும அமை யுமாதலால இது கலவியினபின வைககபபடடது

141 குடி பிறபபாளா - நலல குடியிற பிறநதுளளவா, உடுககை உவறி - தாம உடுககும வஸதிரமானது உருககெடடுச சிதைநது, உடமபு அழிநதககணணும தமகொளகையிற குனறுா, அரிமா - சிஙகமானது, இடுககண தலைவநதக கணணும - துனபம சோகதாலும, கொடி புல கறிககுமே - படாகினற புலலைத தின னுமோ ? தினனாதெனக

கொளகையாவன — அருளும, அனபும , அடககமும, வாய மையும, பொருளபடு மினசொலும, பொயயிலலாமையும, குரு வரைப பேணலும மறறுமாம உடுககை - ஆடைககுத தொ ழிலாகுபெயா.

142 வான தோயும மை தவழ வெறப - ஆகாயததை அளா வும மேகஙகள தவழுகினற மலைநாடனே ! சானறாணமை - அமைதி, சாயல - மெனமை, நலலொழுககம, ஆகிய இவை மூன றும, வானதோய குடி பிறநதாாககு அலலது - வானைத தொடுவது போலுயாநத குடிபபிறநதாாககு அலலது, பெருஞசெலவம எயதி யக கணணும பிறாககு, படா - உணடாகாவாம எனக

வான தோய வெறபில் மை தவழ்தலபோல நலல குடியிற பிறநதாரே சானருணமை முதலியன உடையவா ஆவாா எனத தொகைமொழிப பொருள கொளக

143 பெரியவாகளைப பாாததவுடன, இருககை எழலும-தாம இருககுமிடததைவிட்டு எழுதலும, எதிா செலவும - எதிாகொணடு செலலுதலும, எனை - இனனும, விடுபப - அவாகள நிறக

வென்று சொலலிய பிறகே, ஒழிதலொடு - நீஙகி வருதலும, இனன - ஆகிய இபபடிபபடடவைகளை, குடி பிறநதாா குனறு ஒழுககம ஆகக கொணடாா ஆதலால, அவாகளைக கயவரோடு, ஒனறு-ஒருதனமையாக, மதிககததககது அனறு எனக

"இருமூனறு மரபின ஏனோா பககமும்" எனனும பகுதியுள இது வழிபாடு கூறியது எனபா நச (தொல பொருள சூ 75) 'இருககை எழலும எதிா செலவும' முதலியன பணிவின இலக கணமெனபா பரிமே 'குலமவேணடின வேணடுக யாாககும பணிவு' எனனுங குறளுரையில (960)

144 நலலவை செயயின இயலபு ஆகும, தீயவை செயயின பலா தூறறும பழி ஆகும, எனறு உணரும குடிபபிறபபு ஒரு வாககு, புணரும - பூாவ ஜனம சுகருததததால சமபவிககும எனில அதனைக காடடிலும, ஊதியம - இலாப மானது, எனனை? எனக

145 கலவிகறகாதிருநதால அதறகு அசசம, கயவா - கீழ மககளுடைய, செயகைககு அசசம, சொலலாமையுளளும - தாம தவறி ஒனறுஞ சொலலாதிருபபதனுளளும, ஓா சோாவு - தபபி ஏதேனுஞ சொனனோமோ வெனபதனாலுணடாகிய சோாவுககு அசசம, கொடுககும பொருளெலலாம ஒருபபாாககு ஒரு பொரு ளேனும ஈயாமைககு அசசம, ஆகிய இநத அசசஙகள நறகுடிப பிறநதாாககு உணடாகும். மாணு - மாடசிமை யிலலாத, தாழநத குடியிற பிறநதவாகளோ, இம மாநதா - இவவுலகில மூளத துள்ள மரஙகளுள வைததெணணப படுவாா எனக

"இன்னாதிரக்கப்படுதல்" என்னுங் குறளுரையில், "இரக்கப்படுதல் - ஈவில்லனாயிருத்தல், அதனை இராணுமென்றது 'எல்லாம், இரப்பாரக் கொன்றீயாமை' கூடுங்கொல்லோ என்னும் அச்சம் நோக்கி" என்றார் பரிமே (குறள் 224)

146 கனம் மணி - மிகுதியான இரத்தினங்கள், முத்தோடு இமைக்கும், முழங்கு உவரி - ஒலிக்கின்ற கடலினது, தண் சோப்ப' இனம் நன்மை இன் சொல் ஒன்று ஈதல் மற்று முள்ள மனம் நன்மை என்ற இவை எல்லாம், இல் - கல்வகுடியில், பிறந்தார் கண்ணே உள் எனக

இவற்றைச்சேர்த்த தொகைமொழிப் பொருளால் இறப்பிறந்தாரைக் கடலாகவும், அந்த இறப்பிறந்தாரிடத் தமைந்துள்ள இனநன்மை, இன்சொல், ஈதல், மனநன்மை இவைகளையெல்லாம் அக்கடலுள் அமைந்து கிடக்கு மணிகளும் முத்துக்களுமாகவும், இறப்பிறந்தாரிடத்து இன் நன்மை முதலியன பிரகாசித்தலை அந்த மணிகள் பிரகாசித்தலாகவும், கீர்த்திமிக்கிருத்தலை உவரி முழங்குவதாகவும் கூறினார்

147 செய்கை - நன்குச் செய்யப்பட்டுள்ள கட்டிடம், "இட்டிகை நெடுஞ்சுவர்விட்டம் வீழ்ந்தென" அழிந்து, சிதல் - கறையான், மண்டி நுழையினும் - மொய்த்தாலும், போ இல், பெய்யா - மழைபெய்து நனையாத, ஒரு சிறை - ஒரு பக்கத்தை, உடைத்தாகும், அதுபோல், குடிப்பிறந்தார், எவ்வம் - துன்பங்களை, உழந்தக்கடைத்தும், செயல் பாலவை - செய்யவேண்டியவைகளைச் செய்வர் எனக

148 ஒருபக்கத்தில் ராகுவென்னும் பாம்பு கொளினும் மற்றொருபக்கத்தில், அம் கண் - அழகிய இடமகன்ற, மா - பெரிய, ஞாலம் - பூமியை, விளக்குறூஉம் - விளங்கச்செய்கின்ற, திங்கள்போல - சந்திரனைப்போல, குடிப் பிறந்தார், செவ்வன் - செவ்வையாக, செல்லாமை - வறுமையானது. நேர் நிறபினும், நேரே நின்றாலும், ஒப்புரவிறகு - தாம் செய்யவேண்டிய கடப்பாடுகளுக்கு, ஓல்கார் - தளர்பாட்டார் எனக

செவவனே நினைப்னும எனனும பாடததிறகு கனருக நிலைததிருநதாலும எனக அனறி, செலலாமை நோ நிறபினும- வறுமை நோககு நினறுலும, செவவன ஒபபுரவிறகு ஒலகாா - செவவையான ஒபபுரவிறகுத தளராா எனக

149 பொருளிலலாது வறுமை யுறறிருககிற போதும குடிப பிறநதாா செயவன பொருளுளள காலததும சிறியவா செயயாா, புலவாய - மாறுனது, பருமம் - சேணததை, பொறுபபினும - முதுகில தாஙகிக கொணடாலும, பாய பரிமாபோல - தாணடிச செல்லுகிற குதிரையைப்போல, பொரு முரண - போாசெய தறகுரிய மாறுபாட்டை, ஆறறுதல இன்று - செயய வல்லதே

இலலை எனக புலவாயைக கூறியது. அசசாதியுட சில சேணந தாஙகி வணடி இழுததலுககும சவாரிசெயதலுககுமே பயனபடலை உட்கொண்டெனக பரிமாபபேல எனறும பாடம

150 நலலகுடியிற பிறநதவாகள, எறறு ஒனறும-யாதொன றும இலலாமல வறுமையடைநத காலததிலும, பொருளினறித தமமை யடைநதவாககு, அசைவு இடதது - தளாநத விடததுப பற்றுககோல போலவாா, அகனற நதியானது நீா வறறிய காலததும, தோணடியுல தெளிநத நீா தெறறென - விரைவாக, உணடவதுபோலெனக சோநதாா அசைவிடதது எனறும பாடம குடிபபிறநதாா தம சோநகாா எனறபாலது, தன சோந தா எனறு, பனமை ஒருமை மயககமாய வநதது

(16) 'மேனமகக'ளாவது நலலோரை வணஙகுதலும, தீயோாவர விகநதொருவுதலும, கீாததியைப பேணிககொளளும, பழிககு அஞசுதலும முதலான நறகுணஙகளை யுடையா ரது நனமையைச சொலலுதல, நறகுடிப பிறநதாாககே மேலான குணஙகள உளவாதலின, இஃது அதனபின வைககபபடடது

151 அஙகண விசும்பு - அழகிய இடமகனற ஆகாயம, பாரிததல பரபபுதல திஙகள தனனிடததுளள மாசினைச சகிக் கும, சானறோா அமமாசினைச சகியாாாயத தேயவா எனக

மன - ஒழியிசைப பொருளில வநதது மாசினை ஆறறு ராத லால, திஙகளை ஒவவா எனறபடி சிறபபினால அஃறிணை உயாதிணை முடிபு எயதியதறகு மேறகோள (நன. மயிலை 377)

152 ஒரு காரியம கூடுமாயினும கூடாதாயினும தமபால பழிவாராத வகையையே எணணுவா சானறோா நரியை நெஞசு கிழிதத அமபினைக காட்டிலும சிஙகததைக கொலலாது அத னைப பிழைததோடவிடட அமபுமேலாயவாறுபோல எனக

153 பசியினாலே உடமபு வறறி நரமபு மேலெழுமாறு தரிததிர முறறாராயினும வரமபு கடநத குறறஙகளை மேற கொணடு இரககப புறபபடாா, தம அறிவினையே தறியாகக

கொண்டு, மூயறசியெனனும நாரினால் வறுமை யாறறளாநத மனத் தைச சிககெனக கட்டிக கொணடு, தமககுள்ள பொருளளவி னாலே செயயத தகக காரியஙகளைச செய்வரென்க எழவெனற பாலது எழுநது எனத திரிநது நினறது குரமபு - வரமபு, உரம - அறிவு, கவறு - பினபபுளள பினைமட்டை, ஈங்குப பற்றுக கோடுககு ஆயிற்று உளளம - மூயறசி

154 நல்வரைநாட - நலலமலை நாடனே! போகிற விடத திலே ஒரு நான்காணினும, சானறவா தொலவழி கேணமை யின தோனற - பழையவழியால வநத சினேகம போலத தோன றுமபடி, புரிநது - அனபு செயது, யாபபா - சினேகிதராகத தமமோடு அவரைக கட்டுவா. சிலநாள காலடி படின கலமலை யினும வழிதோனறும எ-று

நலலமலை தனனை யடைநத புதியவாககும தேன பலாப பழம சுனைநீா வளளிககிழஙகு முதலியன நலகுவதுபோலச சான றோா ஒருநாட பழகினும உதவுவரெனபது தொகைமொழி

155 கலவாத ஒருவன இலககணததோடு பொருநதாததும அருததமிலலாததுமான பூாவபக்ஷ ஸமாதான கோடியைசசொன ஞலும நலலாா வருநதியும கேடபா, ஏனெனில அககலலாதவன பலா முனனே அவமானபபடுதலுககு இரஙகி எனக எழுதது - இலக்கணம, எழுததிற புலலாககோட்டி, வறுஙகோட்டி என்று கூட்டுக கோடி எனபது கோட்டியென இரட்டிதது நினறது

156 சோலையினினறும வரைநது கொணட கருமபினைக கணுக்கள் தெறிகக நசுககி இடிதது நீா பிழிநதாலும, நலல சுவை யுடையதே யாகும, அதுபோலக குறறமுணடாக வைது அவ மதிததபோதும நறகுடியிற பிறநத மேனமககள தம வாயினல கெட்ட சொற்களைப பேசாா எனக

157 குறறமறற அறிவினையுடைய மேன்மககள் வஞசிததுக களவு செய்யாா, களளுணணாா, நலலோாகள் நீககததககக நீககரு மஙகளை நீககி, விடததககனவறறை விட்டுப பிறாபால குறறங கணடவிடதது அவரை இகழ்ந்துரையாா, தவறியும தம் வாயி ஞற பொய கூறாா, வறுமை வந்து தளாந்தாலும இரஙகார்

எனக நீககததககன—கொலை, களவு, கள, காமம எனபன, விடததககன அநாசாரஙகள

158 பிறா இரகசியஙகளைக கேடபதில செவிடருகவும, அயலாா மனைவியரை நோககலிற குருடருகவும, கொடிய புறங கூறறுககள கூறுவதில ஊமையாகவும இருபாருகில அவனுககுக கூறுபாடு அறிநது எத தருமோபதேசமும செயயவேணடா எனக

'பலலாா மறையிற செவியிலன் நீசசொறகண மூஙகை' எனபதும ஈணடு நோககததககது (ஏலா 20)

159 நலலகுண மிலலாதாா தமமிடததிலே ஒருவா பல காலுஞ் சென்ருல, 'இவா ஏதாகிலும ஒன்றை விருமபுவா' என்று நினைதது இகழவாாகள சீாமையினை யுடையவாகளோ தமமிடம 'இவா ஏதாயினும ஒனறு வேணடினுல நலலது' என்று நினைத துக கணடபோதெலலாம சிறபபுச செயவாாகள எனக

160 இவா செலவமுடையவரெனறு அறபரை விடாமற பிடிததுககொணடு அவா பினனே செனறு அறபரே வாழவா, எலலா ஐசுவரியமும நிறைநத பிலததை ஒருவன பெறறுறபோல வலலவா, நறகுலததுப பிறநத மேனமககளைச சோநதால எனக பெரியோாகளைச சோநதால இமமையில இனபமும புகழும செலவமுா உணடெனறபடி

(17) 'பெரியாரைப பிழையாமை'யாவது, அறிவும அடககமும அனபும ஆசாரமுமெனறு சொலலபபடட நறகுணங களையுடைய பெரியோாகள சொலலுகிற வசனஙகளைக கேடடு, சொனனபடியே மறவாமல நிறறலும, அவாககுப பிழை செயயாமையுமாம இது மேனமககளோடு சோநது பழகும முறை கூறுகினறாாதலின இஃது அதனபின வைககபபடடது

161 ஆரவாரிககும அருவியையுடைய அழகிய மலை நாடனே! பொறுபபா எனறு எணணிக குறறஞசெயதாலும பெரியோ ரிடதது அவா வெகுளததகக காரியஙகளைச செயயாமை ஆவசியக மாகும அவா வெறுததால, பின அவா வெகுளியைத தீாததல யாாககும அரிது எனக வேணடுமெ, விதிபபொருட்டு.

மலையைசசோநத அருவி தன் உயாநத நிலையினினறும ஆாதது விழுவதுபோலப பெரியாரைப பிழைததவா அலறிவிழுவ ரென்பது தொகைமொழிப பொருள்

162 பொனனைக கொடுதது அழைததாலும, வநது சோ தறகு அரியரான பெரியோரை ஒனறுங கொடாமல் அவா தாமாகவே வநது தமமைச சோநதிருககப பெறறும, நீதியோடு படாத அறிவிலலாதவா பயனினறியே நாளைக கழிபபாா எனக அனனே - ஐயோ! கொன - பயனினமையை யுணாததிறறு

163 ஒருவரைத தாழவாக மதிததலும உயாவாக மதிதத லுமாகிய இரணடும பெரியோாகளாலே செயயபபடத தககனவே யாகும நீதியை உணராதாரும செயயும முறையறியாதாருமான அறப மனிதாகளாற செயயும இகழசசியும புகழசசியும சாரமான நூலகளைக கற்ற பெரியோாகள பொருளாக மதியாா எனக

164 விரிநத நிறததினையுடைய நாகம பாதாளததிலே இருநதாலும ஆகாசததிலே இருககிற இடியின மிகக சினததிறகு அஞசும அதுபோல அரிதாகிய அரண காவலையுடைததாயிருந தாலும பெருமைக குணமுடைய பெரியோரகள கோபிதத காலததுப பிழைசெயதோா பிழைககமாட்டா ரெனக.

165 எமமை நீவிா அறிநதீரிலலை எமமைபபோல உயாந தாா இலலைகாணுமெனறு தமமைததாமே பெரியராகச சொலலி முடிவுசெயகிறது சிததாநதமனறு தாமததை அறியுஞ சான ஞோா தமமை அருமையுடையராக மதிததுப பெரியராகக கொள வதே சிததாநதமாகும எனக அரியா-இனறியமையாதவா என றபடி கோள - விசாரம செயத முடிவு

166 பெருமை பொருநதிய குளிாநத கடறகரையையுடைய அரசனே! விடியறகாலததுச சூரியன நிழறபோல சிறியவா கேணமையால அறிவு குறைநது கொணடே வரும மாலைக காலததுச சூரியன நிழறபோலப பழைய புகழுடையாராகிய பெரி யோா கேணமையால அறிவு வளரும எனக பெருஙகடலையுடைத நாடு குளிாசசி பெறறிருபபது போலப பெரியாரைப பிழையா தாா நனமை எயதுவரென்பது தொகைமொழிப பொருள

167 அரசா செல்வமும ஸதிரீகளினுடைய யௌவன போகமும அவரவரகளைச சோநதவாகள அநுபவிபபாாகள, அதற்குத தகுதி வேணடாம நெருஙகிய இலைகளாலே கவிநது குளிாநது நிழல செயயும மரஙகளெலலாம தமமிடததிலே சோந தவாககு வேறறுமை யிலலாமல் ஒருபடியாக நிழலைத தரும, அதுபோலப பெரியாரை அணுகினோா இனபம பெறுவரெனக

168 தெளிய ஆராயும ஆராயசசியிலலாத அறிவீனரைப பிரிநதாலும அநதினைவினுலாகிய துனபம மிக உணடாகும பெரியதாய வறறாத நீாமிகக கழியையுடைய சோபபனே! யாரிடத துங கலநது உறவுபணணுவை மிக நலலதெனக படாநோய - நினைததலாலுணடாகும துனபம பெரிய கடலும தனனைச சாாநத கழியிற பிரியாதவாறு போலப பெரியோா தமமைஅடுதத சிறியோரைக கைவிடாா எனபது தொகைமொழிப பொருள

169 புதியனவும் உறுதி பயப்பனவுமான நூல்களைக் கல்லாமலும் பெரியவர்கட் சென்று கேட்பனவற்றைக் கேளாமலும் கழிந்த நாளாயினும் தமக்கு ஊர்க்யடானவற்றை இரப்போர்க்குக் கொடாத பகற்பொழுதாயினும் சொல்லும்பட்டத்து நற்குணமுடைய பெரியோரிடத்து உண்டாகா எனக்

பகலென்றது ஈண்டு ஒருநாளுள் முதற் பத்து நாழிகை கழிந்த இரண்டாம் பத்து நாழிகையை " ஒருநாள் முதற் பத்து நாழிகையும் அறத்தின் வழி ஒழுகிப் பின் பத்து நாழிகையும் இறையின் முறைமை கேட்டுச் செய்த பொருளைப் பரிசிலர்க்குக் கொடுத்து மகிழ்ந்திருத்தலால் . " என்பது புறப்பாட்டுரை (புறம் 69)

170 பெரியவர்க்குப் பெருமையாவது நல்லோரிடம் வணக்கமுடைமை , ஒரு காரியத்தை முற்றுவித்தற்குத் தகுதியுடையார்க்கு உரிமையாவது தாம் வலியிலார்போல ஒடுங்கியிருத்தல் , செல்வமுடையவரும் தம்மைச் சேர்ந்தவரது துன்பத்தை நீக்குவாராயின் செல்வமுடையாரே எனச் சிறந்தமை, தலைவணக்கம் 'பெரும்பூட் சிறத்தை' என புழிப்போல (வெண்மா) (18) 'நல்லினஞ் சேர்த'லாவது, நல்ல இனத்தினைப் பொருந்துதல் அவ் இனமாவது நல்லதன் நலனும் தீயதன் தீமையும்

உள்ளவாறு அறியுஞ் சான்றோர் குழு இவ்வினத்தின் மறுதலையாவது சிற்றினமாம் நல்லினஞ் சேர்ந்து ஒழுகினார்க்கே பெரியாரைப் பிழையாமை கூடுமென்பது உணர்த்துதற்கு இஃது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது

171. அறிவில்லாத காலத்திலே அடக்கமில்லாதவருடனே கூடி, நெறியல்லாதன செய்து தீயவொழுக்கத்தில் ஒழுகியன வெல்லாம் வெயில் முறுகியபோது புல்லானது பனியின் சம்பந்தத்தினை விட்டாற்போல, சன்மார்க்கத்தினையறிந்த நல்லோரைச் சேர்ந்தாற் கெடும் எனக்

172 எஞ்ஞான்றும அறநெறியை அறியுஙகோள, யமதூதன கூகி வருவானென்று எஞ்ஞான்றும அஞ்சுஙகோள, பிறா சொல்லுகிற கடின வசனஙகளை எஞ்ஞான்றும பொறுஙகோள, கபடமான சொறகளைச சொல்லுதலை எஞ்ஞான்றும ஒழியுங கோள தீவினையாளாகளுடைய சிநேகததை எஞ்ஞான்றும வெறுஙகோள, பெரியாா வாயச சொறகளை எஞ்ஞான்றும கேளுங்கோள எனக

இபபாட்டினை "மாததிரை முதலா" எனற சூததிரததுப பல நோககா யோடியததறகு மேறகோளாகக காட்டுவா இளம (தொல பொருள் 416) "நோககாவது, கேட்போா மீண்டும நோககிப பயன கோடலையுடையவாகச செயயும கருவி" எனபா நச (தொ - ஷெ) இபபாட்டினுள "ஒருவழி நினற எஞ்ஞானறு மெனறதனைப பிரிததுப பிறவழியுங கூட்டி முடிகக வேணடுதலின் பிரிநிலை எசசமாயிறறு இதனை 'விளககு' (நடு நிலைத தீபம) எனப" எனறா மயிலை (நன சூ 359)

173 என் நெஞ்சே! கேட்பாயாக, அடைநதவாது பிரிவும, பொறுததறகரிய நோயும, சாவும முட்டஙகலான உடமபெடுதத வாகளுககு உடனபிறநதனவாதலால, அநேக காலமாகத தொடஙகி வருகிற பிறபபு இன்னாது எனறு அறிகிற பெரிய அறிவினை யுடையாரை கனகு புணாவாயாக எனக அமமாவென்னும அசைச சொல நீட்டம விளியாகக கொளளபபடும (தொல சொல 153 சேனா நச) உடஙகு - ஒருசேர என்றலுமாம

174. நனறாய ஆராயநது பாாகக, பிறபபு இன்னாததே யாயினும அதை யாரும வெறாாகள எககாலததிலோவெனில மககளாயப பிறநதகாலததும மககட பணபினை இடையறாமறசெலுததி வரும நெஞ்சினையுடைய நலலவாகளுடனே எககாளும தாமும அநத நட்பினை இடையறாமற செலுததி நட்புக கொளளபபெறின அககாலதது எனக இத்தப பிறபபு நலலது ஆகும இறபப - மிக, இறபப இனனாது எனறு கூட்டலுமாம மககட பணபாவது - தனமககட்கே உரிய அனபுடைமை, நலல குடிபபிறபபு முதலியன

175 ஊருககுள்ளே முறறததினீரும ஜலதாரையினீரும கூடிச சமுததிர நீருடனே சோநதால பேரும வேறுகிப புணணிய தீாததமெனபபடுமே அபபடிபபோல நலல குலததிலே பிறவாத வரும நலல குலததிலே பிறநத பெரியோாகளைச சோநதால, மலை போலப பெருந தோறறமுடையவராவா எனக பேரும பெரி தாகி எனறும பாடம ஒரும, ஆராயநது பாாககினற எனக, அசையும ஆம உரவுநீா - மிககநீா, உலாவுநீருமாம அது கடலுககாயிறறு குனறுபோல திறறலாவது,

"அளகக லாகாப பெருமையு மருமையு
மருஙககல முடைமையு மேறற ஈருமையும" ஆம

176 ஓஙகிய அழகிய பாநத ஆகாசததின கணணே நலல கிரணஙகளையுடைய வெளளிய சநதிரனைச சோநதுளளதனால முயலும தொழபபடுமே அபபடிபபோல சிறபபிலலாதவாகளாயி னும மலையொதத பெரியோாகளுடனே நடபுககொணடால மிகக சிறபபினைப பெறுவா எனக குனறுதல - இலலையாதல, மகளிா பிறைச சநதிரனைத தொழுதல பணடைககால வழககு 'ஒள ளிழை மகளிா உயாபிறை தொழூஉம" (அகம 239) எனபதும காணக சநதிரனிடதது முயலிருபபதாகக கூறுவது கவிமரபு 'குறுமுயன மறுநிறம கிளர மதிநிறைநது . . ' என பதுங காணக (அகம 141)

177 பாலுடனே கூடின தணணீா பாலாயக காணபபடுமே யலலாது தணணீராய நிறம வேறுகத தெரியத தோனறுது. அதுபோல ஆராயநது பாாககுமிடதது நலல பெரியோாகளது பெருமையின் சமபநததினுலே சிறியவாகளுடைய சிறுமைக

குணமும் தோன்றுது மறையும என்க தெரிய எனற்பாலது தெரிநது எனத் திரிநது நின்றது

178 உழுகின்ற கொல்லையிலே பெரிய கட்டையைச் சேர்த்து நின்ற புல் உழவர் உழுகிற கலப்பைக்குப் பெயராது, அதுபோல வல்லமையில்லாத மெலிந்தவரேயாயினும் அறிவு ஆற்றல்களால் வன்மையுடையவர்களைச் சேர்ந்தவர்மேல் பகைவருடைய கோபமானது செல்லாது என்க.

'புன்தத்து இருங்குறறி' எனக 'செல்லாவாம செற்றார் சினம்' என்பதற்கு 'சத்துருக்கள் படை செய்ய மாட்டார்கள், அவர்களை வெல்லப்போகாது' என்பது ஒரு பழையவுரை

179 நிலத்தினது நன்மையினாலே வளர்ந்த நெல்லைப் போலத் தாம் தாம் சேரும் குலத்தினது நன்மையினாலே சான்றவர்களாக ஆகின்றார்கள் நன்றாய ஓடுகிற கப்பலை ஒரு சுழல் காற்று வந்து கெடுத்தாற்போலத் தீய சேர்க்கை யுண்டானால் நல்ல குணமும் கெடும் எனக நல்ல காற்றினாலே நல்வழியில் நன்றாயோடும் கப்பலும் தீவளியால் திசை தடுமாறிச் சிதைத்தல் இயல்பாதலபற்றி, நல்வினை சேர்ந்த வழியும் தீயினத்தின் ஒருவுதல் ஆவசியகமென்பதாயிற்று இதனை 'ஊதியம் என்பது ஒருவற்குப் பேதையார் கேண்மை ஒரீஇவிடல்' என்னுங் குறளால் அறிக

180 மனத்திலே குற்றமில்லாதவரா யிருந்தாலும் தாம் சேர்ந்த தீய இனத்தின் கூட்டுறவாலே ஒருவர் இகழப்படுவர் எவ்வாறெனில், காட்டழிக்கப்பட்ட கொல்லையானது தீப்பற்றிய காலத்து ஆண்டுள்ள நல்ல பரிமளமுள்ள சந்தனமும் வேங்கையும் சேர்ந்து வேமாறுபோல எனக 'மனத்தான்' என்பது உருபு மயக்கம் மனத்தாலும் என்று பொருள் கொள்ளலுமாம் எறிபுனம், வெட்டிச் சுட்ட கொல்லை (புறம் 231) குறிஞ்சி நிலத்துக் குறவர் தினை விதைத்தற்குத் தரிசாய்க் கிடந்த காடுகளை வெட்டிச் சுடுதல் மரபு. 'தொடுதோற் கானவன் சூடுறு வியன்புனம்' என்பது அகம் 368 ஆம் பாட்டில் மெல்லியார் துணைவலி பெற்றாராயினுந் தீயினஞ் சேர்ந்தாற் கெடுவரென்றார், இப்பாட்டில் இறப்பச் சிறந்தாரும் அவ்வினஞ் சேரக் கெடுவரென்று கூறினார்

(19) ‘பெருமை’யாவது குல ஒழுககததினுலும கலவி யொழுக கததினுலும தனையும தருமமும உடைமையினுலும நீஙகு வநதடுதத காலததும தம நறகுணஙகளைக கைவிடாமையி னுலும பெருமையுடையாது இயல்பு நலவினஞ் சேர்ந தாாகவே இபபெருமை சிததிததலின் இஃது அதன பின வைககபபட்டது

181 ஒருவாககு ஒனறைத தானங கொடுககவோ கூட விலலை யெனவனறும நீஙகி நெடுஙகால மாகிவிட்டது, அத னுல முனபு ஆசையுடனிருநத மகளிா இபபோது தினைககினறா களிலலை அபபடியிருகக, ஆசை வைதது ஸம்ஸாரததில இருநது வாழககடவோம எனனும ஆசையினை விடடொழிததுத துறநது போவதே நமககுச சிறநத பொருளாவது போலும - ஒபபில போலி (தொல சொல சூ 278) இபபாடல் நெஞசினை நோக கிக கூறியதாக எழுநதது

182 இநதச சமசார வாழககையிலே நினறு இனபமுற றோம எனறும, இபபிறபபிலே எலலாப பொருளையும போகங களையும பூாணமாக அடைநதோமெனறும நினைதது ஐசவாி யததை மெயயெனறு நமபிப பிறகு தமககு வருகிற துககததைச விசாரியாமல மறநது காலஙகழிபபா அறிவிலலாதவா அநத ஸம ஸார வாழககை இருநதாறபோல விருகது கெடும எனறறிநத ஞானிகள் சுகதுககம இரணடறகும ஒருபடியாக இருநது, துககம வருஙகாலததும வருநதாா எனக எமுறுதல - இனபுறுதல, மயங குதலுமாம பொசசாததல - மறததல

183 மறுமைககு உறுதியாகிய தாமஙகளை மயககமிலலாமற செயது, நரகததில விழாதவாறு நீஙகள் அறிவுடையவாகளாய வாழுஙகோள நீஙகள் நினறவிடததில நிற்குமபோதுதானே பொருளகள் திறம மாறுகினறன அஃதேயனறி ஒரு காரணமு மினறிப பல புதிதாகவும உணடாகினறன அதை நீஙகள் காண டீாாக எனக மறுமைககு விதது ஆவது அறம அது வீடடுலை கிற சென்று முளைதது இவனுக்குப பயனபடுதலால சிறுமைப படல, சிறியோா தனமையைப பொருநதல எனறலும, சிறறி னஞசேறல எனறலும ஆம

184 மழை பெய்யாத காலத்தும், நடுவே பூறுகின்ற நீரை யுடைய மணற்கேணி தன்னிடத்திலுள்ள தண்ணீரை இறைத்துக் கொண்டுபோய் ஓர் ஊரார் எல்லாரும் உண்டாலும், அவர்களுக்கு நீர் கொடுக்க வல்லதாகும் என்று பெரியோர் கூறுவர் தரித்திரம் வந்த காலத்தும் பெரியோர் ஏற்பார்க்கு இல்லை யென்னுமல் சுபாவமாகக் கொடுக்கிறவாறு போலச் செல்வமுற்ற காலத்தும் சிறியோர் மகிழ்ச்சியுடன் கொடார் எனக் ஆஅஅயக் கண்ணு மென்றும் பாடம்

உறைத்தல் - மழை துளித்தல் மழையில்லாத காலத்து மணற்கேணி பல ஊற்றுக் கண்களால் நீர் சுரவாமற் போனாலும் நடுவிலுள்ள ஓர் ஊற்றுக்கண்ணால் சுரத்தல்பற்றி நடுவேயூறு கின்ற எனப்பட்டது மறுறையார் என்பார் பெரியோரின் வேறான சிறியோர் 'பெரியோர்' என்பதில் ஓர் விகுதி அப்பெரி யோரின் அருமை குறித்து ஒருமைக்கண் வந்தது, மறுறையார் என்பதில் ஆர்விகுதி அத்தகையார் பலர் என்பது குறித்துப் பன் மைக்கண் வந்தது மணற்கேணி போலப் பெரியோர்க்கு ஈதலும் சிறியோர்க்கு ஈயாது தாழ்த்தலும் இயல்பென்பதூஉம் பெறும்

185 மிக்க நீரைக் கொடுத்து உலகத்து மக்களையெல்லாம் ஊட்டின ஆறு தண்ணீரில்லாமற் போனவிடத்தும் அந்த ஆற் றிலே கல்லுகிற அவ்வூற்றிலே நீர் ஊறுவதுபோல, பெரியோர் கள் தம் ஐசுவரியத்தைப் பலருக்கும் கொடுத்து வறுமையடைந்து வாடியவிடத்தும், தங்களுக்கான மாத்திரம் செய்யத்தக்க கடமை களைச் செய்து சில பேருக்காவது கொடுப்பரெனக் கல்லூற்று, வினைத்தொகை கல்லுற்றுழி என்றும் பாடம்

186 பெரிய மலையையுடைய நாடனே ! பெரியவர்களிடத் திலே உண்டாகிய குற்றம் வெளிய எருதினமேல் போடப்பட்ட சூடுபோல வெளிப்படத் தெரியும் பெரிய இடப்பத்தைக் கொன் றதோடொத்த குற்றத்தைச் சிறியோர் செய்தாராயினும் அச் சிறியோரிடத்திலே அந்தக் குற்றம் தெரியாது மறையும் எனக். கரை, இடபம் தோன்றுகெடும், ஆகாரவீற்று அஃறிணைப் பன்மை முற்றுமுன் வலிஇயல்பாயிற்று ஒன்றுளும், சிறிதும் : 'தோன்றுக்கெடும்' என்றும் பாடம்

187 பொருநதிய சிறுமைக குணததை உடையராய பண பிலலாதாரிடததிற் கலநது உறவுகொணட நாளெலலாம துனபமேயாகும. நெறியல்லாதவற்றை விளையாடுமிடததும வேணடாத நலல அறிவினை விருமபுமவாகளிடததுப பகை யுணடாயிருநதாலும பெருமையுணடாகும எனக அசைதல, தளாதல ஈணடு நெறியிறறளாநதலை உணாததிற்று செலவக கடுஙகோ ஆழியாதன "நகையினும பொயயா வாயமையான" எனறு புகழபபடுதலும் ஈணடு நோககததககது (பதிற 70)

188 மெதமெனற இயலபையுடைய நலலாரிடதது மெத தெனவே ஒழுகுக அது கடநது பகைவாிடததிலே யமனுதனும அஞசததகக பலததினைச செயக முழுதும கபடமாயிருககிற வரிடததுக கபடமாகவே ஒழுகுக எலலா நனமைக குணமும உடையாரிடதது நனமையை விடடு விலகாது ஒழுகுக, எனக மெளனம, உடகுடைமை, சலம எனற இடஙகளில ஆயவிடல எனனும தொடரைத தனிததனியே பொயது முடிகக மெல லியல நலலாருள எனனுய பாடததிறகு மெலலிய இயலபும நறகுணமுமுடைய ஸதிரீகளிடததில எனறு பொருள கூறுக சலவா - பொயயருமாம

189 பரிசுததமான மனமுடையவா தமமைக கடியவனுக்ப பணணி, ஒருவன மிகவும கொடிய கோடகளைச சொலலி வேறு படுததி விடடாலும, தம மனததிலே வேறுபாடு சிறிதுமிலலாமல, உறுதியான மனமுடையவாகளாய, அசையாமல நினறு எரிகிற விளககினுளளே யிருககிற சுடாபோலே தஙகள குணம சலி யாா எனக

கடுககுதல, அசசுறுததலுமாம துளககமிலா விளககின சுடா போலத தூயவருடைய மனம சலியாதெனபது கருதது

190 முறபட உணணும உணவினை நாடொறும தருமம செயது, அதனால வருகிற பயனைப பெரியாா உணபா அபபடி உணட பயனுனது காமம வெகுளி மயககஙகளாகிய மூனறு குற்றங்களையும கெடுததுத தாம பிறககிற பிறபபெலலாவறறுள ளும அமமலஙகளினினறும தமமை நீககிவிடும எனக பிறறுற றுத துறறல, விருநதோமபி மிசசில மிசைதலுமாம

(20) 'தாளாண்மை' யாவது இடைவிடாத மெய்முயற்சியை ஆளுந் தன்மை. அதனை ஆள, பொருளும் பெருமையும் உறவும் உண்டாமாதலானும் பெருமையுடையார்க்கே இஃது அமையுமாதலானும் இஃது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

191 தண்ணீரை மிகுதியாகக் கொள்ளாத குளத்தின் கீழுள்ள பயிரைப்போல, உறவினர் கொடுப்பதனையுண்டு இருப்போர் பின்பு அந்த உறவின் முறையார் இல்லாதபோது இறந்துபடுவர். வாளைக் கையிலேந்திச் சுழற்றிக்கொண்டு கூத்தாடுகின்ற கூத்தியின் கண்கள்போல இடைவிடாமல் எந்நாளும் ஊக்கமாயிருக்கின்றவர்களுக்கு ஒரு காலத்திலும் பொருள் வருவாய் தவறுவதில்லையெனக் குளத்து நீர் வற்றியபோது பயிர்கள் சாதலைக் கூறின முகத்தால் புடைவேறு குளங்களுக்குச் சென்று உயிர்வாழ்தலையும் கூறி, நட்டாரை நம்பித் தாம் மடிந்திருத்தல் அரசர்க்கு மிக்க இழுக்கினைத் தரும் என்று கூறினருமாயிற்று. 'வாண்மலையாடும்' என்னுமிடத்து "வாளை எடுத்து நின்று ஆடுங் கூத்து" என்று சிலப் அரும்பத பொருள் கூறியவதனால் 'வாளாடு கூத்து' என்பதற்கு வாளைக் கையிலேந்திச் சுழற்றிக்கொண்டு கூத்தாடுதல் எனக் 'மீளாத் பெற்ற விறற்கழலோன் வாளாட்டின வாளாடு கூத்திவந் தாடினள்' என்று பயின்று வருதலால், கூத்தியருள் வாளாடு கூத்தியரென்பார் ஒரு சாரார்போலும்.

192 அசைந்து ஆடுகிற கொம்பாய் வழியருகே நின்றது கூடப் பெரிதாய் வைரம் முற்றியவுடனே யானையைக் கட்டுகிறதற்கு உதவும் ஒரு தறியாகும். ஒருவன் முயற்சியினாலே தன்னைக் குறைவில்லாமற் செய்து கொள்வானானால் அவன் செல்வமுடையவனாதலும் அவ்வாறேதான் என்க.

193 வலிமிக்க புலி தனக்கு இரையாகிய மாமிசம் கிட்டாதபோது ஒருநாளைக்குச் சிறிய தேரையைப் பிடித்தும் தின்று கிடக்கும். அறிவினாலே செய்த உத்தியோகம் பலிக்கவில்லையென்று மனம் சலிக்க வேண்டாம். இடைவிடாமல் முயலுகின்ற ஒழுக்கத்தினாலே மேலான தொழில்களும் கைகூடும் என்க. காற்றொழில் - உத்தியோகம் சிறுதொழிலும் ஆம். கை, ஒழுக்கம்

194 தன்னுடைய முயற்சி ஒருகாலத்துப் பலித்ததில்லையாயினும் அதனை ஒருவழியாக முயன்று முடித்துத் தளராமல் நிற்பது ஒருவனுக்குச் சாமர்த்தியமாகும். முயன்ற காரியமெல்லாம் பலிக்குமாயின், மகளிர்களுங்கூடச் செல்வமுடையவர்கள் ஆவாரன்றோ எனக்.

கண்டல், முள்ளி, முள்ளியைக் கடலலைகள் சிதைக்கின்ற குளிர்ந்த கழிக்கரையையுடைய நாடனே என்றது வலிமையில்லாத [1]முள்ளிச்செடியை மோதி அழிப்பது வலிய அலைக்குப் பெருமையில்லாதவாறு போல எளிய காரியங்களைச் செய்து முடித்தல் வலியோர்க்கழகன்று என்பது தொகைமொழியின் பொருள். புருஷர் வாழ்வது ஆண்மையில்லை என்று பொருள்படுகின்றமையால், தொழிற்பற்றி, பற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது ஓகாரம், எதிர்மறை. கண்டல், தாழையுமாம்.

195 இவர் நல்ல குலத்தாரும் இவர் தீயகுலம் என்றும் சொல்வதுமாத்திரமேயல்லாமல், அதில் ஒரு பயனுமில்லை. பழைய சிறப்பினையுடைய சுத்தமான பொருளால் மாத்திரமே அல்ல, தவம் கல்வி முயற்சி என்ற இவற்றாலும் ஒருவருக்குக் குலம் மேலாகக் கூறப்படும் எனக். பொருட்குத் தொல் சிறப்பாவது, நடுவணது எய்த இருதலையும் எய்தலாய ஒண்பொருளாவது அறத்தினால் ஈட்டப்பெற்ற நம் தக்கார்க்கு ஈயப்படுவதுமாகியது ஒன்றோ, என்பதனை எண்ணிடைச் சொல்லாக்கி, பொருளும், தவமும், கல்வியும், முயற்சியும் ஒன்றுசேரக் குலனும் என்னுமாம். எல்லாவற்றிற்கும் முயற்சி வேண்டும் என்பது ஒரு பழைய உரை.

196 தாங்கள் கருதின காரியம் முடியுமளவும் தங்கள் அறிவினை வெளிப்படாமல் அடக்கிக்கொண்டு, அங்கினைத்த காரியத்தைப் பிறர் அறிய வெளியிடார் அறிவுடையவர்கள். பிறர் நினைத்த நினைவை அவர்களுடைய காரியங்களைப் பார்த்தே ஆராய்ந்து அறியும் நுட்ப புத்தியுடையார் குறிப்பிலே உலகம் தங்கிற்று எனக். அறிவு, ஊக்கம், உறுப்பு என்பன அவ்வவற்றாற் செய்யப்படும் காரியங்களை உணர்த்தின. ஊக்கமுடையார் என்பதற்குத் தம் வலிக்குறிப்பை எடுத்துச் சொல்லார் என்றலுமாம். ஊக்கம் உறுப்பினால் ஆராய்தல் என்பதற்கு வலிக்குறிப்பைக் கண் தோள் மார்பு

முதலிய உறுபபுககளால ஆராயதல எனறு உரைபபினும அமை யும. ஊககம வலிமிகுதியெனறு பொருள்படலை "ஊககமுடை யான ஒடுககம" எனனும குறள உரையிற காணக

அமைசசரின இலககணங கூறுமிடததுஅவா "பகைவா சூழ்வனவற்றைத தாமறிநது அழிததது, அவா அறிநது அழியாதன தாம சூழவா" எனற பரிமேலழகா விசேடவுரை நினைககததகக து

197 கறையானால தினனபபடட ஆலமரததைத அதிலே பிறநத அதன விழ ஊனறு கோலாகத தாஙகினறபோல, தனனு டைய பிதாவுககு ஒரு குறறம தோனறினவிடததுமைநதனே வன பாதுகாகக அது கெடும எனக குதலைமை, தளாசசி

198 யானையினுடைய புகாமுகததைபபிளநது புணபடுககுப கூரிய நகஙகளையும வலிய முயறசியினையுமுடைய சிஙகததை ஒதத வலிமையுடையவாகள தாட செயகினற உததியோகததிறகு அழிவு வநத விடடிலே யிருககததகக கேடுவநதாலும, டானங கெடததகக காரியஙகளைச செயவாரோ? செயயாா எனக இல இருகக எனறபாலது இலலிருநது எனக திரிநது நினறது. தலை வருதல. முடிவடைதல 'தலைபபோகனமையின' எனபது புறம (223) சோனறுள, வலிய காலுமாம "ஆளி, யுயாதிதல யானைப புகாமுகதது ஒறறி, வெணகோடு புயககும" எனறு பயிலுதல உணமையால, அரிமா யானையை அடிததலை அறிக (அகம 252)

199. இனிய கருமபிலே பிறநது, திரணட அடியையுடைய குதிரையின் பிடரிமயிா போலும அதன பூவானது தேனொடு கூடிய வாசனையை இழநதாறபோல மிக உயாநத குலததிற பிறந ததனால என்ன பயனுணடாம? தனனுடைய பெயரை நிலை நிறுததும மிகக ஆணமையிலலாவிடடால எனக பெயா பொறிக கும பேராணமையாவது நடுகலிடடதுப பெயரும பீடும எழுதி, பீலி சூட்டிப பூசிககப பெறுதல இமயததில புலியுங கயலும, விலலும பொறிததல போனறதுமாம பெயா பொறிததறகு ஏது வான ஆண்மை எனக

200 பெரிய செலவததையுடைய முததரையா எனபாா மிகவும சநதோஷததுடனே கொடுககிற கறியோடு கூடிய

சோறறை முயறசியிலலாத சுயவாகள விருமபிப புசிபபா தாம மிக விருமபிச செயயும உததியோகததிஞலே வநத புலலரிசிக கூழும மேலோருககு அமிருதமாக இருககும அவாகள கருஙகைச சோறு எனற பெயரையும கேட்டறியா எனக

முததரையா எனற பெயருடையாா இநநூல செயதாா காலதது விளஙகிய சிறறரசா வகுபபின ரெனப "தமமில இருநது தமது பாதது உணடறறால அமமா அறிவை முயககு" எனனும குறளோடு இபபாடலை ஒபபிடுக

2 'நட்பியா'லாவது அரசாககு அறம பொருள இனபம எனனும மூனறறகும துணையாகிய நட்பினரது திறன கூறும இயலாம அரசாககு இனறியமையாதனவான அஙகம ஆறனுள நடபு ஒனருதலாலும அஃதிலவழி அரசன நீதி செலலாதாதலா லும, இவவியல வேணடபபடடது அரசனது அஙகம ஆறுவன "படைகுடி கூழ அமைசசு நடபு அரண ஆறும" இவவியலுள உறவினரைத தழுவுதலும, நடபினரைச சோதிததறிநது நட டலும, நடடபின ஒருகாலதது அறியாமையால அவா செயத பிழையைப பொறுததுக கோடலும, தீயநடபினரை ஒருவுதலு மாகிய உபாயஙகள கூறபபடும அவறறுள,

(21) 'சுறறநதழா'லாவது, அரசன தன கிளைஞரைத தனனின நீஙகாமல அணைததல மநதிரசசுறறமும அடஙகுதறகுப பொதுபபடச சுறறமெனறா 'திரியாச சுறறமொடு முழுது சேணவிளஙகி நடுககினறி நிலியா' (புறம 2) எனறு அர சா ஓமபபடுததுக கூறபபடுதலின, இசசுறறமும ஒருதலை யாகத தழுவறபாலதாம தாளாணமையுடைய அரசாககே இது கூடுமாதலின இஃது அதனபின வைககபபடடது

"பகைவா கையா லடிபடடுவநதடைநதவாகளையும, கருபபுக காலஙகளிலே உணண உடுகக இலலாமல வநதடைநதவாகளையும கைவிடாது, அவாகள துககததைப பரிகரிததலும தமமுடைய உறவின முறையாாகளும, கிளையிலுளளாாகளும தீஙகுறற காலதது, அததீஙகு தமககு வநததுபோல எணணிப பரிகரிதது வருநதலும ஆம" எனபது ஒரு பழைய உரை

201 கருப்ப முற்பத்தியான காலத்திலே மசக்கை என்ற நோவும் பிறகு கருப்பத்தைச் சுமந்திருக்கிற வருத்தமும் பிள்ளையைப் பெறுகிறபோதுள்ள நோவும் இவை முதலான துக்கங்களும் மடியிலே கிடக்கிற பிள்ளையைக் கண்டவுடனே தாய் மறந்ததுபோலத் தான் தனியனுயிருந்து தளாந்த துக்கமெல்லாம் க்ஷேமம் விசாரிக்கிற தன்னுடைய சுற்றத்தாரைக் காணவே கெட்டுப்போமெனக.

வயா, வேட்கைப் பெருக்கம், அஃதாவது "கருப்பந்தாங்கி வருத்தமுற்று, நுகரப்படும் பொருண்மேற் செல்லும் வேட்கை" என்பார்கச (தொல் சொல் சூ, 371) கவான் - பக்கமுமாம் அசைதல் - தங்கியிருத்தல், தளாதலுமாம் ஈன்ற அசகால் என்பது ஈன்றக்கால் என அகரம் தொகுத்தது செய்யுள் விகாரம்

202 வெயில் மிகவும் கடுமையாய்க் காய்கிறபோது மரமானது அந்த வெயிலையெல்லாம் தான் மேலே பொறுத்துக் கொண்டு, தன்னண்டையிலே வந்தவர்களுக்கெல்லாம் ஒருபடியாக நிழலைக் கொடுத்து அவர்களுடைய தாபத்தைப் போ·கியும், பழுத்த மரம் பலருக்கும் அநுபவமாவதுபோலத் தன்னுடைய திரவியங்களைப் பலரும் அனுபவிக்கப் பண்ணி, அவர்கள் வருத்தத்தை நீக்கித் தான் வருந்தி வாழ்கின்றதே நல்ல முயற்சியை ருடைய புருஷனுக்கு லக்ஷணமாவது எனக அழல், சூரியவுஷ்ணம் 'அழன்மேயங் திண்ட நிழன்மா யியவு' என்பது அகம் 395 நேரொத்தல் - ஒருபடியாக எல்லார்க்கு மொத்தல்

203 ஒன்றன்மேலொன்றாக அடுக்கிய பக்கமலையையுடைய நாடனே! தம்மைச் சேர்ந்தவரைப் பெரியோர் தாங்கமாட்டோம் என்னார்கள் அஃதென்போலவெனில் மேன்மேலும் கனத்த காய்களைப் பலவாகக் காய்த்தாலும் தன் காயைப் பொறுக்கமாட்டாத கொம்பில்லாதவாறு போல எனக எடுத்தல், நிலையினின்றும் உயர்த்துதல் எடுக்கலம் என்பது எடு என்ற பகுதியும் கு என்ற சாரியையும் பெற்று எடுக்கு என்றாகி, பின்பு எதிர்மறை இடைநிலை அல்லும், தன்மைப் பன்மை விகுதி அம்மும் பெற்று உகரங்கெட்டு அகரமேறி முடிந்தது யாம் எடுக்கமாட்டோம் என்பது பொருள் வன்காய் என்பதில், வன்மை பெருமையையும

கனத்தையும் உணர்த்திற்று. தம்சேர்ந்தார் எனற் பாலது தன் சேர்ந்தார் என்று ஒருமைப் பன்மை மயக்கமாய் வந்தது. பெருமலையானது அடுக்கிய பல மலைக் கற்களைத் தன் சிகரத்து ஏற்றி வைத்துக் கொண்டிருத்தல் போலத் தன் சுற்றத்தை உயர்த்துதல் பெரியோர்க்கு அழகென்பது தொகைமொழி. "தொகைமொழி எனினும் சுருக்கமெனினும் ஒக்கும்" (வீர அலங் 11)

204 உலகத்தார் அறிய முடிய நட்புக்கொண்டாலும், சிறியவர்களுடைய நட்புச் சிலநாளொழிய நில்லா, தளர்ச்சியில்லாதாருடனே கொண்ட நட்பானது தாம் கொண்ட தவமாகிய நெறிக்கோரிடையூறு வருங்காலத்தும் அதற்குத் தளராமல் நிற்கிற பெரியோர் நிலைபோல நிலைகெடாமல் நிற்கும் எனக் கொள்க. ஒல்குதல் - தளர்தல். நட்பு நில்லாவாய்ச் சிலகாலமே நிற்கும் எனினுமாம். இது தழுவக்கூடாத நட்பினரை விலக்க வேண்டுமென்றும் தழுவக்கூடிய நட்பினரை அணைத்தல் வேண்டுமென்றும் கூறிய முகத்தால் பெரியோருடன் கொண்ட நட்பு நன்னெறியில் உய்க்குமென்று குறிப்பித்தாராயிற்று.

205 இவர் நல்லவர் இவர் பொல்லாதவர், இவர் பகைமைச் சேர்ந்தவர் இவர் அன்னியர் என்று சொல்லப்பட்ட பேச்சே சிறிதும் இல்லாதவராகும் இயல்புடைமையினாலே, தளர்ந்தார் துன்பங்களை ஆராய்ந்து, அவரைச் சென்று கிட்டி அந்தத் துன்பங்களை நீக்குவார் யாவர் சிலருண்டோ, அவர் எல்லார்க்கும் பெரியவர் ஆதற்கு உரியாரென்க. நல்லோர் தீயோர் என்ற வேற்றுமையின்றி இடர் உற்றுழி உதவுக என்பதாயிற்று. சிற்றினத்தார் கேண்மை தீப்பயன் தருமென்று கீழ்ப்பாடல்களிலெல்லாம் கூறிவந்த ஆசிரியர் இப்போது நல்லார் பொல்லார் யாவரையும் ஒருபடியாகக் கருதி இடர் தீர்க்க என்றது என்னையோவெனின், இறப்பச் சிறந்தானை ஓர் இறைவன் தீயினத்தாலே தீங்குறலும் நல்லினத்தாலே நலனுறலும் இலனாய்த் தன் பெருவலியின் முன்னே மற்றையார்

பெருமையை, விளககுமுன இருளபோல மாயவிககவலலன என பதை உணாததறகெனக அஃது இலஙகையா வேநதனை இரா வணன போரிலே தன சேனை முழுவதுமபடடத தனியனுய அகப பட்டகாலதது, அவனது நிலைமையை நோககிய இராமன அவனை

வதைபபதைவிட்டு 'நீ இனறுபோய நாளை நின சேனையோடு வா' என விடுதது உதவியதுபோலும ஊராணமையாகும தனபந துடைபபார யார எனபதூஉம பாடம இனனா எனபது இனி மையெனனும பணபடியாகப பிறநத குறிபபுமுறறு இதகதை யா எனறு பொருளபடும இனையா எனபது ஈணடு இனனரின வேறுபட தீயா எனறு பொருளபட்டு நினறது

206 பொனனின கலததிலே புலிஙகததைப போலே வெள ளையான சோறறை மிகவிடடு, சாககரையும போகடடுப பாலும வாாதது அனனியா உணபிகக அவா கையிலே மனங கைதது உணடலினும, உபபிலலாத புலலரிசிக கூழைத் தன உயிாபோலு மிருககிற சுறறததாா பகலிலே எநதக கலததில வாாததுச சிறிதளவு குடிததாலும மனம திருபதியடையும எனக

அமராா தம மனததே கைககத தாம உணடலினும என றுப, அமராா கைததாகிய புழுககலை உணடலினும எனறும கூறலு மாம முனனையதில கைதது எனபது எசசத திரிபு பெயதல - மிகச சொரிதல பொறகலததிறகு மறுதலையாய எககலததாலும எனற திணையால, கலம யாதுமினறிக கையே கலமாகக கூழை உறிஞசிக குடிததாலும எனறும கொளக புழுககல - புழுககிய உணவு புலியுகிா போனற புழுககல ஆவது - பிடிததால அடஙகி, விடடால வெவவாறுகும அனனம எனபது ஒரு பழைய உரை இததகைய அனனததைச சாககரையும பாலுங கூடடி யுணணும உணவின சிறபபினையும, மிகக நீரை யூறறித தனரக காயசசிய கூழை உபபும இனறி உணணும உணவின இழிவையும விளக கிஞா புறகைககு 'தயஙகுநீாத தணபுறகை' 'நெடுநீாபபுறகை' என னும அடைகள கொடுககபபடுதல காணக (நால 210, புறம 64)

207. காலததாலே உபசாாததோடு, இட்டாலும, பகைவா வீடடிலே இட்ட இனிய கறிசசோறு வேமபுபோலவிருககும

அந்தி வேளையிலே உறவின் முறையார் ருசியற்ற இலைக்கறியை இட்டாலும் அவரிடத்திலே அது ருசியாயிருக்குமெனக் காள வாய், விடியற்காலையில் வெங்கருனை - சூடான கறியுணவு எனினுமாம் வேளாண்மை வெங்கருனை, உபசாரம் செய்து இட்ட விரும்பத்தக்க கறிச்சோறு எனினுமாம்

208 கருமானுடைய செம்மட்டியைப் போல வெறுப்பில்லாமல் தினந்தோறும் நன்மை போலவும் ஹிதம்போலவும் சொல்லிப் பதம்பண்ணி உண்கின்ற சில உறவினர் நெருப்பிலே இரும்பைப் போகட்டுத் தான்மாத்திரம் திரும்பி வருகிற குறடு போலக் கைவிட்டுப் போவார்கள், அக்கருமானுடைய உலை யாணிக் கோலைப்போலத் தம் உறவின்முறையார் எரிகிற நெருப்பிலேயும் முழுகுமவரே நட்பினர் என்று சொல்லத் தக்கார் என்க

கொட்டியுண்டலாவது தானம் போட்டு உண்டல், அஃது பிரபுக்களுக்கு இச்சகம் பேசி வயிறு வளர்த்தல் "இச்சை பல சொல்லி இடித்து உண்கை" என்றார் பிறரும் கொட்டுதல் - தானம் போடல் என்னும் பொருட்டாதலை 'கொட்டி அளந்தறியாப் பாடலும்' (திரிக 57) எனபதனால் அறிக பதம் பண்ணும் தொழிலையுடைய செம்மட்டிக்கு வஞ்சகர் உவமை கூறப்பட்டார். சுற்றத்தார் துன்புறும்போது தாமும் துன்புறுதலே சுற்றந்தழுவுதலினிலக்கண மென்றாராயிற்று தம் உயிர்த்தோழனை வேள்பாரி மூவேந்தர்களாலும் வஞ்சித்துக் கொல்லப் பெற்றபோது கபிலர் பிரிவாற்றாது வடக்கிருந்து உயிர்துறந்த புறப்பாட்டு வரலாறு ஈண்டு சிந்திக்கத்தக்கது.

209 நல்ல வாசனையை யுடைத்தா யிருக்கிற பூவினாலே கட்டப்பட்ட குளிர்ந்த மாலையையுடைய பெண்ணே! ஒரு நட்பினருக்கு ஒரு நட்பினர் இறக்குமளவும் இம்மையில் அவர்களுடனே இன்புறுவன வற்றிலே இன்புற்றெழுந்து அவர் துன்புறுவன வற்றிலே தாமும் துன்புறாது போனால் அவருக்கு மறுமையிலே செய்யும் உதவிதான் யாதொன்றுண்டு என்க

அரசாககு 'துணைநலம ஆககநதரூஉம' எனறபடி நட்பினால் எயதறபாலன அறம பொருள் இனபம எனனும மூன்றுமே யாதலானும, அவை இமமையிலேயே எயதுவன வாதலானும நட்டாாககு ஒரு நட்டாா மறுமையிற செயவது ஒனறுமிலலை எனறாா

210. தமபால விருபபிலலாதாா மனையிலே வேறுயிருநது உண்ணுகின்ற காட்டுப பூனைக் கண்போன்ற ஒளியும ஸாகோக்ஷ
11

ணமுமான கறியுணவும வேமபுபோலே கைககும தன்னைத் தான் விரும்புவது போன்ற விருப்பமுடைய சுற்றததாா மனையில் தளுமபத தளுமப நீா கூட்டி அட்ட பழைய குளிாநத கூழும எயிறுயபு அளவும் சென்று இனிககும அமிாதமாகும எனக வேறு இருநது உண்டலாவது "வயாா பெருநகை வைகலும" நகாது மனம வேறுபட்டு உண்டல். வெருககுககண ஒளியுடைததென்பது "வெருகிரு ளைநகி யனன கதிாவிழ." எனனும அகப்பாட்டாலுணாக (73) புற்கை, மிகக நீா கூட்டி யடபபட்ட கூழ் எனபது கீழ் 206 ஆம பாடலினும கூறபபட்டது காணக தயஙகுதல, அசைதல எனறும எனபோடு இயைதறகுக காரணமாகிய அமிழ்தம எனறுமாம என்பு, உடமபு (குறள 74)

(22) "நடபாராயதலாவது ஒருவருடைய பல குணஙகளையும ஆராயாமல விரைநது நட்புக கொணடவா பினபு அவா பால ஒரு குற்றங கண்டவிடத்து நடபுவிடுதல, "விலஙகிற்கும வினனல அரிது" எனறபடி இழிவாதலால நட்புக கொள்ளுமிடத்துக குடிபபிறபபும ஒழுககமும குணமும நனமையும வாயமையும பழுதுசெயயாத தனமையுமாகிய இவைகளை நனகுக ஆராயநது நடபுச செயதலாம கீழகிளாததிற கூறிய சுற்றததாாபோல நலல நட்பினரும அரசாககு அறம பொருள இனபஙகளுககுத துணையாக இருததலின், இது சுற்றநதழாலின் பின வைககபபட்டது

211 நட்புக கோடலின கருததினை உணாநதும, கலவி கற்றும அறிநதவாகளுடைய நடபு, கருமபின குருததிலிருநது அடிவரையில் தினறுறபோல நாளுககு நாள ருசி யதிகரிததுக கொணடேவரும இனிமைக குணமில்லாதவருடைய நட்பானது அககருமபின அடியிலிருநது குருததிற்கு நேரே தினறு கொணடு போனதுபோல நாளுககு நாள ரஸம குறைநது கொண்டே வரும எனக

நடபுக கோடலின கருததினை யுணாலாவது, 'கருதற பொருடடனறு நட்டல் மிகுதிககண் மேற்சென றிடித்தற் குறிப்புரை 141

பொருட்டு' என்று உணாதல் கற்றறிநதாரின கருததினை அறிநது அவரோடு கொண்ட கேணமை யெனினும பொருநதும.

212 பொன்னைக கொழித்து அருவி விழுவதனுலே பக்ஷி களெல்லாம பறநதோடுகினற பூககளையுடைய மலைநாடனே! நலல குடிபபிறபபைக கருதி, 'இவா நடுவே வேறுசாதவா' எனறு ஒரு பக்ஷமாக நடபுக கொணடதேயலலாது மறறொரு பக்ஷமாகிய மனததினை நனகு ஆராயநதறிநது நடபுக கொளளப பட்டதொனறு அனறு எனக

நலலிறபிறபபு எனறு கூட்டுக மனததால குடிபபிறபபு மனந தூயமை என்ற இருபககமும ஆராயநது அறிநது நடபுக கொளளபபடட தொனறலலாததாய, நலலிற பிறபபொனறே எணணி, இவா இடையில திரியாா எனறு கொணட நடபு நனமை அலலாதது ஆகும என உரைபபினும ஆம கெழு கேழ எனருயப பொருநததலை உணாததிற்று (தொல சொல சூ 303 நச உரையை நோககுக) பொனனேடு பொருநதி எனபது பொருள மலையிடததுப் பிறநத அருவியானது நீரைக கொழித தலை விடடு ஒரு காலததுப பொனனைக கொழிதது விழுநது, பக்ஷிகள் அஞ்சி இரிதறகிடனுதல போல நறகுடியிற பிறநதோரும ஒரு காலதது வெருவத தககன செயதல கூடுமெனபது தொகை மொழிப பொருள் "குடிபபிறபபு ஒனறனையுங கொணடு நட்புக கொளளாமல அவா மனததினையுந தீர ஆராயநது நட்புக கொளள வேண்டும" எனபது ஒரு பழையவுரை அதறகு உதாரணம அடுதத பாடடிற கூறுவா மனமறிய, மனம அறிகத தனுலே எனறு காரணப பொருடடாய வநதது

213 யானையைப போலே இருக்கிறவர்களுடனே கொள்ளுகிற நட்பை விட்டு நாயைப போலே யிருக்கிறவர்களுடைய நட்பினைக் கொள்ளக்கடவன யானை தனக்குக் கவளம் இடடு வளாக்கிறவனையே ஒருகாலத்தில கொலலும நாய தன்னை வளாக்கிறவன் எறிநத வேல தன உடமபிலே பட்டு உருவாநிறகவும், தன வாலைக் குழைத்து அனபு பாராட்டும எனக

இது ஒருவரை நட்புக்கொள்ளுமிடத்து அவருடைய உயா குடிப்பிறப்பினையும மனத்தூய்மையையும நோக்கவேண்டுமென

றும், குடியும குலமும உணடென்று நட்புக கொள்ளாமல அவா மனத்தினை நன்றாய ஆராய்நது மனத் தூயரா யிருப்பின குடியும குலமும இல்லையாகிலும நட்புக்கொளக என்றுமவிதித்தாராயிறறு

"பெருமையும சிறுமையும்" எனனும தொலகாப்பியச சூத்திரத்து (285) கழியச சிறிதாக உவமித்ததறகு 'யானை யனையவா . .. வேணடும்' எனபதனைக் காட்டினா பேரா 'நட்புரீஇ' என்றும பாடம அறிநதறிநதும, நன்றாய அறிநதும

214 மனத்தினுலே ஒருநாளும நட்புக்கொள்ளாதவா எந்நாளும தமமருகில இருநதாராகிலும, நட்பினராகாா தம நெஞசிலே எந்நாளும சினேக பநதம உடையாா தாம கொணட நட்பினைத தாஙகடோா தமமை விட்டு அகனறு பலநாளும தூரத்திலுள்ளாா ஆயினும கைவிடுதலிலலை எனக

நட்புக்குப் "புணாசசி பழகுதல வேணடா, உணாசசிதான நட்பாம கிழமை தரும்", (குறள் 785) "தூாநதொழுகிக கண்ணுந துணைகள துணைகளே, சாாநதொழுகிக கணணுஞ் சலவா சலவரோ" (திரிக. 51) எனபன ஈணடு சிநதிககததகக்ன

215 கொமபிற பூதத பூபபோல மலாநது பின குவியாது நிலை நாளிலே நட்புககொண்ட சநதோஷம போல இருககிறதே நட்பாகும. தோணடிய குளததிலே யிருக்கிற தாமரை அல்லி ஆமபல முதலிய பூககளைபபோல முனனம மலாநது பினபு முகு ளிதமாவதுபோலக கணடபோது சந்தோஷமாக நட்புககாட்டிக காணுதபொழுது இகழநது பேசுகிறவாகளைப பெரியோா விருமபு வதுமிலலை நட்புககொளளுவதுமிலலை எனக

கோடு, கிளை கூமபுதல, குவிதல வேடடல, நடபுக கோடல தொடுதல, தோணடுதல தொடட எனபது தோட்ட என நீணடது பினனையதான கூமபுதல, இகழதல என்று பொருள படடது 'உலகந தழீஇயது ஒட்பம மலாதலும கூமபலு மில்லது அறிவு' எனனும குறளுரையில இபபாடலின கருததினை உரைநடையில மைத்தனா பரிமே

216 கடையான அதமருடனே கொண்ட சினேகம பாககு டாததுககுத் தினம் நீருறறுவது போல எககாளும் பிரியகு

'சொல்லி ஆகவேண்டும; மத்திமருடனே கொணட சினேகம் தென்னைமரததைப போலச சிலநாள் பினனே திரிநது ஆக வேண்டும, உததமருடனே கொணட சினேகம பனைமரததைப போல ஒரு நாள கண்டு பேசியபோதே அமையும எனக

தொன்மையுடையாராவாா நறகுடியிலராயினும மனம தூய மையாகிய சிறப்பினை உடையாா எணணரும பெண்ணை என்றது, ஏனைக கமுகு தெஙகுகளைப போல மககளால மதிககபபடாது திருந தல். எணணுதல - மதிததல அருமை, ஈணடு இனமைமேறறு. பனங்கிழஙகினை நடடவா பின்பு அதறகு நீருறறி வளாகக வேணடுவதிலலை தெனனைககுச சில வருஷஙகள நீா ஊறறியே வளாககவேணடும பாககினுககுத தினம நீருறறவேணடும

217 கமழ் நீரிலே வெந்த பச்சை இலைக்கறியானாலும் நட்டபினார் கையிலே ஒருவன் பெற்றால் அது சிறந்ததான அமிர்தம் போல இருக்கும். சிறந்த தாளிப்போடும், தலையிலோடும் பொருந்திய வெள்ளைச் சம்பாச்சோறே யாயினும் விரும்பாதவர் கையகத்து உண்டல் எட்டிக்காய்போலாகும் என்க. காட்டுள் பைபது இலைக்கறியினும் இழிந்த கறியை உணாததிறற் குய, தாளிப்பு, "குய்கொள் கொழுந்துவை" என்றார் புறத்திலும் 160

218 நாயின் கால்விரலைப்போல மிகவும் சேர்ந்திருந்தாலும் நாயின் கால்வச் சிறுமையும் உதவி செய்யாதவர்களிடம் நட்பு என்னபயனும்? வயலால் தனக்கு ஒரு பயனும் இல்லாவிட்டாலும் தூரத்திலே யிருக்கிற தண்ணீரைக்கொண்டுபோய் அந்த வயலுக்குப் பாய்ச்சி, அதனை விளைவிக்கும் வாய்க்கால் போன்றவர் நட்பினை அவர் தூரத்தே யிருந்தாலும் சென்று கொள்ளவேண்டும் என்க. சுக்கால், ஈச்சிறகு என்பன மிகச் சிறுமைக்கு ஒர் அளவு

219 மனம் சுத்தமில்லாதாரிடத்துக் கொண்ட நட்பினும் பகை நல்லது. மருந்திலே தீராத வியாதியை அனுபவித்தலினும் சாதல் நல்லது. ஒருவனை நெஞ்சுநோவ வைவதினும் கொல்லுதல் நல்லது. இல்லாத குணத்தைப் புனைந்து சொல்லிப் புகழ்தலினும் வைதலே நல்லதெனக.

220 பலருடனே மருவிப் பலநாளும் கலந்து நடந்து ஆராய்ந்த பின்னர் பொருளாகத் தக்கவரை நட்புக் கொள்கிறது

ஒருவனுக்கு உறுதியாகும். பல்லினாலே கடித்துப் பிராணனைப் போக்கும் பாம்புடனேயும் நட்புக்கொண்டபிறகு அதை விடுகிறது முன்னதிற்குத் துன்பமா யிருக்குமாதலால் என்க.

தன்னோடு நட்ட நாகராஜனைத் தக்ஷனை இந்திரன் ஜனமே ஜயன் யாகத்தீயில் விட்டுவிட அஞ்சி அவ்வரவரசனுடன் தானும் அத்தீயில் விழுந்தழியத் தீர்மானித்து விண்ணுலகினின்றும் இழிந்தனன் என்னும் புராண கதை ஈண்டு நினைக்கத்தக்கது. பரிதல் - அறுத்தல். ஈண்டுக் கடித்தல். மருவி, பொருவி, பரிந்து, மருவி, என்பன நான்கு மாத்திரை அளபெடுத்தன (தொல் எழுத்து. 6 நச் உரை)

(23) 'நட்பிற்பிழை பொறுத்த'லாவது, தாம் நட்புக்கொண்டவர் பொல்லாத காரியங்களைச் செய்தாராயினும், அவர் அறியாமையாற் செய்தாரென்றுதல், தம்மிடத்திலே விசுவாசத்தினாலே செய்தாரென்றுதல் கொண்டு அவர் செய்த குற்றங்களைப் பொறுத்தல்

221 ஒருவர் நல்லவரென்று, தாம் மிகவும் விரும்பி நட்புக் கொள்ளப்பட்டவரிடத்து ஒரு நட்பு இல்லையாயினும் அதனைப் பிறரறியாமல் அடக்கிக்கொண்டு போகக் கடவர் அஃது என் போல என்னின் நெல்லுக்கும் உமியை அடக்கிக் கோடல் உண்டு, நீருக்கும் நுரையை அடக்கிக் கோடலுண்டு; பூவிற்கும் புறவிதழை அடக்கிக் கோடலுண்டாயவாறு போல எனக்

'உயிரை ஆக்கும் நெல்லும் நீரும்' என்றும் 'நெல்லுயிர் மாந்தாக நெல்லாம் நீருயிர்' (புறம் 186 உரை சிற 2908) என்றும் சிறப்பித்துக் கூறப்படும் நெல், நீர் என்ற இரண்டும் மங்கலமாதலோடு நாற்றமுடைமையும் காலத்தின் மலர்தலும் வண்டிற்கு நெகிழ்தலும் கண்டோருவத்தலும் விழையப்படுதலு முடையதாய சிறந்த பூவும் சிறப்பில்லாத உமி, நுரை, புறவிதழ் என்ற தம் அங்கங்களை அடக்கிக்கொண்டிருத்தல்போல அரசனும் சிறப்பில்லாதவராயினும் தன் நட்பினரைத் தழுவிக்கோடல் வேண்டுமென்றுராயிற்று உமியுண்டு, நுரையுண்டு, புறவிதழுண்டு என்பனவற்றிற்கு உமியை அடக்கிக் கோடலுண்டு, நுரையை அடக்கிக் கோடலுண்டு, புறவிதழை அடக்கிக்கோடலுண்டு என்றுபொருள்

தந்து உரைக்கப்பட்டது நெல்லிற்கு என்னுமிடத்துச் சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது

222 கடுகிற கரையைத் திரும்பத் திரும்ப உடைத்துக் கொண்டுபோகும் தண்ணீரை நச்சிப் பிழைக்கின்றவர் அந்த நீருடனே பிணங்கிக் கொண்டிரார்; பின்னை யந்த நீரைப் போகவொட்டாமல் அணைபோட்டுக் கட்டுவார்கள் அப்படிப்போல தாம் வெறுக்க வெறுக்கத் தீயன செய்தாராயினும் தாம் வேண்டி ஆக்கிக்கொண்ட நட்பினர்களைப் பொறுத்துக் கொள்வார்கள் எனக் செறுதோறு என்பது செறுத்தோறென்ற வலிமிகு நின்றது. செறுதல், தடுத்தல் வயல்தோறும் எனினும் அமையும், செறு, வயல் உம்மை விகாரத்தாற்றொக்கதெனக் செம்புனல் என்றார்

உழவாககு மிகவும ஆவசியகமான புதுபபுனலை புதுபபுனலைக கணடு உழவா கலி சிறநது ஆரததலும, அரசா விழவு அயாதலும தமிழ்நாடடு வழககு இதனை, 'உழவா ஓதை மதகோதை உடை நீரோதை தணபதஙகொள விழவா ஓதை சிறநதாபப' எனனும சிலப கானலவரிப பாட்டானும, 'மலிபுனல பொருத மருதோஙகு படபபை ஒலிகதிர கழனிக கழாஅா முனறுறைக கவிகொள சுற்றமொடு கரிகாலகாணத தணபதஙகொணடு' எனனும 276 ஆம அகபபாட்டானும (தணபதங கொளளல - புதுபபுனலாடல) வையையைப பறறிய பரிபாடற பாடடுககளானும பிறவறறானும அறிக முனனையதான வெறுபப - வெறுககததககன, பினனைய தான வெறுபப - மிக எனனுமாம

223 பொன்னைபபோல நிறததையுடைய கோஙகமலரிலே அழகிய வணடுகள ஆரவாரிககும உயாநத மலைநாடனே! மிகவும பொலலாத காரியததைத தனனுடனே நடபுக கொணடவா செய தாராயினும பொறுககத தகுவதொனறு அனறோ? எனனில ஒருவா பொறுககவே இருவாககும நட்பு உணடாகுமாதலால எனக.

உயாவரை வினைததொகை உரு, வடிவழகு, உருவ என ஈறு திரிநதது (அகம 1 உரை தொல சொல 302. நச) தனனிடத் தள்ள தேனையெலலாம நுகாநது தனனை பிறிதிபிற றறககும வணடினுககு நெகிழநது, பினனையும பல புதுமலாகளை வீழ்நது அதனை நுகாவிககும கோஙகுபோல அரசனும தன நட்டார செய

யும் பிழைகளைப பொறுத்துக காலங்களில உள்ளம நெகிழ்நது, உதவி செயதல் கடனென்பது தொகை மொழியின்பொருள். தன வடிவழகாலே கோஙகினை மயககுறுத்திய வணடெனபார உருவவண்டென்றா கிறக் கோஙகெனறது நலல ஜாதியைக குறிபபிததது அதனை உபமேயததினும பொருததிக் கொள்க. கோங்கின நிறம பொனனை ஒககுமெனபதனை 'கோஙகின, காலுறக கழனற கணகமழ பனிமலா, கைவிடு சுடாிறறோனறும' (அகம 153) எனபதனால அறிக

224 படிகினற அலைகள கொணாநது ஒதுககிய தூய வெள்ளிய கிரணஙகளையுடைய முதது்ககளைத தீவிரமாக வருகினற கபபல் கரைகளிலே சிதறசசெயயும கடறகரையை யுடையவனே!

தமமால நடபு விட்டுவிடுதற கரியவா நறகுணஙகளை யுடையவ ரலலாதவராயின, அவா தம நெஞ்சினைச சுடுகிறததறகு மூட்டிய தீயாவா என்க கபபல விரைநது கரையை நோககி வருதலால அலை பலமாயமோதி, கரையிலே ஒதுஙகிக கிடநத முததுககளைப பரதமாககள வாரிககொள்ள ஓட்டாமல சிதற அடிததும, மீணடும கடலிலேயே மடுததும விடுகின்றன என்றுராயிறறு கபபல இவ வாறு மனம நோவத தீஙகிழைததாலும, அது விடுதறகரிய தொன ருதல போல நட்டாரும இயல்பிலரேனும விடறகரியா எனபது தொகை மொழிபபொருள

225 பொனனையும தானியததையும நலல வீட்டையும சுட் டுபபோட்ட நெருபபினைத தினநதினம இருககிற வீடநதேடிக கொணடு வநது வீட்டுககுள்ளே வைதது ஆககிககொள்ளுதலால பொலலாத காரியஙகளைச செயதாராயினும விடபபோகாதவா களைப பொனனைபபோலே தககவிடதது வைததுச சோாவு படா மற காதது அடககிககொளள வேணடும எனக

‘அலகுபத மிகுதத கடியுடைவியனகா’ எனறும, ‘கூழுடைத் தநதை இடனுடை வரைபபு’ எனறும (அகம 49, 145) ‘நெல் லுடைமை கூறியவதனுல்’, இலலிறகு அஃதுடைமையே னைமை யாவது பொன்னொடு கூடிய நலவில எனறமையால தன தானியங களும பிற சமபததுககளும நிறைநத இலலினைக கூறினாராயிறறு. பொனனும நலவிலலும சிதைநதமைககு இலலவா சோாவே

காரணமன்றித தீயின குறறமனறெனறு கொணடு, அததீயினைத தொழுதும வேண்டுமெனக

226 தமமை விட்டுபபோகாதவாகள் பொலலாத காரியங களைச் செயதாராயினும அவர்களை விட்டுவிடபபோமோ ? அனுகு தற்கரிய தன்மையினையுடைய ஆகாசததைத தன முகடுகொாற குததுகினற நீணட மலையை யுடையவனே ! தன கணணைக குததிற்றெனறு தனகையைத தறிககபபோமோ எனக

ஓராதாரமுமின்றி நிற்கின்ற ஆகாயமானது தன்னைக் குத்தி யிடிக்கின்றதென்று மலையைக் குறைத்து விடுதலில்லையாதல் போல, இன்னா செய்த நட்பினரைவிட்டுப் போகா தென்பதாம். ஆகாயம் நிராதாரமாக நிற்கின்ற தென்பதனை 'வறிது நிலைஇய காயம்' (புறம் 30) என்பதனால் அறிக. கீழ்ப் பாடலில் தீய இயல்புடையார் தம் தீய இயல்பினாலே தீங்கிழைத்தாராயினும் அணைக்கவென்றார்; இப்பாடலில் மெலியவும் உபகார குணமுமுடையாரும் அறியாமையால் ஒரு கால் தீங்கிழைத்தாராயினும், அவரையும் அணைக்க என்றார். விண்குத்து நீள்வரை வெற்ப என்புழி விண்ணைக் குத்தும் நீண்ட மூங்கில்களையுடைய மலைநாடனே என்றலுமாம். வரை, மூங்கில், கணுவுடைமையால்

227 விட்டு விளங்குகின்ற திரையுடைய குளிர்ந்த கடற் கரையையுடையவனே! நட்புக்கொண்டபின் அந்நட்பினர் பொல்லாத காரியஞ் செய்தாராயினும் அதனைக் குற்றமாக எண்ணுங்கள சான்றோர்கள் நட்பினராய் ஒன்றுகூடியபின் அவர் செய்த குற்றங்களை அடக்கிக்கொள்ளாமல் பிறரறியச் சொல்லும் உறுதியற்ற அறிவினர், அக்குற்றஞ் செய்தவரைப் பார்க்கிலும் கடையர் எனக். இலங்குதல், விட்டு விளங்குதல் 'இலங்கிழை' என்புழிப்போல. வெண் மா விழுந்தெழுந்து ஒளிவிடுதலுமாம் 'முலைமுகஞ் செய்தன முள்ளெயிறிலங்கின' என்புழிப்போல (அகம் 7). நண்ணியார் குற்றமுந் தூற்றுமரபினோர், என்னைகொல் ஏதிலார் மாட்டு? என்று பலராலும் இகழப்படுதல் நோக்கி 'திணையறிவில்லாதார் தாமும் அவரிற் கடை' யென்றார். கடல்நீர் தன்னோடு கலந்த உப

பின் உவாப்பினைக் குற்றமாக எண்ணாது விழுந்தெழுந்து ஒளிவிடுதல்போல அரசனும் தன் நட்பினர் குற்றத்தைத் தானுந் தழுவிக் கோடல்வேண்டுமென்பது தொகைமொழிப்பொருள்.

228 ஒலிக்கின்ற அருவியையுடைய நாடனே! அன்னியர் செய்த தீங்குகள் பிராணவாதை தருவதொன்றாயினும், ஆராயுமிடத்து 'உற்றபால் நீண்டா விடுதலரிது' என்று, 'தன்னையே தான் நோவின் அல்லது' அவ்வன்னியரைக் கொந்து கொள்ளற்குத் தக்க காரணம் யாதுளது? ஒன்றுமில்லை. அவ்வாறிருக்க

கும்போது காதல் பொருந்தியவர் செய்த தீங்குகள் நெஞ்சத்துள்ளே கிடந்து சீரியவாகும் என்க

செய்த விழுமியவாம் என்றபாலது விழுமிதாம் என்று பன்மை ஒருமை மயங்கி வந்தது. சீதாபிராட்டியாரைக் கண்டு திரும்பி வந்த வானரவீரர்கள் மதுவனத்தை அழித்தாராயினும், அக்குற்றம் சுக்கிரீவனுக்குப் போக்யமாயிருந்ததென்னும் இராமாயண வரலாறு ஈண்டு சிந்திக்கத் தக்கது மலையினின்று வருபுனல் ஓயாது ஒலிக்கின்றதாயினும், மக்கள் அதனை ஓர் அழகாகக் கருதுவது போலக் காதலர் குற்றஞ்செய்வாரேனும் அதுவும் ஓர் சுவையேயாம் 'பண்ணிய யாழொக்கும் நட்டார் கழறுஞ் சொல்' (நான்மணி 100) என்றார் பிறரும்

229 தமர் என்று தம்மால் நட்புக்கொள்ளப் பட்டவரிடத்திலே தமரல்லாமை பத்து தாம் காணில், அவரைப் பண்டை நட்பின்பொருளெனும் அறிவுபாகனுக்கு மதித்து, அவர் செய்த குற்றங்களைத் தம் மனத்தில் அடக்கிக்கொள்க என்க 'தமமை' என புழி இரண்டனுருபிறந்து எழனுருபின் பொருள் கொடுத்துரைக்கப்பட்டது இழுப்பாட்டில் தமர் குற்றங்களைப் போக்யமாகக் கொள்ள வேண்டுமென்றார் இப்பாட்டில் அது கூடாவிடில், 'முரட்டு அந்நட்பு ஓரீஇ விடல்' என்றார்

230 ஒருவனுடைய குற்றத்தினையும் நலக்குணத்தினையும் ஆராய்ந்தே நட்புக்கொண்டபின் இது குற்றம் இது குணம் என்று சோதித்துக்கொண்டு திரிவேனல்லேன், நட்பினன் கூறிய இரகசியத்தை வெளியிட்டவன் செல்லும் தீக்கதியை நான் அடைக, அக்

தேயனறி ஒலிக்கின்ற கடல்சூழ்ந்த வையகத்தார் என்னை இகழ்க என்க 'என்மகன் இராமன் நாடிழந்ததற்கும் காட்டிற்சென்றதற்கும் நீயே காரணம் என்ற கோசலைமுன் பரதன் செய்யும் சபதங்களுள் 'மறைந்தார் விட்டவன் செல்லுங்கதியை நான் அடைக' என்று கூறி, அதன்பின் 'செய்ந்நன்றி கொன்றவன் செல்கதியை

நான அடைக' என்று கூறலான செயநநன்றி மறததவோடொபப இதவும பெருமபாவமென்று கொளளபபடும 'ஊழி பெயருங காலததுயாவருஞ செயத இருவினையும நீஙகுதலின, அககாலத தும செயதி (செயநநன்றி) கொனறோரககு உயதியில' (புறம 34 உரை) என்று கூறுவது நோககி, செயநநன்றி மறததலின பாவத தை உணாக 'அருமறை காவாத நடபும ஒறறுஒளனபபடுவாா' (திரி. 35) என்றாா பிறரும இபபாடடில நடபின குசியறிநத ஒருவன கூறிய வஞசினமொழி எனககொளக

(24) 'கூடா நட்'பாவது குடியாலும குணததாலும ஆசாரத தாலும தமமனததிறகு ஒவவாதவரும மனததாற கூடா திருநதே, தம காரியம முடியுமளவும புறததாற கூடி யொழுகுநருமாயுளளவாகளது நடபு இததகைய நடபின ரை அஞசி ஒழுகல வேணடுதலின இது நடபிற பிழை பொறுததலினபின வைககபபடடது

231 கரிய குனறததினின்றும மிகக அருவிகள விழுகின்ற நீரவிலலையுடைய நலல நாடனே ! தீய நடபினா தம காரியம முடியுமளவும கடடுகள எலலாம அறறுப பிரிநத பழைய கூரை யையுடைய வீடடிலே மழைபெயயுமபோது ஒழுகுகிற தணணீ ருககுச சேற்றை அணையாககக கோலிககொணடும, அநத அணைக குளளே விழுகிற தணணீரைத தமமேல ஏறறும, அதிகமான போது இறைததும இடுபவா எனக செறிததல - பொருததுதல. அஃதிலலாத கூரை, கடடுபபிரிநத கூரை கரை - கறுபபு சுனை யாய மலையில தஙகியிருநத நீா மிகுதியான வழி அம மலையைத திறநது அருவியாய விழுநதுபோய விடுவதுபோல புறததாற கூடிய நடபினரும தம காரியமமுறறியவழிப பிரிவா எனக

232 வெளளிய அருவியையுடைய நாடனே ! சீரியவருட னே கொணட நடபு மிகக சிறபபினையுடையதாய மழையினுமே

விளையுளகள் மிக வுணடாகுறபோல நனமையைததரும சீரியவா அல்லாருடனே கொணட மிகக நட்பானது மழை பெயயாக காலமபோல வறுமையாகவிருககும எனக

மாரியால் எனனும மூன்றனுருபு தொககது மாணட பயத தது என்பது பயம மாணடது எனறு மாறறியுரைககபபட்டது

233 நுணணிதான அறிவினையுடையாரோடு உறவு செய தநிலுணடான பயனை அனுபவிததல விருபபததிற றேவருல கததை ஒககும, நுணணிதான நூலை அறியமாட்டாதாராகிய பய னிலலாருடனே உறவுகொணட பயன் நரகததிலே அனுபவிககி றதுபோல விருககும எனக

நுகாதல - அனுபவிததல விழைவிறறு - விருபபததைதயுடை யது- ஊதியம - இலாபம அது மககடபிறபபாகிய இலாபம ஒனறு - ஒபபு நுணணிதான அறிவினையுடையாராவா புலவா, 'தேவரனையா புலவா" (ஞானமணி 75) எனபா ஆதலால, அவ ரோடு கூடி நுகாவுடைமை சுவாககபோகததை ஒககுமெனறா 'ஒருமைச செயலாறறும பேதை எழுமையும தான புககு அழுந தும அளறு' எனபவாதலால, நூலுணாசசியிலலாத மாககளோடு கூடடுறவு நரகானுபவம போலும எனறா

234 அருகுதோறுஞ சநதனமரஙகள நிறைநத சோலையை யுடைய மலைநாடனே! மனததிலே நடபுக குணமிலலாதாருடனே கொணட உறவு வளருவதுபோலத தோனறி வைககோல நெருப புபபோல ஒருபொழுதும நிலலாமற கெடடுபபோம எனக

நநதுதல - ஆதலும, கெடலுமாகிய பொருளபடுவதோா சொல ஈணடுக கெடல எனறு பொருளபடடது, சாரல - பகக மலை, பநதம, கட்டு, சினேககக கட்டின ருசி எனக

235 செயயததகாத காரியததைச செயவதாகத துணிதலும செயயததகக காரியததைச செயயாமல கெடுகாள் விடடுவைததலும நிசசயமாக இனபம வாததகக காரியததை யிகழதலும ஒரு வாககு அபபொழுதே துககததைககொடுககும எனக

'செயததகக வல்ல செயககெடும செயததகக செயயாமை யானும

கெடும்' எனபதூஉம், 'தனபம உறவரினும செயக துணிவாற்றி இன பம பயககும வினை' எனபதூஉம காணக

236 ஒரு குளததிலே தோனறி ஒருவழிபபட வளாநத விடததும விரிநத நனமையையுடைய குவளையை ஆமபல சரி ஒவவாததைபபோலப பெரியாருடனே உறவுகொணடாலும, நலல குணமிலலாதார காரியஙகள வேருயிருககும எனக

குவளை - செஙகழுநீரபபூ ஆமபல - வெளளாமபல யாமை வாளை கருமபிறகொணட தேன இவற்றிேைடு கூட்டிக் குவளை யானது மருததிலததுப் மககளாற குறிஞசி முலலைகளாகிய வன புலசததுத் தம சுற்றததாரககுப பெறுதறகரிய உணவாகவிருநதும சிறபபுடைததாகலானும, ஆமபலரிசியுணவு தலைமழிதத கழிகல மகளிரும அடைமதிறபடடோரும அபராணததில வருநதியுண ணும இழிவுடைததாகலானும, குவளையை ஆமபலொகூலா ளபபடடது இவறறினை 'கிழமடைககொணட வாளையும... . யாமையும கருமபிறகொணட தேனும பெருநதுறை குவ ளையும வனபுலக கேளிரககு வருவிருநதயரும' (புறம 42) என றும, 'அளியதாமே சிறு வெளளாமபல பெருவளக கொழுநன மாயததெனபபொழுது மறுதது, இன்னு வைகலுணணும அலலிப படூஉம புலலாயினவே' (டி 248) எனறும, 'சிறு வெளளாமப லலலி யுணணும கழிகல மகளிர போல' (டி 280) எனறும, 'செழுஞசெய நெலலின விளைகதிர கொணடு, தடநதாளாமபன மலரொடு கூட்டி இடூஉச சுடநது வாளமருழககி வேநத ரோட்டிய பாரி' (அகம 78) எனறும வநதுளளவறருன அறிக

237 இளைய சிறுகுரஙகு முநதிபபோயத தனதகபபன கொணடுவநத கனியைப பயறற நெறறைபபோலும விரலாலே கெரிததுககுறறிப பறிககிற மலைநாடனே! ஒருமை யிலலாதாரு டனே சொணட வுறவு பொலலாதெனக

முறறல - முறறிய கனி நெறறு - சணடுப பயறறம நெற றினை உணாததிறறு இது மநதியின விரலபோன றிருததலால

ஞெமிர்த்திடுதல் - தழும்பாகுதல், நெரிதல், ஞெமுங்கிட்டு என்றும் முற்பட்டதாதையை என்றும் பாடங்கள்

238 எங்ஙனல் நட்புச் செய்யப்பட்டவன் தனக்கு ஒரு துன்பம் வருங்காலத்து என்னுடைய உயிரை அந்நட்புச் செய்தவன் கையிலே கொடேனாகில், நட்புச்செய்தவனது காதன் மனைவியைக் காவலழித்தவன் புக்க நரகத்திலே புக்கக்கடவேன் பெரிய புகழையுடைய பூமியிலுள்ளவர்கள் என்னைச் சிரிப்பாராக என்ற.

239 பசுவின் செவ்வாத்திருக்கிற கலசத்திலே அந்த நெய்யைக் கொட்டிப் போட்டு வேப்பெண்ணெயை வார்த்து வைத்தத்தனோடொக்கும் தேன்படுகின்ற மலைநாடனே! நல்ல அறிவினையுடையவர் உறவைவிட்டுப் புல்லறிவாளருடனே நட்புக்கொள்ளுதிறதென்க

வேம்பு அடு நெய் - வேப்பங்கொட்டையைக் காய்ச்சிய நெய்

240 வடிவினால் நல்ல அழகையுடையவனிடத்து ஒப்புரவில்லாதது காய்கூற பருகுவதற்கு அமைந்த பாலிலே நீரைக் கலந்ததனோடொக்கும் அறிவுடையவர் பொல்லாதவர்களைச் சேர்ந்து தீயராகுதல் நாகப்பாம்பு விரியன் பெடையோடே கூடினதோடொக்குமெனக

'நாகம் விரியன்பெடையுடனே புணர்ந்தால், அதின் வயிற்றிலே கறப்பமுற்பவித்த அந்த நாகத்திற்கு ஆயுசு குறைந்துபோமாறுபோலப் பொல்லாதவனைச் சேர்ந்தால் நல்லவனும் கெட்டுப்போவான்' என்பது ஒரு பழைய உரை

3 'இன்பவியல்' லாவது இன்பம் எய்துதற்குரிய ஒழுக்கங்களைக் கூறும் இயலாம் அவை அறிவுடையாராதலும், அறிவின்மையின் நீங்கியாராதலும், நன்றியைப் பயக்கும் செல்வமுடையாராதலுமென மூன்றுமாம் நட்பினரை உடையாரே இன்பம் எய்துதற்குரியாராதலால், இது நட்பியலின்பின் வைக்கப்பட்டது

(25) 'அறிவுடைமை'யாவது "இயற்கையறிவினானுதலும், அறம் பொருளின்பம் வீடென்னும் நான்கினையும் நூல்சொன்ன முறைமையாலே அறிந்த அறிவுக்குத் தக்கதாக இம்மைக

கண் நடந்து மறுமைக்கு உறுதியாகிய காரியங்களைத் துணிந்தறிதலும், உலகவியற்கை யறிந்து உலகத்துக்குத் தக்கதாக ஒழுகுதலுமாம்.”

241 பகைவர் இளைத்தவிடம் பார்த்துப் பெருமைக் குணமுடையார் தாமாகவே தலையிறங்கிக் கொள்வார்கள் (அந்தப் பகைவரைக்கொல்லப் படையெடுத்துப்போகார்) ஆராயுங் காலத்து, சந்திரனை மறைக்கும் இராகு அந்தச் சந்திரன் பிறையாய் வருந்துகாலத்து மறையாது பூரண சந்திரனானபோது மறைக்கும் என்க.

வீரரல்லாதார் மேலும், முதுகிட்டார் மேலும், புண்பட்டார் மேலும், மூத்தார் இளையார் மேலும் போர்க்குச் செல்லுதல் படைமடமாதலின் (புறம் 142 உரை), தகவுடையார் அது செய்யார் என்க. தகவு - பெருமை. தலைச்செல்லல் - மேற்செல்லல். அணங்குதல் வருத்துதல், அணுகுதல்.

242 குளிர்ந்த கடற்கரையையுடையவனே! தரித்திரரான மனுஷியருக்கு, அணிகலமாவது அடக்கமுடைமை. ஒருகால் வரம்புகடந்து அடக்கமின்றி நடந்தாராகில் தாம் வாழ்கின்ற ஊராராலே தாம் குடி பழிக்கப்படுவார் என்க.

சீர் உயர்வு. மாத்திரை அளவு. ‘சிறிய சுருக்கத்து வேண்டும் உயர்வு’ என்பவாதலும், அவ்வுயர்ச்சிதான் அளவிறத்தலாகாது என்று விதித்தாராயிற்று.

243 எந்நிலத்திலே விதைத்தாலும் எட்டிவிதை தென்னை மரமாகாது. தென்னாடாகிய நரகத்திலே பிறந்தவரும் பூமியிலே பிறந்து தருமத்தைச்செய்து சுவர்க்கத்திற்குப் போவார்கள். தன்னுடைய அறிவினது நன்மையே மறுமைக்கு உறுதி ஆவது. வடக்காகிய சுவர்க்கத்திலே பிறந்தவரும் மறுமைக்கு உறுதியாகிய பயனைச் செய்துகொள்ளாமல் நரகத்திலே விழுகின்றவர் பலர் உளர் என்க.

தென்னன் நாடு தென்னாடு. தென்னவன் - கூற்றுவன். இதனைத் ‘தென்னவற்பெயரிய துன்னருந் துப்பின்’ என்னும் மதுரைக் காஞ்சியடிக்கு நச்சினார்க்கினியர் உரைத்த விசேடவுரையால்

அறிக கூற்றுவன் நாடு நரகமாயிற்று "தேவரெல்லாரும், யாம் சேரவிருத்தலின், மேருத்தாழ்ந்து தென்றிசை உயர்ந்தது" (தொல் எழுத்து. பாயி நச உரை) என்னும் தொடர்நோக்கி, வடதிசை சுவர்க்கமாதலறி

244 வேம்பினிலையிலே வாழைப்பழம் பழுத்தாலும் தன்னுடைய இயல்பான தீஞ்சுவை சற்றும் கெடாது. அதுபோலத் தான் சேர்ந்த இனம் பொல்லாதாயினும் பெரியோர்கள் அக்கூட்டுறவாலே மனம் பொல்லாதாகிறதில்லை பண்டையினும் குணச்சிறப்புறுவர் என்க

245 கடற்கரையிலும் நல்ல நீருண்டாம் மலைச்சாரலிலேயும் உப்புநீர் தோன்றும் ஆதலால் தாங்கள் இணங்கின இணக்கத்தின் வழியே யாகார் … கரைகளை மோதுகின்ற அலைகளையுடைய குளிர்ந்த கடற்கரையையுடையவனே! அறிவுடைய மனிதரானோர் தம்மறிவின்வழியிலே ஒழுகுவர் என்க

246 பருத்த அரையையுடைய புன்னைமரத்தாற் சிறப்புப் பெற்று, மிக்க குளிர்ந்த கடற்கரையையுடையவனே! ஒருகால் விட்டு நீங்குதலும் ஒருகால் கூடுதலும் செய்யக்கடவதொன்றல்ல மருவிய செய்கையை எல்லாவிடத்துமுடையவர் யாவர் ஒருவருடனேயும் நட்புக்கொள்ளாமல் இருக்கிறது நல்லது என்க

247 ஒருவர் அறிவிக்க அறியும் அறிவுடையாரை நட்புச் செய்யவே இன்பங்கள் பொருந்தும், அறிவை அறிவிக்கவும் அறியமாட்டாதாரை விட்டு நீங்கவே, பல துன்பங்களும் நீங்கும் என்க

'பிணிபயிலும் புல்லன்னர் புல்லறிவினுடையார்' (நான்மணி 33) என்பவாதலால், அவரைப் பிரியப் பிரியுமாம் நோய் என்றார்

248 நல்ல நிலையிலே தன்னை நிறுத்திக்கொள்ளுவானும்,

தன்னை முன்னின்ற நிலையினின்றும் கெடுத்துக் கீழாக்கிக் கொள்வானும், முன்னின்ற நிலையினும் தன்னை மேன்மேலும் உயர்த்திப் பண்ணிக் கொள்ளுவானும், தன்னைத் திலைமையடையும்படி செய்து கொள்ளுவானும் தானே எனக.

‘பெருமைக்கும் ஏனைச் சிறுமைக்கும் தத்தம் கருமமே கட்டளைக் கல்’ (குறள் 505) என்பதுங் காண்க

249 தமக்கு ஒரு கருமஞ் செய்துகொள்ளுகை காரணமாக அறிவில்லாதார் பின்னையும் பெருமைக் குணமுடையார் செல்லுகின்றது, பெறுதற்கரிய மரபினை யுடைய திரைகள் ஆரவாரிக்கும் பேரொலியையுடைய கடற்கரையை உடையவனே! அது அறியாமையல்ல அறிவுடைமையேயாம் எனக

கரும வரிசை, கருமத்தின் தகுதி வரிசை தகுதி என்று பொருள் படலைத் ‘தத்தம் வரிசையான் இன்புறூஉம் மேல்’ என்பதனால் அறிக ஓதம் - அலை ‘நிலைஇய பண்பிலார் நேரார் என்னொன்று, உளைய உரையாது உறுதியே கொள்க’ (பழ 253) என்பது ஆன்றோர் ஆணை எனக

250 ‘பொருள் வரவானாகிய காரியங்களை உட்படுதலும் போக போக்கியங்களை அனுபவித்தலும், தாமத்தினைத் தகுதியுடைய பெரியவர்களுக்குச் செய்தலும் ஆகிய இவை மூன்று காரியமும் ஒரு பிறப்பிலே முட்டுப்படாமல் ஒருவருக்கு வந்து எய்துமாகில் அதுவல்லவோ சிறந்த யாத்திரையாகப் போய், தான் கருதின தீவிலே பலிப்புண்டாக வியாபாரம் பண்ணி, இடையூறின்றியே வந்து தன் பட்டினத்தைச் சேரவிட்டிருந்த கப்பலையுடையவன் மனம்போலே அமைதியுடையது’ என்பது ஒரு பழைய உரை

(26) 'அறிவினமை'யாவது தன்னுடைய அறிவில்லாமையைக் கண்டு மாதா பிதா குரு முதலானவர்கள் தனக்கு அறிவு வரத்தக்கதாகச் சொன்ன வசனங்களையும் உட்கொள்ளாமல் அவர்களை உதாசீனம்பண்ணி, நூல் கூறுவனவற்றை யுமிகழ்ந்து, உலகத்தியற்கையான முறைகளை விட்டு, தன்னறியாமைக்கேற்ற வொழுக்கங்களை ஒழுகி, எல்லாராலும் இகழப்படுதலும், மறுமைக்கு உறுதியல்லாதன செய்தலு மாம் இஃது அறிவுடைமையின் மறுதலையாகலின் அதன் பின் இது வைக்கப்பட்டது

251 கூர்மையான அறிவில்லாமையே ஒருவர்க்கு வறுமையாவது, கூர்மையான அறிவுடைமையே பெரிய செல்வமாவது;

விசாரிக்குங்காலத்துப் பெண்ணிலக்கணங்களும் சில நிறைவுறுமையால் அவற்றினை விரும்பி, ஆண்மையைமுற்றும் இழந்த பேடியும் பூணுவோர் கணுக்கினிதான ஆபரணங்களை என்க

'தனக்குப் பாழ் கற்றறிவில்லா உடம்பு' என்பவர்களான, நுண்ணுணர் வின்மையை வறுமை என்றார் 'அறிவுடையார் எல்லாமுடையார்' என்பவாதலால் நுண்ணுணர் வுடைமையைப் பெருஞ் செல்வமென்றார் செல்வம் அறிவைப்போல் சொர்க்க மோக்ஷங்களைக் கொடாதென்பது ஒரு பழைய உரை

252 பல நூல்களையுங் கற்றறிந்து கேள்வியால்வரும் பயனை உணர்வார் பெருமை அழிந்து தாக்கப்படுகிறகாரணம் அறிந்தீரில்லையோ ? பழைய சிறப்பினையுடைய சரஸ்வதி அவர்களிடம் வசித்தலினாலே மகாலக்ஷ்மி பிணங்கி அவர்களிடம் சேராமற் போவாளெனக் முந்தின ஜன்மத்திலே இவர் கல்விக்குத் தவசுபண்ணிச் செல்வத்துக்குத் தவசு பண்ணாமையால் இந்த ஜன்மத்தில் வறியராய்த் துன்புறுகின்றார்கள், கல்விக்கும் செல்வத்துக்கும் தவசு பண்ணத்தக்க அறிவு வேணும் என்பது ஒரு பழைய உரை

253 பிதா படி என்று தனக்குச் சொல்ல இது உறுதியாகிய சொல்லல்லவோ என்று அதனை உட்கொள்ளாமல் இகழ்ந்தவனை ஒருவர் அறிவுகொளுத்த எழுதிய ஓலை ஒன்றினைப் பலர்கூடிய

அவையின முனனே மெலலக கொங்கக, அ; றகு அவன கோபித துககொணடு எலலாரும பாாததறியத தன கலவியிலலாமையை யறிவிததது, அவரைப புடைகக ஒரு கோலை எடுததுககொளளு வான எனக கழறுதல வைதல, 'கழறப வெனபவவனபெணடிா' (அகம 76) எனபுழியும இபபொருடடாதல காணக

254 கலவியிலலாமல் வளாநதாரெனருவன உலகததிலே நலல அறிவாளரிடம புகுநது மெளன (மெளனமாக) விருநதாலும அது காய் இருநததனேடு ஒககும, ஒரு வசனததைச சொன ைுலும அது நாய குரைததததனேடு ஒககும எனக

255 இலககணததோடு பொருநதாத பூாவபகூ ஷமாதான கோடியையுடைய கடையானவன அறிவுடையோாகள நடுவே புகுநது தான் கல்லாததைச் சொலலுவன பெரியோாகளோ

தாம கற்றவறறையும அறிவிலலாதாரிடம அவாகேட்பினும சொல லாா, அஃதேனெனில் தாமசொலலுகிற விடததிலே அநதச்சொல் மதிககபபடாமல விடபபடுமென்று எணணி எனக கோட்டி எனபதறகுககீழ 155 ஆமபாடலிலும இபபொருளே தொளளப பட்டது, கடாவுதல - கேளவிகேடடல

256 கறறறிநத நாவினையுடையவா தாம சொல்லுகிற வச னஙகளிலே தபபுவரபபோகிறதே எனறு அஞசி ஒனறையும சொலலாா கலலாதாா அநதத தபபு வசனஙகளுககுப பயப படாதே சொலலுவாாகள அஃதெனபோல வெளில பனைமரத தினமேலே உலாநத ஓலை சலசல வெனறு சததமாயிருககும, எபபொழுதும பசசோலை சததமிலலாம லிருககும எனக

257 நனமை யறியாத மனிதாககு அறததினது வழியைச சொலலுங காலததுமலைமேலே அடிககிற முளைபோலச சலலமு றிநது செவியிலே சென்று ஏறுவாதும, ஆதலால, அவவுபதேசம பனறிககுக கூழ்வாாககிற தொட்டியிலே தேமாஙகனியைப பிழிந ததனேடொககும எனக

பததாககுப பனறிப பததா எனற பெய ருணமையால, (சிலப நாடு 110 அடியார உரை மதுரை அடி 91 ந்ச உரை) கூழ வடிததறகுரிய பனறிப பததரிற றேனா வடிததற ருலகாவுரம பனறிபபததராவது, நீா இறைககும ஒரு வகைக கருவியாம, இதனை ஆ ரபி எனப

258 பாலவாாததுககுமுவிப பலகாள உவாததினுலும எரிககு வெளாவிதாகிய நிறமுணடாகாது அதுபபாலக கோலகொணடு அதடடிக குததிசசொனனுலும புணணிய மிலலாதவனுககு அறிவு புலபபடாதெனக கால - வெணகைா திருகணை - -ா

259 தேனபொழிநது ஈளருய மணததாலும, பூவிறறிணை குடிககசசெலலாது இழிநத மல முதலியவறறையே விருமபும ஈயைபபோல நெஞசிலே கலநத இழிகுணஙக ளுடையவாககுத தகுதியை யுடையா வாயினினறும வருமா தேனபோனு மினிய தெளிநத சொலலின் லாரம எனன பயனுணடாம எனக

பூ மிசைதல் எனறு மேல் வருதலநோக்கிப பொழிந்து என் பதற்குத தேன் பொழிநது என்று பொருள் கூறபபட்டது மிசை தல் - உணடல் தோவு ரசம

260 கறறுணாநதவாகள சொல்லும குறறமற்ற நுணணிய கேளவியினையுடைய உறுதிச சொலலைக கேழாயினன் தன மனத தில் தரிததுககொளளாமல தளளிவிடுதலால, தனனைபபோலும பிறிதொருகேழாயினன முகததைப பாாததுத தானுமொருகூட்டங கூடிககொணடு அதிலே பிரியமாயப பேசுவான எனக

(27) 'நனறியில செலவ'மாவது தாம ஈடடிய செலவததா லுளள அனுபவததைத தாமே அறியாதாரிடததும தமமுற வினருககு உதவாத பேதையாரிடததும ஒனறினை வேண டிவநதாாககுக கொடாதே தாமுகரா யிருபபாரிடததும நிறகும செலவமாம எனபது ஒரு பழைய உரை அறி வினமை காரணமாகவே செலவம நனறி பயவாதொழி தலின, இஃது அதனபின வைககபபடடது

261 குறைத விலலாததாகிப பழஙகள மிகப பழுததிருநதா லும பொரிநத அரையிலேயுடைய விளாமாததில வெளவால செலலாததுபோலக குணமிலலாதார மிகக அணுமைககண மெதத ஐசுவரியமுடையராயிருநதாலும அவா செலவம பெரியோாகளால விருமபப படுவதொன றனறு எனக அருகுதல - குறைதல

262 அளளிககொளளத தககதாய குறிய மொடடுககளை யுடையதாயினும, சூடுமபூவை விருமபுவோா கள்ளியின மேலே கைகளை நீட்டாா அது சூடுதறகுரிய பூவலலாமையாலே, அது போலச செலவம மெதத உணடாயிருநதாலும கீழமககளை அறி வுடையாா குறுகாா எனக

263 அனேகமான அலைகளையுடைய கடற்கரையிலே தாமி ருநதாலும வலிதாகத தணணீா ஊறுவதும உவரிலலாததுமான கிணறறு நீரிடததுபபோய்ச சாபபிடுவோாகள், அபபடிபபோலக கொடாதவாகள் ஐசுவரியவானகளாயச சமீபததிலேயிருநதாலும அவாகளை ஈததாமல் தூரததிலே போயாகிலும கொடுககிறவ னிடததிலே அறிவுடையவா பொருளை வேண்டுவர் எனக

264. அறிவுடையாா மிடிததிருகக அறிவிலலாமல் வடடுப போலவும வழுதுணஙகாய போலவும இருககிறவர்கள் பட்டுப புடவையும நலலபுடவையும உடுதது வாழ்நதிருககிறபடியி னாலே பொருளின கடல்சூழ்நத பூமியிலே புண்ணியம வேறுபட் டிருககும என்க வட்டுகறி முனனி, வழுதுணஙகாய-கததரிககாய

265 நலலவரும நயததினை உணாத தககவருமாய இருபப வா வறியராயிருகக, நயமிலலாரும நலலாதவருமாயிருபபாாககுச் செலவம வருகைககுக காரணம முனசெயத வினைபபயன அலலா மல வேலபோலும நீணட கணகளையுடையவளே ! இபபோது நினைதது வருகினறதொனறு அனறு எனக

266 நல்ல செந்தாமரை மலர்மேல் உறையும் பாவை போன்ற மகாலக்ஷ்மியே! நீ பொன்போன்ற நல்ல மக்களைத் துறந்து அவரின் வேறான மணவாத புறவிதழ் போன்ற அறப் மக்களிடம் புகுவாய் அதற்குத்தொல்லை வினைப்பயனே காரண மாதலால், அங்ஙனமக்களும் புன்மக்களும் இங்கிலத்துச் சாம்பராய் நசிக்கக்கடவர் எனக்

நன்மக்களையும் சேர நசிக்க என்றா, தாம் காமங்களை ஆக்கிக் கோடற்கு ஆவசியகமான ஆர்த்தம் அவரிடம் இன்மையால் இனி, செல்வத்திற்கு முற்பிறப்பிலே தவம் செய்யாத பாபி ஒருவன் வறுமையுற்று வருந்திக் கூறும் கூற்றாக இப்பாடல் செய்யப்பட்டுள்ளதாகக் கொண்டு, வேறு பொருள் கூறி அபசாரப்படுவாரு முளர் கல்விக்குப்போலச் செல்வத்திற்கும் தவஞ் செய்யவேண்டு மென்று கீழ் 252 ஆம் பாடலிற் கூறப்பட்டிருத்தலின் யாம் கூறிய பொருளே பொருத்தமாதல் உணர்க தகடு தன்னுள்ளே மணங்கம ழும் பூவை வைத்திருந்தும் மணத்தை அடையாததுபோல, தாம் காமங்களுக்குரிய ஆர்த்தத்தை வைத்திருந்தும் புன்மக்கள் அவற் றினை அடைவதில்லை என்பது கருத்து இனி, பாவைக்குத் தகட் டினை அடையாக்கின், அது தன் காப்பத்திற் பூவினை வைத்துக் காத்து வெளிப்படுத்திருப்பதுபோலப் பலவுயிரையும் காத்தீன்ற ஜகன்மாதாவான மகாலக்ஷ்மியே! எனக் கூறு என்பது குறுதிக் கோட்கெ குஞ்சரங்கரம் எனபுழிப்போல நின்றது விளியா, வை தற்பொருளில் வந்த வியங்கோள்

267. வறுமையுடையாரிடத்திலே யிருக்கிற வறுமைக்கு நாண மில்லையோ? ஒருவர்க்கும் பிரயோசனமில்லவர்தாரிடத்துள்ள செல் வமானது கல்லொடு கூட்டிய அவ்வாகளுப்போலப் பிரியாதுநிற் கின்றதே! வேல்போலுங் கண்ணையுடைய மகாலக்ஷ்மியே! இந்த இரண்டும் கயந்தாராதே நீங்காமல் நிற்கின்ற இந்த அதிசயங் காணுயோ நீ எனக்

கொடாத லோபியிடத்திலே ஏறறு நிறகிறயோ படுகிற தக அங்களைப் பாராமலிருக்கிறாயே என்றவாறு 'திருக்குழாம் ஒவ் செய்யான் பார்த்துறின் உண்டாகும்' என்பவாதலால், மகாலக்ஷ்மி

வைசகடாகழிக்குமாறு பிராத்தித்தது இப்பாடல் என்க ஒருவர்க் கும் பிரயோசனமில்லாதாரிடத்து சிறகுஞ் செல்வம் ஏற்கிறவர்கள் பசி நோயைத் தணிக்கவில்லை என்பது ஒரு பழைய உரை

பறப்பு - மலே, ஈண்டு, கலனுக்கு ஆயிற்று பயின் - அரக்கு, அரக்குக கல்லுக கூட்டிற்பிரியாது என்பதனை 'பயிலொடு சேர்த் திய நற்போர பிரியலம' (அகம 1) என்பதனால் அறிக

269 நாணிலிகள் அல்லாதார் காலநடையாக வழிநடந்து தூரதேசங்களுக்குச் சென்று இழிந்த கலவை யுணவுகளை உண்டு வருந்திக் காலங்கழிக்க, நாணிலிகளோ அப்படி வழிநடவாமல் தம வீட்டிலே சுகமாக இருந்து, நெய்யும் பாலும் மேலே ஆறுபோல ஒழுகும்படி நல்ல உணவைக் கருனை முதலிய பொரிக் கறியோடு உண்டு மகிழ்வார் என்க.

வலவைகள் - நாணிலிகள், வலவை களிடத்தே பெருஞ் செல்வந் தங்கி யிருத்தலும மாண்புடையாரிடத்தே வறுமை தங்கி யிருத்தலும பிரத்தியக்ஷமாம

வலவைகள் அல்லார் 'இடட்டாற்றுப் பட்டு ஒன்று இரந்த வர்க்கு ஆற்றாது, முட்டாற்றுப்பட்டு முயன்று உள்ளுநர் வாழ்தலின் நெட்டாற்றுச் சென்று நிரைமனையிற் கைநீட்டும் கெட்டாற்று வாழ்க்கையே நன்று' என்று கொண்டு, காலாறு சென்று கலவை கள் உண்டு கழிப்பர் என்றார்

நாணமில்லாதவர்கள் தூரதேசங்களிலே போய்க் கிடைத்த விடத்திலே சோறுகிலும் கூழாகிலும் உண்டு நாளைக்கழிப்பர்,

நாண முடையவர்கள் தூரதேசங்களுக்குச்செல்வாராய் தம்முள்ளே அடங்கியிருந்து கிடைத்திருந்த மாத்திரஞ் சாப்பிட்டுத் தங்களு டம்பிலே வோவை வடிய வீட்டிலேயிருந்து வயிற்றை வளர்த் துக்கொண்டிருப்பர் என்பது ஒரு பழைய உரை

269 பொன்னிறத்தினை யுடைய செந்நெல் கதிருடனே கருவும் வாட மின்னலுடனே விளங்காநின்ற மேகமானது கட லுக்குள்ளேயும் பெய்யும், அதுபோலக் கொஞ்சமான அறிவுடைய வர் பெரிய செல்வத்தைப் பெற்றால், தரித்திரருக்குக் கொடாமல்

வலிமையினுல பறிததுககொணடுபோகிற பேருககும தனனைப போலே செலவததைப பெறறவாகளுககும கொடுபபரெனக

காறருல அலைபபுணட மேகம தான விருமபாத விடததிற பெயதலை நலிவாாககுக கயவ ரீதறகு உவமையாகக கொளக "ஈாங கைவிதிராா கயவா கொடிறுடைககுங கூனகையாலலாதவாககு' என்ருா வளளுவனுரும

270 ஒதினுராயினும ஓதாதவரோ டொபபா அறிவிலலா தாா, ஓதாதாராயினும ஒதினவரோடு ஒபபா அறிவுடையவா மிகுநத தரிததிரவானகளாயினும ஒருவரைசசென்று இரவாராகில பரிசுததரான செலவரோடொபபா, செலவருங கொடாராகில தரிததிரரோடொபபா எனக

'செலவரெனினும கொடாதவாநலகூாநதாா, நலகூாநதககண்ணும பெருமுததரையரே செலவரைசசென்றிரவாதாா' எனமேல 294 ஆம பாடலில வநதுளளமையும நோககுக

4 'துனபவிய' லாவது, இனன இனன ஒழுககஙகளால துனபமெயதறபால தெனககூறும இயலாம அஃது ஈயாமை, இனமை, மானம, இரவசசம எனனும நானகு அதிகாரஙகளாற கூறபபடும, அவறறுள,

(28) "'ஈயாமை'யாவது ஒரு பொருளைக கண்டவிடதது அதன மேல ஆசை செல்லுதலும, பொருள கொடுககிற காரணமாகக கோபமுண்டாதலும, பொருள் தனககு மெதத வந்தவிடததும ஆசையடஙகாமையும, ஒருவாககு ஒன்

றைககொடுததால் அதிலகுறையுமென்று லோபததால்ஒருவாககு ஒனறைக கொடாமையுமாம" இது நன்றியில் செலவமபோலப பிறாககுப பயனபடாத தொன்றுதலால், அதனபின இது வைககபபட்டது

271 தமமுடன சிநேகம் பணணின பேருககும பணணாத பேருக்கும தமககுள்ள மாததிரம் சமைதத அமுதை அவாகளுக குக கொடுததுததாமும உணடாராகில, அஃது இல்லறதாமததிற்கு அழகு அஃதனறிச சமைததனதை வைததுககொண்டு ஒருவரையும வரவொடடாமல் கதவை அடைததுககொணடு தாம மாததிரம உணடு உயிா வாழும மறுமைககு உறுதியைச செயது கொள் ளாதவாககுச சொாககததின கதவு அடைததிருககும எனக

அடுதல - சமைததல , பிரமசாரி வானபபிரதன, சநநியாசி எனற மூவரும அட்டு உணணுதவராகையால, அட்டுணடு வாழ் தல இலலறததாா தாமமாயிறறு அவாககு விருநதினா, பணடை யறிவுணமையிற் குறிதது வநதாரும அஃதினமையிற குறியாது வநதாருமென இருவகையினராதலின அவவிருவரும ஈணடுக கூறபபட்டாா ஆவது - சொாகக மோக்ஷஙகளுககாவது 'இலலா விடததும இயைநத வளவினால் உளள விடமபோற பெரிது உவநது - மெலலக கொடையொடு பட்டகுணனுடை மாநதாககு அடையாவாம ஆணடைக கதவு' எனபதும நினைககததககது

272 எவவளவானாலும பொருநதியவளவினால கொஞசமாத திரம தாமததைப பணணினவா தலைவராவா, பெரிய செலவங்கள வந்தவிடததும அறததைச செயயாது பினனைச செயவோமெனறு இருககிறபோ கடுக இறநதொழிநது கடலசூழநத உலகததிலே பழி யாகிய கடலின் முழுகினாா எனக

273 தான தேடின பொருளை நனறாக உணடு கழியாமலும், துறநதபேருககுக கொடுககாமலும அபபொருளைச சுமமாவைதது இறநதுபோன அறிவிலலாதவனை அவன தேடிவைததுபபோன பொருளும அவனைச சிரிககும, உலகததிலே அருளுடையாரும அவனைச சிரிபபாாகள் என்க.

பொருள் அவனைச சிரிததலாவது, கள்வா முதலாயினாரால் அது கவரபபட்டு ஒழிய, உலகம அவனைச சிரிததலாம

274 ஒருவாககு ஒன்றைக கொடுததலும தானுணடலும் தெளியாத குறுகிய நெஞ்சினையுடையவன் பெறற பெரியசெல்வம

தன குடியிலே பிறநத அழகிய கனனியரைப பகுவ காலததிலே பிறன வநது மணஞசெயது அனுபவிககிறது போல, கொடாத வன செலவமும பிறனால அனுபவிககபபடும எனக

275 அலை யெறிகிற பெருங கடலைசசோந திருநதும உல கததாா நீாவறறுகிற சிறிய கிணறறிலூறுகிற ஊறலைததேடி உண பாா, அதுபோல, மறுமைககு உறுதி யறியாதவா ஐசுவரியத திலும அறிவுடையோரிடததிலுளள மிக்க தரிததிரமே நலலது எனக மறுமைககு உறுதி அறியாதாா ஆககமாவது, பழிமலைநது எயதிய ஆககம சானறோாககு அவவாககததிலும நலகுரவே சிறநததெனறாா, நிலையாத செலவததினபொருடடு நிலையுளள பழியை மேறகோடல அவா சாலபோடு இயையாமையின

276 எனனுடையது எனனுடைய து எனறு இருக்கிற அறி விலலாதவன தேடிவைதத பொருளை யானும எனனுடையது என னுடையதெனறிருபபேன, தன தாயின தான ஒருவனுககும ஒன றையுங கொடுககிலன, தானு மநுபவிக்கிலன இவவிரணடை யும யானும செயகினறிலேன அநதபபொருளை எனக

277 ஒருவருககு ஒனறைககொடாத செலவரினும தரிததிரா பிழைததாா, அஃதெபபடி எனில, பொருளைப புதைததது வைக்த விடததில ஒருவன எடுததுபபோக அதனை இழநதானெனற சொலலினையுந தபபினாா வருததபபடடு வநதபொருளைக காககிற கவலையுந தபபினாா புதைததறகுத தோணடுகிறதையும தப்பினாா, இவா பொருளுடையவரெனறு பலவானகளாலே நோவகக கைபி ணிததுக கடடியடிககபபடுகினறதனையும தபபினாா,இபபடிப பலவ கையாலும வருகிற துககஙகளைத தபபினாா செலவமிலாதாா எனக

278 தான தேடியபொருளைததான உளளபொழுதே கொடுத திலன தன தாயததாாகளுககும சுறறததாாகளுககும அபபொருள உரிததாயிருககினறதாயினும, அவா கொடுக்க வலியிலா, தான

இறபபதன முனனரே தானே கொடுபபானுவின் அதைச சுறறத தாா வேணடாமெனறு சொல்லாா, தானிறநதுபோனபினபு அவா அதனைச செலவழிககிறபோது தான வநது வேணடாமெனச சொல்லான், ஆதலால, கொடாமலிருககிற காரணம யாது எனக

279 இரக்கின்றவர் கன்றைப்போலவும் கொடுக்கின்றவர் பசுவைப்போலவும் உபாயத்தால் கொடுக்கிறதே ஒருவர்க்கு வண்மையாவது அந்த உபாயத்தை ஒழித்துப் பசுக்கறக்க வல்லவர்கள் அழுத்தி வருத்தக் கறக்கும்போது சுரக்கும் பசுவைப்போல ஆயுதங் கொண்டு உடம்பிலே நோவப் பண்ணுகிற பேர்க்குக் கொடுக்கிறது கீழ்மக்கள் இயல்பாம் என்க

இவ்வுரிடத்து வள்ளல்களுக்கு இயல்பாயுண்டாகிய வாத்ஸல்யத்தை விளக்க அவரைக் கன்றுக்கும் பசுவாகவும் உவமித்தார் 'கனைத்திளங் கற்றெருமை கன்றுக் கிரங்கி நினைத்து முலை வழியே நின்று பால்சோர நனைத்தில்லஞ் சேறாக்கும்' என்றும், 'காலுண்ட சேறு மேதி கன்றுள்ளிக் கனைப்பச் சோர்ந்த பால்' என்றும் பயின்றுள்ளமை கொண்டு, கன்றுக்கு மனம் நெகிழ்ந்து சுரக்கும் இயல்பு எருமைக்கும் உண்டு என்பாருளராயின், அதற்குப் பசுவைப்போலக் கன்றிற்கு விரைந்து சுரக்கும் ஆற்றலில்லை என்க விரைந்து சுரத்தலாவது, கறக்கிறவர்க்கு வேண்டிய அளவு பால்கொடுத்து அவர் இனிப் பாலில்லை என்னும்படி வஞ்சனையால் மடியை வறளவைத்து அவர் விட்டபிறகு தன் கன்றுக்குத் தான் ஒளித்து வைத்திருந்த பாலைக்கொடுத்தல் வள்ளல்கள் தெய்வத்தால் தாழ்வுற்று ஒன்றுமில்லராய்விட்டதும் வறியவர்க்குச் சிறிதாயினும் கொடுப்பர் என்பது கருத்து இது, தன் தம்பியால் நாடுகொள்ளப் பட்டுக்காடுபற்றியிருந்த குமணன் பெருந்தலைச்சாத்தனார்க்கு வாள் கொடுத்ததுபோன்ற பெருவண்மையாம் கீழ்களோ, "கரும்பு போலக் கொல்லப் பயன்படும்" என்க

280. பொருளைத் தேடுதலுந் துன்பம் அங்ஙனம் துக்கப்பட்டுத் தேடின பொருளைக் களவுபோகாமற் காக்கிறது மிகவுந் துன்பம், காத்த பொருள் சிறிது குறையுமாயினுந் துன்பம், அந்தப் பொருள் கெட்டுப்போனாலுந் துன்பம், ஆதலால் துன்பத்துக்கெல்லாம் இருப்பிடமாயிருக்கும் இந்தப்பொருள் என்க

இப்படித் துன்பத்திற்குக் காரணமாயிருக்கிற பொருளைப் புதைத்து வையாமற் கொடுக்கவேணு மென்பது கருத்து

(29) 'இளமை' யாவது உலகததுளள மனுஷ்யரால எணணப படாமற செயவதும, பசிபிணிக ளுணடாககுகிறதும, இனபஙகளை அனுபவியாமற்புரிவது,பிறராலிகழபபடுவது மான வறுமையாம இத முற பிறபபிற பிறாககு ஈயா தாக்கே வநது எயதுவது ஒனறுதலின ஈயாமையின பின வைககபபட்டது 'உமமைக கொடாது தவரெனபா குணமிரா வையத தடாது அடுபபினவா' எனபதனால முறபிறபபிற கொடாதவரே இபபிறபபில வறியராயப பிறபப ரெனபதனை அறிக

281 துவா ஊட்டிய புடைவைகளை யுடுததுககொணடு திரிந தாராயினும பததாக கட்டாக ஒரு சிறு பொருளுடையராயிருந தால், எல்லாருடனேயும சரியாக வைததெணணபபடுவாாகள் தஙகளுககு எலலா வழியாலும ஒததிருககும நலல குடியிலே பிறநதாராயினும தரிததிராயிருநதால அவாகள் செதத பிணத திலும கடையாக வைதது எண்ணபபடுவாாகள எனக

பொன வெளளி முதலிய உலோகஙகளைச சந்யாசிகள பரிசிததலுங கூடாதென அறநூல விதியுணடேனும, அவ விதியைக கடநது பொருள வைததிருநதாரோ மதிககபபடுவாா எனறமையால உமமை இழிவு சிறபபு மறறை மூனறு ஆசசிரமத தினரும கணடமாகதிரததிற செழுததாக இறபபச சிறநத சநநி யாசிகட்கும இளமை தீதெனக கூறிய முகததானே அதன இழி வைப புலபபடுததினாாயிறறு அதது - சிவப்பு பததுஎட்டு என பன அபபொருளுககு ஆகு பெயா பாடு பெருமை

282 நீரைப பாாககிலும இலேசானது நெயயெனறு சொலலுவாாகள நெயயைபபாாககிலும புகை இலேசெனபது எலலாரும அறிநதது ஆராயுஙகாலதது இரபபெனனும தனப முடையவன் சென்று புகும புகையும புகுதறகரிய வாயிலை நுழைநது என்க. இரபபவன மிகவும அறபமெனபது கருதது சிரபபிடுமபை எனறு கணணழிததது, பொருள தேடுகிற துனபம

எனறுமாம நிரபபு இபபொருட்டு ஆதலே 'நிரப்பிடுமபை பல பெண்டிரானனறியும்' எனபுழியுங காணக (காஞ்சி 96)

283. கொல்லைபபுனததிலே இளிகளைக கலலினைககொணடு ஓட்டும காட்டையுடைய நாட்டனே! ஓஙகியகலலையுடைய மலையின மேலே காநதட்பூ மலராககாலதது, சிவநத காலகளையுடைய வண்டினஙகள போகாவாகும அதுபோல வறுமை யுறறபேருககு உற வின முறையா ரிலலை எனக பொறி, ஈணடுப பாததினை உணாததிறறு

284 சரீரததைவிட்டுச சீவனுடைநது போயினவிடததுச அபபிணததைக காககைகள கொததவநது கூடினாற்போல ஒரு வாககுச செலவமுளளகாலதது அனேகமபோ அடிமையாய வரு வாரகள பிறகு அநதச செலவங கெட்டுபபோயத தரிததிரம வநது, வண்டுகளபோலப பல திககுகளிலும சென்று, பெறற உணவுகளை உணடு அவாகள திரியுஙகாலதது அவரைககணடு மிடி யாலே துனபமறறீரோவென்று வினவுவா இவவுலகததிலிலலை எனக தொணடாயிரவா - ஒனபதினாயிரமபோ எனறுமாம, தொணடு-ஒனபது(மலைபடு 21) உடைநதுழீஇ எனறும பாடம

285 ஓசையையுடைய அருவி கலலின மேறபுறததைக கழுவுகிற கூட்டமான மலைகளையுடைய நாட்டனே! வறுமையுடை யவாககுப பிறநத குலங கெடும, பெரிதாகிய ஆணமைததனமும கெடும சிறபபுடைததான கலவியுங கெடும எனக

286 உளளே மிகுகினற பசியினாலே தமமிடததில ஒன றை விருமபிவநதவாகளுககு உளளூரிலேயிருநதும ஒனறை உதவ மாட்டாதவன உளளூரிலேயிருநது ஒரு பயனுமிலலாமல தன வாழநாளைக கழியாமல, தான தூர தேசஙகளிலேபோய ஊா தோறும புதியனாயத திரிநது உயிா வாழதலே நனறு எனக

287 தமமுடைய நயமான ஒழுககததையே யலலாமல நிரமபி எழுநத அறிவையுஞ் சோ இழநதுவிடுவா, கூாமைட் யிருககிற மூலலையருமபைத தமககுச சரியிலலையென்று வருத்து கினற பறகளையுடையவளே! நாடோறுந தமமுடைய குடுமபத துககு வேணடுவதை அனறனறு தேடிககொணடுவநது சோக கினற துககததையுடையவா என்க

288 இல்லிலேயிருந்து வாழ்கிறவிடத்துப் பொருள்குறுகி இரக்கிறவர்களுக்கு ஒன்றைக் கொடுக்க இயலாமல் முட்டியவழித் தனுடைய முயற்சி புறச்சாதனங்களினாலேயும் ஒன்றுமாகாமல் உள்ளூரிலேயிருந்து வாழ்கிறதிலும் தூரதேசங்களிலே போயவீடுக் கோதுமபுகுந்து கையேற்கிற கெடுவழி வாழ்க்கையே நன்று என்க.

இட்டாறு - குறுகியவழி. கீழ் 286 ஆம் பாட்டில் இல்லறத்தானாகஇருந்தே வேறுஊர்சென்று இரத்தல் நல்லது என்றார் இப்பாட்டில் துறவியாகி இரத்தல் நன்று என்றார்

289 முன்பு தாம் செல்வத்துக்குப் பண்ணின தவம் மாண்டகாலத்து வறியராய் வருந்தி, நட்கங்களை இட்டிருந்த கைகளினாலே இலைக்கறி பறித்தற்குத் தாற்றினைப்பிடித்து வளைத்து, அந்த இலைக்கறியைப் பறித்துவந்து வேக வைத்து, பனங்குட்டையே கலமாகக் கொண்டு உப்பில்லாமல் வெந்த இலைக்கறியைத்தின்று மனங்குறைந்து வாழ்வார் என்க

290 நல்ல நீர்மையினையுடைய அருவிகள் ஒருகாலத்தும் அறாமல் மிகுகிற சிறப்பினையுடைய குளிர்ந்தமலைநாடனே! புள்ளிகளையுடைய அழகிய வண்டுகள் ஒருகாலத்துப் பூத்துத் தம்மிடத்தன தேனை அருந்தச்செய்து இப்போது மாறிப்போன கொம்பின்மேற் போகாது அதுபோல ஐசுவரியம் குறைந்தாருக்கு உறவின் முறையார் இல்லை என்க

ஆர்த்த - நுகர்வித்த, 'வருந்தி பிறர்க்கார்த்தும் மாசாத்துவான்' எனபுழிப் போல (சிலப் மங்கல 33) இதற்குக் 'கால கை சிறகுகளை விரித்துக்கொண்டு திரிகிற' என்பது ஒரு பழையவுரை

(30) 'மான'மாவது எவ்விடத்திலும் தன் குடிக்கேற்ற ஒழுக்கங்குலையாமற்காத்தொழுகுதலும், அவ்வொழுக்கத்துக்கு அழிவுவரின் தன் பிராணனைவிட்டு அதை ரக்ஷித்தலுமாம் 'சிறிய சுருக்கத்து வேண்டும் உயர்வு' என்ப ஆகவின், இஃது இன்மையின்பின் வைக்கப்பட்டது

291 தமது செல்வ பலத்தால் திறமையில்லாதார் செய்கின்ற பெரிய ஆரவாரத்தினைக் கண்டவிடத்தும், எரிந்து மண்டிக் காடு தீப்பட்டாற்போல வேகாநிற்கும் மானமுடையார் மனம் என்க.

292 தமமுடைய வறுமையைச சொல்லுவதன் முன்னரே அறிநது அவவறுமையைத தீாககவலல இயல்புடையாரைக்ா தாம் பட்ட வறுமையைச சொலலாத தம நெஞ்சததைத தமககு உரித தாகப பெறற மானமுடையவா பசிநோயால எறுமபு தோன்ற லனை கெடினும பணபிலாதா பினசெனறு, தமது வறுமை தோனறச சொலவரோ எனக

முனனையதான ஒகாரம எதிரமறை பினனையது இரககக குறிபபு தம வறுமையை ஒருவருககுஞ சொலலா எனபது ஒரு பழைய உரை

293 ஐசுவரியவானகள வநதால நமமுடைய மனையிற கொணடு புகுநது, நமமாலேலயான உபசாரஙகளைச செயவோம, அநதச செலவமுடையாரிடததிலே நாம போனால, நமமைத தம முடைய மனையினுட் கொணடு புகுநதால தமமுடைய மனையாள் காணில அவள் கறபழியும எனபாா போல காணிச சோறறைப புறங்கடையில வைதது இடுவாராதலால செலவருடைய உறவை மறநதிடுக எனக

294. இபபிறபபினையும நனறுககும, இறநதுபோன பிறகு பூமியிலே தன கீாததியையும அழியவிடாது, மறுமைககு நன மையினையும விளைபபிககும வெறுபபிலலாமல புழுகுமணவா தினற மயிரினையுடையாய! மானமுடையோரால பதிககபபடட நடககை ஒருவாககு மிகவும நனறு எனக

இயலுதல - உலாவுதல எணடிப புகழபடமப உலாவுதல, இயலநெறி - இயலுதறகான வழி எனக மதிபபு, மதிப புககு ஏதுவாகிய நடககையை உணாததினமையால ஆகுமபெயா. அது, பெருஞ்சித்திரனா தமககு வெளிமான தமபி சிறிது ஈய வா, அதனைக கொளளாது வெறுததுப போயக குமணனைப பாடிக குமணன பகடுகன் கொடுபபக கொணாநதுநினறு, வெளி மானூாக கடிமரதது யாதது, நின்னூாக கடிமரம வருநதத தநது யாம பிணிதத நெடுநல யானை எமபரிசில' (புறம 162) எனறதும, தம மனைவியை நோககி, 'நினனயாஙகுறைநாககும நீ நயநதுறை நாக்கும, பணமாண கறபினின கிளைமுத லோாககும. கடபபின

கடும்பசி தீர யாழ நின் நெடுங்குறியெதிர்ப்பை நல்கியோர்க்கும், இன்னோர்க்கு என்னாது என்னொடுஞ் சூழாது, வல்லாங்கு வாழ்தும் என்னாது நீயும் எல்லோர்க்கும் கொடுமதி மனைகிழவோயே' (புறநா. 163) என்றதும் போலவது

295 பாவமேயன்றிப் பழிப்பு வசனங்களும் உண்டாகத் தக்க காரியங்களைத் தாங்கள் சாகவரினும் சான்றவர் செய்யார், சாவு தீதன்; ஒருவர்க்கு ஒருநாளில் கணப்பொழுதைத் துன்பமே யல்லாமல் அந்தப் பாவமும் பழியும்போல எப்பொழுதும் உள்ளதாய குற்றங்களைச் செய்யமாட்டாது எனக

'பிராணனைவிட்டாலும் மானத்தைக் காக்கவேண்டும்' என்பது ஒரு பழைய உரை அருங்கலை - தீராத குற்றம்

296 வளப்பத்தையுடைய பெரிய பூமியில் உயிர் வாழ்பவரெல்லாருள்ளும் செல்வராயினும் ஒருவர்க்கு ஒன்றைக் கொடாதவர் தரித்திரரேயாவர், வறுமை வந்தவிடத்தும் பெரிய மூத்தரையர்போன்ற செல்வரோடொப்பார் செல்வரை யடைந்து இரந்து உயிர்வாழார் எனக

ஒருவர்க்கு ஒன்றனைக் கொடாமைக்குக் காரணம் ஆசையாதலாலும், அவ்வாசை 'நல்குரவு என்னும் நசை' (குறள் 1043) என்றபடி நல்குரவாதலாலும், கொடாதவரை நல்கூர்ந்தாரென்றார் 'வேண்டாமை யன்ன விழுச்செல்வம் ஈண்டில்லை' என்பது பொய்யாமொழியாதலால், ஒருவரிடத்து ஒன்றினை வேண்டாதவரைச் செல்வரென்றார் கீழ் 270 ஆம் பாடலிலும் நல்கூர்ந்தும் செல்வர் இரவாதார், செல்வரும் நல்கூர்ச்சார் ஈயாரெனின் என்று கூறப்பட்டது நோக்குக

297 கடையானவரெல்லாரும் மானத்திலும் காப்புப் பசிக்கு அஞ்சுவர் இடையானவரெல்லாரும் அதனினும் சாவுக்கு அஞ்சுவர், வில்போலும் வளைந்த புருவத்தினையும் வேல்போலும் நீண்ட கண்களையுடையவளே! தலையானவரெல்லாரும் உலகர் சொல்லும் பழிப்புரைக்கே அஞ்சி விடுவர் எனக

'சாதலின் இன்னாததில்லை' என்பவாகலின், ஈண்டு இன்னாமையைச் சாதலென்றார் மானங் கெடவருங் காலத்து. அத

னிலும் பசியை அதிகமாகக் கொள்ளுவார் கடையாயினார், அதனைப்பொறுத்தாராயினும் பிராணனை அதிகமாக நினைப்பார் இடையாயினார் மானத்தையே முதன்மையாக நினைத்து உயிரைவிடுவோர் தலையாயினார் என்பது கருத்து. 'தனக்கு ஒவ்வாச் சொற்பட்டாற் சாவதாம் சால்பு' என்றார் பிறரும் (நான்மணி 4)

298 'இவர் நல்லவர், மிகவும் இரங்கத்தக்கவர், இப்பொழுது தரித்திரராயினார்' என்று இகழ்ந்து செல்வராயினார் கொஞ்சமாகப் பார்க்கிற காலத்திலே கருமானுடைய உலை ஊதுகிற தீயைப் போல உள்ளே வேகாநிற்கும் தலைமையுடைய சான்றோர் மனம் என்க. சிறுநோக்காவது, சிறுமைதோன்ற நோக்குவது.

299 தம்மை விரும்பி வந்தவர்க்கு ஒன்றைக்கொடாதிருப்பது நாணமன்று, எல்லார்க்கும் பயத்தினாலேவருகிற நாணமும் நாணமன்று; தன்னை எளியவனாக வைத்துக் குடிப்பிறப்பாலும் ஒழுக்கத்தாலும் தன்னினும் மேலானவர்கள் செய்ததைச் சொல்லாதிருப்பதே நாணம் என்பது ஒரு பழைய உரை.

300 கடமானைக் கொன்ற காட்டிலுறை வேங்கைப் புலியானது அக்கடமான் இடப்பக்கம் கீழாக விழுந்ததானால், அதனைத் தின்னாமற் போய்விடும், அதுபோலப் பெரியோர்கள் விரிந்த ஆகாசம் கவிந்த உலகமெல்லாம் பெறினும் மானமழிய வந்ததாகில் அதனை விரும்பார்கள் என்க.

'தொடங்கு வினைதவிரா அசைவில் நோன்றாள், கிடந்துயிர் மறுகுவதாயினும் இடம்படின் வீழ்களிறு மிசையாப் புலி' (அகம் 29) என்பதனால் புலியின் அத்தகைய மானத்தை அறிக.

(31) 'இரவச்ச' மாவது வறுமையுற்றா ரொருவரை அவ்வறுமை தானே தள்ளிக்கொண்டுபோய் இரப்பிக்கும்பொழுது, தங்கள் பிரகாசமெல்லாம் அடங்கி, கண்கள் குழிந்து, கடுகப் பேசவுங் கூடாமல் ஒடுங்கி, தாம் அறிந்த தாமங்களை மதுரமாகச் சொல்லித் தமது வறுமையைப் புலப்படுத்துங்காலத்து ஐசுவரியவான்கள் அதனைச் செவியிலே ஏற்காது அவரை எளியராக நினைத்துக் கடைக்கணித்தலையும், கொடுப்பாரைப்போலே யிருந்து, பிறகு ஒன்றுமில்லையெனவே, பெருமூச்செறிந்து செயலற்றுப்போகும் போக்கையுங் கண்டு, அந்த இரப்பினை அஞ்சுதலாம்.

மானமுடையாரே இரவினை அஞ்சுவராதலால் இஃது, அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

301 'இந்த வறுமையர் நம்மாலே ஆகின்றாரல்லது எந்நாளும் இவர் தம்மாலே நாம் ஆதரப்படியான ஒரு காரியமுமுடையரல்லர்' என்று தம்மை மயங்க நினைத்த மனத்தினையுடையார்பின் தெரிந்த அறிவினையுடையார் செல்லக்கடவரோ எனக்.

மயங்க நினைத்தலாவது 'செல்வம் சகடக்கால் போலவரு' வதனைச் செருக்கால் நினையாமை. 'தெருண்ட வறிவினவர்' என்புழி இன்சாரியை நிற்ப இரண்டனுருபு தொக்கது.

302 இழிவான காரியங்களைச் செய்து சாதுமனம் சந்தோஷப்பட[1] நன்றாய நிறைய உண்கின்றதிலும் பழிக்கத்தக்க காரியங்களைச் செய்யாமல் பசித்தல் ஒருவர்க்குக் குற்றமோ[2] கண்ணிமைத்து விழிக்கிற மாத்திரமாயிருக்கும் ஒருவன் இறந்து பிறக்கிறது எனக்.

'அப்படிப்பட்ட பிறப்புக்காக இழிவான காரியங்களைச் செய்யாமல் நல்ல காரியங்களைச் செய்யவேணுமென்பது கருத்து.'

இழி, பழி, முதனிலைத் தொழிற்பெயர்கள் இழித்தற்கு பழித்தற்கு எனக். அழிச்சு, இவ்வுடலை யழித்து என்னுமாம்.

303 வறுமையினாலே இரக்கத் துணிகை இராமலிருப்பாருமில்லை அப்படி இரந்துகொண்டு திரிந்தாலும் சிறிது தூரத்திலேயே எதிரேவந்து தழுவிக்கொண்டு வீட்டுக்கு வாருமென்று கூட அழைத்துக்கொண்டுபோய் உண்ணுமென்று உபசரிப்பாருமில்லை. அப்படி உபசரித்தாரிடத்தல்லது சாப்பிடச் சம்மதியார் மேலானபெரியோர்கள் எனக்.

"உலகத்தில் இப்படிச் செய்வாரில்லாமையால், இரப்பினை அஞ்சக்கடவன்" என்பது ஒரு பழைய உரை. முகம் - அதிதியானவன் உள்ளே நுழைதற்கு இடமாகிய இல்லத்தான் நோக்கு, புகுதல் - அவ்வில்லத்தான் நோக்கிய அந்நோக்கெதிர் சென்று

புகுதல், முகம் புகுதல் என்பது இல்லத்தான் முகனமர்ந்து ஆக, அகநோக்கினுக்கு எதிர்சென்று புகுதல்

13

304 மகாலக்ஷ்மி தன்னை விட்டு நீங்கினும் தெய்வம் கோபித்துக் கொண்டாலும் செல்வர்பாற் சென்று இர என்னும் நெஞ்சத்தைக் கோபித்துக்கொண்ட மனத்தினையும், இரவாமையாகிய உயர்ந்த ஒழுக்கத்தை நினைக்கின்வலது பொருளைத்தேடிப் புதைத்து வைக்கும் அறிவிலார் பின்சென்று எனக்கு இல்லையென்று அவர்கள் முகம்பார்க்கத் தாம் நாணிக் கழுத்தை வளைத்துக் கொண்டு நில்லார் மேலாயினார் என்க

305 ஒளியாத உறுதியான மையுடைய கண்களைப்போல் வாரிடத்தும் இரவாமல் உயிர்வாழ்வதே ஒருவருக்கு வாழ்க்கையாவது, இரக்கக்கடவேன் என்னும் நினைப்பினுள்ளும் ஒருவர்க்கு நெஞ்சு வெந்து உருகாநிற்கும் ஆதலால், இரக்கிறவன் மனம் எப்படி இருக்கும் என்க.

'கரவாது உவந்தீயும் கண்ணன்னார் கண்ணும் இரவாமைகோடி யுறும்' என்றும் 'இரவுள்ள உள்ளம் உருகும் கரவுள்ள, உள்ளதூஉம் இன்றிக்கெடும்' என்றும் கூறினார் பொய்யில் புலவர் என்க.

306 தமக்கு இன்னுமையான பொல்லாததே பொருந்தக்கடவது, நல்லதே பொருந்தாம விருக்கக்கடவது என்று சொல்லித் தன் நெஞ்சினைத் தானே இரக்க ஆசை நீங்கிவிடுதலால், பொருண்மேற் காதலையுடைய மனத்தினாலே துன்பமிகுந்ததாகக் கண்ணுங் குழிந்து அன்னியர் பக்கற்சென்று இரக்குமிப்புன்னை காரணந்தான் என்க காதலகவற்றல் - காதலால்வருத்தல்

307 மலையின் அகலமெல்லாம் பொன்னைக்கொழித்து விழுகிற அருவியினையுடைய மலைநாடனே! இந்த உலகத்திலே எங்களும் முன்பு பிறந்தவர்கள் வடிவல்லாமல் பலரும் புதியவர்களாய்ப் பிறந்தாலும் இரக்கிறவர்களை இகழ்ந்து பேசாதவனே என்றும் பிறவாதவன் என்க எல்லாரும் இரப்பவர்களை இகழ்வதால், இகழாதவனே உத்தமபுருஷன் என்பதும், அவனே மோக்ஷமடைதற்கு உரியான் என்பதும் கருத்து மகன் - உத்தம புருஷன். 'மகனே தோழி என்றனள்' (அகம். 48) என்புழியும் காண்க

'இல்லெனக்கு ஈக என்பவனே நகுவான்......யாதும் கடைப் பிடியாதா'ன் என்றூர் பிறரும் (திரிக 75)

308. தனனுடைய வறுமை தன் மேனியை அழிககத் தன னெஞசினுளளே நலலறிவினைக கெடுதது, அறிவிலலாமையை நிறுததிககொணடு, ஒருவரிடததிலேபோய எனககு யாதானு மொனறினைத தரவேணுமெனறு இரகக இரககபபட்டவன இலலையெனறு மறுததாளுகில தான சாகாமலிருபபனே எனக

"இரபபவா சொல்லாடப போஒம உயிா" எனறூா வளளுவ னூரும மாறறுதல - மறுததல

309 "ஒருவா ஒருவரைச சோநதால அவா நினைவினபடியே ஒழுகவலலவராய மனஙகொளள நடநதுபோவதலலது பெருமை கெடடு எமககு யாதானும சிறிது தநது உதவி செயயமாடடீரோ எனறு சொலலுஞ சொலலைபபாககிலும மெளளத தான துறநது போயத தவமபணணும நலலவழி இனனுதோ" எனக

மேற்பாடலில இரததலினும இறததல சாலுமெனறூா, இப பாடலில துறததல சாலுமெனறூா. ஏகாரம எதிாமறை, வறுமை யால ஒடுஙகிஒழுகும வாழ்ககை எனறுமாம.

310 பழைய நடபே காரணமாக ஒருவா தமபால விருமபி வநதவிடதது அபபழைமைககுப பொருததமாக யாதானும ஓா உதவியைத தாமசெயக, அவவாறனறி அவவுரிமையினூலே வநத அவரை இவா தாஙகி உதவிசெயயாரெனில, வநதவடநதவா தம நெஞசததில மூட்டபபடடு அணையாமல நினறு சுடுகினற நெருபபு அது ஆகும எனக

நநது - பற்றுககோடு பசைதல - விருமபுதல கிழமை - உரி மை பொறுததல - மூடடுதல பொறுத்தல - தாஙகுதல, ரஙிக தல கிழமை அவா பொரூரெனனின எனறு கூட்டுக இது பாஞசாலனுன துருபதன துரோணுசாரியன கிழமையைப பொரூது எளளியபோது, அததுரோணுசாரியனுககு உணடான மனககொதிபபுப போனறதொனறு.

'பழைய உறவே காரணமாகத தாமும அவரும கலநது நடநத முறைமையினைக கொணடு, அவவுறவினாலே அவரை வினவாமல ஒனறைசசெய்தால், அபபடிசசெயத காரியததை அவா

பொறாராகில, தன நெஞசிலே மூடடபபடடு ஆறாமல இருநது கொணடு சுடுகிறநெருபபலலவோ' எனபது ஒரு பழைய உரை

5 'பொதுவியல' லாவது, அரசியல முதலாக முறகூறிய வியலகளுககும 'பகையியல' முதலாகப பிற்கூறும இயல்களுககும பொதுவாகிய இயலாம

(32) 'அவையறித' லாவது கறற அறிவினையுடையவா திரடசியை அறிதல 'அஃதாவது உலகததுககுப பொதுபபட வழஙகும நூலகளைககறறுணாநதாரும தஙகள தஙகள சமய நூலகளைமாததிரம கறறுணாநதாரும, எலலா நூலகளையு முடடுபுகுநது உணமையான பொருளகளை உணாநதாரும, பலகறறும ஒனறினையும சொலலாமலடஙகி யிருபபாரும கூடியுள்ள சபையிறபோய, தான ஒனறினைசசொனனால அது வெலலுமதோறகும எனறு அறிநது சொலலுதலாம இரவினை அஞசுவான கலவிமுசுததால அரசன பாற பரிசு பெற்றுவாழ முயலுமபோது அவ அரசனோடிருநத அவையினது இயலபினை அறிதல இனறியமையாத தொனறாக லின இஃது இரவசசததினபின வைககபபடடது

3 1 1 உணமையான ஞான நூலகளைக கற்றவருடைய அவையிலே கலநதிருபபதனைத தவிாநது, அவவிடததிலே ஞானமிலலாதபொருளைக கொணடுவநது அவறறினை மிகவும பரககப பேசித தாம சொனன அறபபொருளையேககொண்டு ஒழுகும மயககமான அறிவுடையாா முன சானறோா தமமுடைய நலல ஞான உபதேசஙகளைச சொலலாமல நழுவ விடககடவா எனக

கோட்டி - ஸபை உறழதல - கலததல கை - சிறுமை இருள எனனும பொருளதரும கரா எனனுஞ் சொல் ஈணடு மயககததை உணாததிறறு 'வெளியாாமுன வானசுதை வணணங கொளல' என்றாா பெரியாரும

312 தனனுடைய நாவுக கிசைநத பாடடுகளைச சொல்லி நூலின் நயததினை உணாவாரபோல நடிததுச சமபிரதாயமலலாத பொருளை அநநூற்குட புகவிடும வஞ்சகரான பொயபபுலவனை அவையிலே கறறடஙகிய உணமைபபுலவா அணுகார்; அவவாறு

அணுகினால அநதபபுலவன அசசபையிலே அவவ ணுகியார்குடியைச சீாகுலையுமபடி பழிககும, அலலது தன தோளகளைத் தட்டிககொணடு சணடைககு எழுநதிருககும எனக

அணுகினால எனபது அவாய நிலையான வநதது நாபபாடம, செவியேறக கறறபாடம எனபது ஒரு பழைய உரை

313 தாம சொனனவழியையே பிடிததுககொணடு, தம நா சுழனறெடுததாறபோல அதனையே பலகாலும சொலல விருமபு வாரும, பிறா கறற கலவியின அளவையாவது அவா மறறை யோா மனஙகொளளும வணணம பொருளை விரிததுரைககும வலலபததையாவது தெளிய அறியாரும, தாம கறற சில விஷயங களைப பிறாமனம கொளளுமபடி உரைககும வழியை அறியாரும, இவறறைச சொலலின நாம தோறபது நிசசயம எனபதனை அறியாராய மாபிலலாதன பலவறறை உரைபபாருமான மாநதா பலா உணடு எனக

'சொறறஆறு எனபது சொறறாறு எனறு அகரம தொகுதது, ஆறு கொணடு என்பது ஆறறுககொணடு எனறு வலிமிகது, 'சொறறாறறுககொணடு' எனறாயிறறு கறற ஆறறல எனறும கற றவனமை யெனறும கொளளபபடடது சொல தாறு எனா கொணடு, சொலலாகிய தாறு எனவும ஆம தாறு, யானை காளை முதலியவறறைத குததி ஓடசசெயயும முடகோல

314 நல ஆசிரியனிடததுப பொருள விளஙக அறிநத பாடததால அலலாமல பேதையானவன தான பளளியிலே அபததமாகக கறற பாடததால ஒரு சூததிரததைக கற்றுககொண்டு அதனை நலலறிவுடையோா நடுவிலே புகுநது கூசாமற சொலலித தனனுடைய புலலறிவினைத தெரிய அறிவிததுவிடும எனக.

கணககு - ஆயா, கணககாயா என்றுயிறறு, கணககு நெடுங் கணககு எனபபடும அரிசசுவடி, ஆயா, ஆயததைத உடையவா, ஆயம ஆவது கூட்டம, சணடுச சிறுபிளளைகளின் கூட்டம, சிறு பிள்ளைகளைக கூட்டமாக வைததுககொணடு அரிசசுவடி கற்பிக குமு உபாத்தியாயா என்பது கணககாயா எனபதன பொருள், இவ்வுபாததியாயர் பால் இளமையில வழுபபடக கறற பாடம

என்க பேதை நாணுது சொல்லுதல், 'ஒண்மை உடையம யாம் என்னும செருக்கினல்

315 தாம வெல்லுகிறது காரணமாக விலஙகுகளைபபோல உணமைபபொருளை மனததுககொள்ளாமல வெமபிக கொதிதது எழுநது எரிநதுவிழுவாரோடு எதிரததுத தமது சொலலின சது ரபபாட்டினைக கொணடு செலகின்றவா தமகையில் அவாகளால அறைநது உதிரககபபட்ட தம பலலைச சுரையின விதைபோனறு காண்பா எனக

ஒனறுதல - எதிரதது நெருஙகுதல விததகம - சதுரபபாடு பல்லுதிர அறையபபடுவா எனபது கருதது

316 கதத பாடததைக கறறு, அதன பயனைத தெளிய அறியமாட்டாத மூடா வெறுககத தககனவறறைச சொலலும போது, அழியாத சீரமையினையுடைய சானறோா 'இபபடிக கொத்த பிளளைகளைப பெற்றவள என்னபாவஞ் செயதாளோ'' எனறு மிக வருநதித தாழும இபபுலலிய சொற்களைக கேட்டலாற் காணி மௌனமாய நிறபா எனக

தேடருஞசீா எனறும பாடம 'சானறோனெனக கேட்ட தாய' 'ஈன்ற பொழுதிற் பெரிது உவ'ததலால, மூடனெனக கேட்டதாய 'குழவிஇறபபினுமஊனதடிபிறபபினும' நலமனறே என்றும, 'வாதுவல வயிறே வாதுவல் வயிறே நோவே னதகை தினனினறனனே .... .எமமில செயயாப பெருமபழி செயத கலலாக காளையை யீனற வயிறே'' எனறும, 'உணட எனமுலை யறுததிடுவன யான' எனறும் இறப்பத துனபுறுவாள எனறு,

இறப்பப்பரிந்து என்றார். சமழ்த்தல் - நாணல். இீழ் 155 ஆம் பாடலிலும் மூடர் சொற்கேட்டுச் சான்றோர் வருந்துவர் என்று கூறப்பட்டதூஉம் காண்க. ஈன்றாட்கு என்பது 'ஈவ லிளையர் தாய்வயிறு கறிப்ப' என்றாற்போல நின்றது.

317. பெறத்தக்க பரிசுத் தொகையினைப் பெற்றுக்கொண்டு வழங்கும் பரத்தையர்தம் தோள்போல வரன்முறையாகக் கற்பவர்க்கெல்லாம் நூல்கள் எளிதாய் வரும், ஆனாலும் தனிப்போன்ற

மேனியையுடைய அப்பரத்தையர்தம் உள்ளம் போல யாவரும் எளிதில் அறிய ஒண்ணாததாகும் அந்நூலின் உட்கருத்து என்க.

'பெறுவது' ஆவது நிரணயிக்கப்பட்ட பரிசுத்தொகை என்க. அது 'மாதவிமாலைக்குக் கோவலன் கொடுத்து வாங்கிய பரிசம் ஆயிரத்தெண் கழஞ்சு பொன்' என்றாற்போன்றது. நெறிப்பட்டுக் கற்றலாவது ஆசிரியன் நின்றநெறியின்கட்பட்டு ஒழுகுதலும் பிற்றைநிலை முனியாது கற்றலுமாம். கல்வியிற் பெரியார் அயோத்திமாக்களைச் சூழ்ந்துள்ள அகழியை வருணிக்கு மிடத்து, அது "பொன்வினை மகளிர் மனமெனக் கீழ்போய" என்று அருளிச் செய்தமையால் (கம்ப நகர 14) அம்மகளிர் கருத்தின் ஆழத்தை அளவிடல் அரிதெனக் கண் உலகத்தில் நூலகற்றாப்பலராக அவை யிலே நிலைவராதற்குரியார் சிலரேயாதற்குக் காரணம் யாதென வினவினார்க்கு உத்தரமாக எழுந்தது இப்பாடல் எனக். மேற் பாடல்களில் இதனை விளக்குவர் முறி - மாந்தளிருமாம் இது மாமை எனப்பட்டு, மகளிர்க்குச் சிறந்த மேனியழகாகும். பெறுவது கோடலாவது, கொடுப்பாரைக் கொள்ளாது விலையைக் கொள்ளுதல் என்பர் பரிமே (குறள். 813)

318 அறிவு வரத்தக்க புஸ்தகங்களையே மிகுதியாகச் சேகரித்து அவற்றினை அன்போடு சுமந்துகொண்டு தமயில்லத்து நிறைத்து வைப்பினும் அவற்றின் பொருள் தெரியாராய் மூலபாடத்தினை மாத்திரம் மறவாமல் மனத்திற் போற்றியிருக்கின்ற புலவரும் வேறுவர், அவற்றின் பொருளை அறிந்து தெளிக்

தும் பிறா ஐயஙகளைத தெளிவித்தும சிற்றககவல்ல புலவரும வேறுவா எனக புததகமே - ஏகாரம பிரிநிலை அவற்றை - அப் புஸதகஙகளிலுள்ள பாடலகளை எனக. அகம, மனமுமாம புலவர் பிறரைததேற்று மாற்றை அடுதத பாடலிற் கூறுவா

319 பழிபபற்ற காட்டுபபசுககளின் மநதை தங்குகின்ற நெடிய மலைகாடனே' நூலின பொருளைச சஙகிரகமாகச சொல்லு தல், விஸதாரமாகச சொல்லுதல், உட்பொருளைச சொலலுதல்› அதனில் இல்லாத குறைந்த பொருளை அழைததுச சொல்லுதல் ஆகிய இப்படிபபட்ட நான்கு வகையாலும ஆராய்நத விரிவுரை கூறமாட்டாதார சொற்கள் நூலிற்கு நல்ல உரை ஆமோ என்க.

நூற்குப பொருள கூறுதல் நாலவகைபபடும என்பதனை ‘பொழிபபே அகலம நுட்பம எசசமெனப, பழிபபில சூததிரம பனனல நானகே’ எனபதனுல அறிக பொழிபபுரையாவது பாடம, பதப பொருள, உதாரணம என்ற மூனறும கூறுதல அகலவுரையாவது எடுததுககொணட நூலிலிருநதாயினும, பிற நூலகளிலிருநதாயினும ஆக்ஷேபஙகளைக காட்டுதல அவவாறு செயது அவறறிற்கு ஸமாதானஙகள கூறித தன கோட்பாட்டைநிலை நிறுததுதலும நூலினுள மறைநதிருககும நுணணிய பொருளை எடுததுசசொலலுதலும முறையே நுடபவுரை எசச வுரைகளாம அடுதத பாடலில ஸபையில தலைவராதறகுரிய நலலாசிரிய ரிலககணங கூறுவா

320 எவவளவுதான அறிவு நூலகளைக கறறு, பொழிபபு அகலம நுடபம நூலெசசம எனபபடும உரை விசேஷஙகளை அறிநது கூறததககாராயினும, நலல குடிபிறபபிலலாதவா ஒரு ஸபையிலே வழுசசொலலையுடைய கலலாதவரை அடீனததுக கொணடு போகும பொறுமையாகிய கருவியை உடையா ஆவரோ ஆகாா நறகுடியிற பிறநத நலல அறிவாளாகளோவெனில் அவவறிவு நூலகளிற பழகித தெளியாதாராயால காணபபடும புலவறிவினைத தாம காணபதிலலை எனக

எனைத்தொன்பது அளவினையும் தன்மையினையும் காட்டிற்று மேல் நூல் கற்பினும் என்று வந்தமையால், பிறர் என்பதற்கு நூல் கல்லாதார் என்று பொருள் கூறப்பட்டது அவரைக் காத்தலாவது, அக்கல்லார் பல்லாருள் நாணலுபரிந்து கண்ணோடி அவருரையை வருந்தியுங் கேட்டல் 'நீரொழியப் பாலுண் குரு'கே போன்றவராதலின், நல்லறிவாளர்கள் நூல்தேற்றாரின் புல்லறிவினை அறிவது இல் என்றார் தாம் என்றார், தம்மின் வேறான தீயறிவாளர் புல்லறிவே அறிவரென்பது கருதி 'வலம்புரி முத்திற் குலம்புரி பிறப்பும், வானியாறன்ன தூய்மையும் வானியாறு, நிலம் படாகதன்ன நலம்படர் ஒழுக்கமும், திங்களன்ன கல்வியும் திங்களொடு, ஞாயிறன்ன வாய்மையும் யாவதும், அஃகாவன்பும் வெஃகா உள்ளமும், துலாக்கோலன்ன சமநிலை உளப்பட, எண்வகை யுறுப்பினராகித்' திண்ணிதின், வேளாண் வாழ்க்கையும்

தாஅ ளாண்மையும், உலகிய லறிதலும் நிலைஇய தோற்றமும், பொறையும் நிறையும் பொச்சாப் பின்மையும், அறிவும் உருவும் ஆற்றலும் புகழும், சொற்பொருளுணர்த்துஞ் சொல்வன்மையும், கற்போர்நெஞ்சங் காமுறப்படுதலும், இன்னோரன்னதொன்னெறி மரபினர் பன்னருஞ் சிறப்பின் நல்லாசிரியர்' என ஆத்திரேயன் பேராசிரியன் கூறிய பொதுப்பாயிரத்தானே அவையிற் றலைவராதற்குரிய ஆசிரியரைக்கண்டுகொள்க நவிறல் - பழகுதல், 'நாவொடு நவிலா நகைபடு தீஞ்சொல்' (அகம் 16) என்புழியும் காண்க

6 'பகையிய'லாவது இம்மை மறுமை வீடுபேற்கு உறுதியாகிய புகழ் அறம் ஞானங்களை அடையவொட்டாமற் றடுக்கும் பொல்லா ஒழுக்கங்களைக் கூறும் இயலாம் அவ்வொழுக்கங்கள் புல்லறிவாண்மை, பேதைமை, கீழ்மை, கயமை எனனும் நான்கதிகாரங்களாற் கூறப்படும் அவற்றுள்,

(33) 'புல்லறிவாண்மை'யாவது, அற்ப அறிவினை ஆளுந் தன்மை அது தான் சிற்றறிவினனாயிருந்தே தன்னைப் பேரறிவினனாக மதித்து, உயர்ந்தோர் கூறும் உறுதிச் சொல்லைக் கொள்ளாமை அவையறிவானுக்குப் பகை

புலவறி வாண்மை டாதலின் அதன்பின் இஃது வைக்கப் பட்டது

321 அருளினாலே தாமதத்தை உரைக்கும் அன்புடையவர் வாயினின்றும் வருஞ்சொல்லைப் பொருள்போலே மனத்திலே வைத்துச் சோர்வுபடாமற் காத்துக்கொள்ளா அறிவுடையோர், ஒரு பொருளினும் வைத்து எண்ணத்தகாத அறிவிலியோர் அச்சொல்லை இகழ்ந்து சொல்லும், இஃதென்போல எனின், கூழ் போலக் காய்ந்த பாலைத் துழாவிய அகப்பை அப்பாலின் சுவையை அறியாததுபோல எனக்

பாற்கூழ், கூழ்ப்பால் என்று முன்பின்னாகத் தொக்க உவமைத்தொகை கூழ் - சோறுமாம், 'கூழுடைவியன்கா' (புறம் 70)

322 பொருளும் முதலிய குற்றமில்லாதவர் தர்மவழியைக் கூறும்போதும் செப்பமுடையா ரல்லாதார் அதனைச் செவியிலும் ஏற்றுக்கொள்ளார், அஃதென்போல எனின் தோலைக் கவ்வித்

தின்னும் புலையாநாயானது பாற்சோற்றின் ருசியை அறிந்து கொள்ள முடியாதவாறுபோல் எனக்

தர்மோபதேசம் பண்ணுவார் குற்றமுள்ளவராயின் அவருபதேசத்தை ஒரு சிலர் கேளாதிருத்தல் கூடும், அங்ஙனமன்றென்பார் அவ்வியமில்லார் என்றார் அறத்தாறு உரைக்குங்காலும் என்ற சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கதெனக் தோல் கவ்வித்தின்னும் என்றமையால், குணுங்கர் நாய்க்குப் பிறவற்றினுங் காட்டில் தோலின்கண் விருப்ப மிகுதியைக் காட்டிற்று

323 கண்ணிமைக்கும் முன்னே தம்முயிர் போகும் முறையினை எல்லா வகையாலும் தாம் கண்டிருந்தும், இனியனவும் நன்மையினைச் செய்யமாட்டாத நாணமில்லாத மூட ஜனங்கள் இருந்தாலென்ன இறந்தாலென்ன என்க எனைத்து, எல்லாம்

324 ஒருவனுக்கு ஜீவித்திருக்கும் நாளோ சில, அச்சில நாளும் உயர்க்குக் காப்பில்லை, ஆதலால், கண்டபேரோ டெல்லாம் கூடி மகிழாமல் பலரும் தூற்றும் நிரந்தரமான பழியோடு தான் ஒருவனாக விலகித் தனித்திருந்து யாவருடனும் பகைகொள

ளுதல் என்னகாரணமோ எனக

ஏமம் - காப்பு பழியால் எனபுழி ஆல் ஒடுபபொருளில் வந்த மூன்றும் வேற்றுமை உருபு மற்ற இரண்டிடத்தும் ஆல அசைகள் தணடுதல - நீங்குதல

325 ஒருவனை அவன சென்றிருந்த சபைமுன்னே சென்று ஒருவன அவமதித்து வைதானாக, அப்போது வையப்பட்டவன் 'இது நாம முனசெய்க வினையின் பயன' என்று பொறுத்துக் கொண்டு சும்மா இருப்பானாயின அதன்மேல வைதவன வாழ்ந்திருப்பானெனனில அது அதிசயிக்கத்தக்கது தான் என்க

வியததககான - வியத்தற்குத் தகுதியுடையன "மனறிற் கொடும் பாடுரைப்பான் .. எச்சமிழந்து வாழ்வான்" என்பவாதலின், வியத்தக்கான் வாழுமெனின என்றார் புத்திர மித்திரகளத்திராதியரோடு நாசமுறுவான் என்பது கருத்து

326 முதுமைப பருவம் பின்னும் அதிகரிப்பதன் முன்னே அறச்செயல்களைச செய்யப பிறரையும உத்ஸாகப்படுத்தித் தானும

அதனை கண்முயலாதான், வீட்டிலுள்ள வேலைக்காரியாலும எற்றித் தள்ளப்பட்டு, 'வெளிப்புறத்திற் போ' என்னும பொல்லாத சொற்களைக கூறப்படுவன எனக. ஊக்குதல - பிறரை உத்ஸாகப்படுத்துதல், முயலுதல் - தான முயன்று செய்தல நூக்குதல - தள்ளுதல 'போகவெனும்' என்பது அகரம தொகுப, போவென்னும என்றாயிற்று 'இறக்கக்கடவாய்' என்னுமாம இது வைதற் பொருளில் வந்த வியங்கோள போ என்னும பொருளாயின விதித்தற பொருளாய தொழுதகை - வெள்ளாட்டி

327 புல்லறிவினார நல்ல நுகர்ச்சிகளைத தாமும போசித்து நன்றாக விரார், தகுதியுடைய பெரியோர்களுக்கு நனமைகளைச செய்யார், தமக்கு அரணாகிய நல்ல அறத்தினது நெறிகளையுஞ சேராமாட்டார், ஸம்ஸார ஸமுத்திரத்திலே ஆழ்ந்திருந்து மறுமைக்கு உறுதிகளைமறந்து வீணே தமமுடைய நாள்களைக கழிப்பரெனக

ஆககம - ஈணடு ஆககிககொணட குடுமபமாகிய செலவம. மயஙகுதல் ஸமஸாரம ஸதிரமெனறு மயஙகுதல அவததமே வாழ் நாளைக கழியாமற் பயனபடக கழிததல் 'கருமமுமுன்படாப போகமுந தவவாத தருமமுந தககாரககே செயயா - ஒரு நிலையே முட்டினறி மூனறு முடியுமே லஃதெனபபட்டினம பெறற கலம்' என்பதனுல அறியபபடும

328 சிறுவயதிலே தொடஙகிததாம இறநது போகுமிடத துககு உணவாகிய அறததைச சிககெனவே தேடிககொளளாமல தேடிய பொருளை இறுக இறுக வைததுககொணடு அறததினைச செயதறகுப பினனை நினைப்போமென றிருககும அறிவில் லாதவா தாமிறககுங காலதது நாவிழுநது பேசவொணணு மையால கையால ஊடைடகாட்டின பொனனும புளிதத விளஙகாயா மெனக

"புளிவிளஙகாயாவது அநதியகாலத்திலே ஒருவன் வாயெழா மலிருககிறபோது பெண்டு பிள்ளைகளைப பாரத்தத தான தேடின பொருள்களைத தருமம பணணச்சொலலிக கையால சமிக்கைகு காட்டினல், அதனைபபாரத்து அவாகள அவன் சொல்லுகிறதை யறிநதும அறியாதாரபோல, 'ஐயா' விளாமபழமா கேட்கிறீர?

அது கொடுககும பககுவததைசயிலிவ்லையே' என செய்வோம ?" என்று மெயயான உறவுபோல அழுவாாகள (சிந 1553) பொருளைக கொடுககச சொலலுகிற வசனம பொயயாயபபோம ஆனபடியினுலே பொருள வநது கிடடினபோதே தருமததைப பணணவேணடு மெனபதாம." வலசி - உணவு, ஈணடு அறமாம தோட்கோபபு - தோளிற் கோககபபடும கட்டமுது

329 சிறறறிவினையுடையார வறுமை வநதவிடததும தீராத பிணிவநதவிடததும மறுமைககு உறுதிவேணுமெனகினற மனததராயத தருமததைச செயயவேணுமெனறிருநது, ஐசுவரியமும உடலவலிமையு முணடானகாலததிலே ஒரு சிறு கடுகளவாகிலும மறுமைககு உறுதியான தருமததைச செயயச சிநதியார எனக

விழுபபிணி - பிழைததறகு ஏதுவிலலாத பிணி "விழுத தொடை" (அகம 53) எனபுழிபபோல ஆறறிய காலமாவது ஐசுவரியததாலும உடலவலியாலும அறஞ செயயச சகதி பெறற காலமாம ஐயநதை - சிறுகடுகு

330 அளவிறநத காதலையுடைய தமது உயிரை ஒததாரைக கொணடு போகிறதறகு முயறசிசெயயும கூறறததினைக கணடு வைததும, பெறுதறகரிய மனுஷய சரீரததைப பெற்ற பலலறிவாளா அறஞசெயகிறதறகு நினையாமல ஒரு பயனுமிலலாமலே தமமுடைய வாழநாளைக கழிபபாரேயோ எனக

எனனே, எனனும வியபபிடைசசொல உடமபின பெறற கருமையை உணாததிறறு கூறறமுங கணடு எனனுமிடதது உமமை பிரிததுக கூடடபபடடது

(34) 'பேதைமை'யாவது யாதும அறியாமையாம, "இநத மனம இநதிரியஙகளின வழியோடி அநதநத அனுபவஙகளை உணமையாகக கருதி இநதபபிரதயக்ஷ பரமாண மொன்றினையுமே துணிநது மறற பரமாணஙகளான சாஸதிர முதலானவைகளைத தபபறையெனறு மயஙகி, மறுமைககுறுதியை யிழநது, இநதப பிறபபிலே உலகததுககு இயற்கையான முறைகளைத தமககுச சிறநதவாகள சொலலககேடடும உட்கொளளாமல இகழநது, பொலலாதவாகளுடன இணஙகி, எலலாராலும இகழபபட்டு இமமைபபயனையும இழததலாம" எனபது ஒரு பழைய உரை புலவறிவாணமையின மிகுதியே இஃதாகலின இஃது அதனபின வைககபபடடது

331 தமமைக கொலலுதலிலவலல பெரிய கூறறம தமது உயிரைக கொணடுபோகிறதறகுக காலததையும உபாயததையும பாாததுத திரிய, இநதச சமுசாரமெனனபபடட வலையிலகபபடடு நினறு, மனைவாழககையினகணணே ஒழுகி, அதிலுணடாகிய இனபஙகளை யனுபவிதது, அதனை மெயயாகக கருதி இறுமாநதிருககுமவா பெருமையானது, யாமையைக கொலலுகிறவாகள தணணீரை உலையாகவைதது அதிலுளளே யாமையை விடடுத தீமூடட, அநதயாமை தனககுப பின வரபபோகிற நிலைமையை யறியாமல அநத நீரிலே முழுகி விளையாடுகிறபோலும எனக

யாமையெனறு மேலவநதமையால, கொலைஞா எனபதறகு யாமையைககொலலுகிறவாகள எனறு பொருள கூறபபடடது 'உலைபபெயது அடுவதுபோலுக துயா' எனறு கீழ 114 ஆம பாடலில வநததும இசசெயதியையே குறிததெனக சணடை வலையாவது ஸமஸாரவலை செமமாததல - இறுமாததல

333 குடுமபததுககு வேணடுவனவெலலாம குறைவறச செயது திாபபிவிடடு, தாமததைப பினனா அறிவோம எனறு குடுமப பாரததிலேயே மூழகியிருபபவா தனமையானது பெரிய கடலிலே முழுகபபோனவா ஓசை எலலாம ஒருஙகே அவிநதபின நீா ஆடுவோம எனறிருநததோடு ஒககும எனக மறறு கீழ19 ஆம பாடலிறபோல விளைமாறறினகண வநதது உடன - எலலாம

333 குலமும தவமும கலவியும உயாகுடிபபிறபபும பிராய முதிாசசியும ஆகிய இவவைநதினையும தடையிலலாமல ஒருவன அடைநதிருநதவிடததும, நனமையமைநத குறறமறற பழைய சிறபபினையுடைய உலக வாழககையை வாழ அறியாமையானது நெயயிலலாத பாறசோறறுககு ஒபபு எனக

உலகமறிதலாவது 'உலகததோடு ஒடட ஒழுக'லை அறிதல, இதுகலலாா கலவி பலகறறும அறிவிலாதா ராவா எனக

இனி, நலமந்த யில்லாததோா மோக்ஷத்திற்கு உறுதியாவன அறியாமையுமாம எலலாவறறிறகும கடையிலே மூபபினை வைத்தா 'மூபபினகண நன்மைககனறுன.. .கல்விபபுனை கைவிட்டான' எனபவாகள்ன

334 அறிவுடையோாகூறும உறுதிசசொறகளைக கேளாவாயி னும கற்கள் அதமரான மனிதாகளைககாட்டினும மிகவும நலலன, எனெனில, அவை தமமையடைநதவாககு நிற்றல, இருததல கிடததல நடததல எனனபபடட எலலாக காரியஙகளுககும நினைதத போதெலலாம உதவி செயதலான எனக

இனனினி எனபதனைக கீழ 29 ஆம பாடலிற கூறி யாஙகுக கொளக 'கலலை ஒருவன ஒரு பரகாரமாக வகுததுப அதறகுப பிராணபரதிஷடை பணணினால அவனுககு அது சொாக்க மோக்ஷஙகளைக கொடுககும, ஒரு வாயககாலுககுமேல படுககச செயதால அநத வாயககாலிலே அவன விழாமல தனமேல நடநது போமபடி உதவி செயயும, தனனை எதிாததுப பகைவன வருஙகால அவனமேலே எறிநதால அது அபபகைவனைத தன் புறததி எறிநதவனை ரக்ஷிககும ' இவவாறுன பல உதவிகள அது செயதலால, நீஙகினையேயனறி உதவியே செயயாத கடையரின மேலானது எனறா.

335 தான பெறுவது ஒனறுமிலலாவிட்டாலும ஐசுவரியங களைப பெறறவனையேபோலத தமமோடு எதிரிடாத பேரோடும கோபஙகொணடு வைரததினாலே பொலலாத வசனஙகளை உண மைபோலப புனைநது கூறிவிடடால பேதைககு நாவானது தனனைத தினனுமபடியான கொடிய தினவுடைததாகும எனக

336 நலல கொழுநதுகளையுடைய புனனைகள மலாநது பரி மளிககும கடறகரையையுடையவனே! தமமிடத்திலே பிரிய மிலலாதாா பினனே திரிநது அவாகளைத தமமிடததிலே பிரிய முள்ளவாகளாகப பணணிக் கொள்ளுவோ மெனகிறவாகள ஆககிககொள்ள முயலும புல்லிய கட்பானது கல்லைக கிள்ளிக் கையை வேறுவேலை செயய வொடடாதவாறு இழநததனோடு ஒககும எனக

தஙகண அமாவிலலாா எனறு மூலபாடததினைத் திருததிக் கொளக. அமாவு - விருபபம வணககுதல - வசபபடுததுதல கேணமையை அறிவ எனபா ஒரு பழைய உரைகாரா

337 எறுமபு தனககுக குடிககிற-றகு ஆகாவிட்டாலும மெயயிருககிற பாணைபபுறததைவிடாமற சுறறிககொணடிருககும, அபபடி-பபோல யாதொனறனையும கொடாராறுலும செலவமு டையோரைச சுறறிககொணடு விடடு-போகாா உலகததுப பேதையாயினா எனக.

338 நலல வாசனைகளைத தினநதோறும அனுபவியாமலும, தாமததைச செயயாமலும, இலலாதவாககு யாதாயினும சிறிதும ஈயாமலும, எலலா வாறறானும இனியவாகளான மனைவியரைக கூடாமலும, புகழபட வாழாமலும இருககும பேதையாா தம வாழ நாளையும வெறுரோ எனக

அருநததிக கறபினா தோள் (சோதல). திரிகடுகம போலும மருநது' எனறும 'கறபுடையாட பூபபினகட சாராத தலைமகன. . . . .கலவிபபுணை கைவிடடா'ன எனறும கூறபபடு தலநோககி 'எலலாம இனியாா தோள சோா முனியாகொல தாம வாழுநாள' எனறாா இததகையாா இருததலினும இறததல் நல மெனபது கருதது நாளையும எனறபாலதாய சிறபபுமமை விகா ரததாற றொககது

339 ஒருவா தமமை விருமபிககொணடாட அதறகுமாறுக 'யாம அவரை விருமபுகினறிலேம' எனறிருககும ஆயநத நனமை யிலலாத பேதையாரிடம காணபபடும நீகட்பானது, ஒலிககினற குரலோடு பாயநது விழுகின்ற அலைகடல் சூழநத உலகம கைவச மாறுலும இனனுது எனக

340 ஒருவன விரிவாகக கறற கலவியும, பரநத மெனமைக் குணமும, குடிபபிறபபும அயலாா புகழவே பெருமை அடையும, அவவாறன்றித தான புகழின மைததனாகள் பலருண்டாய மருநதினுலே தீராத பித்தன் எனறு பலராலும இகழபபடுவான என்க.

நண்மைதனைராவார 'வரிசையறியாக கவலெண சுறறமும'
விடரும ஆரத்தரும நடரும வேழுமபருமாம அவா இவனே எப
பொழுதும முகலதுதிசெயது புறத்திறபுகழநது அகததிற பழிப்பா
எனபது கருதது பேதையா தமபுகழநது தமமையே ஏளனததிற
குளளாக்குவா எனக

(35) 'இழ்மை'யாவது குலமும குடியும உடையரேனும அவை
யிலலாதாாபோலப பொலலாத குணமுடைய கடையராயி
னுா தன்மையாம பொலலாத குணமாவன், ஒருவா
ஐசுவரியததைப பாரததுப பொறுமல அவா செலவம
கெடததகக காரியஙகளைப பணணுதலும, தாம பெறற
அற்பததைச கொணடு தமமைததாமே மதிததுப பிறரை
அவமதிததலும, ஒருவா செயத நனறியை நினையாமையு
மாம பேதையாருள ஒரு சாராரே கீழாயினாாதலால்
பேதைமையின பின இது வைககபபட்டது

341 அரிசிக கப்பியை நாள்தோறும ஒருபடியாகக காலத
தாலே வாயிலே போட்டாலும குப்பையைக கிளறுகிறதை
விடாத கோழிபோல மிகக தாமஙகள அடஙகியுள்ள நூலகளை
விரித்துச சொலலி அறிவிததாலும கீழானவன தன மனமபோன
வாறே நடநதுகொணடு போவான எனக

கடவது ஆ, கடமையாக காலை, நாளின காலைவேளையுமாம.

342 உறுதியான நூலகளைககற்று அதன பொருளை உட்
கொணட தோஷமற்றவரிடததிலே தாமறியாது போகவேணடு
மென்றுசொன்னால் கீழானவன நீததிரைகொள்ளவேணும் எனறு
சொல்லி எழுநது போய்விடுவான, அக்தலலாவிடின் தனககு ஒரு
நோயினைக கற்பிததுச் சொலலிகொணடு போவான எனக

காழ் - உறுதி, மறஙகுதல - நோயுறுதல் எனபது ஒரு
பழைய உரை

343 மிகுதியாக விழுகிற அருவியையுடைய மலைநாடனே!
தாமபெரிய செல்வததைப் பெற்றாாயினும், தமமுடைய ஒழுக்
கம் குனறாமல் அநத ஒழுககததின் வழியே நடநதுகொள்ளுவார்

சான்றோர், பெரிய செல்வத்தைப் பெற்ற விடத்திலேயும் தாம் செய்யும் பொல்லாத குணத்தினைச் உடையவல்லவ ஞவதல்லது செல்வமுடைமையால் பெருமைக்குணம் உடையனுகான கீழா னவன் எனக்

நடை - செல்வம் பிறங்குதல் - மிகுதல் பிறங்குநீரப் பணை' என்புழிப்போல

344 தினையளவு நன்றி ஒருவர் செய்தால் அதனைப்பனை யளவு போலப் பெரிதாக நினைத்துக் கொண்டிருப்பார் சான்றோர் பனையளவாக நன்றியை எக்காலுஞ் செய்தாலும் விளங்கும் அருவி யினையுடைய மலைநாடனே! ஒரு நன்மையினையும் அறியாத கீழான வனிடத்து ஒரு நன்றியும் இல்லையாய் விடும் எனக்

நன்றியில் என்றும் பாடம் செய்தகன்று என்று முன் வந்த மையால், 'பனையனைத்து' என்பதற்குப் பனையளவு நன்றி என்று பொருளுரைக்கப்பட்டது

345 பொற்கலத்திலே சோறூட்டி அதற்குக் காவலாகப் புறத்தே மணிப்பட்டயா காத்துக் கொண்டிருந்தாலும் நாயானது எச்சிலை எப்பொழுது போடுவார்களோ என்று இமை கொட் டாமல் பார்த்திருக்கும், அதுபோலத் தன்னைப் பெருமையுடை யவனுகப் பண்ணிக் கொண்டிருந்தாலும் கீழானவன் செய்யும் காரியங்கள் அந்தக் கீழ்மைத் தொழிலேயாகும் எனக்

புறந்தருதல் - காத்தல் சீர் - தன்மை பெருமையுடைத்தாக என்று முன் வந்தமைக்கு ஏற்பக் 'கருமங்கள் வேறுபடும்' என்ப தற்குக் கீழ்மைத் தொழிலாகும் என்று பொருளுரைக்கப் பட்டது

346 தேவேந்திரனுடைய ஐசுவரியத்தை ஒத்த செல்வத் தைப் பெற்றாராலும் சான்றோர் எப்பொழுதும் வரம்பு கடந்த வார்த்தைகளைச் சொல்லார், காணிப்பொன் மேலே முந்திரிப் பொன் அதிகமுண்டாகில் கீழானவன் தன்னை இந்திரனைப் போல எண்ணிக்கொண்டு விடுவான் எனக.

சக்கரன் செல்வம் சக்கரச்செல்வமெனக் வாசுதேவக் கோட் டம் என்பதுபோல, சக்கரன் - இந்திரன், 'புருகூதன் சக்கரன்

புரந்தரன் மருத்துவன் . ..ஐந்தருநாதன் இந்திரன்பெயரே' என்பது பிங்கலம் இந்திரனை எண்ணிவிடும் என்று பின்னா வந்தமைக்கு ஏற்ப சக்கரச்செல்வம் என்பதற்கு இந்திரனுடைய ஐசுவரியமென்று பொருள் கோடலே சிறப்புடைத்தெனக் முந்திரி என்பது முந்நூற்றிருபது கூற்றில் ஒன்று காணி என்பது எண்பது கூற்றி லொன்று காணிமேற் முந்திரிமிகலாவது காணிமுந்திரி, அல்லது காலவீசமாம், அறுபத்து நான்கு கூற்றிலொன்று காலவீசம் பொன் பெற்றானாயின், கீழாயினான் தன்னை இந்திரனாக மதித்துவிடும் எனக

347. குற்றந் தீர்ந்த பசும்பொன்மேலே குணம் சிறந்த நவமணிகளை அழுத்தி அழகுபெறச் செய்யப்பட்டதாயினும், செருப்பானது தன் காலுக்கல்லாமல் மற்ற உறுப்புக்களிற் பூணற்கு ஆபரணமாக ஆகாதவாறுபோல பெரிய'செல்வத்தை யுடையனாயினும் கீழானவன் தான் செய்கிற தொழிலால் மதிக்கப்படுவான் எனக

மைதீர் பசும் பொன்னாவது, கிளிச்சிறைப் பொன், 'வீறுயர் பசும்பொன்' என்புழியும் காண்க (சிலப் அரச 165) நவமணிகளாவன வயிரம், மரகதம், மாணிக்கம், புருடராகம், வயிடூரியம், நீலம், கோமேதகம், முத்து, பவளம் என்பன அவற்றுள் வயிரத்திற்கு இந்திரசாபம்போல ஒளிவிடுதலும், எட்டுப்பட்டையும், ஆறு கோடியும், தாரையும், சுத்தியும், தாரசமும் உடைமை குணச்சிறப்பாம் மரகதத்திற்குப் பசிய ஒளி பரத்தலும், நெய்த்தலும், கிளிக்கழுத்தும் மயிலின்கழுத்தும் ஒத்தலும், பசும்பயிர்போலப் பசத்தலும், பொன்மையோடு கூடிப்பசத்தலும், பத்திபாய்தலும், பொன்வண்டின் வயிறொத்துத் தெளிதலும் குணச்சிறப்பாம் மாணிக்கம் நான்குவகை அவையாவன பதுமராகம், நீலகந்தி, குருவிந்தம், கோவாங்கு என்பன அவற்றுள் பதுமராகம் தாமரைப் பூ செங்கழுநீர்ப்பூ, சாதகப்புள்ளின் கண், இந்திரகோபம், மின்மினி மாதுளம்பூ, மாதுளவிதை, நெருப்புத்தழல் முதலியன போன்றிருத்தல் குணச்சிறப்பாம் நீலகந்தி அசோகந்தளிர் கோகிலக் கண் செம்பஞ்சு, பலாசம்பூ, அரளிப்பூ, இலவம்பூ என்ற ஆறும் போன்று ஒளிவிடுதல் குணச்சிறப்பாம் குருவிந்தம் செம்பஞ்சு, திலகம், உலோத்திரம், முருக்கமலர், குன்றி, முயல் உதிரம்

'சிந்தூரம், குக்கிறகண்' என்ற எட்டும் போன்று ஒளிவிடுதல் சிறந்த குணமாம் . கோவாங்கு கோவைக்கனி, செங்கல், குராமலர், மஞ்சள் என்ற நான்கும் போன்று ஒளிவிடுதல் சிறந்தகுணமாம், புருடராகத்திற்கு 'பூச உருவிற் பொலந்தெளித் தனைய' நிறம் சிறந்தகுணமாம் வயிரோயத்திற்குத் தேன் துளிபோலவும் சூரிய ஒளிபோலவும் கலந்து விளங்குதல் சிறந்த குணமாம் நீலமணி நீலோற்பலம், கருமபு, காயாம்பூ முதலியனபோல நிறமுடைத்தாதல் சிறந்தகுணமாம் கோமேதகத்திற்கு மஞ்சளும் சிவப்பும் கலந்தாலொத்த நிறம் சிறந்த குணமாம் முத்துக்கு வெள்ளியைப் போலவும், அங்காரகனைப் போலவும் வெண்ணீர்மை செந்நீர்மை யுடைமையும் உருண்டை வடிவுடைமையும் சிறந்தகுணமாம் பவளத்திற்கு உருட்சியும், சிந்தூரமும் ஈச்சங்காயும் முசுமுசுக்கைக் கனியும், துத்தாப் பழமும் போன்ற நிறம் சிறந்த குணமாம் இவ்வாறு மாண்ட மணி அழுத்திச் செய்யப்பட்டதெனினும் செருப்புச் செய்துகொண்டவன் காலுக்கு ஆவதல்லது அவனுடைய பிறஉறுப்பிற்கு அணியாவதில்லை என்பார் தன் காற்கேயாம் என்றார் காகுத்தன் அடிநிலையும் (செருப்பும்) கண்ணப்பன் அடிநிலையும் முறையே பரதாழ்வார்க்கும் பரமசிவனுக்கும் சிரத்தே யணியத் தக்க மாண்புடைத்தாயினவே எனின், அவை யாகுத்தற்கும் கண்ணப்பற்கும் காற்கேயாயினமை சிந்திக்கப்படும்

345 காவலினாலே பிறரால் அழிக்க ஒண்ணாத மலை நாட்டனே ! கீழானவன் குணமானது கண்ணோட்டமில்லாமல் ஒருவனைக் கடுமையான வசனங்களால் பேசவல்லதாம், பிறர்க்கு வந்த துக்கங்களைக் கண்டு சந்தோஷப்படுமே அடிக்கடி கோபாவேசமுடையதாகும், அக்கோபத்தினை ஒருவன் ஆற்றவும் ஆற்றமல் வெந்து அயலாரை இகழ்ந்து பேசும் என்க

வெகுளி சினவேகம், வெகுதல் என்பது கோபத்தினால் கொதித்தல் வருமாம் என்று கண்ணழித்து நல்லோர் சமாதானம் செய்யவும் பகைமை ஒழியாது மீண்டும் சண்டைக்கு எழும் என்க விறன்மலை, தன்பெருமையாற் பிறமலைகளை வெல்லும் வெற்றியினை யுடைய மலையுமாம

349 மதுவினைபபொழிநது பரிமளியாநின்ற செய்தறபூவினை யுடைய ஒலியாகின்ற கடறகரையை யுடையவனே! தம பினனே ஒருவா ஒருநாள நிறபினும அவரைச சான்ரோா பலநாள பழகிய பழைமையானவா எனறு அவரிடம இனிய குணமுடையராவா, கீழானவாகளோ தமபினனே ஒருவா பலநாள திரிநதுகொணடு போனாலும அவரை விருமபாதே இகழவா எனக

பனனாட பினனிறபினும கீழாயவா விழையாதே எள்ளுவா எனறு கூடடபபடடது நிறபினும எனறபால சிறபபுமமை விகா ரததாறறொககது கீழாயினாாபின பனனாள நிறபின எனறறகு ஏறபச சானறோா முன ஒருநாள நிறபினெனறு வருவிததுரைக கபபடடது கீழ் 154 ஆம பாடலிலும 'செலவுழிக கணணொருநாட காணினுஞ சானறவா, தொலவழிக கேணமையிற றேனறப புரிநதியாபபா' எனறு கூறபபடடிருததலை நோககுக உயிாததல ஈணடு மணம வீசுதலுககாயிறறு

350 ஐயனே! மேனாய, காதுகொமபு முதலிய உறுபபுக களைக குறைதது, கொயயததகக இளமபுலலைத தினறும கொயது கொணடுவநது போகடடு உணபிததாலும சிறிய இடபாஙகள் வண டியைபபூணடு இழுததலைக கறகமாடடா, அதுபோல, அடைவிக கபபடடசெலவ முடையராயினும, கீழமககளை அவாகள செயகிற தொழிலால அறியபபடுய எனக

குறைததலாவது, காளைககனறுகள வளரவேணடி கொம பைச சூடடுககோலால தீயததலும காதுகளை அறுததலும வால மயிரைக கததரிததலும மரபு 'பெரிய எருது தினகிற புல்லைக குறைத்து'எனபது ஒரு பழைய உரை தேறறினும எனறும பாடம இதற்குத தெளியசசெயதாலும எனபது பொருள வையம - தோ எனப, சொலலாவணடி எனறும, கூடாரவணடி எனறும் வழங

குப இதனை 'மானமா நோககியும வைய மேறி' (சிலப. கட லா 120) எனபுழிககாணக நீற்றுதல, உணபிததல், 'நென்மா வல்சி நீற்றி' (பெருமபாண 348) என்புழியும காண்க கீழ் 347 ஆமபாடலிற் கீழ்மககள் நனகுமதிததற்கு உரியரல்லா எனறா இப பாடலில் அவர் பிறாககுப பயனபடுதலுமிலா என்றா

(36) 'கயமை' யாவது, "குலததாலும குடியாலும கல்வியாலுங் குறைவறறிருககவும அதனாலே ஒரு பயனுமிலலாததவ ராயக கீழானவா செயலகையாயினவறறைச செயதல அவை பிறருககு ஒரு கேடுவநதால தமககொரு நனமை யாகக கருதுதலும, பிறருககொரு நனமை வநதால தமககு ஒரு கேடுவநததாக நினைததலும, தமககொருவா நனறி செயதால அவாககுத தீஙகுசெயதலும, ஒருவரிடததிலே தமககு ஒருகாரியம ஆகவேணடி யிருநதால அஃது ஆககிக கொளளுமளவும அவாககு உபசாரம செயது அநதக காரி யம ஆனபினபு அவரை அநநியரைப போலபபாாததலும, தமமைத தணடிககத தககவாககு உபசாரஞ செயது சிறிது பொருள கொடுததலுமாம" எனபது ஒரு பழைய உரை கீழாயினாரின ஒருசாராரே கயவராதலின, இது கீழமை யின பின வைககபபடடது

351 நிறைநத அறிவினையுடையவா வயதிற சிறிய ராயினும தமமனம தீயவழியிலே செலலாமற காததும நலவழியிலேயே செல லுமாறு ஊனபபடுததியும தமமை அடககசசெயவா, புலலறிவி னரோ பிராயம முதிரமுதிர தீய தொழிலகளில தாழமபெறறு தீயொழுககஙகளிலே ஒழுகிததிரிநது பருநதுபோல மனததுளளே குறறம நீஙகாா எனக

ஆாநத எனபது ஆாதத எனவலிததல விகாரமபெறறது க. த தலாவது ஐமபுலனகளையும நெறியினினறும விலகாமற காவல செயதல, ஓமபுதலாவது நனனெறியிலே மேலும மேலும செல லுமாறு மனததை வளாததல எருவை - பருநதின ஒருசாதி அது, மூடரொயெலலாம கழனற மிகக மூடைநாறறமுடைய தசையை மிகவிருமபிக கவரும இயலபின தெனபதும, இடுகாட்டிலும சுடுகாடடிலும சென்று பிணததின தலையைககுததிக கணமணி களைப பிடுஙகிககொணடு பறநதுசெலலும தனமைய தெனறும கூறுப இதனை, 'செஞ்செவி எருவை புலிதுறநத கலவுககழி

கடுமுடை, கொளளைமாகதரின ஆனுதி கவரும்' எனறும, 'ஆளை றிித துயாதத அஞசவரு பதுகைகக, கூறறிச செவவாய எரு வைசசேவல, படுபிணப பைநதலை தொவென குழீஇ, மலலன

மொசிவிர லொறறி மணிகொணடு, வலவாயப பேடைகளுச சொரியும்' என்றும பயினறுளளமை கொணடு அறிக (அகம 3,215) புலவறிவினுரும இவவெருவைபோலப பலருமவெறுதது அஞசத தகக தீததொழிலை விருமபிசசெயவா எனக போதது, பொதது எனபதன நீடடலவிகாரம, பொதது - பொநது, ஈண்டு மனக குற்றமுடைமை அறிவால மனம நிறைநதிராமையுமாம இரிதக் தரிவைபோல எனறு பாடஙகொணடு 'பொலலாத தொழிலை நினைத்திருககிற வேசிகளைபபோல' எனபது ஒரு பழைய உரை இபபாடலின முனனிரணடடிசசுகு பரஞ்லாதிினையும பினனிரணடடிகடகு ஹிரணயனையும உதாரணங காடடலாம

352 நீா அருந வளமுடைய பெரிய பொயகையிலே எப பொழுதும விடாமல வாழநதிருநதாலும தனககுளள வழுமபினை அறுககமாடடா, தேரையானவை அதுபோலக குறறமறற சீரமை யினையுடைய நூலகளைககறறாலும அநதநூலகள சொனன முறை மையிலே ஒழுகததகக அடககமொனறு மிலலாதவாகள நலல குடியிலே பிறநதவா எனறுதல நூலகறறவா எனறுதல சான றோரால தெளியபபடுபவ தனமையராதல அரிது எனக

பொயகைககுச செழுமையாவது நீாவறறாமையும தாமரை செஙகழுநீா முதலியன பூததுப பரிமளிததலுமாம தேரைககு வழுமபாவது அதன மேலுளள வழுவழுபபான பாசி நூலுககு வழுமபாவது கரவடா (மூலதேவா) இயறறிய சில நூலகளபோலக களவு, காமம சூதுமுதலியவறறைககூறுதல ஞானபாககததை யே உபதேசிககும நூலெனபாா வழுமபில சீா நூலெனறாா நூலுக குமாவது ஈணடு ஐமபுலனகளும அடஙக ஒழுகுதல கலவி இலலா ராயிருததலினலே கயவா தீததொழிலிற கனறிப பொதத அருரா யினா, வழுமபில சீா நூலகறபின நனமககளாகாரோ எனறவின விறாககு உததரமாக எழுநதது இபபாடல எனக "கற்றனா ஞான மினறேற காமததைக கடககலாமோ?" என்ற கலவியிற பெரியாா

அருளிசசெயலும எணடு சிநதிககததககது "ஒதி யுணாநதும பிறாக் குரைததும தானடஙகாப பேதையிற பேதையா ரில" எனரூா பெரியாரும

353 கூட்டமான மலைகளையுடைய நாடனே! ஒருவாமுன் னினறு கூச்சமினறிக குறறமெலலாம மறையக குணமே கூறுதற் கும சானரோாக்கு அரிதாயிருகக, எதிரில நின்று தாக்ஷிணியமில லாமல குணமெல்லாம அழியக குற்றமே கூறும சிறியவாகட்கு நாவானது கல்லினலோ விஷததினலோ வேறு எதனலோ பண ணபபட்டது அநதோ' எனக

கணம - கூட்டம கண - தாக்ஷணியம அழுஙகுதல - கெடு தல ஒருவா உழை நினறு கண இனறு குணன அழுஙகக குற்றம கூறும சிறியவா எனறு கூடடபபடடது இதற்கேறபச சான ரோாககு 'உழை நினறு கண இனறு குற்றம அழஙக' எனறு வருவித துரைககபபடடது குறறம மறைததுக குணததினை எதி ரிற புகழுவதால புகழபபெறறூா அபபுகழசசியினை வஞசபபுகழசசி எனறு திரியக கொளளுவாரோ வெனறு சானரோா அஞசுவதால 'குணனேயும கூறறகு அரிதால' எனரூா உமமை சிறபபுமமை. சானரோாது நா செஞசொலலோடே பயிலுமெனபதும சிறியவா நா அதலின வேருன தீசசொலலேடே பயிலுமெனபதும கருதது. எறறு - எத்தனமைததான பொருள ஓ, இரககபபொருளில் வநதது இககயவராற பிறாககு எனன தீஙகு எனரூாககு உததர மாக இபபாடல எழுநததெனக

354 இரணடு புறமும உயாநது அகனற அலகுலையுடைய குலமகளிா வெளளாடடிகளைபபோலத தமது உடைமேனி முதலி யவறறை அழுககடையப பண்ணிககொளவரே யனறித தம பெணமையினது அழகைபபிறா கண்டுமயஙகுமாறு அலஙகரிததுக காடடலை அறியாராய, இறககணணே உறைநது அடஙகியிருபபா; அவரின வேருன பரததையரோ வெனில தம பெணமையினது அழகைபபுதவென்னம போலக கஸதூரி, பூ, சநதனம முதலிய வற்ருல அலஙகரிததுக கொணடு, பலருககும விளஙகக காட்டித தமமைஒததா பலரோடு கூடிசசெருககோடு இராசவீதி கடைவீதி களில நடநதுசெலவா எனக

முன்னையதான பெண்ணீரமை, கற்பு நாண்முதலிய நற்கு ணங்களமைந்த பெண்ணியற்கை பின்னையதான பெண்ணீரமை,

அகுணங்கள் ஒழிந்த பெண்ணியற்கை புதுப்பெருக்கு "பூ நிரைததும மெனதாது பொருநதியும தேனவளாவியும செம பொன விராவியும், ஆனைமாமதம ஆற்ற வளாவியும", "மதமழ யானை யெனன" (கமப ஆற்று 8,16)ச சேறல நோககி அது பரததையாககுத தொழிலுவமமாகக கூறபபடடது மதிததல - செருககுதல இது 'மத' எனனும உரிசசொல ஈறு திரிநது நின றது 'மதித்துஇறபபா மறறையவா' எனபதற்கு இயையக குலமக ளிா இலலினை இறவாது அடஙகியிருபபா எனறு கூறப்படடது அவா இலலினைக கடவாா எனபதனைப 'படிசொற கடவாத பாவாய' எனபதனால அறிக.

பகைவாபாலும கொதுமலா பாலுமே ப கயவா குறறங கணடு ரைபபா நடடோாபால அவவாறு செயயாா எனறூாககு, அவவா றனறு, அவா நடடோாபால சிலநாள உறவு பாராடடித தம காாி யம் ஆனபினனா அவரை அவமதிடபா எனறூாயிறறு "புதுபபு னலும பூஙகுழையாா நட்பும்இரணடும, விதுபபறகாடின வேறலல - புதுபபுனலும, மாாியறவே யறுமே யவரனபு, வாாியறவே அறும" எனறு மேல 370 ஆம பாடலிற் கூறுவதும, "தலையும ஆகமூந தாளுந தழீஇ யதன, நிலைநி லாதிறை நினறது போலவே, மலையி லுளளவெலாஙகொணடு மணடலால, விலையின மாதரை ஒததது வெளளமே" (கமப ஆறறு 6) எனறு கூறுவதும நோககிப புதுபபெருககததைப பரததையருககு உவமை கூறுங்கருததினைச சிநதிகக

355 கயவாதமககு நனமையளிககும உததமாகள ஏவிய எவ வேலையையும செய்யார், தமமைஅடிதது வருததிப பொலலாஙகு செய்யவலலாரைக கணடபோது அவாககு எவ ஏவலையும செய வாா, அதனால அககயவா, தனிாமேல் நினறதானாலும் பிறா ஒரு என்று கொணடு அடிததாலன்றித தானுக அததனிாின உளளே பதியாத உளியின தன்மையினை ஒததாராவா எனக

இனி அககயவா தமககு உறுதியாயின சொலவாரிடத்தும இனி யரல்லரோ என்று வினுவினாககு உததரமாக எழுந்தது இபபா டல் எனக. தட்டுதல் - அடித்தல "எவவுஞ் செய்கலான்" என

றும "கருமபுபோற கொலலப பயனபடுங்கீழ்" என்றுங கூறினா பொய்யில புலவரும எனக

356 மலையில்வாழும குறவன் தன் மலைதநத பொருளின் நலததினை நினைத்து அமமலையைப பாராட்டுவன, நாட்டில்வாழும் உழவன தனககுப பயன்படவிளைநத விளைநிலததினை நினைநது அதனைப பாராட்டுவன, சானறோா தமககு ஒருவா செயதநனமை யை நினைததுச செயதாரைச சிறககப பாராட்டுவா, கீழானவன தனனை ஒருவா ஒருகால வைததனையே நினைததுு அவரைப பகைபபன எனக

உளளுதல - நினைததுப பாராட்டுதல குறவன, உழவன, சானறோா எனற இவா முறையே மலைநலம, நிலநலம பிறாசெயத நனறு ஆகிய இவைகளை நினைததிருததல இயலபுபோலக கீழ பிறா வைததனை நினைததிருததல இயலபெனபதும, குறவன நில நலததை உளளுதலும, உழவன மலைநலததை உளளுதலும சான றோா பிறா செயத தீமையினை உளளுதலும, அரிதாயவாறு போலக கீழ பிறா செயத நனறியை உளளுதல அரிது எனபதும கூறினாாயிறறு "நோததது நிகரலலாற நீரலல் சொலலியக கால, வோததது வெகுளாா விழுமியோா, - ஒாததனை, உளளத தான உளளி உரைததுரா யூாகேட்பத, துளளித துணை முட்டுமாங கீழ்" எனற 64ஆம பாட்டலையும நோககுக இதனால,அறபததிறகும பெருஙகோபங கோடல கயவா குணம எனபது கூறபபட்டது

357 தமககு ஒரு நனறி செயதவா பினனா ஒருசோ நூற பிழைசெயதாலும சானறோா பொறுபபா, அலவாகளோ தமககு எழுநூறு நனறியைச செயதவா ஒரு தீஙகினை அறியாமையாற செயதுவிடின அவவெழுநூறு நனறியினையும தீஙகாய எணணி விடுவா எனக,

ஒனறுதல - கூடுதல, ஒருசேர எனறபடி, ஊாவன, பறபபன, நீாவாழவன, விலஙகு, தாவரம, தேவா, மககள் எனற பிறபபு எழினும பிறபபொனறுககு நூறு நனறி விழுககாடு எழுநூறு நன்றிசெயது என்றூா போலும! இது நனறி மறததலும கயவாக்கு இயலபெனபது கூறபபட்டது

354 வறுமையுற்ற காலததும நறகுடியிற பிறநதவா செய் கிற உதவியைப பெருஞ்செலவம எயதியவிடததும அறிவிலியா கிய கயவா செயயமாட்டாா, கொமபின்கண இருமபாலே யனறி வயிரததாலே பூணகட்டினும பனறியானது போரிற பகை வாககு வருத்ததசையச செயயவலல யானை ஆகுமோ எனக

ஏடு - பொல்லாஙகு 'ஏடுநிலததில இடுவேதனமுனனம்' என் றூா பெரியாரும ஏடு பருவம எட்டுபபவரும ஐகாரம சாரியை. ஈணடு வறுமையை உணாததிறறு செயிாததல - வருத்துதல் யானைககொமபில இருபபுபபூண செறிததலும, அதனைககொணடு பகைவா மாாபினை உழுவிததலும, அவாகோட்டை மதிலினை இடிபபிததலும வழககு 'வயிரம செறிபபினும' எனபதறகு வயிரம முறறினும' எனபது ஒரு பழைய உரை கீழ இறபிறபபு என னும அதிகாரததில, 'செலவாவிடததங குடிபபிறநதாா செயவண, செலவிட்டதுஞ்செய்யாா சிறியவா - புலவாய, பருமம பொறுபபி னுடபாயபரிமா போற் பொருமுரண ஆறறுதலினறு' எனறுகூறப பட்டதும நோககுக கயவா பெருஞசெலவ ராயினும அறஞசெய வதிலா என்றூா

359 "இனறைககே ஐசுவரியவானுவோம இவ வைசுவரி யம மாறுமலே மேலுமா விருததியாவோம, இனிசசிறிது தாழ்ந்து விருததியாவோம" என வ தமககு எயதாத செலவததை எயதியதா கககருதி மனோராசசிய மசெயது, அதையே தொடாநது உரைததலி னும மகிழநது, கடைசியில வேறு சபபவிததலால மனம வருநதி, பூவினுடகிடநத தாமரை மலரோடு பிறநத தாமரை இலை போலப பயனின்றி அழிநதாா பலா எனக

ஒனறி ஒனற எனததிரிகக ஒனறி உரையினமகிழநது உள ளம வேறுதலாவது, இருபண சாமனெனனும பிரமசாரி தான பிச்சை எடுதது ஈட்டிய அரிசியினைப பானையிற சேமிததது, அதனை கீழபபடுததுககொண்டு, "காட்டிற சிறவிலைக காலம எயதின இவ வரிசியினை இருமடஙகு விலைககு விற்று, ஒருகாராடுவாஙகி, அது குட்டியீனறு பலகியபினனா அவறறினை ஒராவினுககு மாறறி, அதகனறுகளோடு நிரையாயினவளவில, அவற்றினை ஒருகுதிரைக்

குமாறறி, அது குட்டிகளீன்று பல்கியவிடததது விறறுப பெருஞ செலவமுடையேனாகி, ஒருபாரபபனக கனனிகை நாடி மணமபுரி வல அவள வயிறறில ஒருமகன பிறபபான , அவன தவழகறறுச செலவுழி, 'ஙஙகாய மகனைஎடு' எனககூறியேறகு, அவள வேலை மிகுதியால எடாளாக, அவளை இவவாறு உதைபபல'' எனறு உதைததது, அரிசிபபானையை உடைததது, அரிசியைத தெருவிற சிதைதது மனம வேறுகியது போனற கதையை யுடகொணடு இஙஙனம கூறினா எனக.

'ஈயுவா உளளபொருளை வைததுககொணடு அறஞசெய யாமல மறுமைககு உறுதியை இழநது, தமககுத தகாத செலவத திறகு ஆசைபபட்டு இமமைபபயனையு மிழநது பலராலும இகழப படுவா'' எனபது ஒரு பழைய உரை

360 நீரினுளளே பிறநத பசுமை நிறமுடைய தாயினும சடையகததுஈரம தஙகியிருததல இலலையாதலபோல, நிறைநத பெரிய செலவததிலே பிறநது வளாநதிருநத விடததும மலையிடத துளள பெருஙகலலை ஒததாரை உலகம உடையதாயிரா நினறது எனக

ஒரும், அசை கிடை - கெடடி நிறைபெருஞ் செல்வம் என்றபாலது எதுகை நோக்கி நிறைப்பெருஞ் செல்வம் என்று நிற்ப கீழ் 'கலாணி நல்ல கடையாய மாக்களின்' என்று கயவரைக் கல்வினும் கடையராகக் கூறியவர் ஈண்டு கல்லொடு அவரை ஒப்பித்தது ஈரமின்மையின் கல்லும் கயமும் ஒக்குமென்று கருதின் ரேனும், மற்றைக்கூறுகள் போல இஃது ஒருவரால் எடுப்பித்துப் படிமம் வகுத்தலும் நிறுத்தலும் படுத்தலும் செய்து பயன் கோடற்கு ஆகாது எனபதனைவிளக்க அறைபெருங்கல் என்று அடைகொடுத்தார் எனக் இதனால் கயவரது ஈயாமையும் எதற்கும் பயன்படாத தன்மையும் கூறப்பட்டன

7 'பன்னெறியில' லாவது, தொடர்புடையன வல்லாத பல நெறிகளையும் கூறும் இயல் எனக் "இதத நூலை அதிகார அடைவ செய்த பதுமனா அதிகாரங்களின மிகுத்த பாடல்களைச பல நெறி

களையும் சோதித்துச் சேர்த்து ஓரதிகாரமாகப் பெருடபாலிற் கோத்தார்" என்பது ஒரு பழைய உரை.

(37) 'பன்னெறி' யாவது, மேற்கூறியவாறு பல நெறிகளையும் கூறும் அதிகாரமாம் இதுகாறும் பெரும்பாலும் செய்வன தவிர்வனவான பருவஞ் தாமங்களைக் கூறிவந்தார், இனிச் செய்வன தவிர்வனவான ஸதிரீ தாமங்களைக் கூறுகின்று ராதலின் இவ்வதிகாரத்தினை அவ்விருவர் தாமங்களும் கூறும் அதிகாரங்கட்கு இடையிற் பெய்து வைத்தா ரென்று கொள்ளப்படும்

36] மேகமண்டலத்தினை உருவி உயாந்திருக்கிற மாளிகை யாய, நல்ல காவலையுடையதாய, மாணிக்கமுதலிய நவமணிகளி னைத்தவிளக்கு அகண்டமாக எரிந்து கொண்டிருப்பதாயச் சிறந்தி ருந்தாலும் என்னபயன்? நற்குணங்களால் விரும்பத்தக்க மனைவி யில்லாதான் வீடானது பார்க்கிறதற்குப் பயங்கரமாயிருக்கிற காட்டினை ஒக்கும் என்க

மழை - மேகம் இளைத்தல் - இடைவிடாது அமமேகத

தோடு பயிறல 'திளையா வரும அருவிக ஈயிலே' (திருக 395) எனபுழிபபோல இழைவிளககு, விளைதும்தாசை விழை, முத னிலைத தொழிற பெயா டாணட மனையாளாவாள மேல 39 ஆம அதிகாரததிற கூறிய குணஙகள நிறைநத மனையாள எனக 'காணடறகரிய காடு' எனறுா, முனிவரா வாழுங காடனறிப புலி முதலியன வாழுங காடு எனனுங கருததினல இடுகாடு, சுடுகாடு எனினும பொருநதும

362 காவலிற் சறறுமசோாவிலலாத வாளோா காவலுக குளளே யிருநதும, அககாவற்சோாவினைச சிறிது பெறுவராயின எவவளவாயினும சோாஞசெயயாத காலம சிறிதேயாம, அம மெதமெதன்ற மொழியினையுடைய மகளிா கறபொழுககததினைக கொளளாத காலம (சோாஞசெயகிற காலம) பெரிதேயாம எனக

வாள், ஆகுபெயரால வாளவீரரை உணாததிறறு வழுககு எணணதும இலலாத வாளோா ஆவா, 'துஞசாககண்ணா அஞசாக கொளகையா, அறிநதோா புகழ்நத ஆணமையா செறிநத, நால

வழிபபிழையா நணநகு நணதோசசி ஊககருங கணையி னா' என்று சானறோா கூறிய இலககணஙகள் அமைநத வான்வீரா எனக (மதுரை அடி 644 - 647) பாணி - காலம அசசின மொழியாா எனபுழிச சூடு, பணடறிசூடு, கீழபபாடலிற கூறிய மாணபிலா மனையாளுமாம சின்மொழி - சிலவாய மொழி

363 புருஷன கோபததுககு அஞசாமல'அடி'எனறு எதிரே நிறகிற மனைவி யமா தூதனோடொககும, விடியற காலததிலே சமையலறையிற பிரவேசியாதாள மருநதிலே தீராத நோயோ டொககும, சமைதத உணவினைப புருஷனுககிடச சமமதியாது தானுணபவள இலலிலே வாழும பேயோடொககும, இநத மூன றுபேரும கொணட புருஷனைக கொலலுதறகு ஆயுதம போன றவா எனக

கூறறம, பிணி, பேய எனற மூனறனுள கூறறமானது எயதி யவனைப பலநாள வருததாது அணுகியவுடன கொலலும, பிணி ஆகவெயதியானைப பலநாள வருததிககொலலும பேய அவனைப பலநாள வருததிக கொலவதோடு, அவன மனையகததிருநது அவன வழிசததனரா யாவரையும பீடிதது வருததும இவவுவ மையின தனமையை உபமேயததினும பொருததிக கொளக

364 கலியாணததை நீககிவிடசசொலலிக கேடடும நீககா ளுட, இருதயம வெடிததுபபோக மூழஙகிய சாபபறையினது ஆர வாரததினைக கேடடுந தெளியாளுய, பினனையுமொருததியை மனைவியாக மணநதுகொணடு அவளையே மறுமைககு உறுதி என நமபி மகிழநது ஒருவனிருககும இருபபு,கலலையெடுததுததனமேல எறிகிறதவறறையுடைய பிததாஇருபபோடு ஒககும எனபா எனக

ஏமம உறுதல எனபது ஏமுறுதல எனறு குறைநது நினறது ஏமம - ரகைஷ எனபா எனபதறகு எழுவாய பெரியோா

365 ஒருவாககுத தலைமையானது தவததினை முயனறு செயது வாழதல, இடையானது நலல குணமுடைய ஸதிரீ களுடன கூடி இலலறம நடாததுதல, கடையானது பொருள கூடவிலலை யெனறு நினைதது அநத ஆசையால தமமை அறிய மாட்டாதா பினனே சென்று நிற்கும நிலை எனக.

"உணராா" ஆவாா தமது குடியும குலமும, தனமையும முத லான தனமைகளை அறியாதாா" எனபது ஒரு பழைய உரை

366 பலநூல்களையுங கற்றுப பொழுதினை இனிது கழிபபா தலையான அறிவுடையாா வலல காரியஙகளைச செயவதனுலே வநத பொருளை ஏற்றவாககு இட்டுமே தாமும உணடுமே பொழுதி னைபபோககுவா இடையாயினா இனியவஸதுககளை உணணப பெறறிலேம நிறையப பொருள பெறறிலே யாம எனனும வெறுபபினுல இரவிலும உறஙகாா கடையாயினா எனக

367 செஙநெலலா லுணடாகிய நீணடமுளை பினனும அச

செந்நெல்லினது தன்மை தப்பாமல் விளைதலால், அந்தச் செந்நெல் கழனி முழுதும் விளைகிற வளப்பத்தையுடைய ஊரனே' தகப்பனறிவே பிள்ளையின் அறிவாம் என்க

கோக்கியறிகல்லாத தம்முறுப்புக் கண்ணுடி, கோக்கியறிப் வதுவேபோல - கோக்கி, முகனறிவார் முன்ன மறிப வதுவே மகனறிவு தந்தை 'யறிவு' என்ற பழமொழிச் செய்யுளும் இக்கருத்தாதல் காண்க

368 உடைமையுடைய பெரிய செல்வரும் பெருமையுடைய சான்றோரும் கெட்டு, வைப்பாட்டி மக்களும் கீழான சாதியும் பெருத்து, கடையாயினவர் தலைவராகி, குடைக்காற் போலக் கீழ்மேலாய் நிற்கும் உலகவியற்கை என்க

369 தமக்கினியராகிய உறவின் முறையார் தம்முடைய மனத்திலே இருக்கிற குறையை வந்து சொல்ல, அந்தக் குறையை மாற்ற நினையாத மனமுடைய கொடியவர்கள், மாணிக்கங்களைக் கொழித்து விழுகிற அருவியினை யுடைய மலைநாடனே! உயிர்வாழ் வதிலும் இறத்தல் நன்று என்க.

வரைபாய்தல் - இறத்தல்

370 புதுவெள்ளமும் அழகிய குழையினை யுடையபொது மகளிரது நட்பும் இந்த இரண்டும் விரையாமல் நன்றுய ஆராயுங்காலத்து வேற்றுமையில்லை, புதுவெள்ளம் மழையில்லை யாகில் இல்லையாம், அந்தப் பொதுமகளிர் அன்பு பொருள் வரவு இல்லை யாகில் இல்லையாம்' என்க

மேற் பொதுமகளிர் என்ற அதிகாரம் வருவதனாலும், பொருளையே கொண்டு கொடுப்பாரைக் கொள்ளார் அவர் இயல்பு கூறப்படுதலாலும் 'பூங்குழையார்' என்றதற்குப் 'பரத்தையர்' என்று பொருளுரைக்கப்பட்டது விதுப்பு - விரைவு

(35) 'பொதுமகளிர்' ராவது நல்லார் தீயார் என்று எண்ணாமல் பொருள் கொடுப்பார்க்கெல்லாம் பொதுப்பட நுகர்தற்குரிய உடம்பினை உடையராகி, குணத்தின் இல்லாமல் வடிவிலமாத்திரம் மகளிர் வடிவுடையாராகு இழிவான இயல்பு. கீழ் அதிகாரத்திற் 'புதுப்புனலும் பூங்குழையார் நட்பும்' என்னும் ஈற்றுச் செய்யுட் கருத்தோடும் இவ்வியல் தொடர்புடைத்தாதல் காண்க.

371 விளக்கினுடைய ஒளியும் பரத்தையர் உறவுமாகிய இரண்டும் குற்றமற ஆராயுங்காலத்து வேறுபாடில்லை. விளக்கொளியும் நெய்யறுமாகில் அணையும், பரத்தையர் அன்பும் கைப்பொருளில்லையாகில் அறும் என்க.

துளக்கு - தளர்ச்சி, ஈண்டுக் குற்றத்தினை உணர்த்திற்று.

372 அழகிய புடைபரந்த அகன்ற அல்குலும் ஆராய்ந்த ஆபரணங்களையுமுடைய ஒரு பொதுமகள் யாம் பொருள் மிக்குடையேமாயிருந்த காலத்து நம்மொடு, "ஐய! நமக்கொரு கேடு எய்தின் யாம் ஆயத்தோடும் யாயோடும் வரைபாய்ந்து உயிர் துறப்போம், இது திண்ணம்" என்றுள், இப்போது எம்மிடம் பொருள் இன்மையால் தன்காலில் வாதநோயினைக் கற்பித்துக் காட்டி வரக் கூட இல்லையே என்று அழுது மலைச்சிகரத்தினுக்கு ஏறுது கீழே நின்றொழிந்தாள், இனி யாம் பொருள் பெற்று வருவேமாயின் வருவாள் போலும் என்க.

விலையினையன்றிக் கொடுப்பாரை விரும்புவது பரத்தையர்க்கு இயல் பல்லாதிருக்கவும், காமம் காழ்க்கொண்ட குலமாக்கரது செய்வான் 'சாவிற் சாதலையும் நோவின் நோதலையும் மேற்கொண்டார் போன்று 'செங்கோடு பாய்தும்' என்றது காமுகரைப் பொருள் பறித்தற்குச் செய்யும் உபாயங்கள் பலவற்றின் ஒன்று என்க.

காணம் - பொருள் மேவுதல் - விரும்பி ஏறுதல் கால் கோய், இரு பெயரொட்டுப் பண்புப்பெயர் கால் - வாயு, வாயு என்னும்

னோய இனிக 'கோடு பாய்தும' என்னும் சொல் கழிகதத என்று பொருள தருதலின 'மன' கழிவினகண் வநதது 'பாயதுமே' என்புழி ஏகாரம தேறறபபொருளில வநதது தும விகுதி முன்னிலையையும படாககையையும தனனொடு கூட்டிககொண்ட உளபபாடடுத தன்மை யானும நீயுமா என யாயும யாயுமும எனக கலுழ்நதது, "இககாமுகன பொருளுடையனாகிய காலதது வரவேணுமெனறு" என்பது பழைய உரை கோடுபோயதல - இறததல

373 அழகிய பாகத சுவாககததிலே தேவாகளாற் பூசிககபபடும தேவேநதிரனே யாகிலும ஆகுக, கொடுககிறதறகுத தம கையகதது ஒரு பொருளுமிலலாதவாகளைத தளிாபோலும நிறததினையுடைய அப பொது மகளிா இருகைகளாலும தொழுது, தமமிடததினினறும போகச சொலலி விடுவா எனக

மால என்பது இநதிரனுககு ஒரு பெயராதலை, "அமராவதியோன ஆயிரஙகணணன .காணடாவனன மால வெளளை வாரணன" எனபதனால் அறிக (பிஙகல வானவா) மிகக வியாமோகததினைத தாததககவன எனபாா 'செஙகணமால' எனறும பெரிய அதிகாரம, பெருமை, கலவி முதலிய எலலாவாற்றானும சிறநதாெனனபாா "அஙகண விசுமபின அமரா தொழுபபடும" எனறும கூறினாா இததகைய தேவருட் சிறநத புருஷனையாவது அவன பாற் பெறததகக காம போகததையாவது கொள்ளாது, பொருள் ஒன்றனையே கொளளுவா பரததையா எனறு அவா தொழிலை இகழ்நதா ராயிறறு இநதிரன சிறநத சிருஙகார போகததை அளிககவல்லவனெனபதனை, "புககவனோடுவு காமப புது மண மதுவின் தேறல், ஒகக உண்டு" என்ற கல்வியிற் பெரியாா அருளிசசெயலினின்றும, 'போகி'யென்ற அவனுககு ஒரு பெயருணமையினின்றும தெளிக வனபபு, போகம, பிறபபு, தொழில் முதலியன வேண்டாா என்பது எஞ்சிநிற்றலின் மன் ஒழி பிசைககண் வந்தது "தொழுதது, பொருளுடையனாயின காலத்து இவன் வரவேணுமென்று" என்பது ஒரு பழைய உரை.

374. நேசமில்லாத நெஞ்சினையும் அழகிய நீலோற்பலம் போன்ற கண்ணினையும் உடைய பொதுமகளிர் தமக்குக் கொடுப்பதற்குப் பொருளில்லாதார் விஷத்திற்கு ஒப்பாவர்,* உலகம் காணச் செக்கினை ஊர்ந்து கொண்டிருப்பாராயினும் ஈட்டிய செல்வமுடையார் அப்பரத்தையர்க்குச் சர்க்கரைபோல இனியராவார் என்க.

ஆணம் - நேயம், 'ஆணமில் பொருளெமக்கு அமர் ந்தனை' என்றார் கலியினும் (1) செக்கார் சாதியில் மிக இழிந்தனர் என்பதும், செக்கு மிருகவதை செய்யுமிடத்திலும் பதினமடங்கு அசுத்தமுடைய தென்பதும் துறநூணிபு காண்க என்பதற்கு, செக்கார் இழிகுலத்தினர் இழிதொழிலினர் என்று தாமும் உலகமும் அறிந்திருந்தும் என்றுமாம் அக்காரம் - சர்க்கரை

375 ஒரு தலையைப் பாம்பிற்குக் காட்டி, தாமரை முதலிய பூக்களினின்றும் ஒழுகும் தேனோடு கலந்து தெளிந்த பொய்கையிலுள்ள மீனுக்கு மற்றொரு தலையைக் காட்டும் விலாங்கு மீன் போல அவரவர் மனம் ஒப்ப அன்பு செய்யும் பரத்தையர் தோளைச் சேர்வார் விலங்கு போன்ற வெள்ளிய அறிவினர் என்க

விலாங்கு மீன், பாம்பு காணும்பொழுது பாம்பு போலவும், மீன் காணும்பொழுது மீன் போலவும் வடிவு கொள்ளும் இயல்பினது என்ப தேம் - இனிமை, மணமுமாம் வெள்ளறிவாவது - பேதைமை பரத்தையர் ஆளுக்குத் தக்கபடி ஒழுகும் இயல்புடைய ரென்பதனை "மெய்வரு போகம் ஒக்க உடனுண்டு விலையுங் கொள்ளும், பையர வல்குலார்தம் உள்ளமும் பளிங்கும்போல, மையரி நெடுங்கண் நோக்கம் படுத்துழிக் கருகி வந்து, கைபுகிற் சிவந்து காட்டும் கந்தகம்" என்ற கல்வியிற் பெரியார் அருளிச் செயலினாலும் தெளிக. காமரசத்தை யறிய மாட்டாமலும், நாணிழந்தும் மெய்யிடைப் போகம் ஒன்றினையே விரும்புவது பற்றிப் பரத்தையர் தோள் சேருங் காமுகரை விலாங்கோடு ஒப்பிட்டார். "பொதுநலத்தார் புன்னலந்தோயார் மதிநலத்தின், மாண்ட அறிவினவர்" என்றார் பொய்யில் புலவரும் என்க.

376 நூலொடு கோத்த மணியும் இணை பிரியாத அன்றிலும் போல நித்தியமும் நம்மோடு கூடியிருந்த ஒருநாளும் நம்மைப்

பிரியமாட்டோம் என்று உரைத்த பொன் தொடியினை யுடையாளும் போர் செய்கின்ற யாட்டுக் கிடாயின் கொம்புபோல அன்பின்றித் திரும்பிவிட்டாள்; நல்ல மனமே! அவள் பால் நயந்து நிற்பாயோ; அன்றி நன்னெறியில் திரும்புவாயோ? எனக்

பொத்துதல் - கோத்தல், 'உள்ளம் பொத்திய உரஞ்சுடு கூர் எரி' என்புழிப்போல (அகம் 279) கல் - மாணிக்கக்கல். அன்றில் துணைபிரியாது, பிரியின் துயிலாதென்பதனை "அன்றில், துணை யொன்று பிரியினும் துஞ்சா காண்" (அகம். 50) என்பதனானும் அறிக. ஆட்டுக்கிடாய் போர் செய்ய வல்லதென்பதும், அதன் கோடு பின் முறுக்குடையது என்பதும் "தகர் மருப்பு எய்ப்பச் சுற்றுபு சுரித்த, சுவன்மாய் பித்தைச் செங்கண் மழவர்" என்றும் (அகம் 101), "அருங்கோடு நீங்காது அணைதலு மின்றித் திரிகோட்ட மாவிரியச் சிறிப—பொருகளம், புக்கு மயங்கப் பொருது புறவாயை, நக்குமாம் நல்ல தகர்" என்றும் பயின்றுள்ள வற்றான் அறிக. இதே கூறியாங்குப் பல்லாற்றானும் சோதித்துப் பொது மகளிரது அன்பின்மையைத் தெளிய அறிந்தானொருவன் அப்பொது மகளிர்பால் விடாதே அன்பு செய்து ஓடும் தன் நெஞ்சினைக் கழறித் திருப்புவதாக இப்பாடல் செய்யப்பட்டுள்ளது.

377 பசுவைப்போலே நக்கிச் சுகம் கொடுத்து, காமுகர் கைப் பொருளைப் பறித்துக்கொண்டு, பின்னர் வணடி இழுத்தலுக்கு உதவாது குதித்துத் தள்ளியோடும் காளைபோலும் இழிவாகிய பொதுமகளிருடைய அன்பினைச் சிறப்பாக எமக்கேயுரித்து என்று இன்பம் நுகர்தற்கு ஆசைப்பட்டிருந்தார் வறியராகிப் பின்னர் அப்பொது மகளிரால் துறக்கப்பட்டு வருந்தும்போது உலகத்திலுள்ள பலராலும் நகைக்கப் பெறுவர் என்க.

ஆமா சேமா - இருபெயரொட்டுக்கள் ஆவாகியமா சேவாகிய மா என்க. ஆ - பசு; மா - மிருகம் சே - இடபம். குப்புறுதல் - தள்ளுதல்; குதித்தல் சில்லை - இழிவு; இழிவுடைய பரத்தைக்கு ஆகுபெயர். ஏமாத்தல் - ஆசைப்படுதல்; 'அருந் தேமாந்த நெஞ்சம்' என்புழிப் போல.

378. காமுகராலே பொருள் பெற்று இன்புற்று வந்தபோது அவர்களுக்கு இனியார்போன் றிருந்து, அக்காமுகர் பொருளை

யெல்லாம் தாம் உண்டு அககாமுகரை வறியராக்கியபோது, அக காமுகருககு வேண்டாதவரே யாவதன்றி, யாட்டுக்கிடாய்க்கொமபு போலத திருகலுமுடையவராகும் மான்போன்ற நோக்கினை யுடைய தம் குலததொழிலான களவு மாாககததிலேயே நிறகும பொதுப பெண்டிாகளது பெரிய முலையைச் செல்விய மாாககத திலே ஒழுகுவேம என்பவர் சோாா என்க

ஏமாததல் - இன்புறுதல ; 'காமா நெஞசம ஏமாந்துவபப' என்றூா புறத்திலும தடமு - பெருமை, (தொல் சொல் 320)

379 ஒளிபொருந்திய முகததினையுடைய பொது மகளிா காமுகாககுப பின்னா துன்பஞ் செயயபபோகிற தம கருததினை உள்ளே அடககிககொணடு, இபபோது அககாமுகா தெளியத தக்கதாகச சொனன சொறகேட்டு நமபி, 'இப பொதுமகளிா எமககு உறற உறவினா' எனறு திருபதியடைகிற காமுகாகளும திருபதியடையட்டும, அபபொது மகளிர்களோ யாாககும் உணமையான உறவினா அலலா, அவா தம உடம்பினைத தம இலா பததிற்கே கொண்டுளளாாகள் எனக

ஒன்றுதலாாக இருபபது, ஊறு செய்கிற நெஞசததினை மறைததற்கு. உடமபிஞா எனபது, குறிபபு வினைமுறறு

380 ஒளிமிகக முகததினையுடைய பொதுமகளிா தம்முள எம் ஒருவன்பாலிருகக, உடமபினைப பிறனொருவன்பால இருத்தி, வஞ்சனை யாற்செய்கிற அனபெல்லாம தெளிய அறிந திருநதும் பாவஞ்செறிநத பிறபபினை யுடையாரே அககபட அன்பினை அறியாராவா என்க

உளளம ஒருவன உழையதாய என்பதறகு இயைய 'உடமபு வேறொருவன் உழையதாய்' என்று வருவிததுப பொருளுரைககப பட்டது. பாவஞ்செறிநத உடமபு - பாவபபிறபபு. உடமபு உடம பெடுத்தலுக காயிற்று. விலங்கினை வதைசெயது ஊன்விறகும இடத்திலும பதின்மடஙகு அசுத்தியானது செக்காட்டும இடம; அதனிலும பதின மடங்கு அசுத்தமானது கள் விறகுமிடம; அதனிலும பதினமடஙகு அசுததமானது விலைமாதா உடமபு என்பது அறநூற்றுணிபு. இவ்வுடம்பிஞா பொய்ம்முயக்கத்தினை உடையாரைத் திருநீககப்பட்டாா என்றூா பொய்யில் புலவரும.

இவ்வதிகாரமும் மேல் இரண்டு அதிகாரங்களும் காமத்துப் பாலுள் அடங்குவன என்றும், அதனுள் முதலாவது இன்பத் துன்பவியல் என்றும், இவ்வியலுள் இப்பொதுமகளிர் என்ற அதிகாரம் அடங்குமென்றும் கூறப் இவ்வதிகாரத்திற் கூறியபொது மகளிர், அகப்பொருளிலக்கணங்களுட் கூறப்படும் ஒப்பாரும் மிக்காருமில்லாத தலைமகனைக் கொண்டு காமந் துய்க்கப்படும் காமக்கிழத்தி, சேர்ப்பரத்தை முதலாயினார் போலாது, செக்கூர்த்து கொண்டார் முதலான எல்லாராலும் பொதுவாகத் துய்க்கப்படும் இழிந்த குணத்தினராதலின், எல்லாப் பொருட்கும் கேட்டினைத் தருதலோடு நரகிற்கும் ஏதுவாகிய இவரியல்பினைக் கூறும் அதிகாரம் திருக்குறளிற்போல் பொருட்பாலிலேயே சேர்க்கத்தக்கதெனக். பரிப்பெருமாளும் வரைவின் மகளிர் என்ற அதிகாரத்தைக் 'கேட்டிற்குக் காரணமாதலின், துன்பவியல்'என்று கொண்டார். பரத்தையரோடு தலைமகனுக்குள்ள கூட்டத்தினை மேலையோர் பாவமும் பழியுமெனக் கூறாது, தலைமகனுக்கு அப்பரத்தையர் குரவரால் வகுக்கப்பட்ட உரிமைகள் என்று அமைத்துக்கொண்டமையும் நோக்குக. இஃது இறையனார்களவியல் 40 ஆம் சூத்திர உரைக்கண் தெற்றென விளங்கும்.

(39) 'கற்புடை மகளிர்' ராவது, கொண்டானிற் சிறந்த தெய்வம் இன்று எனவும், அவனை இன்னவாறே வழிபடுக எனவும் இரு முதுகுரவர் (தாயும் தகப்பனும்) கற்பித்தலானும், வேட்பித்த ஆசிரியனானும், கற்பித்த ஆசிரியனானும், சான்றோரானும், தேவரானும் ஒழுகும் ஒழுக்கத்தினைக் கணவன் கற்பித்தலானும் தெளிய அறிந்து, இல்லறத்தினைத் தான் வாழுமூரார் மெச்சும்படி நடாத்தும் நற்குணமுடைய மகளிரது தன்மையாம். கீழ் அதிகாரத்திற் செவ்விய நெறியில் ஒழுகுவார்க்குத் துணை ஆகாத தீயமகளிர் இயல்பு கூறினார், இவ்வதிகாரத்து அச் செவ்விய நெறிச் சேர்வார்க்குத் துணை ஆகின்ற நல்ல மகளிர் இயல்பு கூறுகின்றாராதலின், இஃது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது

381. அயோனிசத்துவமும், வனப்பும் முதலியன உடைமையால் தேவேந்திரன் மனைவிபோலும் பெருங் கீர்த்தியுடைய மனைவியே ஆனாலும், பெறுதற்கரிய தன் கற்பின் மகிமையினாலே தன்னை விரும்பி அடையும் ஆசையால் தன்னை வழிபடும் காமுகர் இல்லையாகத் தன்னைக் காக்கும், இயற்கைமணம் கமழும் நெற்றியினையுடையாளே, இல்லறமாகிய நன்மைக்குத் துணையாவள் என்க.

இதனால் பிறப்பு வனப்பு முதலியவற்றால் ஒருத்தி உத்தம மனைவியாகாள் என்றும், பிறனால் காமிக்கப்படாதவாறு அவன் நெஞ்சினைச் சுடுகிற அருங்கற்புடையாளே இல்லறத்திற்குத் தக்காள் என்றும் கூறினாராயிற்று. மருதி என்ற பார்ப்பனி காவிரி நீராடி வருகின்றாளைக் கந்தன் மகன் காந்தமன் காமுற்று அழைத்தபோது, அவள் அஞ்சிக் கலங்கி, "மண்திணி ஞாலத்து மழைவளந் தரூஉம், பெண்டி ராயிற் பிறர்நெஞ்சு புகாஅர், புக்கேன் பிறனுளம் புரிநூன் மார்பன், முத்தீப் பேணும் முறை யெனக்கில்லை" என்று ஆற்றினமைகொண்டு, பிறனாற் காமிக்கப் படும் மனைவி இல்லறத்திற்குத் துணையாகாள் என்பதனை அறிக.

ஸர்வாங்க ஸௌந்தரியமும் பூஷிதையுமாய மண மண்டபம் வந்தணைந்த சீதாப்பிராட்டியாரின் வனப்பினை வருணிக்கப் புகுந்த கலவியிற் பெரியார், "மைவன நவிற்றுமொழி நண்ணவர வோடும், வையத கா கொற்றவனு மாதவரு மல்லார், கைகள் தலை புக்கன" என அருளிச்செய்தமை கொண்டு, பிறர் நெஞ்சு சுடும் பெற்றியை யுடைய கற்பின் இலக்கணத்தினை அறிக. இராணிக்குப் பெரும் பெயராவது, அமுதெழக் கடைந்த காலத்து, அதனோடு உடன் பிறந்தமையும், அநேகம் அச்சரப் பெண்களுக்கு நாயகமாய, அன்ன நடையினள் என்று பொருள் படும் 'சசி' என்ற நாமமுடைமையும் பிறவுமாம். இவ்வாறு சிறந்த அவளும் பிறர் நெஞ்சு சுடும் பெற்றியளன்றி, நகுஷன் நெஞ்சிற் புக்க எண்மை தோன்ற 'இராணியன்ன பெரும்பெயர்ப் பெண்டிரெனினும்' என்றார். உம்மை உயர்வு சிறப்பு. பின்னிற்பார் இன்மையாதற்கு அரும் பெற்ற கற்புக் காரணமாயிற்று. பின்னிற்றலாவது - வழிபடுதல். நன்மைக்குத் துணை என்று நான்காவது விரிக்க. நன்மையாவது ஈண்டு இல்லறம். பின்னிற்பாரின்மையையுடைய கற்றுதலான்

என்றும், (கணவனைப்) பேணும் நறுநுதலாள் என்றும் கூட்டலு மாம் பேணுதல் கணவனைப் புறந்தரும் விருப்பத்தை உடைத் தாதல். இளமையே எனபுழி ஏகாரம்பிரிநிலை, கற்பின் - கற்பால் 'பின்னிற்பாரினமையே பேணும்' என்பதற்கு, "பின்னிலலாத படிக்குத் தன் மேனியை அழுக்கடையப் பண்ணிக் கொண் டிருக்கிற" என்பது ஒரு பழைய உரை

இனி, 'காமஞ்சான்ற கடைக்கோட்காலை' என்ற சூத்திரத் திற்கு இப்பாட்டை உதாரணமாகக் கொண்டு, "இதனுள் அருந்த இயைப்போதும், தமக்குப்பெரும் பொருள்களை நச்சுதலாலே இரப் பாரது வறுமையையே விரும்பிப் பாதுகாத்தது, அவர்க்கு வேண்டு வன கொடுக்கும் மகளிர் காம செல்கின்ற வானப்பிரத்த காருத் திற்குத் துணை ஆவர் எனத் தலைவன் கூறவே, தலைவியும் பொருள் களிற் பற்றற்றுளாய யாமும் துறவறத்தின்மேற் செலவாமெனக் கூறியவாறு காண்க" என்றார் நச் (தொல் பொருள் சூ 192)

382 "ஒருகுடம் நீராற் சோறமைத்து உண்ணுமாறு மிடிப் பட்ட காலத்தும் மடங்கலந்த மொழியும், கணவன்மேற் காதலும் மனைக்கு மாட்சிமையும் உடையாள் கடல்நீரை எல்லாம் வறற உண்ணும் கேளிர் வரினும் முன்னம் செல்வமுள்ள காலத்திற் போல மகிழ்ச்சி யுடன் இல்லறம் நிகழ்த்துதலைத் தன்ஒழுக்க நெறியாகக் கொள்ளும்" எனக

மிடிப்பட்ட காலத்தும் இல்லறம் நிகழ்த்துதலை நெறி யாகக் கொள்ளும் என்றமையால், முன் செல்வமுள்ள காலத்து இல்லறம் நிகழ்த்தினமை உணரப்படும், உம்மை இறந்தது தழீஇயது கடன் நீர்மையாவது, இல்லறக் கடமைகளை நிகழ்த் தும் தன்மை அக்கடன்களாவன, "அறவோர்க் களித்தலும் அந்தணர் ஓம்பலும், துறவோர்க் கெதிர்தலும், தொல்லோர் சிறப்பின் விருந்தெதிர் கோடலும்" ஆம். கேளிர் உண்டற்கே ஒரு கடல் நீர் முற்றும் வேண்டும் எனவே, அவர் பன்மை சிந்திக்கப்படும் மடமொழி என்றமையால், கேளிர்க்கு இன்சொற் கூறன்முதலியன கொள்ளப்படும் கையாறு - கைக்கு ஆறு என னாவது விரிக்க, ஒழுக்கநெறி என்க 'மாதர், காதல்' (தொல் சொல், 328). "நன்னெறிப் படரும் தொன்னலப் பொருளினும்

என்னும் பகுதிககு இதனை உதாரணமாகக் காட்டித் தன் மனைவி இவ்வாறு செய்ய வலலவள் எனத்தலைவன் வியநது கூறிய தெனபா நச (தொல பொருள 146)

383 தன இலலமானது நானகு திசையிலும வழியாய, மிகச சிறிதாய, மேலாகப பெயகிற மழை கூரைவழியாக எபபுறததிலும கொட்டினும உததமமான இலலற ஒழுககததினை ஒழுகுவதில் வல்லவளாயத தான வாழுமூராா தனனைப புகழுமபடியான மாட்சிமைபபட்ட கறபினையுடைய மனைவி அமைநது நினறதே இலலறமாவது எனக

நாலாறு எனபுழி, ஆறு - திசையினை உணாததிறறு உறை - மழைததுளி மேலாய - மேலாய ஒழுககஙகள இல ஈணடு இலலறததினை உணாததினது, ஆகுபெயா இபபாடலைப 'பெறற தேளததுப பெருமையின நிலைஇக குற்றம சானற பொருள் எடுததுரைபபினும்' எனனும பகுதிக்கு உதாரணமாகக காட்டி, 'இதனுள மனைவி அமைநது நினற இநநிலையே இலலறமாவ தெனவே, யாம முனனா ஒழுகிய ஒழுககமும இததுணை நனமை யாயிறறு எனறுணாயிறறு இது குறிபபெசசம்'' எனபா நச (தொல பொருள 146)

384 கணணுககு இனியவளும காதலனது விருபபின வகை தனனை அலஙகரிததுக கொளளுகினறவளும, தனகறபினால தனனையாரும அஞ்சும மதிபபினை யுடையவளும, ஒபபுரவு செயயும இயற்கைக குணமுடையவளும, கணவனைக கணட விடத்தது தலைவனிற் போலக கூசுபவளும, இடம அறிநது புலநது, இன்பம பயககுமாறு புலவி நீககுபவளும, மடபபததினை யுடையமொழியினையுடையவளும, கணவனுடைய காதலையுடைய வளுமே மனையறததிறகுப பொருநதிய மனைவி யாவள எனக

'காதலன காதல வகைபுனைவாள' எனபதறகுக 'கணவன கண்டு காதலிககும வகை புனைவாள' எனபது ஒரு பழைய உரை. உட்குடைமை, இவனது கறபுச்சிறபபுப பிறாககு அசசமசெயதல' அஃது 'ஆணமகன கையி லயிலவான அனைதது' எனபா முனனும ஊரான் இயல்பாவது, முன 'குடநீரட்டுணணும' எனனும பாட லிறகூறிய இயலபுடைமை தலைமகனை வணககஞ செயதும, தலை

மகற்கு எதிர்மொழியாது, வினையவழிப் பிறரால் கூற்று நிகழ்த்தியும், எதிர்ப்பட்டுழி எழுந்தொடுங்கியும் ஒழுகுதல் தலைமகளது இயல்பாதலால், 'உட்கி' என்றார். இடனறிந்த ஊடலாவது, தலைமகன் தவறிலனாயவிடத்து ஊடுதல, அவன் அவ்வூடலை, "ஊடிப் பெறுகுவம் கொல்லோ நுதல் வெயர்ப்பக், கூடலிற் றோன்றிய உப்பு" என்று விரும்புவனாதலின் 'தணிகனி கன்றிடிற் காமங் கெடூஉம் (பரிபா 6) என்பவாதலின் 'இனிதின் உணரும்' என்றார் மடமொழியாவது இராமபிரானுடன் காடு நோக்கிப் புறப்பட்ட சீதாபிராட்டியார், 'ஆண்ட நகர் ஆரையொடு வாயிலக லாமுன, யாண்டையது கானென இசைத்தது' போன்றது பெண், மனைவி இச்சொல் இப்பொருளில் வருவதனைக் கீழ் 87 ஆம் பாட்டில் 'வயப்பலன் பெண் மரீஇ' என்புழிக் காட்டினோம். வனர் நாணியல்பினள் என்னும் பாட்டிற்கு ஊரார் தன் நற்குண நற் செய்கையைக் கண்டு நாணுமபடியான நலவியல்பினள் எனக.

"கழிவினும் வரவினும்" என்னும் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்துக்கு இப்பாட்டை உதாரணமாகக் காட்டி, "கட்கினியாள், இது காமம், வகை புனைவாள், இது கற்பு, உட்குடையாள், இஃது ஒழுக்கம்; ஊராணமை, இது சுற்றம் ஓம்பல ஊடி உணர்தல், இக் தலைவைக் கடிதல்" என்றார் நச (தொல பொருள் சூ 153)

385 எம கணவர் எங்காளும் எமமுடைய தோளின் மேல் முயங்கிச் சிறப்புற்றாலும், இயற்கைப்புணர்ச்சி புணர்ந்தநாளிற் கண்டேமபோல அவரைக் காணும் எங்காளும் காணுவேம், எமமியல்பு இவவாறாக, பொருண்மேலுள்ள விருப்பத்தால பலர் மாரபினையும் அணைத்து ஒழுகும் பரத்தையர் நம கணவரோடு நாணாது உறவினராகின்றனரே! இஃது என்ன அதிசயங்கொல் எனக

இனி, "பொருள் நசையால பணமாாபு சேர்ந்தொழுகும் நாணற்ற பரத்தையர் நம கணவர்க்கு நாண் கற்புமுதலிய குணங்கள் அமைந்த நம்மினும் என்ன அதிகம உறவினரோ'" எனறுமாம இப் பாட்டை, பரத்தையரோடுகூடிப் பிரிந்துவந்த தலைமகன் தலைமகளோடு தன்னைக் கூட்டுவிக்குமாறு தோழியை வேண்ட, தோழி மறுத்துச் செல்லியதாகக் கொள்க கெழுவென்னும் உரிச்சொல் ஈறு திரிந்து நின்று பொருத்தத்தினை உணர்த்திற்று

386. நாணமுதலிய குணங்கள் நான்கினையும் பெற்ற தலைவி இல்லறப் பகுதியை நிகழ்த்துமாறு தன்மனத்திற் பலவகையாகக் காணுமியல்பின் நலமானது, மனத்திலே உணர்வினை உடையவன் ஓதிய நூல் விரியுமாறுபோல விரியாநின்றது; கொடை நலமானது வள்ளன்மை பூண்டான் அறத்தான் ஈட்டிய பொருள்போலச் செவ்வியுறுகின்றது, கற்புநலம் பிறர்க்கு அச்சஞ் செய்தலின் அறிவுடைய ஆண்மகன் கையிலுள்ள கூரிய வாள்போன்றுளது என்க

தெளிவிய ஆண்மகன் என்றது, காப்பன காத்துக் கடிவன கடியும் விவேகமுடையானை இதனால், தலைமகள் தன்மனத்தால் இல்லறம் நிகழ்த்துமாற்றைப் பலவகையாகக் காணலும், பிறர்க்குத் தான் கொடுத்தலும், கற்புச்சிறத்தலும் கூறப்பட்டன "அஞ்ச வந்த உரிமைக்கண்ணும்" என்னும் பகுதிக்கு இப்பாட்டை உதாரணமாகக் காட்டி, "இது தலைவன் தலைமகள் உரிமையை வியந்து கூறியவாறு" என்பர் நச்சினார்க்கினியர் (தொல், பொருள் 146) கடிமனை புகக்செவிலி அவ்வாறு வியந்து நற்றாய்க்குக் கூறியதாகக் கொள்ளலுமாம்

387 என்னோடு வனப்பு கற்பு நாண்முதலிய எல்லாவற்றாலும் ஒருங்கு ஒவ்வாது முகம் ஒன்று மாத்திரம் அழகிய பரத்தையரை முயங்கிய மலைபோலும் மார்பினையுடைய தலைமகன் நீராடாது என்னையும் முயங்கவரும் அஃது ஊரன் கருங்கொள்ளையும் செங்கொள்ளையும் ஒப்பக்கருதித் தூணிப்பதக்கு என்று விலைக்குக் கொண்டானுக்கும் எனக்

வரைமார்பின் என்னும் பாடத்திற்கு நன்னுதலாரைத் தோய்ந்த மார்பினோடு என்னையும் தோயவரும் என்று பொருள் கூறுக உயர்ந்த சாதியான செங்கொள்ளை இழிந்த சாதியான கருங்கொள்ளோடு ஊரன் ஒப்பக் கருதினமைபோலக் குலமகளோடு பொதுமகளை ஒப்பக் கருதினன் என்று பிறப்புவமப் பொருளியாகக் கொள்க "தவலருஞ் சிறப்பினத் தன்மை நாடின், வினையினும் பயத்தினும் உறுப்பினும் உருவினும், பிறப்பினும் வரூஉம் திறத்தியலென்ப" என்பது தொல்காப்பியம் குலத்தால் உயர்ந்த தலைமகனே! இழிந்தாரான பரத்தை மகளிரைத் தோய்ந்து எச்சிற்பட்டாய், மேற்குலத்துப் பிறந்த எம்மைத் தீண்டல்; நீராடிவா

எனத் தலைமகற்கு வாயில் மறுத்ததாகக் கொள்க. பரத்தையிற் பிரிந்து வந்த தலைமகனோடு தலைமகள் புலந்து சொல்லியது. இப்பாட்டு தூணி - நான்கு மரக்கால், பதக்கு இரண்டு மரக்கால்; தூணிப்பதக்கு ஆறு மரக்கால் வைசனாக்குக் கொள்ளின் கஞ்சி ஆகாரமாதலால், அம்மத்தினரான இவ்வாசிரியர் கொள்ளை எடுத்தோதினரென ஊகித்தலுமாம். அஃதவர்க்கு ஆகாரமென்பதனை மிருச்சகடிகை முதலிய வடமொழி நூல்களினும் காண்க. 'நீராடாது' என்பதற்கு, தன் உயர்ந்த குலத்தின் தன்மையிற் பிழகாது எனவுமாம். நீர் - தன்மை. 'நெடுஞ்சுழி நீத்தம் மண்ணுநீர் போல' என்புழிப்போல (அகம் 62). ஆடுதல் - பயிலுதல்.

388. ஊரனான தலைவனுக்குத் துடியின் இடப்புறத்துக் கண்ணை ஒப்போமாதலால், பாணனே! நீ தலைவனைப் பற்றிக் கொடியவற்றை என்பால் கூறுகின்றாய், இனி அவ்வாறு கூறாதே கொள், உனக்குத் தலைவன்மேற் கொடுமைகூற விருப்புளதாயின், மெல்ல அடியிட்டு விலகி, துடியின் வலப்புறக் கண்ணை ஒத்தாரான பரத்தையர் மாட்டுச் சென்று சொல்லு எனக்.

இப்பாட்டு, தலைமகன் வாயில்பெற்றுப் புகுந்தது அறியாது வந்த பாணனுக்குத் தலைமகள் நகையாடிச் சொல்லியது. அஃதாவது வாயில்கள் பன்னிருவருள் ஒருவனான பாணன் தலைவியை ஊடல் தணிவித்துத் தலைமகனை அவளொடு கூட்ட எண்ணித் தலைமகன் கொடுமையைக் கூற, அவன் கருத்தினை அறிந்த தலைவி, தான் முன்னரே ஊடல் நீங்கித் தலைவனைக் கூடினமை தோன்றப் பாணனோடு நகையாடி, 'நீ என்பால் தலைமகன் கொடுமையைக் கூறவேண்டா, அதை நான் கேட்டுப் பொறுத்திரேன், மற்றும் அவன் இதுபொழுது என்மாட்டுள்ளன், நீ மெல்லச் சென்று பரத்தைக்குத் தலைமகன் கொடுமைகளைக் கூறுவாயாக, அவள் கேட்டுச் சகித்திருப்பள்' என்றாள். தலைமகன் கொடுமையைப் பிறர்கூறக்கேட்டுத் தலைமகள் சகியாது இயற்படமொழிதலியல்பாதலின் இவ்வாறு கூறினாள். துடியின் இடக்கண் அடித்துப் பயன்கொள்ளப் பெறாததுபோல யாமும் தலைவனால் நழுவிப் பயன் கொள்ளப்படாதேம் என்றுப, அத்துடியின் வலக்கண் அடித்துப் பயன் கொள்ளப் பெறுதல்போலப் பரத்தை தலைவனால் தழுவிப்

பயன்கொள்ளப் பெறுகிறேனென்றும் கூறினாளாம். கண் - துடி முழவு முதலியவற்றின் அடிக்கும் இடம். 'அடிபையவிட்டு ஒதுங்கிச்சென்று' என்றாள், நீ இவனை வந்தனைப் பரத்தை அறியின் வெகுளுவாள் என்னும் கருத்தால். 'நிலம் பெயர்க்க துறைதல் வரைநிலை யுரைத்தல், கூத்தர்க்கும் பாணர்க்கும் யாத்த வென்ப' என்பதனால் பாணன் கூற்று நிகழ்ந்தது.

389 நீர் ஒழுக்கிற்கு இடையூறாயிருந்த கோரையைப் பறித்தெறிந்ததனாலே நீர் தடையின்றி ஒழுகும் தண்ணிய வயல்கள் சூழ்ந்த ஊரனான தலைவன்மீது ஒரு பெண் ஏப்பறந்து உடன்றாரவும் முன் உலாந்து ஊடினவளும் யானே, இப்போது நீப்பற்குமாறு தாக்கிப் பரத்தையர் முலைகள் மோதிய தலைமகனது குளிர்ந்த சந்தன மணிந்த மார்பினை நோக்கியும் பிராணனை விடாமல் இருந்தவளும் யானே என்க.

இப்பாட்டு, பரத்தையிற் பிரிந்து வந்த தலைமகனோடு நீ புலவாமைக்குக் காரணம் யாதென்று வினவிய தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது என்று கொள்க. சாய் - கோரை. அதனைப் பறிக்க நீர் திகழும் ஊரன் எனவே தலைமகன் என்மேல் அன்புசெய்தற்குத் தடையாயிருந்த என் புலவியை நீக்க, அவன் பெரிதும் தலையளி செய்தானென்றவாறு. யான் புலந்தே இறப்பின், அவன் என்னை அகன்று பரத்தையர் மாட்டுச் செல்லவுங் கூடுமாதலால் என் புலவி கழிந்தது என்றமையால், மன் கழிவின்கண் வந்தது. ஈப்பறக்கவும் என்றபால் சிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. இது புலவி பொருளாகத் தோன்றும் அச்சமாம், 'பிணங்கல் சாலா அச்சம்' (தொல் பொருள் 256) என்றமையான் இஃது அமைந்தது. உம்மைகளுள் முன்னையது எதிரது தழீஇயது, பின்னையது இறந்தது தழீஇயது. ஏகாரம் தேற்றம்.

390 அரும்பு மலரும் மாலையினாகிய தலைவன் எம்மை அருளுமென்று பெரிய பொய் வார்த்தையை உரையாதேகொள், பாணனே! ஏனெனில் ஊரனுக்கு யாம் கரும்பின் நுனியிலுள்ள கணுக்களைப்போல ருசியற்றிருக்கிறோம், அக்கரும்பின் நடுப்பாகத்திலுள்ள கணுக்கள் போலத் தலைமகனுக்கு ருசி மிக்க அப்பரத்தையாகுச் சென்று அதனை உரைப்பாயாக என்க.

இப்பாட்டு வாயில் வேண்டிச்சென்ற பாணனுக்குத் தலைம கன் வாயில் மறுத்தது. அஃதாவது பாணன் தலைமகள்மாட்டு வந்து "தலைவி! உன்னோடு கூட்டம் வேண்டித் தலைமகன் நின் தலை வாயிலின்கண் நின்றுகொண்டு, நீ அருள்செய்ய வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறான், உன் குறிப்பென்னை?" என்றான்;அக்கத் தலைமகள் பாணனோடு வெகுண்டு மேற்கூறியவாறு கூறினாள் என்பது. மலராத பருவத்தினையுடைய அரும்பினை (வண்டு) அவிழ்க்குக் தாரினான் எனவே புலவி உணாத்தவும் உணருஞ் செவ்வியில்லாத என்னைப் பயனின்றியே புலவி உணாத்துவான் என்றானாம். அன் றியும் அகமலர்ந்து எதிரேற்றுக் கொள்ளாத காமஞ்சாலா இளமை யோளை நகாந்தான் என்று புலந்தாளுமாம். அரும்பு, போதாய், அதன் பின்னரே மலருமெனப் (குறள் 1227)

மூன்றாவது, 'காமத்துப்பா'லாவது காமத்தைப்பற்றிக் கூறும் பகுதியாம். காமமாவது ஈண்டு தாமத்திற்கும் ஆர்த்தத்திற்கும் மாறுகோளில்லாத இன்பமாம். அஃது 'அகம்' என்று தமிழ் மொழியாளராற் கூறப்படும். அவர் கூறும் அகமாவது, "ஒத்த அன்பான் ஒருவனும் ஒருத்தியும் கூடுகின்ற காலத்துப் பிறந்த பேரின்பம் அக்கூட்டத்தின் பின்னர் அவ்விருவரும் ஒருவர்க்கொ ருவர் தத்தமக்குப் புலனாக இவ்வாறு இருந்ததெனக் கூறப்படாத தாய், யாண்டும் உள்ளத்து உணர்வே நுகர்ந்து, இன்பம் உறு வதோர் பொருளாம்," "அகத்தே நிகழ்கின்ற இன்பத்திற்கு 'அகம்' என்றது ஓர் ஆகுபெயர்" என்பது. முதலில் அறப்பகுதி யினைக் கூறியமுறையானே பின்னர்பொருட்பகுதியினைக் கூறினார், ஈண்டு முறையானே இன்பப் பகுதியினைக் கூறுகின்றார். "முன் னாலே இன்பப்பகுதியினைச்சொல்லி, பின்பு உலக முறைமையான் பொருட்பகுதியினைச் சொல்லி, அதன்பின்பு அறப்பகுதியினைச் சொல்லி, வீடுபேற்றிலே முற்றுவிக்க வேண்டாவோ எனின் அவ்வாறன்று, இளமைப் பருவத்திலே அறத்தினை உணர்த்தும் நூல்களைக் கற்பித்தது, பின்பு மணஞ்செயவித்தது, அந்த இல்லற முறைக்கேற்க ஒழுகும்படி பண்ணி, பின்னர் உலகத்தினை நல்வழி யில் நடாத்துதற்கு மநுமுதலிய நூல்களிற் கூறியபடி ஒழுகு

விட்டு, பின்னர் இந்தப் பிரபஞ்சம் மேலுமுண்டாய் வருதற் பொருட்டு இன்பப்பகுதியினைச் சொன்னாரென்பது அற்றாயின், வீடுபேறு சொல்ல வேண்டாவோ எனின், முன்பு சொன்ன முறைகளின்வழி வழுவாது ஒழுகி இன்பமனுபவித்து, அறுபது வயதின்மேல் முழுவதும் துறந்து, உண்மைப்பொருளை அறிந்து பற்றினை விடவே, வீடுபெறுமாதலால், அதற்கென ஒரு பகுதி உரைக்க வேண்டா என்பதாம்"

(40) 'காமநுதலிய'லாவது, காமத்தினைக்குறித்துக் கூறும் இயலாம் கீழ்க் கற்புடை மகளிர் அதிகாரத்துக் கூறப்பட்ட மாண்புடைய மனைவியோடு காமத்தினைக் கருதி அறத்திற்கும் பொருளுக்கும் விரோதமின்றி ஒழுகுதலாம் அவ்வாறு ஒழுக, இம்மை மறுமைப் பயன்களுண்டாம்

39] புணராவிடின் பசலைபாயும், பிணங்கி மெலியாவிடில் காமம் சுவையினை யுடையதாகாது, ஆகலால், தெளிந்த கடல் ஒருபடியாக நில்லாமல் திரையால் அலைக்கின்ற நீண்ட கழியை யுடைய குளிர்ந்த கடற்கரையை யுடையவனே! புணர்ந்து பின்னும் புலப்பது காமஞ் சிறத்தற்கு ஒரு வழியாம் எனக்

இப்பாட்டு, தலைமகளை ஊடல் நீக்கிக் கூடிய தலைமகன் கழி உவகையனாய்த் தன்னுள்ளே சொல்லியது எனக். இது, ஊடுதலின் கண்ணே உவகை பிறத்தலின் ஊடலுவகை எனக். பசலையாவது, மகளிர் கணவனைப் பிரிந்தகாலத்து அவர்க்கு முன்புள்ள நெற்றியின் ஒளிகெட்டுக் கண்ணாடியில் வாயினால் ஊதிய பொழுது ஆவிபடர்ந்து ஒளி மழுங்குவதுபோல வேறுபட்டுக் காட்டுந் தன்மை. உப்பு - இனிமை. காமத்திற்குப் 'புணர்தலின் ஊடல் இனிது' ஆகலான், 'புலவாப் புலப்பது ஓர் ஆறு' என்றார்.

ஒருபடியாக நில்லாது அலைகள் மாறிமாறி அலைத்தலால் கழிசிறப்புறுதல்போல, ஒருபடியாக ஊடலாதல் கூடலாதல் இன்றி மாறி மாறிச் செய்தல் காமத்திற்குச் சிறப்பு ஆகின்றது என்பது உள்ளுறைப்பொருள். மற்று, வினைமாற்று, முயங்கும் வினையை மாற்றுதலின் "தலைமகற்கு வாயில்நேர்ந்த தோழி தலைமகள்புலவி நீக்கச் சொல்லியது" என்பது ஒரு பழைய உரை. உள்ளுறை இரண்டிற்கும் பொருந்துமாறு காண்க.

392 தம்மால் விரும்பப்பட்ட காதலரது தாருழ்ந்த அழகு பெற்ற மார்பினை முலைகள் விம்மப் புணருமளவு மில்லாத மகளிர்க்கு மேகம் இடிமென்று பெய்ய முழங்குகின்ற திசைகள் எல்லாம் சாப்பறை கொட்டினாற்போலும் தன்மைத்து எனக

இது, "பருவங்கண்டு ஆற்றளாகிய தலைவி தோழிக்குச்சொல் லியது" அஃதாவது, வினைமேலாவது பொருள் மேலாவது சென்ற தலைமகன்,'கார்காலத்து வருவேன்'என்று வற்புறுத்திப் பிரிந்தான், அக்காலம் வந்தும் அவன் வாராமையால், தலைமகள் பிரிவு ஆற்றாது தோழிக்குச் சொல்லியது என்க 'வேந்துறு தொழிலே யாண்டின தகமே' என்பவாதலால், வினைமேற்பிரிவு ஆறுமாதம் இடை யிட்டது வினைமேற் சேறலாவது போர்க்குப் புறப்பட்டுப் போவது பொருள்மேற் சேறலாவது, பொருள் ஈட்டி வரப் போவது இப்பிரிவும் ஆறு திங்கள் இடையிட்டது 'ஏனைப் பிரிவு மவ்வயி னிலையும்' என்பது தொல்காப்பியம் தார் - மாலை அது மார்பில் அணிவது 'இம்' ஒலிக்குறிப்பு

393 கம்மத் தொழில் செய்கின்ற கம்மாளர்கள் தம் தொழிற் கருவியை ஒடுக்கி வேலையை நிறுத்தும் மயக்கஞ் செய்யும் மாலைப் பொழுதிலே நல்ல மலர்களைப் பொறுக்கி மாலை தொடுக்கின்ற தலைவி தான் தொடுத்த மாலையைக் கையினின்றும் நழுவவிட்டு, நாயகனாகிய துணையில்லாதவர்க்கு இம்மாலை என்னபயன் தருவது என்று சொல்லி அழுதாள் எனக

இது, தலைமகன் செலவு உடம்படாமையைத் தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது. அஃதாவது, தலைமகன் வினைமேலாதல் பொருள்மேலாதல் செல்லவேண்டித் தோழிமூலமாகத் தன் நினை வினைத் தலைவிக்கு உணர்த்த, தலைவி அதற்கு உடன்படாது சொல் லியதனைத் தோழி தலைமகனிடம் வந்துகூறியதாம் கம்மம் - கம்மாளர் செய்யும் தொழில் கம்மஞ் செய் மாக்களும் கருவி ஒடுக் கினர் என்றமையால் தலைவனும் வினைமேற் சேறல் ஒழிவானாக என்பது உள்ளுறைப் பொருள் என்று - 'என்றுசொல்லி' எனப் பொருள் படுதலால் சொல்லெச்சம்.

394. அஸ்தமயமாகும் சூரியனை நோக்கி, வண்டு போன்ற, இரேகைகளையுடைய தன்கண்ணிலே கொண்ட நீரை மெல்லிய

விரலாலே முறையேவழித்துத் தெறித்து, சயனத்தின்மேலே தன் தோளை வைத்துக்கிடந்து விம்மி, கூறிய பருவத்து நாம் வாராது தாழ்த்துக்குற்றஞ்செய்த நாள்களாகச்சுவரின்கண் இழைத்தவற்றை மெல்லிய விரலில் வைத்து எண்ணுமோ தலைவி! அந்தோ எனக.

இது, வினைமுற்றி மீண்ட தலைமகன் தேர்ப்பாகன் கேட்பச் சொல்லியது அஃதாவது போரில் வெற்றிபெற்று மீண்ட தலைமகன் தேர்ப்பாகன் கேட்கும்படி சொல்லியதாம் செல்சுடர் - வீழ்கின்ற சூரியன்; சிதர் - வண்டு சிதர்க்கண், அரிக்கண் எனக. ஊழ் - முறை நாள் - நாளை உணர்த்தும் சுவரிலுள்ள கோட்டுக்கு ஆகுபெயர் 'நாளொற்றித் தேய்ந்தவிரல்' எனபுழிப்போல. வினை முடித்து மீளுந்தலைமகன் மாலைக்காலத்தே தன்பதி வந்தனை வதாகச் செய்யுள் செய்வது மரபாதலின் தலைவி மாலைக்காலத்தில் அவன் வரவை எதிர்நோக்கி யிருந்தாளெனக

395 பாகனே! கேட்பாயாக, சிறு சிரலானது என் மனத்தைக் கவர்ந்துகொண்ட காதலி கண்ணைத் தன் உணவாகிய கயல் என்னும் விபரீத உணர்ச்சியால் அவள் பின்னே சென்றது, பின் சென்றும், முயற்சியோடு குத்த எழுந்தும் ஒள்ளிய வளைத்த புருவமானவை விலவினவாமென்று அறிந்து அஞ்சி, குத்தமாட்டாதாயிற்று எனக.

இது, தலைமகன் தானுற்றதனைப் பாகற்குச் சொல்லியது. அஃதாவது தலைமகன் தான் கண்ட தலைவியின் இயல்பு இன்னவாறாகும் என்று தன் உயிர்ப்பாகனுக்குச் சொல்லியது எனக. பாகனுவான், பேரறிவும், பெருங் கல்வியுமுடைய பார்ப்பான்; அவன் தலைவனுக்கு இன்றியமையாதவன் அவன் அறியாதது தலைமக னிடம்ஒன்றுமில்லை யென்பது மரபு சிரல் புருவத்தினை வில்லென்று அஞ்சி எறியாது விலகியதுபோல, தோழியையும் ஆயத்தினையுங்கண்டு அஞ்சாநின்றேன் யான், நீ என் அச்சத்தினை ஒழித்துத்தலைமகளுடன் என்னைக் கூட்டக்கடவாய் என்றுபாங்கற் கூட்டம் வேண்டினனாகக் கொள்க சிரல் - சிச்சிலிப்புள்; அது மீனுண்ணும் பறவைகளுள் ஒன்று அம்ம - கேள 'எறிகல்லாது' என்பாலது கடைக்குறையாய 'எறிகல்லா' என்நின்றது.

396. செந்தாம்பல்போல மணநாறும் வாயையும் அழகிய மருக்குலையுமுடைய என்மகளின், சிவப்புமிக்க செம்பஞ்சிக் குழம்பினைப் பஞ்சினைக்கொண்டு ஊட்டினாலும் 'மெல்ல ஊட்டு மெல்ல ஊட்டு' என்று கூறி, உள்ளுக்கு இழுத்துக் கொள்ளும் அடிகள் இப்போது பாலையுடைய கானத்தைச் சகித்தனவோ ஐயோ' என்க.

இது, மகட்போக்கிய செவிலித்தாய் சொல்லியது, நற்றாய் சொல்லியதுமாம். அஃதாவது தலைமகனுடன் தலைமகள் இல்லவர் அறியாமல் இரவே தலைமகன் ஊர்க்குப் போய்விட, அவன் போன நெறி பாலை நிலமாதலால், அதன் கொடுமையைக் கூறி, இரங்கிச் சொல்லியதாம். இவ்வாறு நற்றாய் சொல்லியதும் ஆம். நற்றாய் ஆவாள் தலைவியைப் பெற்ற பின்னை கிழத்தி. செவிலியாவாள் தாயின் தோழி. மருங்கிற்கு அடிகள் கானம் ஆற்றின கொல்லோ என்று கூட்டுக. பஞ்சி ஊட்ட அடிகள் அஞ்சும் என்று அவற்றின் மென்மையை விளக்கினார். "பஞ்செனச் சிவக்கும் மென்கால் தேவி" என்றார் கலவியிற் பெரியாரும். மகளிர் வாயின் பரிமளத்திற்குச் செவ்வாம்பல் மலரை உவமைகூறுவது வழக்கு, "ஆம்பல் நாறும் தேம்பொதி கிளவி" என்றார் பிறரும் அன்றே. இரக்கம் குறித்துவந்தது 'பையவென' என்பதால் 'பையப் பையென' என்று தொகுத்து நின்றது.

397. ஓலைக்கணக்கு எழுதுவோர்களின் ஒலி அடங்குகின்ற புல்லிய சிவந்த அந்திப்பொழுதின்கண்ணே இயற்கைப் புணர்ச்சி புணர்ந்துபோன தலைமகனது பிரிவை நினைந்து, தன் அழகிய முலைமேற்பூசி அழகு செய்கின்ற சந்தனத்தோடு மாலையையும் வீசியெறிந்து அழுதாள் என்க.

இது, தலைமகன் ஒருவழித் தணந்து வந்தமையுணர்ந்த தோழி அவன் பிரிவை ஆற்றாத தலைவியின் நிலைமையைச் சிறைப்புறமாகக் கூறியது. அஃதாவது தலைமகன் தலைமகளைச் சிலநாள் நீங்கி மறுபடி அணைய, அவன் பிரிந்தகாலத்தில் தலைவி வருந்தியதைத் தலைமகன் கேட்குமாறால் மறைந்து நின்று கூறியதாம். வனமுலைமேற் திமிர்ந்து கோலஞ்செய் சாந்தோடு மாலை பரிந்திட்டு அழுதாள் என்று கூட்டுக. அஃதாவது இயற்கை யழகுள்ள முலைமேலே திமிர்தலால் செயற்கையழகும் செய்கிற சந்தனத்தோடு

மாலையையும் வீசி எறிந்து ஆற்றாள் என்க. நாயகனை இல்லாக் காலத்துச் செய்தற்கியலாத செயலனவான சந்தனக்கோலமும் பூமாலையும் வேண்டாமென்று வீசினாள் என்பது குறிப்பு. இதனைத் தலைமகனை வரைவொடு புகுமாறு (வெளிப்பட மணந்து கொண்டு போமாறு) குறிப்பா லுணர்த்தினார்.

398. பிரகாசம் பொருந்திய தொடியினையுடைய தோழி! மெல்லியலையுடைய மகளிராற் கடந்துசெல்லல் ஒண்ணாத பாலைநிலத்துவழியில் காளைபோன்ற தலைவன் பின்னாலே நானே கடந்து செல்ல மாட்டுவேனோ என்று ஐயுறுகின்றாய், பெருங் குதிரையை ஒருவன் பெற்றானாகில், அப்போதே அதனை ஊரு மாற்றையும் அவன் கற்றுணர்வான் என்க.

இஃது உடன்போக்கு நேர்ந்த தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது. அஃதாவது தலைவனுடன் அவன் ஊருக்குப் போக உடன் பட்ட தலைமகள் தோழிக்கு ஐயம் நீங்கத் தன் கடைப்பிடியைச் சொல்லியதாம். இது, தலைமகளையும் தலைமகனையும் உடன்போக்குப் பொருத்துவித்த தோழி செவிலியுழைச்சென்று அறத்தொடு நின்றாளாக, அவ்வறத்தொடு நிலை மாட்சிமைப்படாமையால், தலைமகளைநோக்கி, நீ, "நீயில் ஆறிடைப்போய் வருந்துங்குறையையன்னோ?" என்றதற்குத் தலைவி அறத்தொடுநிலை மாட்சிமைப் பட்டதறியாது கூறியதாம். "வெளிப்பட்ட பின்னையும் உரியினவி" என்றதனால் இது பெறப்பட்டது (இறை களவு சூ 23)

காளை என்று தலைமகனைக் கூறினமையால் அவன் பாலைநிலத்துத் தலைவனுயினன். குதிரையைப் பெற்ற ஒருவன் அதனை ஊருமாற்றைக் கற்கவேண்டுவதுபோல நாயகனைப் பெற்ற யான் அவன் குறிப்பறிந்து ஒழுகும் நற்பொழுக்கத்தினை மேற்கொண் டேனென்று தான் பேரிற்கிழத்தி யாயினமை கூறினாளாம். நற்றுணை என்பது துணிவு பற்றிவந்த காலவழுவமைதி.

399. பூவிலுறையும் பாவையாகிய திருமகளைப்போலும் என் மகள் நேற்று என் முலையினகணையும் முத்தமிட்டும் தன் மெய் முழுவதும் பொருந்துமாறு தழுவிய குறிப்பினை யான் அது போழ்து சிறிதும் அறிந்தேனில்லை, அது தலைமகனின் கூட்டமுதலா

வேங்கையை வெருவி ஓடும் நெறியிலே தலைமகனோடு செல்ல வேண்டிச்செய்த குறிபோலும் எனக்.

இஃது உடன்போயின தலைமகளை நினைந்து செவிலித்தாய் மனையின்கண் மயங்கியது. நற்றாய் மயங்கியதூஉமாம். அஃதாவது, தோழியால் தலைமகள் தலைமகனுடன் போயினள் என்று சொல்லக்கேட்ட செவிலி முன்னுள் நடந்ததனை நினைத்துச் சொல்லியது. நற்றாய் அவ்விஷயத்தைச் செவிலி சொல்லக் கேட்டுச் சொல்லியதும் ஆகும்.

முத்து, அதன் வடத்துக்கு ஆயினது ஆகுபெயர். முழுமெய்யும், மெய்முழுதும் என்று மாறுக. இலக்கணம் - குறிப்பு 'கலைக்கணம் வேங்கை வெரூஉம்' என்றதன் கருத்து தலைமகனும் அவனைச் சார்ந்தாரும் சான்றோரை முன்னிட்டு வரைவொடுபுகுதற்குத் தலைமகள் தந்தையை அஞ்சினார்கள் என்றவாறு.

400. பொன்போலும் சுணங்கினையுடைய கோங்கரும்பு போலும் முலையினையுடைய தோழீ! கண் மூன்றுடைய சிவபெருமானும், காக்கையும், படத்தினையுடைய பாம்பும், என்னைப்பெற்ற தாயும் எனக்குச் செய்த பிழை என்ன? பொருளை நாடிப்பிரிந்த தலைவர் சென்ற அக்கொடிய வழியே பிழைசெய்தது எனக்.

இது, தலைமகன் பொருள்வயிற் பிரிந்துவிட்டது ஆற்றாளாய தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது. எனப் பொருள் வயிற் பிரிவு தலைமகன், 'யான் பொருள் ஈட்டிவந்து, தலைமகளை வரைவல்' (மணஞ்செய்வல்) என்று பிரிவது.

"பொன்போலும் நிறத்தையுடைய கோங்கினது அரும்பை ஒத்த முலையினை யுடையாய்! காமனை உருவழித்துப் பின்னும் அவனை உள்ளாக்கிய மூன்று கண்ணினையுடைய சிவனும், குயிலை வளர்த்து விட்ட காக்கையும், மதியை யுடைய விழுங்கிப் பின்பு உள்ளதாக்கி விட்ட படத்தையுடைய பாம்பும், இந்தனைய முறைதற்கு என்னை ஈன்ற தாயும் எனக்குப்பிழை செய்ததென்னை? பொருள்வயிற் பிரிந்து நம்முடைய தலைவர் போயின நெறியன்றோ பிழைசெய்தது என்றவாறு" என்பது ஒரு பழைய உரை.

பொன், அது போன்ற சுணங்கிற்கு ஆகுபெயர். பொன் போன்ற கோங்கு எனினுமாம். பாங்கனோர் - தலைவர், அவர் சென்ற நெறி சேய்மைத்தாயிராமல் அணிமைத்தாயிருப்பின், இளவேனிற் பருவமாகிய இதனில் மன்மதனும் குயிலும் மதியும் அன்னையின் கொடுஞ்சொல்லும் எனக்குத் துன்பமாயிரா; அவை பெரிதும் விரும்பத் தக்கனவாகவே காணப்படும் எனக்கருத்து. துன்பம் விளைத்துப் பிழைசெய்வது தலைவர் சென்ற நெடிய வழியே என்றாள் என்க. தலைமகன் சென்ற பாலை நிலம் தலைவியின் உள்ளத்து அகலாது நிற்றலின், அந்நிலத்து மலராகிய கோங்கினைத் தோழி முலைக்கு உவமை கூறினாள். 'பொன்னின்ற' என்ற கருத்தால் தலைமகன் பொருள்வயிற் சென்றதனை உள்ளி எனக் 'கமழ்கொழு மூவாக் காக்கும், மொழிபெயர் தேஎத்த பன்மலை இறந்து' தலைவர் சென்றாரென்று தலைவி வருந்துவது இயல்பாதலால், அந்நெடு நெறியே பிழை செய்ததென்றாள். அன்னை வேறுபட்ட தலைவியை ஐயுற்றுக் கொடுஞ்சொற் கூறுவது வழக்கென்பதனை, "உன்னங் கொள்கையொடு உளங்கரந்து உறையும் அன்னை சொல்லும் உய்கம்" என்று தோழியும் தலைவியும் கூறுமாற்றால் உணர்க. தலைமகன் அணிமைக்கண் நின்றபோது அன்னைசொல்லும் கொடுஞ்சொற்கள் தலைவிக்கும் தோழிக்கும் உள்ளத்துத் துன்பஞ் செய்யாது மகிழ்வூட்டும் என்பதனை "இல்வந்து நின்றோற் கண்டனள் அன்னை, வல்லே என்முகம் நோக்கி, நல்லைமன் என்ன நகூஉப் பெயர்ந்தோளே" (அகம் 248) என்பதனாலறிக. காக்கை குயிலை வளர்த்து விடலாவது, குயில் தான் இட்ட முட்டையினைக் காக்கையின் கூட்டிற் போகட்டுவிட, காக்கை அதனை வேற்று முட்டையென்று அறியாது, தனதென்றே நினைத்து அடைகாத்துக் குஞ்சுபொரித்து வளர்க்குமென்ப. இக்கருத்தினைக் கொண்டே குயில் 'பரபிருதம்' என்றும், காக்கை 'பரபிருத்' என்றும் வடமொழியாளரால் வழங்கப்பெறும். பரபிருதம், பிறரால் போஷிக்கப்படுவது; பரபிருத், பிறனைப் போஷிப்பது

குறிப்புரை நிறைவேறியது

"கண்ணன் கழலிணை நண்ணு மனமுடையீ
ரெண்ணுந் திருநாமந் திண்ணம் நாரணமே"

ஸ்ரீ:

குறிப்பு அகராதி

எண் - பாட்டெண்

அடாத அடிப்பு - சமைக்காத அடிப்பு, 94.

குறிப்பு

னமா யிருந்தது, 328
இறும் அளவு - இறக்குமளவும்,
209 [304
இறைஞ்சுதல் - வணக்குதல்,

இன்பத்தின் பக்கமிருந்தைக்கு- இன்பத்தின் பகுதியிலே இருக்க, 79
இன்ப மிடை தெரிந்து, - இன்பம் அழிதலையுணர்ந்து, 54.
இன்பமெனக் கெனைத்தாற் கூறு - இன்பம் எத்தனை மைத்து எனக்குக்கூறு, 84.
இன்பமே காமுறுவர் ஏழையர், 54, 60,
இன்ப மொழியாமைகண்டா லும் - இன்பம் நீங்காமை யைக்கண்டாலும், 79,
இன்மை தழுவப்பட்டார்க்கு - வறுமை படைந்தவர்க்கு, 485
இன்னா - இத்தகையார், 205.
இன்னுங்கெழுந்திருப்பார் - தினம்புறமு எழுவார், 11
இன்னுங்குசெய்வாரப்பெறின்- தினபஞ் செய்வாரைப்பெற் றால 355
இன்னுத செய்தார் யார் - துன்பஞ்செய்தார் யார்? 119
இன்னினியே - இப்பொழுதே, 29, 334
இன்னே - இப்போதே, 55
இனம் - கூட்டம், 263, 290.
சுற்றம், 146, 179, 180, 204 240, 244, 245
இனியவொழிகென்று - இனி யவாக ஒழியக்கடவன

ஈனம - இழிவு, 40, 198
உகிர - நகம, 198, 206
உகுதல் - உதிர்தல, 45, 292
உசாவுதல் - க்ஷேமம விசாரித்
தல், 201
உஞற்றுதல் - முயன்றுசெய்
தல, 32.
உட்கான்பிறனில்புகல் அஞ்சா
மல் பிறன மனைவியை விரு

மபல், 83.
உட்கி - பேசுதலிற்கூசி, 394.
(மெதமெனப பேசி என்ற
பழ)
உடகு - அச்சம, 49, 50, 83,
164, பலருககூசதக்க ம
திபபு, 102, 384
உடகுடைமை - பிறர் அஞ்சும
ஆறறலுடைமை, 188
உடகுடையாள - பிறாதன கற்
பினாககணடு கூசும மதி
பபைபபெறறவள, பிறாமதி
க்கும மதிபபுடையள,(பழை
யவுரை) 384
உடங்கு - ஒருசோ, 173
உடமபிடடு - உடமபைபபெற்
றிருநது, 102
உடமபழிநதககண்ணும, 141
உடபிறகே ஒபபுரவு செய
தல - உடமபை வளாததற
கே வேளாணமை செய தல,
37
உடமபினபயன கொணடாா -
உடமபினாலாகிய பயனைக
கொணடவா, 35
உடமபு 10, 34, 35, 37, 40,
42, 80, 102, 120, 141,
173, 330, 379,380, உடம

உயிரைததாஙகாது - உயிரைத தரிககாது,62

உரஙகவரு - அறிவே பறறுக கோடாக, 153

உரவுநீா - உலாவும நீா, மிகக நீருமாம, 175

உரவோா - அறிவுடையோா, 57, 88

உரன - வலிமை, 65.

உராய் - உராயகது பரந்து, 64

உரு - அழகு, 102, 223, 240, -74

உருகெழு - உட்குபபொருந் திய, 90

,உருத்தமனம - இளாநத உளக கம, 304

உரும - இடி, 164.

உருவின - வண்ணத்தையு டையன,118

உருவுடைக்கனனி - வடிவழ கிய கன்னிகை, 274.

உருவுபலகொளலீங்கு - இங்கு வடிவம பலகொளளல,118.

உரைததராய - பரந்து உரைத் து, 64.

உரைப்பினும நாயகுரைதத் று - உரைக்தாலும நாய்கு ரைததது போலாம, 254,

உரையாதுளளாறிவிமெ - பர வாது உள்ளே 'அடஙகிவி டும, 88

உரையாமா நூலிறகு நனகு - நூலிற்கு நனமையானஉரை யாமோ, 319

உரையாரோ தாழுற்றநோய் - தாழுற்ற துனபததினை உ ரையாா, 292

எற்றுவியனறதோ நா - கா எத னாற்செய்யப்பட்டதோ,353

எற்றொன்றும் - யாதொனறும, 150.

எறிநீர்பபெருங்கடல - அலை வீசும்பெருஙகடல், 285.

எறிபுனம - வெட்டிசசுட்ட கொல்லை,180 (புறம 231)

எறிபுனநதீபபட்டககால சநத னமும வேஙகையும வேமே 180

எறியெனறு எதிாகிற்பாள - அடி எனறு எதிரில நிறகும மனைவி 363

என், 12, 26, 86, 228, 361

என்பு - எலுமபு, 45, 46, 292, உடம்பு, 210

என்பொடியைநத அமிழ்து - உடமபுககு எறற அமிாதம, 210

என்றும் பரிவதிலா - எபபோ தும வருநதாா, 182

எனறுனும - யாதாயினும, 5, 98, 159, 205

என்னைபரிவு - இரககம ஏன, 110

எனைத்து - எத்தன்மைதது, 84; எவ்வளவு, 18, 323

எனைததுழிவாழ்தி - எவ்வளவு ஊழிக காலம வாழ்வாய், 130

எகுமனிததிவ்வுலகு - இவவுல கததுமககள செலலுவா, அ வா இரஙகததககாா, 15

எகுமாமெனளுமாவ ஞீழ, 384

கலவி 131, 132, 135, 195, 333
கலவிபோன் மமமராறகரு மருந்து காணேம - கலவியைப போல மயககந் தீரககும மருந்து காணேம 132
கவ்வியழகே யழகு 131
கலகலததல் 140, 256
கலஙலததைத நீவளி சென்று சிதைத்தாஙகு - மரககலததின் நன்மையைத தீக்காற்றுச் சென்று கெடுத்தாற் போல, 179

கழிததல - விலககுதல் 56
கழிதல - இறததல 273
கழிநதன றிளமை - இளமை கழிநதது 55
கழிநதார - இறநதவா, 49
கழிநல்குரவு - மிகக தரித்திரம் 275
கழீஇ - கழுவி 258
கழுகு 48
கழுநீா - அரிசி களைநத நீா, 217
கழுமியார - பொருந்தியவர், 228
கழுஉம் - கழுவும 285

கன்னததானட்டார் - வஞ்சனை யாக நட்புககொண்டவா, 128
கள்ளம-வஞ்சனை 20, 128, 380
கள்ளார - களவுசெயயாா 157
கள்ளி 262
களளுயிாததல - தேனைப் பொழிநது கமழ்தல 349
களஙகனியைக காரெனச செயதாா யாருமிலலை - களாபபழததைக கருமையாகச செயதாா யாருமிலலை, தானே அமைநதது என்றபடி 103

லறிவு நாளுந தலைபபடுவா 139 [285.
கறஙகுதல் - ஒலிததல் 23, 228,
கறிததல - கடிததல், 141
கறுதது - கோபிதது, 63, 315
கறுவு - துவேஷம, 335
கறை - கருமை, 231
கன்றி - கோபிதது, 315, தழும் பேறி 351
கன்று - ஆணகன்று 101, 115, 279
கனனியா 274

களர்நிலததுப பிறநத உபபு - களரியிலே விளைநத உபபு 133
களிறணைகருங் கநது - களிற றினைப பிணிககும தறி 192
களைதல - நீககுதல 9, 44, 170, 226, 239
கற்கிளளிக கையிழநதற்று - கல் லைக கிளளிக கையை இழநது

கனமபொாிநத நூல - பெருமை பொருநதிய நூல 341
கனமணி - பெருமைபொருந்திய மணி, மிகக மணியுமாம 127 146
கனியொழிய நறகா யுதிாதலு முணடு - கனி யுதிராதொழியப பசுஙகாய உதிாதலு முணடு 19

கட்புரார் - சிநேகபந்தம்,12
நீசகுற்று - நகைகலெடுத்து, 93
நீவணது - நடுவேனுள்ள தான
பொருள் 114
நிடூர் - ஊரகடு, 96

296, 298, 301 [129
நல்லகருமமே கல்லாகட் டீராவு,
நலல குலந தலைபபட்டவிடதது
- நல்ல குலததுமபிறநதாரைக
கூடியபோது, 160

நல்லிகொளல் - நல்லநூறபொரு
ளைககறறுககோடல், 136
நலல செயவாாகருத தமா அரிய
ரோ - நனமையைச செயகிற
வாககு நட்பினா இலலை
போ, 77

நல்லவைசெயயி னியலபாகும -
நறகருமஙகளைச செயதால் இ
யலபென்று கொளளபபடும,
144
நல்லவை வேண்டினும வேண
டாவிடினும - நறபயனைவிரு
மபினும விருமபாதொழியினு
ம, 109
நலலறிவினாகட பகையேயும
பாடுபெறும - நலலறிவாளாரி
டம பகையும பெருமையடை
யும 187
நலலாண மகறகுககடன - நலல
முயறசியை யுடைய புருஷ
னுககுககடமை, 202 [41
நலலாய - நனமை வாயநதவளே,
நலலாா - நலல குணமுடையம
களிா, 12, 188

நலலாாவுருநதியும கேட்பா - நல
லஅறிவினாமனம கொநதும
கேடபா, 155

நலவரை நாட, 154
நலவினை தீரவிடததுத தீது நிற
கும - நலவினை ஒழியுமிடத்து
பபாவம நிறகும, 51
நலம - அழகு, நனமை, 167,
179, 286, 333

நலமாட்சி நலலாரைச சாாநது -
நறகுணததால மாட்சிமைபப
டடபெரியோரைச சோநது
175
நலவா - நலலவா, 188
நலிதல - வருததுதல, 309
நலவை - குறறம, 295
நனனாதாா - பகைவா, 207
நன்னாது - நேசியாது, 126
நனனாாறிவுடையாா - அறிவு
டையாா சோாா, 262
நளிகடல - நீாசெறிநதகடல,
பெருஙகடலுமாம 166, 242
(புறம 26)
நறகாய உதிாதலுமுணடு, 19
நறசாாவு - நலலோாசிநேகம்,171
நறவுயிாததல - வாசனைவீசுதல,
108

நறுநுதலாள நனமைததுணை - ப
ரியனஙகமழும நெறறியினையு
டையான நலலறமான இலல

மெல்லியற்காதன் மனையாள் மென்மையான இயல்புடைய அன்பமைந்த மனைவி, 86
மேலாயமீன் மேலிடமானவானத்துள்ள நக்ஷத்திரம், 113
மேலாயார் செய்தது சொல்லார் திருப்பர் நாண் - தன்னின் மேலானவர் தனக்குச்செய்த உதவியைச்சொல்லிப் பாராட்டாத லஜ்ஜைக்கிடம், 299
மேலாறு - மேலிடத்துள்ள ஆறு 268, 383
மேலாறுபாய - ஆறுபோல (உண வின) மேலே செய்யும்பாலும் பெருக, 268
மேலைத் தவத்தாற் றலைச்செய்ய' தார் - முற்பிறப்பிற் செய்தத வத்தின் பயனுக் இப்பிறப்பிற் றவஞ்செய்யாதவர், 31
மேலைவினைப்பயன் - பூர்வஜன்ம பாவப்பயன், 105
மேவாத - விரும்பாத, 37?
மேற்சென்றுழியும் - மேலான காரியங்களும் கைகூடும், 193
மேன்முறை - முற்கால், 56
மை - குற்றம், 333, 347 மேகம், 142
மைத்துனர் - மனைவியின் ஸகோதரர், ஈண்டு விருந்தகரும் ஊராத்தரும் விடரும் முதலாய கல்லென் சுற்றம், 340
மைந்துற்று - மயக்கமுற்று, 87
மையறு தொல்சீர் உலகம் - குற்றமற்ற பழைய சிறப்பினையுடைய உலகஇயற்கை, மோக்ஷ- முமாம், 333
மொக்குள் - குமிழி, 47 [384
மொழி சொல், 362, 379, 382,

மோட்டிடம் - செல்வம் உயர்ந்த காலம், 358
யாஅரொருவர் - யாவரொருவர், 127
யாக்கை - உடம்பு, 18, 27, 28 30, 34, 41
யாக்கைக்கோள் உடலைப்பற்றி யவிகாரம், 18
யாக்கை தமக்கொழிய - உடல டங்குகள் வசம் நீங்க, 30
யாத்தல் - கட்டல், 28, 151. 214, 277
யாத்தாரோடியாத்த தொடர்பு- நட்புடையாரோடு சம்பந்தப் பட்ட நட்பு, 214
யாதுங்கரவன் மின் - சிறிதும் ஒளியாதிருங்கோள் 92
யாதும் அறங்கூற வேண்டார் - சிறிதும் தருமோபதேசம் செய்யவேண்டார் 158
யாதுமுறையாது - சிறிதும் தேய்ந்து வருந்தாது, 48
யாப்பர் - கட்டுவர், 154
யாப்புயர்ந்தார் - பிணித்துக் கட்டி அடிக்கப்படுதலினின்றும் பிழைத்தார், 277
யார்க்கும் வசையன்று - எவர்க்கும் பழியன்று, 111
யார்மாட்டும் கல்லாமை கோடியுறும் - யாரிடமும் நட்புக் கொள்ளாமை கோடி மடங்கு நன்மையாம் 168
யார்மாட்டும் அறப்பயன் செய்க- யாவரிடத்தும் தருமத்தைச் செய்க, 99
யாருநிலவார் நிலமிசைமேல் - யாரும் பூமியில் சாவாது நிலைத்திரார், 22

வலலைகள் - நாண இலலாதவா கள, வலலவாகள எனறுமாம 265

வலிகரும - இழுககும, 23

விலையகத்துச் செமமாபபா - வ லையிலுள்ளிருநத இறுமாப பா 331

வைவாா அபகரியாா 134

வழங்காதசெலவரின நலகூாநதா ய்நதாா - இரவலாகளுக கொ

வறுங்கோட்டி - அறிவறற சபை, பொருளறற சொல, 155

வாஙகுதல - பினனுககு இழுத துககொளளுதல, 396

வாணமதியம - ஒளியுடைய சந திரன, 176

வாதிககபபட்டு - தடுககபபட்டு 66

வாய்ககாலவையாா தொடாபு 21

வாய்ததீயிற் கேடிலலை - வைதத விடததுத்தீயினுற்கேடிலலை

கிடைக்க அதனை ஈவதனுற குறைவில்லைஎனவுமாம 134

வாயததி எனபது "வயின மரம" எனறது போல நின றது (அகம 49) [63

வாயதிறநத சொலலுஞ் சொல,

வாயிலகள பனனிருவா அவா தோழி, தாய, பாாபபான, பாஙகன, பாணன, பாடினி, இளையா, விருநதினா, கூததா, விறலியா, அறிவா, கணடோா எனபாா 63

வாயில வேணடுதல - தூது வே ணடுதல

வாயிற சிதைநது - வாயினுலவா யபுமீறி, 156

வாயிற பொய கூறுா, 157

வாரி - வருவாய, 370

வாரியறவே - வருவாய ஒழியு மாறுல, 370

வால - வெணமை, 206, 224, 232, 258, வாலாகிய உறுபபு 213

வாலிதாம பககம - வெணமை யாகும பாகம 258

வாழ்வின வரைபாயதல நன்று - வாழவதனினும இறததல நன று 369

வாழாதாாககிலலை தமா - வறிய வாககுப பகுதககளிலலை, 290

வான 129, 191, 362, 386

வாள வாயககிடநதும வான வீர ரின காவலிலிருநதும, 362

வாளாடு கூததி - வாளைச சுழற றிககொணடு ஆடும கூததி, 191

வாளாதே - பேசாதே, 30, 325

வானகதிா முததம - வெளிய கிரணஙகளையுடைய முதது 224

வானகவிநத வையகம - ஆகாயத தாற கவிககபபெறற பூமி, 80

வான சிறிதாப் போாததுவிடும - ஆகாயம சிறிதாமபடி மூடி விடும 38

வானறோயகுடி - வானை எட டுவது போலுயாநத குடிபபிற பபு 69, 142 (வானுயாதோற றமெனபது போல குறள 272)

ஸ்ரீ:

செய்யுண் முதற்குறிப்பகராதி

எண் - பாட்டெண